

زانستی ته جوید

سیروان حامد

الجامع للقراءات العشر من طریق الشَّاطِبيَّة والدُّرَّة

پیداچوونه وهو پيشه کی

د. دیاری أحمد إسماعیل

الجامع للقراءات العشر من طریق الشَّاطِبيَّة والدُّرَّة والطَّيِّبَة

چاپی سینیهم

۱۴۳۶ک - ۲۰۱۵ز

ناوی کتیب: زانستی ته جوید

ناماده کردنی: سیروان حامد

دیزاینی بهرگ: گوڤاری بریار

نوبه ی چاپ: سییه م

تیراژ: ۲۰۰۰

سالی چاپ: ۲۰۱۵ ز - ۱۴۳۶ ک

له به ریوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتییه کان ژماره سپاردنی (۱۳۸۱) ی سالی

(۲۰۱۵) ی پیدراوه.

مافی چاپکردنی پاریزراوه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ

وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ ۗ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ﴾ (البقرة: ١٢١)

جوانخویندنه وهی قورئان
زمان تییدا به شداره به راستکردنه وهی پیته کان،
عه قلبیش به تییرامان له واتا کان،
دلیش به ناموژگاری وپه ندوه رگرتن.

نزاو پارانہ وہی خہم و پہ ژارہ

پیغہ مبهری خوا (ﷺ) دہفہ رمویت:

[مَا أَصَابَ أَحَدًا قَطُّ هَمٌّ وَلَا حَزَنٌ فَقَالَ: (اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، وَأَبْنُ عَبْدِكَ، وَأَبْنُ أُمَّتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ، عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجِلَاءَ حُزْنِي، وَدَهَابَ هَمِّي) إِلَّا أَذْهَبَ اللَّهُ هَمَّهُ وَحَزَنَهُ وَأَبْدَلَهُ مَكَانَهُ فَرَجًا.]

قَالَ: فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَلَا نَتَعَلَّمُهَا؟ فَقَالَ: بَلَى، يَنْبَغِي لِمَنْ سَمِعَهَا أَنْ يَتَعَلَّمَهَا^۱

واته: هیچ که سیك نیبه که خہم و پہ ژارہ کی توش بییت و بلیت:

(خوایه من بندهی توّم و کوپری بندهی توّم و کوپری که نیزه کی توّم، ناوچه وانم به دست توّیه و بریارت به سهرمدا جیبه جیبیه، فہرمانت به سهرمدا دادپہرودہ رانہ یه، داوات لیّ ده کم به هہموو ناویک که هی توّیه و خوّت پیّ ناو ناوہ، یا خود له کتیبہ کہ تدا ناردووتہ ته خواریہ، یا خود فیّری یه کیک له دروستکراوہ کانت کردووه، یا خود له عیلمی غہیبدا لای خوّت هہ لتگرتووه، قورپان بکہیتہ به هاری دلّم و نوری سنگم و لابهری خہم و پہ ژارہم)

خوای گہورہ خہم و پہ ژارہ کہی لا نہ بات و بوّی نہ گوړیت به خوشی و شادی.

دہلی: وترا: ئە ی پیغہ مبهری خوا ئایا له بهری نہ کہین؟

فہرموی: به لیّ پیویسته هہر کہ سیك که دہیبیستیّت له بهری بکات.

^۱ رواه أحمد عن ابن مسعود (ﷺ) برقم: (۳۷۱۲) وضعفه شعيب الأرنؤوط في تحقيقه لمسند أحمد، وصحه الألباني في السلسلة الصحيحة: (۱۹۹).

پیشہ کی

الحمد لله والصلوة والسلام على رسول الله.

گھر بہ وردی سہیری فہرموودہ بہ نرخہ کہی پیغہمبہری خودا (ﷺ) بکہین کہدہ فہرموویت: (خیرکم من تعلم القرآن وعلمه) دہردہ کہوویت کہئم (چاکترینہ) ئہو کہسانہ دہگریتہ وہ کہپاش ئہوہی خویمان فیبری قورٹان خویندئہ وہ دہبن، خہلکانی تریش فیردہ کہن ... دیارہ چاکترین زانستیش زانستہ کانی قورٹانہ.

خوای گہورہش دہ فہرموویت: ﴿وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً﴾ کہواتہ پیویستہ قورٹان بہ

جوانی، واتہ بہ تہجویدہ وہ بخوینریتہ وہ ...

ہہر بوہ لای زانایان چاکخویندئہ وہی قورٹان ئہرکہ (واجب)، گہرچی زانینی وردہ کاری زانستی تہجوید فہرزی کیفایہیہ.. لیڑہوہ دہردہ کہوویت نووسین لہ بابہتی تہجویدو بلاؤ کردئہ وہی ئہم زانستہ کاریکی زور پیروزہو پیویستہ گرنگی پیبدریت، بہ تایبہتی لہ کردئہ وہی خوئی فیربوونی تہجویدو چاکخویندئہ وہی قورٹان، چونکہ تہنہا زانستہ تیوری (نظری)یہ کہہ بو فیربوون بہس نییہ، بہ تایبہتی لہ ناو ئہو گہلانہی کہعہرہب نین، چونکہ دہرپرینی پیتہ کانی و دہرہینان لہ جیدہنگہ کانیانہو (مخرج) کاریکہ لہ بہردہم ماموستایانی شارہزادا پیویستی بہ راہینان ہہیہ.

کاتیگ برای بہرپژم (ماموستا سیروان حامد) داوای لیکردم کہ بہسہر چاپی دووہمی کتیبہ کہی (زانستی تہجوید) دا بجمہوہ، بینیم بہ شیوہیہ کی زانستی و شارہزایانہ بابہتہ کانی دہرشتوہو لہ کتیبہ کوردیہ کانی دیکہ کہ باسی ئہم زانستہ دہکن جیاوازہ، بہ تایبہتی لہ ریکخستن و ریزکردنی بہشہکان و چری زانیاریہ کانی وردہ کاری تیدا بہ کارہاتوہ، ئہویش دہگہریتہ وہ بو شارہزایی خوئی لہوانہ وتنہوہو فیربووندا، کہ ماموستا سیروان مؤلت (إجازة)ی خویندئہ وہی قورٹانی بہ ریوایہتی (حَفَص) لہ (عاصم)وہ ہہیہ، ہہروہا زوری ئہو سہرچاوہ بہ پیزانہی کہ بہ کاریہیناوہ.

کتیبی (زانستی تہجوید) ہہر چون بو خویندکاران بہ سوودہ ماموستایانیش دہتوانن وہک سہرچاوہیہ کی گرنگ بہ کاریبہینن، بوہ گہر وہک پروگرامی خولہ کانی فیربوونی قورٹان بہ کاریبریت سوودیکی زور دہگہیہ نیت.

خوای گه‌وره پاداشتی نووسهر بداته‌وهو بیخاته تهرازووی چاکه‌کانی له پوژی
دواییداو له ئیمه‌و ئه‌ویش خویش بییت.

وآخرُ دعوانا أنِ الحمدُ لله ربَّ العالمین.

د. دیاری أحمد إسماعیل

الجامع للقراءات العشر من الشَّاطِبيَّة والدُّرَّة

سليمانی

۲۲/شعبان/۱۴۳۲

۲۴/تموز/۲۰۱۱

پیشہ کی چابی دووہم

الحمدُ للهِ الذي بنعمته تتمَّ الصَّالِحَات، والصلاة والسلام على نبيِّ الرَّحْمَات الذي
باتِّباعه تنال المكرمات، وتتمَّ السَّعَادَات في الحياة وبعد الممات، وعلى آله وصحبه
دعاة الخیر وأئمة الهدى ومصابيح الرِّشَاد.

وبعد:

سو پاس بؤ خوی بی وینہو بیسہرو بینر، پاش تہواو بوونی چابی یہ کہ می^۲
کتیبی (زانستی تہ جوید) لہ ماوہیہ کی کہمدا، بریارمدا بؤ جاری دووہم لہ چابی
بدہمہوہو گرنگیہ کی تایبہ تتری پیبدہم، کات و کوششیکی زیاتری بؤ تہرخانبکہم،
بویہ ئەم چاپہ جیاوازہ لہ چابی پیشوو ئەویش بہ:

۱- راستکردنہوہی ہلہی چاپ و ہلہ ہونہریہکان.

۲- سہر لہ نوی داپشتنہوہیہ کی تازہم بؤ زوریک لہ پیناسہکان و بابہتہکانی تری
کردو تہوہ.

۳- سوود وەرگرتن لہ چہندین سہرچاوی تری بہہیزو باوہر پیکراو کہ لہ کوتایی
کتیبہ کہدا ناماژہم بؤ کردوہ.

۴- زیادکردنی چہندین بابہتی تر وہک: سیفہتی شاراویہی (الخفاء) و، مینگہ
(الغنة) و، وہستان (وقف) ی جبریل و، دەستیپیکردن (الإبتداء) و، (الروم والإشمام) و،
برین (القطع) و، دہنگ بہرزکردنہوہ (النبر) و... تاد.

۵- پروونکردنہوہی زیاتر بؤ ئەو بابہتانی کہ پیویستیان بہ پروونکردنہوہ ہہبوو
وہک: جیدہنگ و (مخرج) و سیفہتی پیتہکان و وہستان (الوقف) و...

۶- گوپینی سہرجہم وینہکان بہ وینہی تازہترو لہ گہل زیادکردنی ہہندیکی
تیش.

۷- بہلگہ ہینانہوہ بؤ زوربہی بابہتہکان، ئەویش بہ دپرہ شیعرہکانی پیشہوای
زانستی تہ جویدو قیرانات ئیببولجہزہری لہ پیشہکیہ کہیدا، ہندی جاریش بہ
(الثحفة) ی (الجمزوری) و، ہروہا (التحفة) ی (السَّمُودِي) - رەحمەتی خویان لی^۲

^۲ چابی یہ کہم (۱۵۰۰) دانہی لی چاپ کرابوو.

بیت- ئەمەش لە پیناوی زیاتر پتەوکردنی بابەتەکهو ئاشناکردنی خوینەر بهو سەرچاوانه.

۸- نووسینهوهی ئایهتهکانی قورئانی پیرۆزی ناو ئەم کتیبه به رینووسی (عثمانی).

۹- ئەزمونی خویشم که خوای گهوره یارمهتیدام بۆ خویندنهوهی خهتیمیک به ریوایهتی (حفص) له (عاصم)هوه، له خزمهت مامۆستای بهرپرزو خوشهویستماندا (د.دیاری أحمد)، بیگومان ئەم ئەزمونه تازهیهش زیاتر بهم زانستهی ئاشناکردم.

له کۆتاییدا دوعای سهرههرازی دونیاو قیامهت بۆ ئەو برا بهرپرزانه دهکهه یارمهتیاں دام بۆ دووباره به چاپگهیاندنهوهی ئەم کتیبه به تایبتهت مامۆستای بهرپرزمان (د.دیاری أحمد) که ئەرك و زهحمهتی کیشا بۆ پیداجوونهوهی ئەم کتیبه، بیگومان وردبینی و تییبینییهکانی بهرپرزیاں کتیبهکهیاں پتەوترو بههیزتر کرد، خوای گهوره پاداشتی به خیری بداتهوه.

خوایه لهو کهسانه بین قورئان دهخوینن و سنورهکانی دهپاریزن، لهو کهسانه نهبین قورئان دهخوینن و سنورهکانی دهبهزینن. آمین.

سیروان حامد

ههلهبجهی تازه

۸ شعبان ۱۴۳۲

۱۰ تموز ۲۰۱۱

Sirwanhamed75@gmail.com

بیشه کی چا پی یه کهم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا إِنَّهُ مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾^۳

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا

كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾^۴

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٥﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٦﴾﴾^۵

أما بعد، فإنَّ أصدقَ الحديثِ كتابُ اللهِ تعالى، وخيرَ الهدي هديُّ محمدٍ (ﷺ)، وشرُّ الأمور محدثاتها، وكلُّ محدثة بدعة، وكلُّ بدعة ضلالة، وكلُّ ضلالةٍ في النار.

خويندەری بەرپێژ:

بێگومان یه کهک له کردهوه پیرۆزو هه ره چاکه کان خویندنی قورئانی پیرۆزه، خوای

کهوره ده فهرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا

وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تَجَرَّةً لَنْ تَبُورَ﴾^۶ واته: به راستی ئهوانه ی که پهراوه که ی خوا

ئه خویننه وه، نوێژی پێک و پێک ئه کهن و، لهو پۆزییه ی پیمان داون به نهینی و به

ئاشکرا ده به خشن، به ئومیدی بازگانییه کن که هه رگیز له بره و ناکه وی، تا خوای

کهوره له بهرامبه ر هه وه کانیان به چاکی پاداشتیان بداته وه له به هره ی خو ی

زیده شیان بداتی، چونکه به راستی ئه و لیبورده و پێژان و پاداشت ده ره وه یه.

۳ آل عمران: ۱۰۲

۴ النساء: ۱

۵ الأحزاب: ۷۰-۷۱

۶ فاطر: ۲۹

پیغمبره‌ری پیشه‌وایشمان (ﷺ) ده‌فرموی: (اقرءوا القرآن فإنه يأتي يوم القيامة شفيعاً لأصحابه)^۷. واته: قورئان بخوینن چونکه له پوژی دوايیدا تکاکاره بو هاوه‌له‌کانی.

خویندنه‌وه‌ی قورئانیش جیاوازه له هموو کتیبیکی تر، چونکه بنه‌ماو یاسای تایبه‌تی خو‌ی هه‌یه، که پیویسته له سهر هموو موسلمانیک جی به‌جیان کات له‌کاتی خویندنی‌دا.

منیش له سونگه‌ی نایه‌تی ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾^۸ خوی گه‌وره یارمه‌تیدام که ئەم کتیبه به ناو‌نیشانی (زانستی ته‌جوید) بخمه به‌رده‌ست دوستان‌ی قورئانه‌وه به هیوای سوود لی وهرگرتنی.

جا ئەگەر له ناماده‌کردن و وهرگیرانی بابه‌ته‌که‌دا پیکابیتم ئەوا فەزل و به‌خششی په‌روه‌ردگاره، ئەگەر که‌م و کوری تیدابوو ئەوا داوای لی‌یووردن ده‌که‌م و، داواکارم له خوی به به‌زه‌یی بیخاته ته‌رازووی چاکه‌کانم.

ده‌ستخوشتی له ههر خوشک و برایه‌ک ده‌که‌م که له‌ههر که‌م و کوری و هه‌له‌و بیرچوونیک □ که هیچ که‌س لی‌یان به دور نابیت □ ناگادارم بکاته‌وه.

سبحانک اللهم وبحمدک أشهد أن لا إله إلا أنت، أستغفرک وأتوبُ إليك.

سیروان حامد

هه‌له‌بجه‌ی تازه

۲۲ جمادی الثاني ۱۴۳۰

۲۰۰۹ / ۶ / ۱۵

^۷ دواتر (تخریج) ی دیت.

^۸ المائدة: ۲

به‌شی یه‌که‌م

پیشه‌کیه‌کانی زانستی ته‌جوید

یه‌که‌م: پیناسه‌ی ته‌جوید.

ته‌جوید له‌ زمانه‌وانیدا: چاککردن وشاره‌زابوونه.

له‌ زاراوهدشدا ده‌بیئت به‌ دوو به‌شه‌وه:

۱- ته‌جویدی زانستی (التجویدُ العَمَلِیُّ): زانینی ئەو بنه‌ماو یاسایانه‌ی که‌ زانایان دایان ناوه‌و نوسیویانه‌ته‌وه، وه‌ک: شوینی ده‌رچووونی پیته‌کان، زانینی سیفه‌ته‌کانی، ئە‌حکامه‌کانی نون و میمی زهنه‌دارو درێژکردنه‌وه (المدّ) و به‌شه‌کانی و ... هتد.

۲- ته‌جویدی کرده‌یی (التجویدُ العَمَلِیُّ): (إِخْرَاجُ كُلِّ حَرْفٍ مِنْ مَخْرَجِهِ، وَإِعْطَاءُ حَقِّهِ وَمُسْتَحَقِّهِ).

(إِخْرَاجُ كُلِّ حَرْفٍ مِنْ مَخْرَجِهِ) واته: ده‌رکردنی پیته‌کان له‌ جیده‌نگی (مخرج) خویانه‌وه.

حَقُّهُ: ئەو سیفه‌تانه‌ ده‌گریته‌وه که‌ خۆیین و له‌ پیته‌که‌ جیانا‌بنه‌وه، وه‌ک: چپه‌و ئاشکرا (الهمس والجهر)، به‌رزی و نزمی (الاستعلاء والاستفال) و ... هتد.

مستحقُّهُ: ئەو سیفه‌تانه‌ ده‌گریته‌وه که‌ کاتین (عرضی)، له‌ هه‌ندی کاتدا تووشی پیته‌ ده‌بن و له‌ هه‌ندی کاتیشدا لی‌ی جیاده‌بنه‌وه، وه‌ک: ئاشکراکردن (الإظهار) و تییه‌لکیش (الإدغام) و شارده‌وه‌و (الإخفاء) و هه‌لگه‌راندنه‌وه (القلب) و بچووکردن (الترقیق) و گه‌وره‌کردن (التفخیم).^۹

تیببینی: هیچ که‌سیک ناتوانیئت له‌ ریگه‌ی په‌رتووک و کتیبه‌کانی زانستی ته‌جویده‌وه فی‌ری جزری دووه‌م: (التجویدُ العَمَلِیُّ) ببیئت، به‌لکو فی‌ربوونیان ته‌نها له‌ ریگه‌ی مامۆستایانی شاره‌زاوه (خاوه‌ن سه‌نه‌دی نه‌بچراو) ده‌بیئت، ئەویش به‌ بیستن و بینین و وه‌رگرتن لی‌یانه‌وه.

^۹ پروانه: الوجیز فی حکم تجوید الکتاب العزیز د محمد بن سیدی محمد الامین لا: ۱۴، غایة المرید فی علم التجوید عطیة قابل نصر لا: ۴۰.

دووم: میژووی نووسینه‌وهی زانستی ته‌جويد.

له رابردوودا زانستی ته‌جويد له گه‌ل قورئانی پیرۆزدا به زاره‌کی (شفه‌ی) ده‌خوینرا، به شیوه‌یه‌ک قوتابی چه‌ند جار قورئانی بو ماموستا‌که‌ی ده‌خوینده‌وه تا به باشی فی‌ری خویندنه‌وه‌ی ده‌بوو، دواتر زانایانمان په‌حمه‌تی خویان لیبیت هاوشیوه‌ی زانسته‌کانی تر یاساو بنه‌ماکانی ئەم زانسته‌یان نویسیه‌وه.

یه‌که‌مین نوسراوی سه‌ربه‌خۆ له‌م بواره‌دا هۆنراوه‌که‌ی ئەبو موزاحیمی خاقانیه (٣٢٥ک کۆچی دوا‌ییکردوه) و له (٥١) دی‌ر پیکهاتوه‌و زوریک له‌ باب‌ه‌ته‌کانی ته‌جويدی له‌ خوگرتوه‌وه، بی‌ئوه‌ی زاراوه‌ی ته‌جويدی تیدا به‌ کارهینابیت، چونکه‌ ئەو زاراوه‌یه تا ئەو کاته نه‌ناسرابوو. پاشان ئەسه‌عه‌یدی عه‌لی کوری جه‌عفر (٤١٠ک کۆچی دوا‌ییکردوه) دوو کتیبی به‌ ناوی (التنبیه علی اللحن الجلي واللحن الخفي) و (اختلاف القراء فی اللام والنون) ی نووسی، ئیتر به‌م شیوه‌یه زانایان ده‌ستیانکرد به‌نوسین له‌م بواره‌دا، گرنگترینیان:

– الرعاية لتجويد القراءة وتحقیق لفظ التلاوة، مكي بن أبي طالب القيسي (٤٣٧ک کۆچی دوا‌ییکردوه)

– التحديد في الإتقان والتجويد، أبو عمرو الداني (٤٤٤ک کۆچی دوا‌ییکردوه)

– شرح قصيدة أبي مزاحم الخاقاني، أبو عمرو الداني.

– التجويد، أبو الفضل الرازي (٤٥٤ک کۆچی دوا‌ییکردوه).

– الموضح في التجويد، عبدالوهاب القرطبي (٤٦٢ کۆچی دوا‌ییکردوه).

(غانم قدوری الحمد) له‌ کتیبی (الدراسات الصوتية عند علماء التجويد) زیاتر له (١٠٠)

نوسراوی زانایانی له‌م بواره‌دا ژماردوه که تا کۆتایی سه‌ده‌ی سیازده‌یه‌می کۆچی نوسراون.^{١٠}

سپیه‌م: چۆنیتتی فی‌ربوونی ته‌جويدی کرده‌یی (العلمي).

ئەم فی‌ربونه‌ دوو شیوازی هه‌یه:

١- گویگرتنی فی‌رخواز بو‌ خویندنی ماموستا، ئەمه شیوازی پيشینانه.

٢- گویگرتنی ماموستا بو‌ خویندنی فی‌رخوازو راستکردنه‌وه‌ی هه‌له‌کانی.

^{١٠} المنير في أحكام التجويد لا: ١٠-١١.

وا باشتره سوود له هەردوو شیوازەکه وەرگیریت، بەلام ئەگەر کات که مەبوو سوود له شیوازی دووم وەردهگیریت.

چوارەم: گەرنگی تەجوید.

بە راستی تەجوید ھۆکاریکە بۆ گەیشتن بە مەبەستی، ئەو مەبەستەش لەم چەند سوودەى خوارەویدا خۆی دەبینیتەو:

۱- پەرستەو بە جیھینانی فەرمانی خوا، شوینکەوتنی پیغمبەرە (ﷺ) لە چۆنیەتی خۆیندنی قورئاندا.

۲- دەرکەوتنی ئیجازی قورئان.

۳- پرونبوونەوێ جیاوازی نیوان خۆیندەوێ قورئان و کتیبی ئاسایی.

۴- جوانکردنی خۆیندەوێ رازاندەوێ.

۵- لە سەر خۆیی و ھیواشی که هەل دەرپەخسینی بۆ:

أ- تیپرامان و وردبوونەوێ تیکەشتن لە قورئانی پیرۆز.

ب- ملکەچبوون بۆ خوا.

ج- دەرپەین بە شیوێهەکی راست و پەوان.

۶- بەدیليکی شەری جوانە بۆ موسیقاو ... هتد.

۷- فیربوونی رینوسی (عثمانی) که قورئانی پیرۆزی پی نوسراو.

پینجەم: جوانخۆیندەوێ قورئان لە سەر پینج بنەما بنیاتدەنریت.

۱- زانینی جیدەنگی پیتەکان و پاشان راستکردنەوێ زمان و چاکدەرپەینیان.

۲- زانینی سیفەتی هەمیشەیی و کاتی پیتەکان و جیاکردنەوێیان لە یەکتەر.

۳- زانینی ئەو ئەحکامانە که لە ئەنجامی لیکدانی پیتەکان دروستدەبن.

۴- زانینی وەستان و دەستپیکردن و ئەوێ پەيوەستە پیاانەو، چونکە لایەنیکی

گەرنگی تەجویدن.

۵- راهیانی زمان و زۆر وتنەو.

شه‌شه‌م: حوکمی فیربوونی ته‌جوید.

سه‌باره‌ت به حوکمی فیربوونی ته‌جوید و جیبه‌جیکردنی یاساکانی زانایان دوو

رایان هیه:

۱- فیربوون و شاره‌زابوونی ئەم زانسته واته: (التجوید العلمي) فره‌زی کیفایه‌یه، به‌لام جیبه‌جیکردنی له کاتی خویندنه‌وه‌ی قورئانی پیروزدا، واته: (التجوید العملي) فره‌زی عهینه و پیویسته له سهر هه‌موو موسلمانیک ژن بیت یاخود پیاو له کاتی قورئان خویندندا په‌پره‌وی بکات، ئەمه رای زۆربه‌ی هه‌ره‌زۆری زانایانه.

۲- ره‌چاوکردن و جیبه‌جیکردنی بنه‌ماو یاساکانی ئەم زانسته سوننه‌ته‌و پابه‌ندبوون پیوه‌ی له کاتی قورئان خویندندا شتیکی باشه، ئەمه‌ش رای هه‌ندیك له شه‌رعزانه (الفقهاء)^{۱۱}.

به‌لام رای یه‌که‌م به‌هیزتره، چونکه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: ﴿وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ

تَرْتِيلاً﴾. واته: زۆر به جوانی و له سهرخۆیی قورئان بخوینه‌ره‌وه، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (لَيْسَ مِنْ مَنْ لَمْ يَتَعَنَّ بِالْقُرْآنِ). واته: له ئیمه نییه ئەو که‌سه‌ی به ده‌نگه‌وه قورئان نه‌خوینیت.

هه‌ر بۆیه پیشه‌وا ئیبنولجه‌زه‌ریش له پیشه‌کیه‌که‌یدا وتویه‌تی:

وَالْأَخْذُ بِالتَّجْوِيدِ حَتْمٌ لَزِمٌ   مَنْ لَمْ يُجَوِّدِ الْقُرْآنَ أَثِمٌ
لَأَنَّهُ بِهِ الْإِلَهُ أَنْزَلَهُ   وَهَكَذَا مِنْهُ إِلَيْنَا وَصَلَا

واته: خویندنه‌وه‌ی قورئان به ته‌جویده‌وه پیویسته، هه‌رکه‌سیک به ته‌جویده‌وه قورئان نه‌خوینیت تاوانباره، چونکه په‌روه‌ردگار قورئانی به ته‌جویده‌وه دابه‌زاندوه، هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ش نه‌وه به‌نه‌وه به (تواتر) پیمان گه‌شتوه.

^{۱۱} (محمد بن صالح العثيمين) یش په‌حه‌مه‌تی خوای لیبیت له کتیبی شرح ریاض الصالحین لا: (۱۱۴۰، ۱۱۵۴) دا رای دووهم به په‌سه‌ند ده‌زانیت!

حهوتهم: گه ورهیی و پاداشتی فیروونی قورئان و فیروکردنی.

۱- خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ

الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾^{۱۲} واته: بیگومان نه م قورئانه خه لکی بو راستترین رچه و بهرنامه رینوینی دهکات، مژدهی پاداشتیکی زور گه ورهش به و پروادارانه دهکات که کارو کردهوی چاکه نه نجام دهن.

۲- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رضی الله عنه قَالَ خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَنَحْنُ فِي الصُّفَّةِ فَقَالَ: (أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ يَعْدُوَ كُلَّ يَوْمٍ إِلَى بُطْحَانَ أَوْ إِلَى الْعَقِيقِ فَيَأْتِي مِنْهُ بِنَاقَتَيْنِ كَوْمَاوَيْنِ فِي غَيْرِ إِثْمٍ وَلَا قَطْعِ رَحِمٍ فَقُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ نُحِبُّ ذَلِكَ قَالَ أَفَلَا يَعْدُو أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَعْلَمُ أَوْ يَقْرَأُ آيَتَيْنِ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ وَثَلَاثَ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلَاثٍ وَأَرْبَعٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَرْبَعٍ وَمِنْ أَعْدَادِهِنَّ مِنَ الْإِبِلِ؟)^{۱۳} واته: عوقبهی کوپی عامیر ده لیت: له کاتی کدا ئیمه له (الصُّفَّة)^{۱۴} دانیشتبووین پیغه مبهری خوا ﷺ هات و فهرمووی: کام له ئیوه ههز دهکات که هه موو روژیک سهر له بهیانی بچیت بو (بُطْحَانَ) یا حود (العقیق) و دوو وشتری کوپاره گه ورهی قه له و له وی بینیته وه بی ئه وهی گونا هبار بییت یا خود دلئ هیچ خزمیکی لی بییشیت؟ و تمان: ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ هه موومان ههز به وه دهکین. فهرمووی: ئه ی ناکریت ههر یه کی له ئیوه سهر له بهیانی پروات بو مزگهوت و دوو ئایهت له قورئان فیرو بییت یان بخوینیت که باشتره بو ی له دوو وشتری می، سیانیش باشتره بو ی له سیان و چواریش باشتره بو ی له چوار، به نه ندازه ی ژماره ی ئایهت هکان باشتره بو ی له وشتر.

۳- عَنْ عَثْمَانَ بْنِ عَفَانَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ)^{۱۵} واته: باشترینان نه و که سهیه قورئان فیرو بییت و که سانی تریش فیروکات.

^{۱۲} الإسرائ: ۹.

^{۱۳} رواه مسلم: (۷۰۳).

^{۱۴} جیگایه کی سهرگیاو بووه له بهشی دواوهی مزگهوته وه دروستکراوه بو ئاواره و هه ندیک له کوچه ران.

^{۱۵} رواه البخاری: (۵۰۲۷).

٤- عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: (... وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ تَعَالَى يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَيَتَدَارَسُونَهُ بَيْنَهُمْ إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَغَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ).^{١٦} واته: هەر کۆمه‌لیک کۆبینه‌وه له مایک له ماله‌کانی خواو قورئان بخویننه‌وهو به یه‌کتري بلیننه‌وه، ئەوا بیگومان نارامی داده‌به‌زیت به سه‌ریانداو، به‌زه‌یی دایان ده‌پۆشیت، فریشته‌کان چوارده‌وریان ده‌دهن، خوای گه‌وره‌ش لای ئەوانه‌ی که‌لای ئەون باسیان ده‌کات.

٥- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (إِنَّ لِلَّهِ أَهْلِينَ مِنَ النَّاسِ) قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ هُمْ؟ قَالَ: (هُمُ أَهْلُ الْقُرْآنِ أَهْلُ اللَّهِ وَخَاصَّتُهُ)^{١٧} واته: بیگومان خودا له ناو خه‌لکیدا دۆستانیکى هه‌یه. وتیان: کین ئەوانه ئەه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ؟ فه‌رموی: ئەوانه قورئانخویننه‌کانن، دۆست و هه‌لبێژیراوی خوان.

٦- عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: (إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا وَيَضَعُ بِهِ الْآخَرِينَ)^{١٨} واته: بیگومان خوا به‌هوی ئەه‌م قورئانه‌وه چه‌ند گه‌ل و هۆزیک سه‌ربه‌رز ده‌کات و چه‌ندانی تریش نزم و نه‌وی ده‌کات.

٧- عن أبي مسعود رضي الله عنه أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: (يَوْمَ الْقَوْمِ أَقْرَوْهُمْ لِكِتَابِ اللَّهِ وَأَقْدَمُهُمْ قِرَاءَةً)^{١٩} واته: ئەه‌وی پيشنوێژی ده‌کات بۆ خه‌لك باشاره‌زاترينيان بێت له خویندنی قورئاندا.

٨- عن أبي أمامة رضي الله عنه قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: (اقْرَأُوا الْقُرْآنَ فَإِنَّهُ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعاً لِأَصْحَابِهِ)^{٢٠} واته: قورئان بخوینن چونکه له رۆژی دوايیدا بۆ هاوڕیانی تکارا ده‌بییت.

^{١٦} رواه مسلم: (٢٦٩٩).

^{١٧} رواه أحمد في مسنده (١٢٣٠١) وصححه الأرنؤوط، وابن ماجه في سننه (٢١٥) وصححه الألباني في صحيح وضعيف ابن ماجه.

^{١٨} رواه مسلم: (٨١٧).

^{١٩} رواه مسلم: (٦٧٣).

^{٢٠} رواه مسلم: (٨٠٤).

۹- عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله (ﷺ): (الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَهُوَ مَاهِرٌ بِهِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ، وَالَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَتَتَعْتَعُ فِيهِ وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌّ لَهُ أُجْرَان) ۲۱ واته: ئەو كەسەى قورپان بە پەوانى دەخوینیتهوه له گەل فریشتە بەرپزۆ پاكه كاندايه، ئەو كەسەشى قورپان دەخوینیت و زمانى تەتەلە دەكات تیایداو له سەر زارى قورسە دوو پاداشتى هەيه.

۱۰- عن أبي موسى الأشعري (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (ﷺ): (مَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ مِثْلُ الْأُتْرَجَةِ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا حَلْوٌ، وَمِثْلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمِثْلِ الثَّمَرَةِ لَا رِيحَ لَهَا وَطَعْمُهَا حَلْوٌ، وَمِثْلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمِثْلِ الرَّيْحَانَةِ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ، وَمِثْلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمِثْلِ الْحَنْظَلَةِ لَيْسَ لَهَا رِيحٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ) ۲۲ واته: نموونهى پڕوادارى قورپانخوین وهك نموونهى نارنجە، بوئى خووشەو تامیشى خووشە، پڕوادارى قورپاننەخوینیش وهك خورما وایه، بوئى نییهو تامى شیرینه، نموونهى دوو پڕوى قورپانخوینیش وهك ریحانه وایه بوئى خووشەو تامى تالە، نموونهى دوو پڕوى قورپاننەخوینیش وهك كوژالك وایه، بوئى نییهو تامیشى تالە.

۱۱- عن ابن عمر رضي الله عنهما عن النبي (ﷺ) قال: (لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ، فَهُوَ يَقُومُ بِهِ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ النَّهَارِ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالاً، فَهُوَ يُنْفِقُهُ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ النَّهَارِ) ۲۳ واته: ئیرهیبیردن تەنھا لە دوو شتدا نەبیئت دروست نییه: پیاویك خوا قورپانی پى خەلات كردي و شهوو پۆژو بەردهوام بیخوینیتهوه، پیاویكیش خوا سامانی پیبەخشیبیئت بەشهو بەرپۆژ بەردهوام لەپى خوادا بیبەخشییت.

۱۲- عن البراء بن عازب (رضي الله عنه) قال: كَانَ رَجُلٌ يَقْرَأُ سُورَةَ الْكَهْفِ، وَعِنْدَهُ فَرَسٌ مَرْبُوطٌ بِشَاطِنَيْنِ فَتَعَشَّتَهُ سَحَابَةٌ فَجَعَلَتْ تَدْنُو، وَجَعَلَ فَرَسُهُ يَنْفِرُ مِنْهَا. فَلَمَّا أَصْبَحَ أَتَى النَّبِيَّ (ﷺ)، فَذَكَرَ لَهُ ذَلِكَ فَقَالَ: (تِلْكَ السَّكِينَةُ تَنْزَلُ لِلْقُرْآنِ) ۲۴ واته: بەپرائى كوپى عازیب دەلیت: پیاویك سورەتى كەهفی دەخویند، ئەسپىكى له لاوو بە دوو گوریسی درپژ

۲۱ متفق عليه: صحيح البخاري: (٤٦٥٣)، صحيح مسلم: (٧٩٨).

۲۲ متفق عليه: صحيح البخاري: (٥٤٢٧)، صحيح مسلم: (٧٩٧).

۲۳ متفق عليه: صحيح البخاري: (٧٥٢٩)، صحيح مسلم: (٨١٥).

۲۴ متفق عليه: صحيح البخاري: (٥٠١١)، صحيح مسلم: (٧٩٥).

بهسترا بوويه وه، پهله هه وريك داىگرتته وه وه هه به سه ريه وه ده سوو پايه وه وه لى نزيك ده بوويه وه،
 نه سپه كه شى هه لى نه سه له ميه وه، كه پوژ بوويه وه هاته خزمه تى پيغه مبهرو (ﷺ) بوى
 باسكرد، نه ويش فه رموى: (نه وه فريشته كان بوون له بهر قورنان دابه زين).

۱۳- عن ابن مسعودٍ رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: (من قرأ حرفاً من كتاب الله فله حسنةٌ، والحسنةُ بعشرِ أمثالها لا أقول: ﴿الْم﴾ حرفٌ، ولكن: ألفٌ حرفٌ، ولامٌ حرفٌ، وميمٌ حرفٌ)^{۲۵} واته: هه ركه سيك پيتيك له په راوه كهى خوا (قورنان) بخوينيت
 چا كه يه كى بو ده نوسريت، چا كه كردنيش به ده هيندهى خو يه تى، من ناليم ﴿الْم﴾
 پيتيكه، به لكو نه ليف پيتيكه وه لاميش پيتيكه وه ميميش پيتيك.

۱۴- عن النّوّاسِ بنِ سَمْعَانَ رضي الله عنه قال: سَمِعْتُ رَسولَ اللهِ ﷺ يَقولُ: (يُؤْتى بِالقرآنِ يَوْمَ القِيَامَةِ وَأَهْلُهُ الَّذِينَ كَانُوا يَعْمَلُونَ بِهِ تَقْدِمْهُ سُورَةُ البَقْرَةِ وَأَلْ عِمْرَانَ) وَضَرَبَ لَهُمَا رَسولُ اللهِ ﷺ ثَلَاثَةَ أَمْثَالٍ مَا نَسِيْتُهُنَّ بَعْدُ قال: (كَأَنَّهُمَا عَمَامَتَانِ أَوْ ظَلَّتَانِ سَوْدَاوَانِ بَيْنَهُمَا شَرْقٌ أَوْ كَأَنَّهُمَا حِرْقَانِ مِنْ طَيْرٍ صَوَافٍ تُحَاجَّانِ عَنْ صَاحِبِهِمَا)^{۲۶} واته: نه وواسى كوپرى
 سه معان ده لى: گويم له پيغه مبهرى خوا بوو (ﷺ) ده يفه رموو: (له پوژى قيامه تدا
 قورنان ده هينريت له گه ل نه وه دوستانه ي كه كاريان پيكردوه سو په تى (البقرة) و (آل
 عمران) له پيشيانه وه يه، نينجا پيغه مبهرى خوا (ﷺ) سى نمونه ي بو هينانه وه
 هيشتا له بيرم نه چوونه ته وه، فه رموى: (هك دوو په له هه ور، يا خود وهك دوو سي بهر
 كه له نيوانياندا رووناكى هه يه، يا خود وهك دوو پو ل بالنده كه باليان راخستوه له
 ئاسماندا، دين بهر گرى له دوسته كانيان ده كه ن).

^{۲۵} رواه الترمذي (۲۹۱۰) وصححه الألباني في السلسلة الصحيحة: (۳۳۲۷).

^{۲۶} رواه مسلم: (۲۵۳).

مهشتم: دهنگخوشکردن له کاتی قورئان خویندندا.

۱- عن البراء رضي الله عنه قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقرأ ﴿وَالزَّيْتُونَ﴾ في العشاء، وما سمعتُ أحداً أحسن صوتاً منه أو قراءة. ^{۲۷} واته: گویم له پیغه مبهه رضي الله عنه بوو كه له نوپژي خه و تنان سوپه تی: ﴿وَالزَّيْتُونَ﴾ ده خوینده وه، گویم له كه س نه بووه كه وه كه دهنگی خوش بیټ یا خود جوانتر بیخوینیته وه.

۲- عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (ما أذنَ اللهَ لشيءٍ ما أذنَ لنبيٍّ حسنَ الصوتِ يتغنَّى بالقرآنِ يجهرُ به) ^{۲۸} واته: خوی گه وه بیستنی هیچ دهنگی کی، هینده ی دهنگخوشی پیغه مبهه ریك كه به جوانی و به ناشکرای قورئان ده خوینیت، پی خوش نییه.

۳- عن البراء بن عازب أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (زَيَّنُوا الْقُرْآنَ بِأَصْوَاتِكُمْ فَإِنَّ الصَّوْتِ الْحَسَنَ يَزِيدُ الْقُرْآنَ حُسْنًا) ^{۲۹} واته: قورئان برزیننه وه به دهنگه کانتان، بیگومان دهنگی خوش جوانی زیاتر به قورئان ده به خشیت.

۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم: (لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَتَغَنَّ بِالْقُرْآنِ) ^{۳۰} واته: نه وه كه سه ی به دهنگه وه قورئان نه خوینیت له ئیمه نییه.

۵- عَنْ أَبِي مُوسَى رضي الله عنه عَنْ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ لَهُ: (يَا أَبَا مُوسَى لَقَدْ أُوتِيتَ مِرْمَارًا مِنْ مَرَامِيرِ آلِ دَاوُدَ). ^{۳۱} واته: نه ی نه بو موسا تو دهنگی خوشت له دهنگه خوشه کانی بنه ماله ی داوود پیدراوه.

^{۲۷} متفق عليه: صحيح البخاري: (۷۳۵)، صحيح مسلم: (۶۶۴).

^{۲۸} متفق عليه: صحيح البخاري: (۵۰۲۳)، صحيح مسلم: (۷۹۲).

^{۲۹} رواه أبو داود (۱۴۷۰) وابن ماجه (۱۳۴۲) وأحمد (۱۸۴۹۴) وصححه الألباني في صحيح الجامع (۳۵۸۰) وشعيب الأرنؤوط في تحقيقه لمسند أحمد.

^{۳۰} رواه البخاري: (۷۵۲۷).

^{۳۱} متفق عليه: صحيح البخاري: (۵۰۴۸)، صحيح مسلم: (۷۹۳).

نویسم: گورهیی و پاداشتی قورئان له بهرکردن.

۱- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (يُقَالُ لِصَاحِبِ الْقُرْآنِ إِذَا دَخَلَ الْجَنَّةَ أَقْرَأَ وَأَصْعَدُ فَيَقْرَأُ وَيَصْعَدُ بِكُلِّ آيَةٍ دَرَجَةً حَتَّى يَفْرَأَ آخِرَ شَيْءٍ مَعَهُ) ^{۳۲} واته: به قورئانخوین دوتریت کاتیک دهچیته بههشتهوه: بخوینهو سهرکهوه، ئه ویش دهخوینی و بهخویندنی هه موو ئایه تیك له بهه شتدا پلهیهك سهرده کهویت، تا کوئا ئایهت که له بهرکردوه.

۲- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ إِكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ وَحَامِلِ الْقُرْآنِ غَيْرِ الْعَالِي فِيهِ وَالْجَافِي عَنْهُ وَإِكْرَامَ ذِي السُّلْطَانِ الْمَقْسُطِ) ^{۳۳} واته: بیگومان ریزگرتن و گورهیی دانان بو خوی گوره له ریزگرتنی پیرو به سالچووی موسلمان و ئه قورئان له بهرهی توندپهوی و شلگیری تیئا ناکات و فهمانپهوی دادپهروهدایه.

۳- عَنْ أَبِي مُوسَى عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: (تَعَاهَدُوا الْقُرْآنَ فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَهُوَ أَشَدُّ تَفْصِيًّا مِنَ الْإِبْلِ فِي عَقْلِهَا) ^{۳۴} واته: له پیاچونهوهی قورئان بهردهوامن، سویند بهو کهسهی گیانی منی به دهسته لهو وشترهی که جلهوی بهردهبیئت و ناگیریتتهوه خیراتر له دهستدردهچیئت.

۴- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رضي الله عنه قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: (لَوْ جُعِلَ الْقُرْآنُ فِي إِهَابٍ ثُمَّ أُلْقِيَ فِي النَّارِ مَا احْتَرَقَ) ^{۳۵} واته: نهگهر قورئان بخریتته ناو پیستیک و فریبدریتته ناو دوزهخوه ناسوتیت، (هه ئیمانداریک قورئانی له بهر بیئت ناگری دوزهخ نایسوتینی، لهشی قورئان له بهر دهبیته پیستیک بو قورئانهکهی ناو سنگی)

^{۳۲} رواه أبو داود، برهانه: السلسلة الصحيحة للألباني: (۲۲۴۰).

^{۳۳} رواه أبو داود في سننه (۴۸۴۵) وابن أبي شيبة في المصنف (۳۳۲۲۸)، والبيهقي في سننه (۱۷۱۰۱) وحسنه ابن حجر في التلخيص الحبير: (۷۶۲)، والألباني في صحيح أبي داود: (۴۰۵۳)، والأرنؤوط في تحقيقه لسنن أبي داود.

^{۳۴} متفق عليه: البخاري: (۴۶۶۷)، ومسلم: (۷۹۱).

^{۳۵} رواه أحمد في المسند (۱۵۱، ۱۵۵/۴)، والدارمي في السنن (۳۳۵۳)، وأبو يعلى في المسند (۱۷۴۵)، وحسنه المناوي في فيض القدير (۹۴۱۳) والألباني في السلسلة الصحيحة: (۳۵۶۲).

٥- وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله (ﷺ): (إِنَّ الَّذِي لَيْسَ فِي جَوْفِهِ شَيْءٌ مِنَ الْقُرْآنِ كَالْبَيْتِ الْخَرِبِ).^{٣٦} واته: ئەوكهسهى هيچ له قورئانى له سنكدان نيينه (هيچى لى له بهر نه كردوو) وهك خانووى ويران وايه.

---

^{٣٦} رواه الترمذي (٢٩١٣) وأحمد (١٩٤٧)، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (١٥٢٤)، والأرنؤوط في تحقيقه لمسند أحمد (٤٠٢)، وأبو إسحاق الحويني في فتاويه الحديثية (٦٤/١).

دهيم: رهوشت و نادابه کانی قورئانخوين.

۱- نیازپاکی بؤ خوی تاکو تهنهواو دورکهوتنهوه له پروپامایی و شوهرت.

پیغه مبهری خوا (ﷺ) دهفرمویت: (من قرأ القرآن فليَسألِ الله به فإنه سيجيءُ أقوامٌ يقرؤون القرآن يسألون به الناس) ۳۷ واته: هر که سیک قورئانی خویند با داوای له خوا پیبکات، چونکه له داهاتوودا خه لکانیک پهیدا دهن قورئان دهخوینن و به هویه وه داوا له خه لکی دهکن.

هروهها دهفرمویت: (اقرأوا القرآن ولا تغلوا فيه ولا تجفوا عنه ولا تأكلوا به ولا تستكثروا به) ۳۸ واته: قورئان بخوینن و زیده پوهی و شلگیری تیدا مهکن و به هویه وه مهخون و سامانی پی زیاد مهکن.

هروهها عوبادهی کوپی صامیت خوی لی رازیبیت دهلی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) زوربهی کات سهرقالبوو کاتیک کوچهریبهک خوی دهگه یانده لای، دهیدایه دست پیاویک تاکو قورئانی فیركات، جاریکیان پیاویکی دایه دست من له ماله وه له لام دهمایه وه و نیواران له خواردنی ماله وه خواردنم پیده داو قورئانم فیرده کرت، دوی گه پانه وهی بولای که سوکاری که وانیکي به خه لات بؤ ناردم، تا نیسته له و که وانه چاکتر و جواترم نه بینیبوو، منیش روشتم بؤ لای پیغه مبهری خوا (ﷺ) و تم: چی تیدا دهبینی ئه ی پیغه مبهری خوا؟ فرمووی: (جمرة بین کتفیک تقلدتها أو تعلقتها) ۳۹ واته: سکلیکه له نیوان هردوو شانتدایه، جا ئیتر له ملی کهیت یا خود هه لیواسیت.

۲- باشتر وایه له کاتی له شگرانی و بی دهستنوئیژیدا قورئان نه خوینریت.

۳- پاک و خاوینی شوین و له ش و جل و بهرگ.

۳۷ رواه الترمذي (۲۹۱۷) وأحمد (۱۹۹۴۴) وابن أبي شيبة (۳۰۶۲۴) والطبرانی في المعجم الكبير (۳۷۳) والبيهقي في شعب الإيمان (۲۳۸۶) عن عمران بن حصين، وصححه الألباني في السلسلة الصحيحة: (۲۵۷).

۳۸ رواه أحمد (۱۵۶۶۸)، والطبرانی في المعجم الأوسط (۲۵۷۴)، والبيهقي شعب الإيمان (۲۳۸۳) عن عبد الرحمن بن شبل الأُصاري، و قال ابن حجر في الفتح (۱۰۱/۹) : سنده قوي، وصححه الألباني في السلسلة الصحيحة: (۲۶۰) وشعيب الأرنؤوط.

۳۹ رواه أبو داود (۳۴۱۹) وأحمد (۲۲۷۶۶)، وصححه الألباني في صحيح أبي داود: (۲۹۱۶)، وشعيب الأرنؤوط في مسند أحمد.

۴- پاکردنه‌وی دهم به سیواک.

عہلی کوپری ئەبوتالیب خوای لی رازیبیت له پیغهمبەری خوداوه ده‌گی‌رپیتەوه دەلیت: (إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا تَسَوَّكَ ثُمَّ قَامَ يُصَلِّي قَامَ الْمَلِكُ خَلْفَهُ فَمَسَعَ لِقْرَاءَتِهِ فَيَدْنُو مِنْهُ أَوْ كَلِمَةً نَحْوَهَا حَتَّى يَضَعَ فَاهُ عَلَى فِيهِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْ فِيهِ شَيْءٌ مِنَ الْقُرْآنِ إِلَّا صَارَ فِي جَوْفِ الْمَلِكِ فَطَهَّرُوا أَفْوَاهَكُمْ لِلْقُرْآنِ) ^{۴۰} واتە: بیگومان هەر بەندهیه‌ک سیواک بە کاربەینی و پاشان هەستیت نوێژ بکات، فریشتەیه‌ک له پشتیەوه دەهەستی و گوێ له خویندنی ده‌گریت و لێی نزیک دەبیته‌وه تا وه‌کو دهم ده‌خاته سەر دەمی، ئەو قورئانی که له‌دهمی دیتە دەرەوه ده‌چیتە ناو سنگی فریشتەکه‌وه، که‌وابوو دهمتان بو قورئان خویندن پاک‌که‌نه‌وه.

پی‌شه‌وا عەلیش خوای لی رازیبیت دەلیت: (إِنَّ أَفْوَاهَكُمْ طُرُقٌ لِلْقُرْآنِ فَطَيَّبُوهَا بِالسَّوَاكِ) ^{۴۱} واتە: بیگومان دهمتان ریگایه بو قورئان، که‌وایه به سیواک پاکی بکه‌نه‌وه.

۵- سوننه‌ته‌ روو له‌ رووگه (قبلة) بکریت، به‌لام به‌ پی‌وه‌وه له‌ کاتی ری‌کردنداو به‌دانیشتن و له‌ سەر ته‌نیشت و به‌ راکشانیشت دروسته: خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ﴾ ^{۴۲} واتە: ئەو که‌سانه‌ی به‌ پی‌وه‌وه به‌ دانیشتن و له‌ سەر ته‌نیشت و راکشان یادی خوا ده‌که‌ن.

پی‌غه‌مبەری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: (إِنَّ لِكُلِّ شَيْءٍ سَيِّدًا وَإِنَّ سَيِّدَ الْمَجَالِسِ قِبَالَةَ الْقِبْلَةِ) ^{۴۳} واتە: به‌ راستی هه‌موو شتی‌ک گه‌وره‌یه‌کی هه‌یه، گه‌وره‌ی هه‌موو نشت‌گه‌یه‌کی‌ش به‌رامبه‌ر رووگه‌یه.

^{۴۰} رواه البيهقي في سننه موقوفاً (١٦٥) وصححه الألباني في السلسلة الصحيحة (١٢١٣) وقال: وظاهره أنه موقوف ويحتمل أنه مرفوع، وقال شعيب الأرنؤوط في تحقيقه لسنن ابن ماجه (١/١٩٤): فهو موقوفاً أصح، وصححه الهيتمي مرفوعاً في مجمع الزوائد (٢٥٦٤).

^{۴١} رواه ابن ماجه (٢٩١) وقال شعيب الأرنؤوط: إسناده ضعيف لانقطاعه، سعيد بن جبير لم يسمع من علي، ولضعف بحر ابن كنيذ وعثمان بن ساج. وضعفه الألباني في السلسلة الضعيفة: (١٢١٣).

^{۴٢} آل عمران: ١٩١.

^{۴٣} رواه الطبراني في المعجم الأوسط (٢٣٥٤) عن أبي هريرة، وحسنه الهيتمي في مجمع الزوائد (١٢٩١٥) والألباني في السلسلة الصحيحة (٢٦٤٥).

۶- خویندنی (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم).

خوای گهوره دهفهرمویت: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ

الرَّجِيمِ﴾^{۴۴} واته: گهر ویستت قورئان بخوینیت، بهر لهوه پهنا به خوا بگره له شهیتانی نهفرین لیکراو.

۷ □ ملکه چپوون و نارامگرتن و ههستکردن بهگهورهیی نهو زاتهی فرمایشتهکهی

دهخوینیتهوه.

خوای گهوره دهفهرموئ: ﴿لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَشِيعًا

مُتَّصِدًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾^{۴۵} واته:

ئهگهر ئهه قورئانهمان بو سهر چپایهك دابهزاندایه، نهوا له ترسی خوا به کزولی و وردو خاشبوو دهتیبینی، ئیمه له قورئاندا ئهه نمونانه بو خهکی دینینهوه تاوهکو

بیربکهنهوهو تیبگهن، ههروهها دهفهرموئ: ﴿وَيَحْزُونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ

خُشُوعًا﴾^{۴۶} واته: ههر کات قورئانیان بو بخوینریتهوه چهناگه نهوی دهکن و دهگرین و

ئیمانیان زیاتر دهییت.

۸- وردبوونهوهو تیپرامان له واتای ئایهتهکانی.

خوای گهوره دهفهرموئ: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾^{۴۷} واته:

ئایا نهوانه بو لهئایهتهکانی قورئان پانامینن و وردنابنهوه، یاخود نهوانه قوفل لهسهر دلیان دراوه.

^{۴۴} النحل: ۹۸.

^{۴۵} الحشر: ۲۱.

^{۴۶} الإسراء: ۱۰۹.

^{۴۷} محمد: ۲۴.

هروهها دهفهرموی: ﴿كُنْتُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو

الْأَلْبَابِ﴾^{٤٨} واته: کتیبیکی پیروزه و بو تۆمان -ئهی پیغه مبهه (ﷺ) - دابه زاندوه تا

له نایه ته کانی رابمینن، خاوهن ژیری و هوشیاره کانیش نامۆزگاری لیوه رگرن.
پیشهوا عه لیش خوی لی رازیبیت ده لیت: (لا خیر فی عبادة لا فقه فیها، ولا فی قراءة
لا تدبر فیها)^{٤٩} واته: خیر له به ندایه تیه کدا نییه که تیگه شتنی تیدا نه بییت، هروهها
خویندنه ویه کیش وردبوونه وهی تیدا نه بییت.

ئیین عه بباسیش خوی لی رازیبیت ده لیت: (لأن أقرأ البقرة في ليلة فادبرها وأرثها
أحب إلي من أن أقرأ القرآن أجمع هذمة)^{٥٠} واته: پیم خوشره که سوپه تی (البقرة) له
شه ویکدا به تیگه شتنه وهو به جوانی و له سه رخوی بخوینمه وه، له وهی هه موو قورئان
به په له بخوینمه وه.

٩- خویندنه وهی قورئان به له سه رخوی و بی په له کردن و، خه تم نه کردنی له
ماوهی سی شه و که متردا.

خوی گه وره دهفهرموی: ﴿وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً﴾^{٥١} واته: زور به جوانی و له سه
خوی قورئان بخوینه ره وه.

پیغه مبه ریش (ﷺ) دهفهرمویت: (لا يفقه من قرأ القرآن في أقل من ثلاث)^{٥٢} واته: گهر
که سیک له ماوهی سی پوژ که متردا قورئان بخوینیته وه، لییتیناگات.

١٠- داوا کردنی به زهیی له خوی گه وره له کاتی خویندنی نایه ته کانی به زهیی و
په ناگرتن به خوا له سزا کانی له کاتی خویندنی نایه ته کانی سزادا.

عن عوف بن مالك الأشجعي رضي الله عنه قال: قمت مع رسول الله ﷺ ليلة فقام فقرأ سورة

^{٤٨} سورة ص: ٢٩.

^{٤٩} إحياء علوم الدين، بتحريج الحافظ العراقي: (٤٢/٢).

^{٥٠} فضائل القرآن لابن كثير (٢٣٧/١) وصححه محققه أبو إسحاق الحويني.

^{٥١} المزمّل: ٤.

^{٥٢} رواه أبو داود (١٣٩٦) والترمذي (٢٩٤٩) وابن ماجه (١٣٤٧) وأحمد (٦٥٣٥) وصححه الألباني في صحيح أبي داود (١٣٩٠) وشعيب الأرنؤوط في تحقيقه لمسند أحمد.

البقرة لا يمرُّ بآيةِ رحمةٍ إلا وَقَفَ فسألَ ولا يمرُّ بآيةِ عذابٍ إلا وَقَفَ فتعوذُ.^{٥٢} واته: شهويكيان له گهلاً پیغهمبهری خوادا (ﷺ) نویژمکرد، سورہتی (البقرة) ی خویند، کاتیك دهگهیشته نایهتیک له نایهتهکانی بهزهیی دهوستاو داوای بهزهیی دهکردو کاتیکیش دهگهیشته نایهتیک له نایهتهکانی سزا دهوستاو په نای به خوا دهگرت.

۱۱- خویندن به ناوازو دهنگیکی خوشهوه، وهک پیشتر باسمانکرا.

۱۲- وهستان له کوتایی نایهتهکاندا.

سه بارهت به چوینیتی قورپان خویندنی پیغهمبهری خوا (ﷺ) پرسپار کرا له دایکی نیمانداران نوم سهلهمه خوای لی رازیبیت نهویش فهرمووی: کان یقطع قراءته آیه آیه ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ثم یقف، ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ثم یقف.^{٥٤} واته: پیغهمبهری خوا (ﷺ) له کوتایی نایهتهکاندا دهوستا، ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ی دهخویند پاشان دهوستا، ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ی دهخویندو پاشان دهوستا.

۱۳- کار کردن به فرمانهکانی قورپان و دورکهوتنهوه له قهدهغهکراوهکانی.

پیغهمبهری خوا (ﷺ) دهفهرمویت: (سیخرجُ اقوامٌ من اَمّتی یشربون القرآن کشریهمُ اللبن) ^{٥٥} واته: له داهاتوودا له ناو نوممهتهکهمدما خه لکانیک پهیدا دهبن قورپان دهخونهوه یری لیناکهنهوه و کاری پیناکهن و بهسهر زمانیندا تیدهپه ریّت - وهک چون شیر دهخونهوه. نین عومهریش خوای لی رازیبیت دهلیت: لقد عشتُ برهة من دهرٍ وانّ احدنا یؤتی الایمان قبل القرآن وتنزل السورة علی محمد (ﷺ) فیتعلم حلالها وحرامها... ^{٥٦} واته: ههر یهکیك له نیمه فیری باوهر دهبوو پیش نهوهی فیری قورپان بیّت، کاتیك سورہتیک

^{٥٢} رواه أبو داود (٨٧٣) والنسائي (١١٣٢) وأحمد (٢٣٩٨٠) وصححه الألباني في صحيح أبي داود (٧٧٦) وشعيب الأرنؤوط في تحقيقه لمسند أحمد.

^{٥٤} أخرجه أبو داود (٤٠٠٣)، وأحمد في المسند (٢٦٥٨٢) وصححه الألباني في صحيح الجامع الصغير (٥٠٠٠) وصححه شعيب الأرنؤوط.

^{٥٥} رواه الطبراني في الكبير (٨٢١) وصححه الهيتمي في مجمع الزوائد (١٠٤١٢) والألباني في السلسلة الصحيحة: (١٨٨٦).

^{٥٦} رواه البيهقي في سننه: (٥٤٩٦)، والحاكم في المستدرک (١٠١) والطبراني في الأوسط (٥٤٩٦) وصححه الهيتمي في مجمع الزوائد (٧٥٥).

بۇ موحه مەمەد (ﷺ) دەھاتە خواروھە فېرى ھەلأل و ھەپرامى دەبووین و لە شوینی پېووستدا دەوھەستاین و تېدەفكراین.

ئىبن مەسعودیش خوای ئى رازىبیت دەلیت: (كَانَ الرَّجُلُ مَنَّا إِذَا تَعَلَّمَ عَشْرَ آيَاتٍ لَمْ يُجَاوِزْهُنَّ حَتَّى يَعْرِفَ مَعَانِيَهُنَّ وَالْعَمَلَ بِهِنَّ)^{۷۷} واتە: ھەر پیاویك لە ئیمە دە ئایەتى لە قورئان لە بەرکردایە بە سەرىدا تینەدەپەرى تاوھكو مانای نەزانىبايە و كارى پینەکردبايە.

۱۴- گوئگرتن و بیدەنگبوون بۇ خویندەنەوھى قورئان.

خوای گەورە دەفەرمویت: ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ

تُرْحَمُونَ﴾^{۷۸} واتە: ئەگەر قورئان خوینرا گوئی بۇ بگرن و بیدەنگ بن، بەلكو خوا بەزەبى پیتانا بیتەوھ.

۱۵- نەبچراندنى خویندن مەگەر پېووست كات.

جایر خوای ئى رازىبیت دەلیت: لەگەل پیغەمبەرى خوادا (ﷺ) چوینە دەرەوھ بۇ غەزای (ذات الرقاع) لەوئى پیاویك ژنى یەكك لە بیباوهرەكان دەكوژیت، بیباوهرەكەش سویند دەخوات كە واز نەھینیت تا خوینی یەكك لە ھاوھلانى موحه مەمەد (ﷺ) دەرژیت، دەروا بە شوینیاندا پیغەمبەرىش (ﷺ) لە شوینیكدا دادەبەزیت و دەفەرمویت: (مَنْ رَجُلٌ يَكْلُونَا)؟ واتە: چ پیاویك پاسەوانیمان دەكات؟ پیاویك لە كوچەریەكان پیاویكیش لە پشتیوانان ھەستان، پیغەمبەرىش (ﷺ) فەرمووی: (كونا بغم الشعب) واتە: لە دەم ئەم شیوھدا بن، كاتیک گەشتنە ئەوئى، كوچەریەكە راکشاو ھاوپیکەى دەستیکرد بە نوێژکردن، بیباوهرەكەش ھات و كاتیک زانى ئەوانن، تیریكى تیگرتن و پیکای، ئەویش تیرەكەى دەرھینا و نوێژەكەى نەپرى تا سئ تیری لیدا،

^{۷۷} أخرجه الطبري في التفسير (۸۱) وقال محققه العلامة أحمدشاکر: هذا إسناد صحيح، وهو موقوف على ابن مسعود، ولكنه مرفوع معنى، لأن ابن مسعود إنما تعلم القرآن من رسول الله (ﷺ) فهو يحكي ما كان في ذلك العهد النبوي المنبر. انتهى

ورواه ابن أبي شيبة في مصنفه (۳۰۵۴۸) والحاكم في المستدرک (۲۰۴۷) و صححه.

^{۷۸} الأعراف ۲۰۴.

پاشان چه مایه وه و کړنوشی برد، پاشان هاو له که ی بیدار بوویه وه، کاتیک بباو پرده که دلنیا بو که ناسیویانه ته وه هه له ات، کوچه ریه که ش به هاو ریکه ی ووت: (سبحان الله) بوچی بیدارت نه کړدمه وه؟ وتی: له خویندنی سوږه تیکدا بووم چه زم نه کړد بیږم.^{۵۹}

۱۶- ریزگرتن له قورئانی پیروژ.

پیویسته قورئان خوین زور ریز له قورئان بگریت، نه یخاته سهر زهوی و هیچیش له سهری دانه نیټ، خوی گوره ده فرمویت: ﴿فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ ﴿۳۶﴾ مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ﴾^{۶۰} واته: نایه ته کانی قورئان له چه ندین لاپه رهی پیروژدا هه لگیرون، به رزو بلندو پاک و خاویتن.

۱۷- کړنوش بردن له کاتی خویندن یا خود بیستنن نایه تی کړنوش (سجده) دا.

نه بو رافیع ده لی: له گه ل نه بو هوږه پره نویژی شیوانم کړد ﴿إِذَا السَّمَاءُ أَنْشَقَّتْ﴾ خویندو کړنوشی تیډا برد، منیش پیم وت: نه م کړنوشه چییه؟ فرمووی: له پشت نه بولقا سیمه وه نه م کړنوشه م بردووه، به رده و امیش ده م له سهری تاده گم به خزمه تی.^{۶۱}

تیبینی: نه م کړنوش بردنه له نویژو له دهره وهی نویژیشدا فهرز نییه، به لکو سوننه ته، چونکه زهیدی کوږی ثابت ﷺ ده لی: سوږه تی ﴿وَالنَّجْمِ﴾ م بو پیغه مبه ر (ﷺ) خویندو کړنوشی تیډا نه برد.^{۶۲}

پییشه وا عومه ریش (ﷺ) ده لی: (فمن سجد فقد أصاب ومن لم يسجد فلا إثم عليه، إنَّ الله لم يفرض السجود إلا أن نشاء)^{۶۳} واته: هر که سی کړنوش ببات پیکاویتی و هر که سی کیش کړنوش نه بات تاوانی له سهر نییه، خوی گوره فهرزی نه کړدووه و یستی خو مانه.

^{۵۹} رواه أبو داود (۱۹۸) وحسنه شعيب الأرنؤوط في تحقيقه لسنن أبي داود والألباني في صحيح أبي داود برقم: (۱۸۲)

^{۶۰} عيس: ۱۳، ۱۴.

^{۶۱} رواه الشيخان: البخاري (۷۳۴، ۱۰۲۴، ۱۰۲۸)، ومسلم (۵۷۸).

^{۶۲} رواه الشيخان: البخاري (۱۰۲۳)، ومسلم (۵۷۷).

^{۶۳} رواه البخاري: (۱۰۲۷).

له سهر رای به هیزی زانایان پیویستی به دهستنیوژو پرو له پروگه (قبلة) و، سهلام دانوه نییه، چونکه نویژ نییه تا نه مانه ی پیویست بیټ، نه وهشی ده لیت نویژه به لگه ی به دهسته وه نییه. ٦٤

ژماره شیان (١٥) (سجدة) یه له (مصحف) دا له کوټای ی ئایه ته که دا نیشانه ی (سجدة) بو دانراوه به م شیوه یه ی خواره وه:

١- ﴿إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَ لَهُ

يَسْجُدُونَ﴾ (الاعراف: ٢٠٦)

٢- ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ طَوْعًا وَالْأَرْضِ وَظِلْلُهُمْ وَكَرْهًا بِالْغُدُوِّ

وَالْأَصَالِ﴾ (الرعد: ١٥)

٣- ﴿رَبَّهُمْ خَافُونَ مِّنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ (النحل: ٥٠)

٤- ﴿لِلَّذِقَانِ وَنَحْرُونَ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا﴾ (الإسراء: ١٠٩)

٥- ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِن ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ

نُوحٍ وَمِن ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ

خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا﴾ (مريم: ٥٨)

٦- ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ

وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ ۗ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ

الْعَذَابُ ۗ وَمَنْ يُنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ (الحج: ١٨)

٦٤ پروانه: المحلى لابن حزم (٣/٣٣١-٣٣٢)، تمام المنة للالباني (١/٢٧٠)، مجموع فتاوي ومقالات ابن باز (١١/٤٥٤).

٧- ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اَرْكَعُوا وَاَسْجُدُوا وَاَعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَاَفْعَلُوا الْخَيْرَ

لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾ (الحج: ٧٧)

٨- ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اَسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ اَنْسَجِدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ

نُفُورًا ﴿٦٠﴾ (الفرقان: ٦٠)

٩- ﴿اَلَا يَسْجُدُوا لِلّٰهِ الَّذِي تُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمٰوٰتِ وَاَلْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ

وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ النمل

١٠- ﴿اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِءَايٰتِنَا الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِّرُوْا بِهَا خَرُّوْا سُجَّدًا وَسَبَّحُوْا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ

وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿١٥﴾ (السجدة: ١٥)

١١- ﴿قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسْؤَالِ نِعْمَتِكَ اِلَىٰ نِعَاجِهِ ؕ وَاِنْ كَثِيْرًا مِّنَ الْخُلَطَآءِ لَيَبْغِيٰ

بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ اِلَّا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوْا الصّٰلِحٰتِ وَقَلِيْلٌ مَّا هُمْ ﴿٥﴾ وَظَنَّ دَاوُدُ اَنَّمَا

فُتِنَهُ فَاَسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَاَنَابَ ﴿٢٤﴾ (ص: ٢٤)

١٢- ﴿وَمِنْ ءَايٰتِهِ اَلْيَلُ وَاَلنَّهَارُ وَاَلشَّمْسُ وَاَلْقَمَرُ ﴿٦﴾ لَا تَسْجُدُوْا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ

وَاَسْجُدُوْا لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ ﴿٦﴾ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ ﴿٧﴾ فَاِنْ اَسْتَكْبَرُوْا فَاَلَّذِيْنَ

عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُوْنَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَاَلنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْءَمُوْنَ ﴿٢٨﴾ فصلت

١٣- ﴿فَاَسْجُدُوْا لِلّٰهِ وَاَعْبُدُوْا ﴿٢٢﴾ (النجم: ٦٢)

١٤- ﴿وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْءَانُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ (الإنشاق: ٢١)

١٥- ﴿كَلَّا لَا تُطَعُّهُ وَاَسْجُدْ وَاَقْتَرِبْ ﴿١٩﴾ (العلق: ١٩)

يانزهيم: جوړه كاني قورئانخويندنه وه.

- ۱- التحقيق: قورئانخويندنه وه به هيواشي و له سهرخويي، له گه ل تيرامان و وردبوونه وه له واتا كاني، به په چاوگرتنی گشت ياسا كاني ته جويد. ^{۶۵}
- ۲- التدوير: شيوازي مامناوهند له قورئانخويندنه وه، كه له لايهن زورينه ي زانايان و قورئانخويندنه وه په سهندكراوه. ^{۶۶}
- ۳- الحد: قورئانخويندنه وه به خيرايبی، له گه ل په چاوگرتنی ياسا كاني ته جويدو (اعراب). ^{۶۷}

خويندنه وه ش به ههركام له م سى جوړه دروسته و، له سايه ي نايه تي: ﴿وَرَتِّلْ

الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً﴾ (المزمل: ۴۰) جيى دهبيتته وه. ^{۶۸}

---

^{۶۵} ئەم جوړه خویندنه وه په مهزه بهی ئەو خویندنه رانه یه كه دريژكردنه وه (المدەكان ته او تيرده كهن وهك: ورش) له ريگه ي (الأزرق) ه وه، (حمزة) و ههروه ها (عاصم) له هه نديك ريگه وه، نمونه شيان ئەو خه تمه تو ماركراوانه يه كه به (المجود) ناسراون وهك خه تمه خاوه كاني هه ريهك له: (الحصري و المنشاوي و عبدالباسط).

^{۶۶} ئەم جوړه شيان مهزه بهی ئەو خویندنه رانه يه كه دريژكردنه وه ي (الجائز المنفصل) و (الواجب المتصل) و (العارض للسكون) و ئاسان (اللين) (به (۴) جووله ده خویندنه وه، وهك: (ابن عامر) و (الكسائي) و... .

^{۶۷} ئەم جوړه ش مهزه بهی ئەو خویندنه رانه يه كه دريژكردنه وه ي (الجائز المنفصل) به (۲) جووله ده خویندنه وه وهك: (قالون) و (ابن كثير) و (أبو عمرو) و (أبو جعفر) و (يعقوب) و (ورش) له ريگه ي (الأصبهاني) يه وه.

پروانه: أحكام قراءة القرآن للحصري ل: ۳۲۰-۳۳۱، تيسير علم التجويد ل: ۲۲-۲۵، نهاية القول المفيد ل: ۲۸-۳۰.

^{۶۸} هه نديك له زانايان پله ي (الترتيل) به پله يه كي سهر به خو له دواي پله ي (التحقيق) ه وه داده نين و خویندنه وه ش له هه ردووكياندا به هيواشي و له سهرخويه، به وه ليكيان جيا ده كه نه وه كه ده لين (التحقيق) بو فيريوونه، چونكه شيوازيكي خاوتره و ياسا كاني ته جويد باشر تيباندا جيبه جيده كریت، به لام (الترتيل) ئەو شيوازه يه كه خویندنه دواي فيريووني قورئان له سهري به رده وام ده بيت.

ئىبنولاجەزەرىش لە (الطَّيْبَةُ النُّشْرُ)^{٦٩} دا دەلييت:

وَيُقْرَأُ الْقُرْآنُ بِ: التَّحْقِيقِ مَعَ حَدْرٍ وَتَدْوِيرٍ، وَكُلُّ مُتَّبِعٍ
مَعَ حُسْنِ صَوْتٍ بِلُحُونِ الْعَرَبِ مُرْتَبِلًا مُجَوِّدًا بِالْعَرَبِيِّ.

(الرَّمْزَةُ): قورئانخوين له بهر خوويه وه به دهنگيكي نزم قورئان بخوينيت به شيويه كه
ئه وانهى دهوروبه رى به باشى نه يبيستن. نه مجوره هه ندى له زانايان باسيان ليوه كردوه وه
دهلين به شيكه له شيوازي (الحدْر)^{٧٠}.

(الهدْرمة) ياخود (الهد): خويندنه وهى قورئان زور به خيرايى به جوريك كه خوينه
نه توانيت په چاوى ياساكانى ته جويدو تيرامان له نايه ته كان بكات. بويه زانايان
به پشتبه ستن به چهند به لگه يه كه نه مجوره خويندنه به دروست نازانن، له وانه:

جاريكيان پياويك ديتته لاي ئيبين مه سعود و پيى دهلى: من سوپه ته كانى
(المفصل)^{٧١} له يه ك ركاتدا ده خوينم. ئيبين مه سعوديش خواى لى پازيبيت دهلييت:

هَذَا كَهَذَا الشُّعْرُ! لَقَدْ عَلِمْتُ النَّظَائِرَ الَّتِي كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَقْرَأُ بِهِنَّ سُوْرَتَيْنِ فِي
رَكْعَةٍ.^{٧٢} واته: خويندنه وه يه كه وهك خويندنه وهى شيعر! من نه وه هاوشيوانه - كه له
كورتى و دريژيدا له يه كه وه نزيكيوون - ده زانم كه پيغه مبه رى خوا (ﷺ) ده خويندن
دوو له وه سوپه تانهى له يه ك ركاتدا ده خويند.

^{٦٩} متن طيبة النشر في القراءات العشر ل ٣٦.

^{٧٠} پروانه: نهاية القول المفيد في فن التجويد للشيخ محمد نصر ل ٢٨.

^{٧١} واته: له سوپه تى (الحجرات) وهه تا كو تايبى سوپه تى (الناس) ه.

^{٧٢} متفق عليه: البخاري (٧٧٥)، ومسلم (٢٠٤).

دوانزه یه م: هه له کردن (اللحن).

(اللحن) له زمانه وانیدا: هه له و لادان له راستی.

له زاراو هشد: هه له یه که له نا کاو توشی و ته (لفظ) ده بیټ و هه ندی جار و اتاو مانا و هه ندی جاریش یاسا کانی خویندنه وه تیك دهدات.

ئه میس ده بیټ به دوو به شه وه:

یه که م: (اللحن الجلی) هه له ی ئاشکرا:

هه له یه که له نا کاو توشی وشه ده بیټ و یاسا کانی خویندنه وه و شیوازی وشه که تیك دهدات، جا مانای وشه که بگوریت یان نا. بویه ئه م ناوه شی لیئراوه چونکه شاره زایان و که سانی تریش به ئاشکرا هه سستیپیده که ن.

ئه مجوره هه له یه له وشه و، پیت و، جووله و (حرکات)، زه ننه دا پرو دهدات:

أ- له پیتدا که سی شیوه ی هه یه:

۱- گورینی پیتیک به پیتیکی تر، وه ک:

گورینی ﴿صِرَاطٌ﴾ بؤ (صرات) (مانا ناگوریت)

یان ﴿وَأَصْرُوا﴾ بؤ ﴿وَأَسْرُوا﴾ (مانا دهگوریت)

۲- زیاد کردنی پیتیک بؤ وشه که، وه ک:

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ بکریټ به (إِيَّاكَ نَعْبُدُ) (مانا ناگوریت)

﴿وَلْتَسْأَلْنِ﴾ بکریټ به (وَلَا تُسْأَلْنَ) (مانا دهگوریت)

۳- که مکردنه وه ی پیتیک له وشه که، بؤ نمونه: ﴿فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَى﴾

بکریټ به (إِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَى)

ب- له وشه دا ئه میس سی شیوه ی هه یه:

۱- گورینی وشه یه که به وشه یه کی تر، بؤ نمونه: ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ به ﴿وَاللَّهُ

غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ بخوینریته وه.

۲- زیادکردنی وشهیهك له نایه تیكد، وهك: ﴿أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾^ط بکریت به (أو تحریر رقبه مؤمنه).

۳- که مکردنی وشهیهك له نایه تیک، وهك: ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾^ج بکریت به (ولله ما في السموات والأرض).

ج- له جوولهو (حركات) زهنه دا: گۆرینی بۆر (ضمّة) به سهر (فتحة) وهك:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ بگۆریت بۆ (الْحَمْدُ لِلَّهِ) یان بۆ (الْحَمْدُ لِلَّهِ). (مانا ناگۆریت)

﴿أَنْعَمْتُ﴾ بگۆریت بۆ (أَنْعَمْتُ) (مانا دهگۆریت)

* حوکمی (اللعن الجلي): ئەمجۆره (لحن) ه به تیکرای دهنگی زانایان هه پرامه و ئەگهر به ئەنقهست بکریت خاوه نه که ی له دوا پۆژدا سزا ده دریت، هه روه ها له کاتیکیشدا ئەگهر نه زان بییت و که مته رخه می بکات له هه ولی فیربووندا، به لام ئەگهر لیی تیکچوو، یان له پیناوی فیربووندا ئەو هه لانه ی کرد به تاوان بۆی نانسریت.

دووم: (اللعن الخفي) ههلهى شاراوه: ههلهيهكه له ناكاو توشى وشه دهبيت و ياساكانى خويندنهوه تيكدهدات، بهلام مانا ناگوريت. دهكرت به دوو بهشهوه:

أ- بهشيكي خوينه رانى قورئان به گشتى هستيبيدهكه، وهك وازهينان له تيههلكيش (الإدغام) و شاردنهوه (الإخفاء) و ناشكراكردن (الإظهار) و ... هتد.

ب- بهشيكيشى قورئانخوينى تهواو شارهزا نهبيت كه سترهستي پيناكات. وهك: زور دووباره كردهوى پيتى (ر)، گه وره كردهى پيتى (ل) له كاتيكد خوى بچووكبيت، زياده روى له مينگه كان، كه موزياد كردهى دريژ كرده وه كان ... هتد. بويه ئه م ناو هشى ليئراوه، چونكه ته نها كه سانى شارهزاو ليها توو هستى بيده كه ن و لاي خه لكانى تر شاراويه.

* حوكمى (اللعن الخفي): زانايان ههنديكيان به حه رام و ههنديكى تريشيان به (مكروه) ده زانن، به لام به راي به هيزى زانايان ته نها له سه ر ئه و كه سانه حه رامه كه تواناي فيربوونيان ههيه و كه مته رخه من.^{٧٢}

---

^{٧٢} بېروانه: الروضة الندية شرح متن الجزرية: (٣٣ / ٢) محمود بن محمد عبد المنعم بن عبد السلام العبد، حق التلاوة ل ٦٥-٦٧.

به شی دووهم

په ناگرتن (الاستعاذة) و ناوی خوا هینان (البسمة)

یه کهم: په ناگرتن (الاستعاذة).

خوای گه وره ده فهرموی: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾

(النحل: ۹۸) واته: گهر ویستت قورئان بخوینیت، له شهیتانی نه فرین لیکراو په نا بگره به خوا.

شیوه کانی:

۱- أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.

۲- أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.

خوای گه وره ده فهرموی:

﴿وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (فصلت: ۳۶)

۳- أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمِّهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ.

۴- أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمِّهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ.^{۷۴}

(هَمِّهِ) واته: شیتتی و خنکاندنې، (نَفْخِهِ) واته: پوزو خو به گه وره زانینی، (نَفْثِهِ)

واته: شیعو هونراوه ی.

شوینی خویندنی: خویندنی (الاستعاذة) پیش خویندنی قورئانی پیروزه، به شیک

نییه له قورئان، به لام شیوازی یه کهم لای تیکرای زانایان په سه ندراره.

حوکمی (الاستعاذة): وتنی له لای زوربه ی زانایان (الجمهور) سوننه ته، هندیکیش

ده لین (واجب) نهرکه، چونکه خوای گه وره فهرمانی پیکردوه: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ

فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (النحل: ۹۸)

^{۷۴} رواه أبو داود (۷۷۵) والترمذي (۲۴۲) وابن ماجه (۸۰۷) وابن حبان (۱۷۷۹) وأحمد (۱۱۴۷۳)

وصححه الألباني في مشكاة المصابيح (۱۲۱۷)، وحسنه شعيب الأرنؤوط.

بەرزکردنەووەو نزمکردنەووەی دەنگ لە کاتی خویندنی (الاستعاذة)دا:

لەم کاتانەى خوارەوهدا (الاستعاذة) بە دەنگى بەرز دەخوینریت:

۱- ئەگەر قورئانخوین بە دەنگى بەرز قورئان بخوینیت و کەسیكى دیکە گوێی لیبگریت.

۲- لە کاتی فیڕکردن و وتنەووەى قورئانى پیرۆزدا.

۳- لە دەستیپیکردنی قورئان خویندنی بە کۆمەلدا.

لەم دۆخانەى خوارەوهدا بە دەنگى نزم دەخوینریت:

۱- لە نوێژکردندا، نوێژى تاك بىت یاخود بە کۆمەل.

۲- کەسیك تەنها بۆ خوێ قورئان بخوینیت، خویندنهکە بە دەنگى بەرز بىت یا نزم.

۳- لە کۆپى قورئان خویندنی بە کۆمەلدا، بە مەرجیک یەکەم خوینەر نەبیت.

دووهم: ناو هیئانی خوا (البَسْمَلَة).

تەنھا یەك شیووی ههیه كه: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ هو، پیش قورئان خویندنه.

حوكمی خویندنی له نیوان سوپهتهکانی قورئانی پیروندا:

حوكمی خویندنی ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ له نیو زانایاندا (رحمهتی خویان لیبیت)

جیاوازی ههیه، ئەمەش له سەر بناغەى ئەوہى كهئایا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ وهك ئایهتیک له قورئان دادەنریت یاخود نا، ئەمەش کورتەى بۆچوونەکانیانە:

۱- ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ئایهتیک له گشت سوپهتهکان دادەنریت تەنھا

سوپهتی (التوبة) نەبیت، كهوابوو له سەر ئەم رایە خویندنی له نیوان سوپهتهکاندا ئەركە (واجب)ە، ئەمە رای پیشهوا شافیعییه رحمهتی خوی لیبیت.

۲- ئایهتیکى سەربەخۆیهو بۆ پیروزی و جیاکردنەوہى سوپهتهکانە له یهکدی، لەم دیدەوہ خویندنی چاکە (مُستحب)، پیشهوا ئەحمەدی کوپى حەنبەل و عەبدوللای کوپى ئەلموبارەك و توێژەرەوانى مەزەهەبى ئەبوحنەیفەو فەرمودەناسان و شەيخولئیسلام ئیبنوتەیمیەو ئیبن بازو ئیبن عوسەیمین رحمهتی خویان لیبیت، ئەم تیروانینەیان ههیه.^{۷۰}

۳- ئایهتیکە تەنھا له سوپهتی (الفاتحة) دا.

۴- ئایهتیک نیه له قورئانی پیروز، هەر وهك پیشهوا مالیک و ئەبوحنەیفە رحمهتی خویان لیبیت ئاماژەى بۆ دەکەن.

^{۷۰} پروانه: مجموع الفتاوى (۲۲/۴۰۶)، تفسیر العلامة محمد العثيمين: (۲/۴-۵)، تەفسیری رامان:

ئەحمەد کاکە محمود ل ۶.

تیبینی:

۱- هه موو زانا یان یه کده ننگن که ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به شه ئایه تیکه له سوپه تی (النمل) ۷۶ و، ئایه تیش نییه له سوپه تی (التوبة).

۲- خویندنی ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ له نیوان سوپه ته کاندایه ریوایه تی (حفص) له (عاصم) هوه، (واته: نه وهی که نه مرؤ دهی خوینینه وه) پیویسته (واجب).

شیوازه کانی خویندنی (الاستعاذة) و (البسمة) له کاتی قورئان خویندندا:

- ۱- جیا کردنه وهی ههرسیکیان (الاستعاذة - البسمة - سوپه ته که) له یه کدی.
- ۲- گه یاندنی یه کهم (الاستعاذة) به دووه مه وه (البسمة) و جیا کردنه وهی دووه له سییه م (سوپه ته که).
- ۳- جیا کردنه وهی یه کهم (الاستعاذة) و گه یاندنی دووه م (البسمة) به سوپه ته که وه.
- ۴- خویندنه وهی ههرسیکیان به سه ره یه که وه.

شیوازه کانی خویندنی (البسمة) له نیوان سوپه ته کاندایه جگه له نیوان (الأنفال) و (التوبة) سیان:

- ۱- جیا کردنه وهی ههرسیکیان له یه کتر، واته: وهستان له سه ره کۆتایی سوپه ته که وه پاشان وهستان له سه ره (البسمة) و پاشان دهستیپکردن به سوپه تی دووه م.
  - ۲- جیا کردنه وهی یه کهم و گه یاندنی دووه م به سییه مه وه، واته: وهستان له سه ره کۆتایی سوپه تی پیشوو، پاشان گه یاندنی (البسمة) به سه ره تایی سوپه تی داهاتوو وه.
  - ۳- گه یاندنی ههرسیکیان پیکه وه.
- به لأم رووی چوارهم دروست نییه، واته: گه یاندنی کۆتایی سوپه تی پیشوو به (البسمة) وه و پاشان وهستان له سه ره (البسمة) و پاشان دهستیپکردن به سوپه تی دووه م، چونکه شوینی (البسمة) سه ره تایی سوپه ته نه ک کۆتایی.

۷۶ ﴿إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ (النمل: ۳۰).

هروهها شیوهکانی خویندنی نیوان (الأنفال) و(التوبة)ش سیانن:

۱- وهستان - بههناسهوه - (الوقف) له سهر ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ و پاشان

خویندنی ﴿بِرَاءةٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ...﴾ به بی (بَسْمَلَة).

۲- گه یاندن (وصل)ی ههردووکیان ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ بِرَاءةٍ مِّنَ اللَّهِ

وَرَسُولِهِ...﴾

۳- وهستان - به بی ههناسهه - (السكت) له سهر وشهی ﴿عَلِيمٌ﴾ پاشان خویندنی

﴿بِرَاءةٍ...﴾

به شی سییه م

جیدهنگی پیتهکان (مخارج الحروف)

ئەم بەشە بە گرنگترین بەشەکانی تەجوید دادەنریت بۆیە پیویدستە قورئان خوین

گرنگیهکی تەواوی پییدات ئەویش بە:

- ۱- راستکردنەوهی جیدهنگی پیتهکان.
  - ۲- پییدانی سیفتهی پیتهکان.
  - ۳- راهینانی زمان و دەم تاووەکو دەبیته خووەوە کەسەدا.
- هەر بۆیە ئیبنولجەزەری دەلیت:

إِذْ وَاجِبٌ عَلَيْهِمْ مُحْتَمٌ   قَبْلَ الشُّرُوعِ أَوْلًا أَنْ يَعْلَمُوا
مَخَارِجَ الْحُرُوفِ وَالصِّفَاتِ   لِيَلْفِظُوا بِأَفْصَحِ اللَّغَاتِ

پیناسە ی جیدهنگ (المخرج):

بریتیه لە شوینی دەرچوونی پیتهکان لە کاتی دەرپرینیاندا، یا ئەوشوینە ی کە دەنگی پیتهکە تییدا کۆتاییدیت و بە هۆیەوه لە پیتهکانی تر جودا دەبیتهوه. جیدهنگەکانیش دوو جۆرن:

- ۱- جیدهنگی دیاریکراو (المخرجُ المحقق): ئەو جیدهنگەیه کە پشت دەبەستیت بە بەشیکی دیاریکراو لە بەشەکانی گەروو یا زمان یا هەردوو لێو.
- ۲- جیدهنگی خەملینراو (المخرج المقدر): ئەو جیدهنگەیه کە پشت بە شوینیکی دیاریکراو نابەستیت و لەو هەوایه پیکهاتوووە کە لە هەردوو بۆشایی گەروو و دەم دایە، هەر بۆیە قبوولی زیادکردن و کەمکردن دەکات، ئەم جیدهنگە هەرسی پیتهکانی درێژکردنەوه (المدی) لێو دەر دەچیت.

چۆنیتی دۆزینەوهی جیدهنگ:

بۆ دۆزینەوهی جیدهنگی هەر پیتیک لە پیتهکان، (سکون) زەننە یان (شدّة) یە کە بە پیتهکەو لە پاش هەمزەیهکی جوولاًو (متحرک) هەو بیخوینەرەوه، لە هەر شوینیکیدا پیتهکە کۆتایی هات ئەوه جیدهنگی پیتهکەیه.

نموونه: بۇ دۆزىنەۋەى جىدەنگى پىتى (ب) دەلّين: (أَب)، كهواته جىدەنگى پىتى (ب) ھەردوو لىۋە.

بەلام بۇ دۆزىنەۋەى جىدەنگى پىتەكانى درىژكردەنەۋە (المدّ) پىتتىكى (فتحة) دار بخەرە پىش پىتى (ألف) و، پىتتىكى (ضمّة) دارىش بخەرە پىش پىتى (و)، ھەرۋەھا پىتتىكى (كسرة) دارىش بخەرە پىش پىتى (ي). بۇ نموونه: قَالَ، يَقُول، قِيل.

پىتەكانى زمانى عەرەبى (الهجائى): دەبن بە دووبەشەۋە:

۱- پىتە سەرەكەكان: كه لەسەر راي زۆرىنەى زانايان ژمارەيان (۲۹) پىتە، بۆيە (الطّيبى) دەلّيت:

وَعَدَّةُ الْحُرُوفِ لِلْهَجَاءِ تِسْعٌ وَعَشْرُونَ بِلَا امْتِرَاءٍ^{۷۷}.

(أ، ب، ت، ث، ج، ح، خ، د، ذ، ر، ز، س، ش، ص، ض، ط، ظ، ع، غ، ف، ق، ك، ل، م، ن، ه، و، لا^{۷۸}، ي).

۲- پىتە لاۋەكەكان: برىتتە لەۋپىتەنەى كەلەنىۋان دوو جىدەنگدا (مخرج) دەردەچن و، لە نىۋان دوو پىتتا دەخوئىرنەۋە، ژمارەيان ھەشت پىتە، بەلام دونانان پەيۋەندىان بە رىۋايەتى (حفص) ھەۋە نىبە بۆيە باسيان لىۋە ناكەين:

أ- ھەمزەى ئاسانكراۋ (الهمزة المُسهلة): لەنىۋان ھەمزەۋ ئەلىفدا دەخوئىرنىتەۋە،

ۋەك ھەمزەى دوۋەمى وشەى ﴿ءَاعْجَمِي﴾ (فصلت: ۴۴)

ب- ئەلىفى لاركراۋ (الألف الممالة): لە نىۋان ئەلىف و يائدا (ھاوشىۋەى پىتى ى)

دەخوئىرنىتەۋە تەنھا لەم وشەيەدا ھاتوۋە: ﴿مَجْرَلَهَا﴾ (ھود: ۴۱)

^{۷۷} المفيد في علم التجويد شهاب الدين أحمد بن أحمد بن بدرالدّين بن إبراهيم الطّيبى ل ۴.

^{۷۸} مەبەست لە (لا) لىرەدا پىتى ئەلىفە كە ھەمىشە زەننەدارەۋ پىشەۋەى (مفتوح) ھ، لە زمانى عەرەبىشدا پىتى زەننەدار ناكەۋىتە سەرەتاۋە بەلكو پىۋىستى بە پىتتىك ھەيە كەۋىتە پىشەۋە، جا زانايانى زمان (لغة) پىتى لاميان لە پىشەۋەى داناۋە، لە بەر ئەۋەى پىتى ئەلىف خزمەتتىكى زۆرى پىشكەش بە پىتى لامى زەننەدارى ناساندن (تعريف) كرددوۋە بۆيە پىۋىستە ئەمىش خزمەتتىك بە پىتى ئەلىف پىشكەش بكات. (ۋانەكانى دكتور ائىمن سوئد).

ج- ئەلیفی گەوره (الألف المفخمة): ئەو ئەلیفەیه که به گەورەبی دەخوینریتەوه، ئەویش کاتیک به دواى پیتیکی بەرزدا هات، وهك: ﴿الطَّامَّةُ﴾، ﴿خَالِدُونَ﴾.

د- لامى گەوره (اللام المفخمة): ئەویش له وشەى پیروزی (الله) دا. وهك: ﴿عَبْدٌ

﴿قَالَ اللَّهُ﴾، ﴿قَالَ اللَّهُ﴾

ه- نون و (تنوين) ی شاراه: به هۆى تیکەلبونیان له گەل پیتی دواى خوێان دەبنه

پیتیکی ناتەواوو لاوهکی. وهك: ﴿كُنْتُمْ﴾، ﴿تَنْظُرُونَ﴾

و- میمی شاراه: ئەگەر زەننەداربیت و بەدوایدا پیتی (ب) هاتبیت وهك: ﴿أُنْبِئِهِمْ

﴿بِأَسْمَائِهِمْ﴾ (البقرة: ۲۳)

سوود: له راستیدا پیناسەى پیتە لاوهکیەکان بەسەر (لامى گەوره، نونى زەننەدار (تنوين)، میمی شاراه) دا جیبەجی ناییت، چونکه نه له نیوان دوو جیدەنگدا دەرەچن، نه له نیوان دوو پیتدا دەخوینریتەوه، بەلکو پیتی لام تەنها به گەورەبی دەخوینریتەوه، مینگەى هەردوو پیتی نون و میمیش جیدەنگیان که پووە (الخیشوم).^{۷۹}

^{۷۹} پروانه: نهایه القول المفید ل ۵۰.

ژماره‌ی جیده‌نگه‌کان:

له سهر رای زۆرینه‌ی قورئانخوینان (جمهور القراء) جیده‌نگی پیته‌کان حه‌قده جیده‌نگن که پیمان ده‌گوتریت: (جیده‌نگه تایبه‌ته‌کان)، ئەم بوچوونه‌ش له‌لایه‌ن خه‌لیلی کورپی ئەحمه‌دی ئەلفه‌پراهیدی و ئیبنولجه‌زه‌ری (په‌حمه‌تی خویان لیبیت) په‌سه‌ند کراوه.

ئیب‌نولجه‌زه‌ری له پیشه‌کیه‌که‌یدا ده‌لیت:

مَخْرَجُ الْحُرُوفِ سَبْعَةٌ عَشْرٌ عَلَى الَّذِي يَخْتَارُهُ مَنْ اخْتَبَرَ.

خوینه‌ری به‌پریز، ئەم حه‌قده جیده‌نگه تایبه‌تانه به‌سهر پینج جیده‌نگی گشتیدا

دابەشده‌بن، که ئەمانه‌ن:

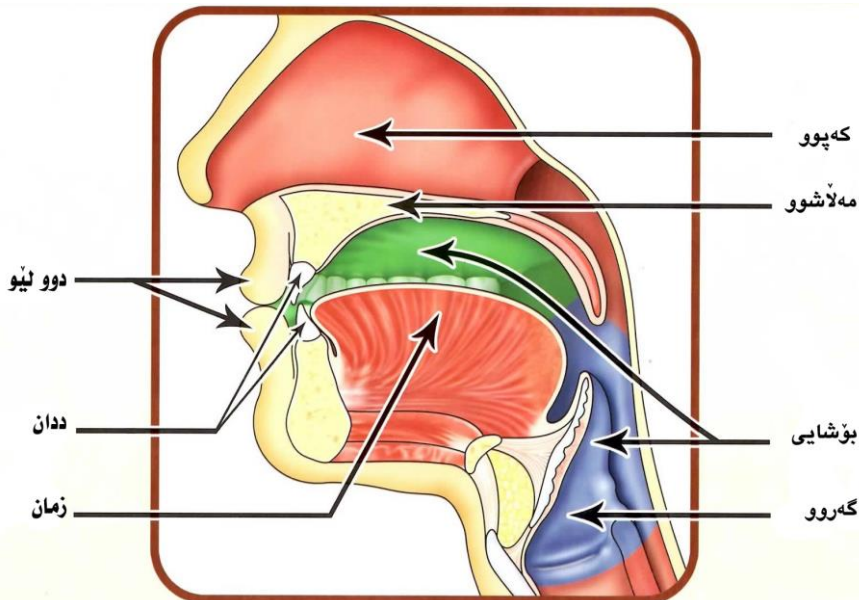
۱- هه‌ردوو بو‌شایی گه‌روو و ده‌م (الجوف) (یه‌ک جیده‌نگ)

۲- گه‌روو (الحلق) (سی جیده‌نگ)

۳- زمان (اللسان) (ده جیده‌نگ)

۴- هه‌ردوو لیو (الشفتان) (دوو جیده‌نگ)

۵- که‌پوو (الخیشوم) (یه‌ک جیده‌نگ)

جیده‌نگی یه‌که‌م: هه‌ردوو بو‌شایی گه‌روو و دهم (الجوف).

بریتیه له بو‌شایی گه‌روو و دهم، که پیتته‌کانی دریزکردنه‌وه (المدّ) له خو‌ده‌گریّت و ئەمانه‌ن:

- أ- (ئه‌لیف)ی زهنه‌دار پیتی پی‌شه‌وه‌ی سه‌ری (فَنَحَّة) هه‌بیّت، وه‌کو: (قَالَ).
ب- (واو)ی زهنه‌دار پیتی پی‌شه‌وه‌ی بو‌ری (ضَمَّة) هه‌بیّت، وه‌کو: (يَقُولُ).
ج- (ی)ی زهنه‌دار پیتی پی‌شه‌وه‌ی ژیری (كَسْرَة) هه‌بیّت، وه‌کو: (قِيلَ).

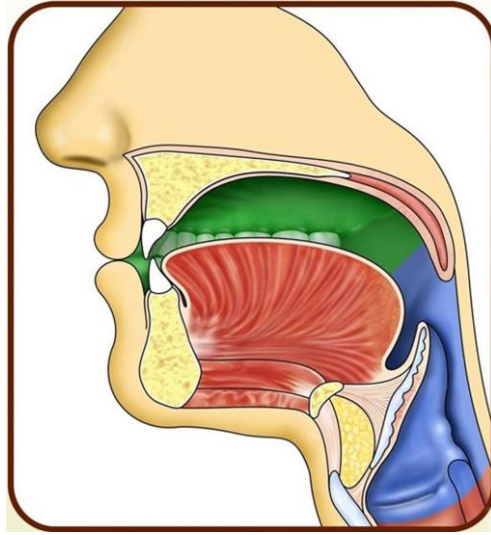
ئهم سی پیتته‌ش له هه‌ریه‌ک له‌م و شان‌ه‌دا کو‌بونه‌ته‌وه:

﴿أُوذِينَآ﴾ (الأعراف: ۱۲۹)، ﴿نُوحِيْنَا﴾ (هود : ۴۹)، ﴿ءَاتُونِي﴾ (الكهف: ۹۶).

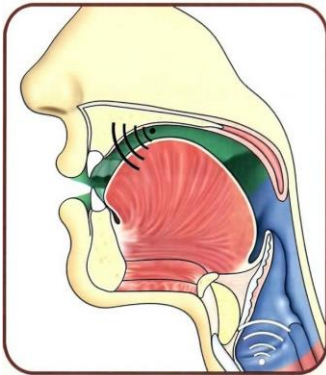
ئهم جیده‌نگه‌ش (تقدیری) خه‌ملینراوه‌و شویننکی دیاریکراوی نییه‌و هه‌ردوو بو‌شایی گه‌روو و دهم ده‌گریته‌وه، به پیتته‌هه‌وا‌ییه‌کان (الحروف الهوائیه) یش ناوده‌برین، چونکه به کو‌تایی هاتنی هه‌وا له‌ده‌مدا کو‌تاییان دیت، هه‌ر بو‌یه‌شیاوی زیادکردن و که‌مکردنیشن.

ئیبینولجه‌زه‌ری ده‌لیت:

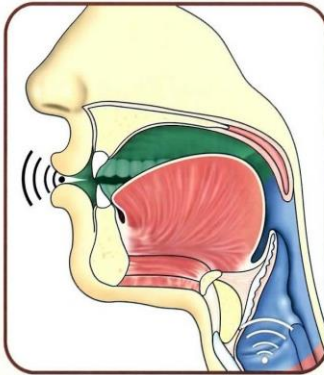
فَأَلِفُ الْجَوْفِ وَأُحْتَاهَا وَهِيَ حُرُوفُ مَدِّ لِلْهُوَءِ تَنْتَهِي.

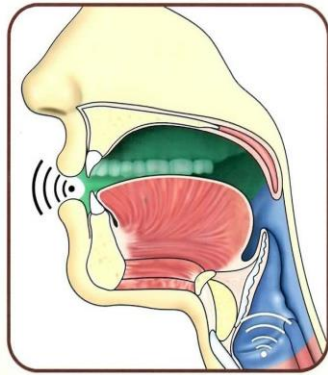
جیدہ نگی (الجوف) کہ بہ شین و سہوز رہ ننگراوہ

یای مہدی

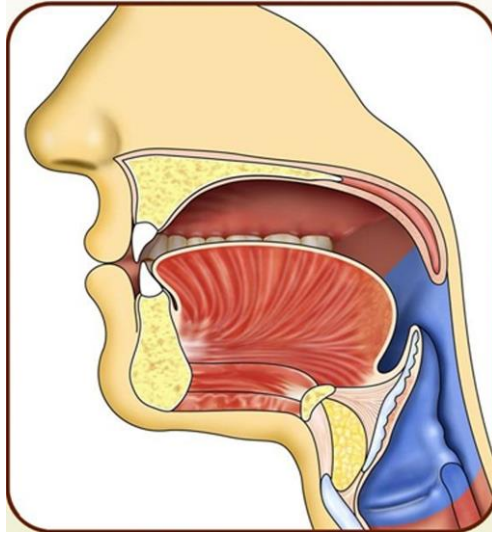
واوی مہدی

نہلیفی مہدی

جیدہنگی دووہم: گہروو (الحلق).

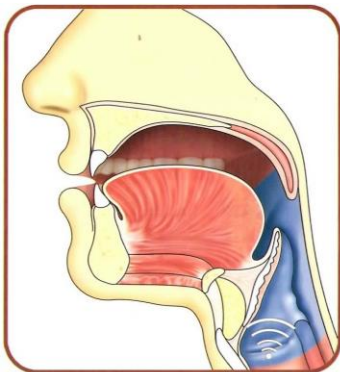
له گہروودا سیّ جیدہنگ بوّ شہش پیت ہہیہ:

جیدہنگی گہروو بہشین دیاریکراوہ

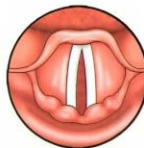
۱- دوورتیرینی گہروو (أقصى الحلق): (کہ له سنگہوہ نزیکہ)، ہہردوو پیتی (الهمزة:ء) و (ه) لیڈہردہچیت، بہلام جیدہنگی (ء) دوورترہ له جیدہنگی (ه).

نمونہ: ﴿أَحَدٌ﴾، ﴿هَتُوْلَاءَ﴾، ﴿سُبُلٌ﴾، ﴿كَالْعِهْنِ﴾، ﴿وَرَحْمَةٌ﴾

۱ - دوورتیرینی گہروو: ناوچہی دہنگہ ژئیہکان

مہخرہجی (الهمزة) و (الهاء)

پیتی (ه) پیش دہردہچیت
بہکردنہوی بہشیکی
دہنگہژئیہکان

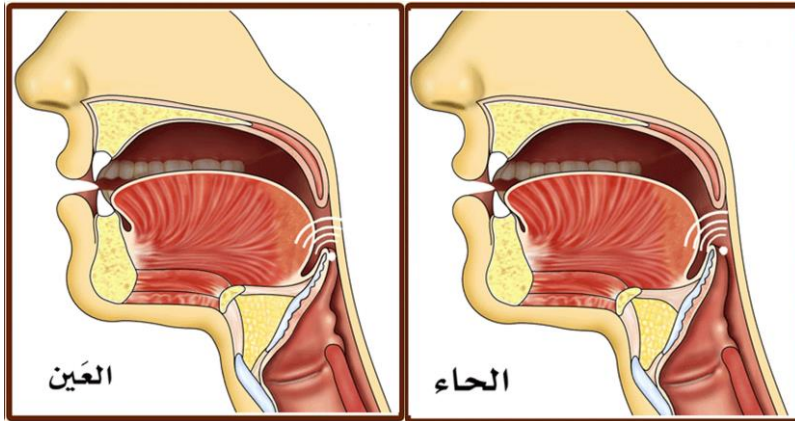
ہہمزہی بزواویش دہردہچیت
بہکردنہوی دہنگہ ژئیہکان

ہہمزہی زہنتہدار دہردہچیت
بہداختنی دہنگہ ژئیہکان

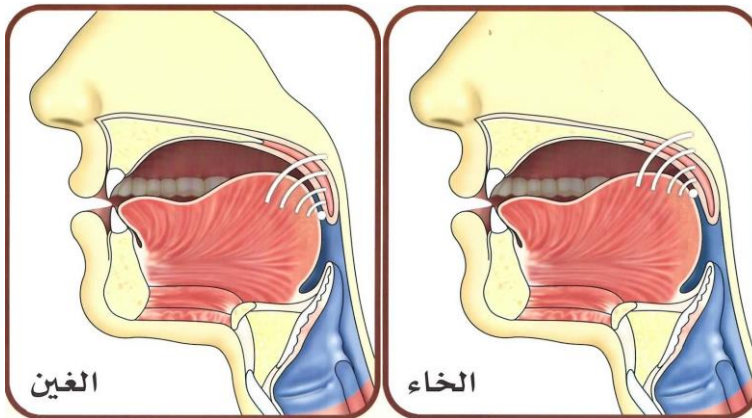
۲- ناوه‌پراستی گه‌روو (وسط الحلق): که هه‌ردوو پیتی (ع) و (ح) ی لیده‌رده‌چیت، به‌لام جیده‌نگی (ع) دوورتره له جیده‌نگی (ح).

نمونه: ﴿وَعُيُونٌ﴾، ﴿يَعْلَمُونَ﴾، ﴿فَأَصْفَحَ عَنْهُمْ﴾، ﴿حَصْحَصَ﴾.

۳- نزیکترینی گه‌روو (أدنى الحلق): (که له دهمه‌وه نزیکه) و هه‌ردوو پیتی (غ) و (خ) ی لیده‌رده‌چیت، به‌لام جیده‌نگی (خ) له دهمه‌وه نزیکتره وه‌ک له جیده‌نگی (غ).

نمونه: ﴿يَغْشَى﴾، ﴿يَخْشَى﴾.

ئینولجه‌زه‌ری سه‌باره‌ت به پیتته‌کانی گه‌روو ده‌لیت:

تُمَّ لَوْسَطَهُ فَعَيْنٌ حَاءٌ

.....

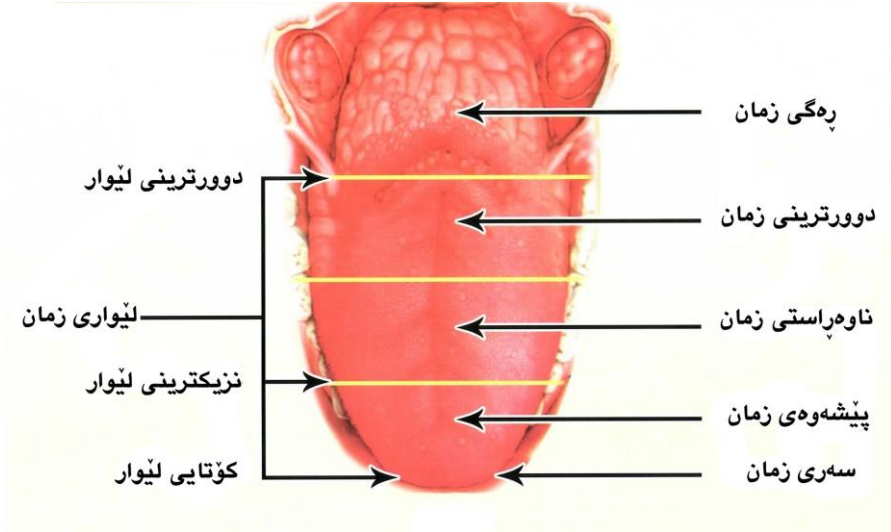
تُمَّ لَأَقْصَى الْحَلْقِ هَمَزٌ هَاءٌ

أَدْنَاهُ عَيْنٌ خَاوُهَا.....

جیدہنگی سییہم: زمان (اللسان).

زمان و بہشہکانی:

زمان بہ گشتی دہییت بہ چوار بہشہوہ:^{۸۰}

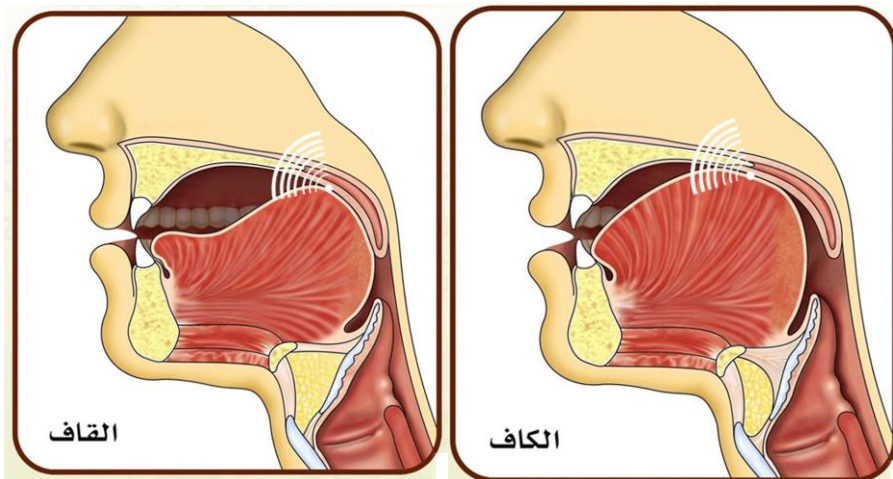
- (۱) دوورتیرینی زمان.
- (۲) ناوہراستی زمان.
- (۳) قہراخی زمان.
- (۴) پیشہوہی زمان.

^{۸۰} تیسیر الرحمن ل: ۵۴.

جیدہنگہ تاییبہتہکانی زمانیش (۱۰) جیدہنگن و (۱۸) پیت له خو دهگرن:
 ۱- دوورتیرینی زمان (أقصى اللسان): (که له گهرووه نزیکه) له گهل ئهوبه شهی
 که بهرامبهریهتی له ئاسمانه‌ی ده‌م، ئەم جیدهنگه‌ش پیتی (ق) ی لیده‌رده‌چییت.

۲- دوورتیرینی زمان (أقصى اللسان) کهمیک پیش جیدهنگی (ق) له گهل ئهوبه شهی
 بهرامبهریهتی له ئاسمانه‌ی ده‌م، ئەم جیدهنگه‌ش پیتی (ک) ی لیده‌رده‌چییت.
 کهواته پیتی (ق) له گهرووه نزیکه و له ده‌مه‌وه دووره، پیتی (ک) یش له گهرووه
 دووره و له ده‌مه‌وه نزیکه.

نمونه: ﴿الْحَقُّ﴾، ﴿بِكُفْرِكَ قَلِيلًا﴾، ﴿يُدْرِكُكُمْ﴾.

ئینولجه‌زهری له باره‌ی جیدهنگی ئەم دوو پیت‌هوه ده‌ئیت:

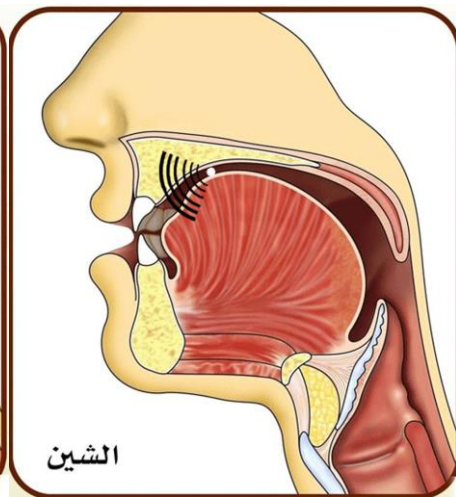
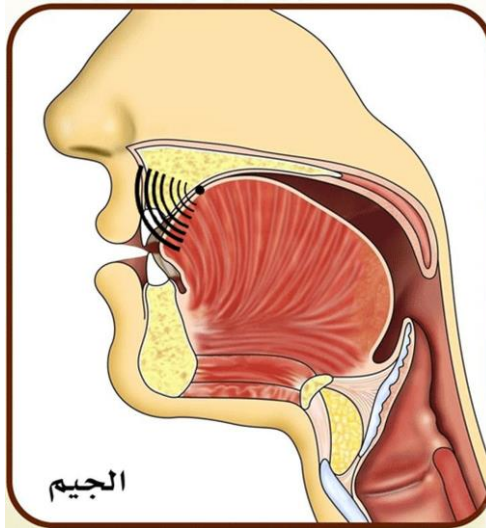
أَقْصَى اللِّسَانِ فَوْقَ تَمَّ الْكَافُ

.....

.....وَالْقَافُ

.....أَسْفَلُ

۳- ناوه‌پراستی زمان (وسط اللسان) له گه‌ل ئه‌و به‌شهی به‌رامبه‌ریه‌تی له ئاسمانه‌ی دهم، ئه‌م جی‌ده‌نگه‌ش سی‌ پیتی لی‌ده‌رده‌چی‌ت: (ج) و (ش) و (ی) گه‌ر در‌ی‌ز‌کرد‌نه‌وه (المدّ) نه‌بی‌ت. ﴿أَجْتَتَّ﴾، ﴿شَطَطًا﴾، ﴿وَذُرِّيَّتِهِمْ﴾

ئینولجه‌زهریش ده‌لی‌ت:

.....

..... وَالْوَسْطُ فَجِيمُ الشَّيْنِ يَا

تیبینی:

یه‌که‌م: مه‌به‌ست له پیتی (ی) لی‌ره‌دا: پیتی در‌یژ‌کردنه‌وه (المدّ) نه‌بیّت، به‌ل‌کو بزواو (متحرک) یان (ساکن) زه‌ننه‌دار بیّت و پیشه‌وه‌ی ژیر (کسرة) ی نه‌بیّت.

وه‌ک: ﴿يَعْلَمُونَ﴾، ﴿يُوقِنُونَ﴾، ﴿يَدِي اللَّهِ﴾، ﴿عَلَيْهِمْ﴾.

دووه‌م: له کاتی ده‌رپرینی پیتی (ج) دا پیویسته ناوه‌راستی زمان به به‌شی سه‌ره‌وه‌ی پووکه‌وه بنووسیّت، به‌لام بو پیتی (ش، ی) زمان به پووکا نانوسیّت و ته‌نها لیّ نزیکده‌بیته‌وه.

سوود: خوینه‌ری به‌رپژ، پیش باسکردنی جیده‌نگه‌کانی تر پیویسته هندی زانیاری له باره‌ی ددانه‌کانه‌وه بزانیّت.

مروّخه‌ی خاوه‌نی (۳۲) ددانه به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه:

– بره‌ر (الثنايا): چوار ددانه‌که‌ی پیشه‌وه، دوو له سه‌ره‌وه و دوانیشت له خواره‌وه.
– ته‌نیشته بره‌ر (الرباعيات): ئەمیش چوار ددانه دوو له سه‌ره‌وه و دوانیشت له خواره‌وه.

– که‌لبه (الأنياب): ئەمیش چوار ددانه به هه‌مان شیوه.

– خرّی (الأضراس): ئەمیش بیست ددانه ده‌بیّت به سیّ به‌شه‌وه:

یه‌که‌م: پیکه‌نین (الضواحك) ئەو ددانانه‌ی له کاتی پیکه‌نیندا ده‌رده‌که‌ون، ژماره‌یان چواره له دوا‌ی که‌لبه‌کانه‌وه دین.

دووه‌م: هاره‌ر (الطواحن) یان (الطواحين): دوازده ددانی سه‌رو خواره‌وه‌ی لا شه‌ویلگه‌کان، له هه‌ر لایه‌که سیّ ددان.

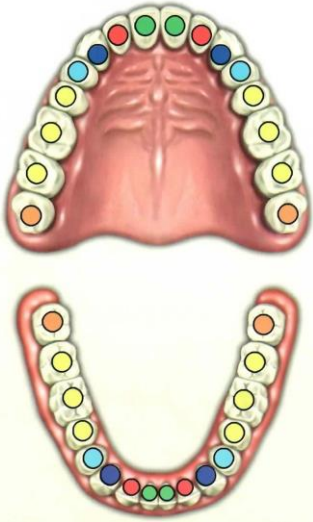
سییه‌م: ددانی ژیری (النواجذ): ئەمانیش چوارن.^{۸۱}

هه‌ندی له زانیان به هۆنراوه ددانه‌کانیان باسکردوه:

للإنسان أسنان ثنایا رباعیه
طواحن ضعف الست أربعة أحر
وأنياب كل كالضواحك أربع
نواجذ فاعلمها إذ العلم أرفع.

^{۸۱} پروانه: الروضة النديّة شرح متن الجزرية: (۹/۲)، تاج العروس ل (۶۷۴۱).

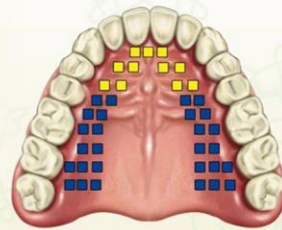
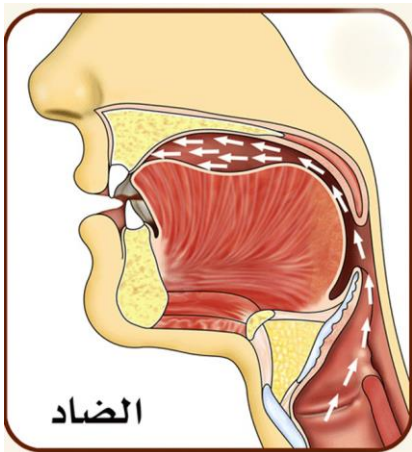
ددان (۳۲)

- برپر (۴)
- ته‌نیشته برپر (۴)
- که‌لبه (۴)
- پیکه‌نین (۴)
- هارپر (۱۲)
- ژیری (۴)

۴- یه‌کیک له لیواره‌کانی زمان (حافة اللسان) یان هەردووکیان له گەل دیوی ناوه‌وی دانه خریکانی سه‌ره‌وه (الأضراس العليا)، هه‌ستیارتیرین پیتی زمانی عه‌ره‌بی لی‌ده‌ده‌چی‌ت، ئه‌ویش پیتی (ض‌ده)، به‌لام لی‌واری چه‌پی زمان له گەل دانه‌خریکانی لات‌ه‌نیشتی زیاتر به کارده‌هینری‌ت و ئاساتره، لای راست که‌متر به کارده‌هینری‌ت و قورستره، به کارهینانی هەردوولاش به‌هینزتر و ناوازه‌تره.

نمونه: ﴿ ضَلَّلَ ﴾، ﴿ فَمَنْ أَضْطَرُّ ﴾، ﴿ وَخُضِّمَ ﴾

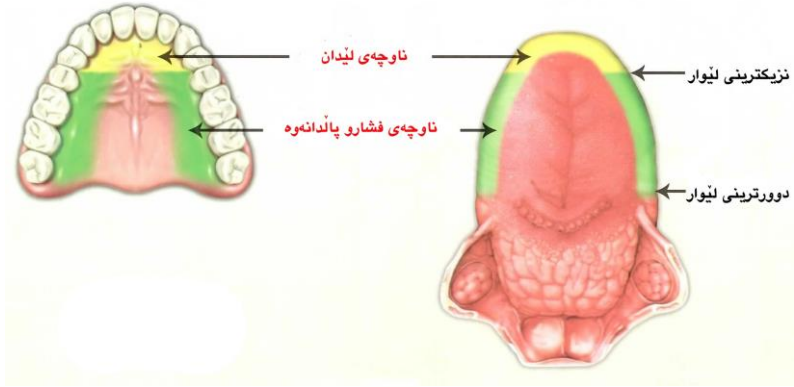

قەراخی زمان له‌گەل دیوی ناوه‌وی دانه‌خریکانی سه‌ره‌وه

● ناوچه‌ی لی‌دان به‌بێ فشار

● ناوچه‌ی فشار و پال‌دانه‌وه

ئەو ئەندازەيەي كە پیتی (ض) سەرقالی دەكات لەدوو لیواری زمان

سوود: فەرموودەي: (أنا أفصح من نطق بالضاد) واتە: من پەوانبیزترین كەسم كە پیتی ضادی دەریپیرییت.
 هەردوو پیشەوا: (ابن كثیر) و ئیبنولجەزەری دەلین: لا أصل له.^{۸۲} واتە: هیچ بنەمایەكی نیە، بەلام بیگومان واتای فەرموودەكە راستە.

ئیبنولجەزەریش سەبارەت بەجیدەنگی پیتی (ض) دەلایت:

وَالضَّادُ مِنْ حَافَتِهِ إِذْ وَلِيَا

.....

.....

لَا ضَرَّاسَ مِنْ أَيْسَرَ أَوْ يُمْنَاهَا

^{۸۲} بېروانە: تفسیر ابن كثیر: (۱ / ۱۴۳)، النشر في القراءات العشر: (۱ / ۲۲۰).

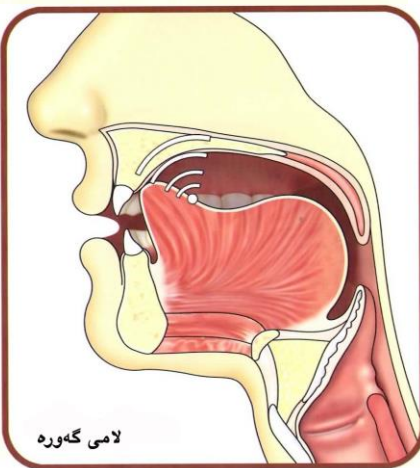
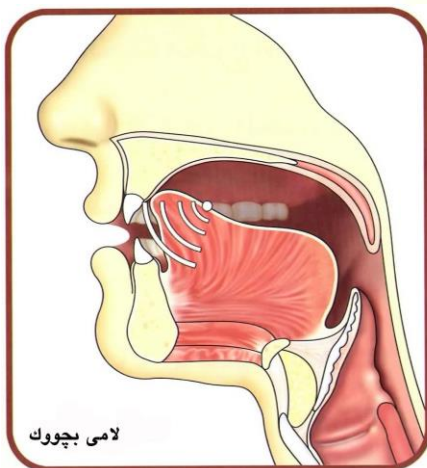
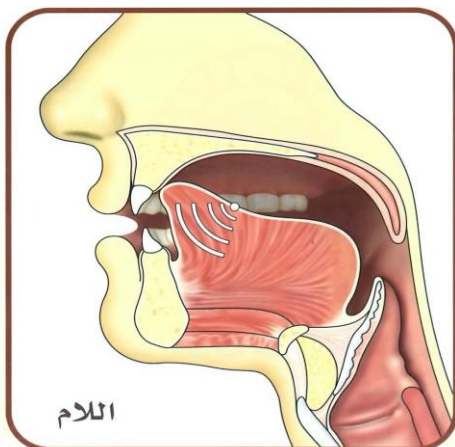
۵- نزیکترین هردوو لیواری زمان (أدنی حافتي اللسان) له گه لّ پووکی ددانه کانی سهروه (هردوو دانی پیکه نین (الضواحك) و که لّبه و تهنیشته بره پرو بره پر)، نه میش پیتی (ل) ی لیده رده چیت.

نهم پیتته فراوانترین جیدهنگی ههیه، دهشتوانریّ یهک لای زمان به کار بهینریّ به لام لای راست ئاسانتره به پیچه وانهی جیدهنگی (ض) هوه .

﴿وَلَيَتَلَطَّفْ﴾، ﴿سُلْطَن﴾، ﴿الْأَذَلَّ﴾

ئیبینولجه زه ریش ده لیت:

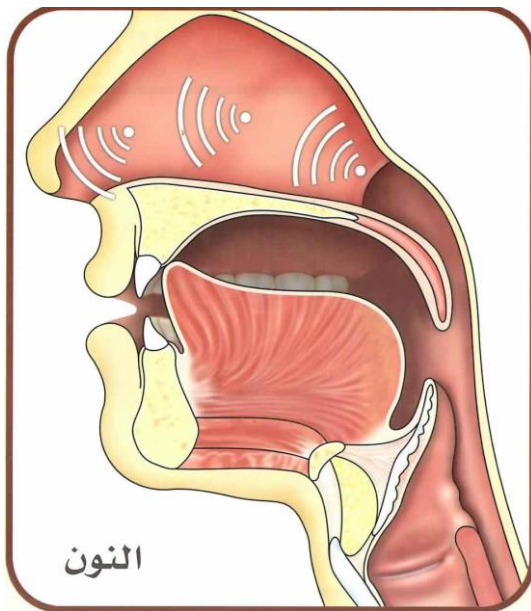
وَاللَّامُ أَدْنَاهَا لِمُنْتَهَاهَا

۶- پيشه‌وهی زمان (طرف اللسان) له گه‌ل ټه‌و به‌شهی که بهرامبه‌ریه‌تی له پووکي هه‌ردوو دانی بره‌ری سه‌ره‌وه، که‌میک خوار جیده‌نگی لام، ټه‌میش پیتی (ن‌ی) ئاشکرای لی‌ده‌ده‌چی‌ت.

نمونه: ﴿نَسْتَعِينُ﴾، ﴿تُجِي﴾، ﴿نَاصِيَةٌ﴾.

تیبینی: پیتی نونی شاراهه پیتیکی ناته‌واوه‌و جیده‌نگی نزیکي جیده‌نگی ټه‌و پیته‌یه که تیایدا ده‌یشاریته‌وه له گه‌ل پشتبه‌ستن به که‌پوو (خیشوم).
جیده‌نگی نونی تی‌هه‌ل‌کی‌شکراویش ده‌گوریت بو جیده‌نگی پیتی دواي خوی.^{۸۳}

ئینولجه‌زه‌ریش ده‌لیت:

وَالنُّونُ مِنْ طَرَفِهِ تَحْتُ اجْعَلُوا

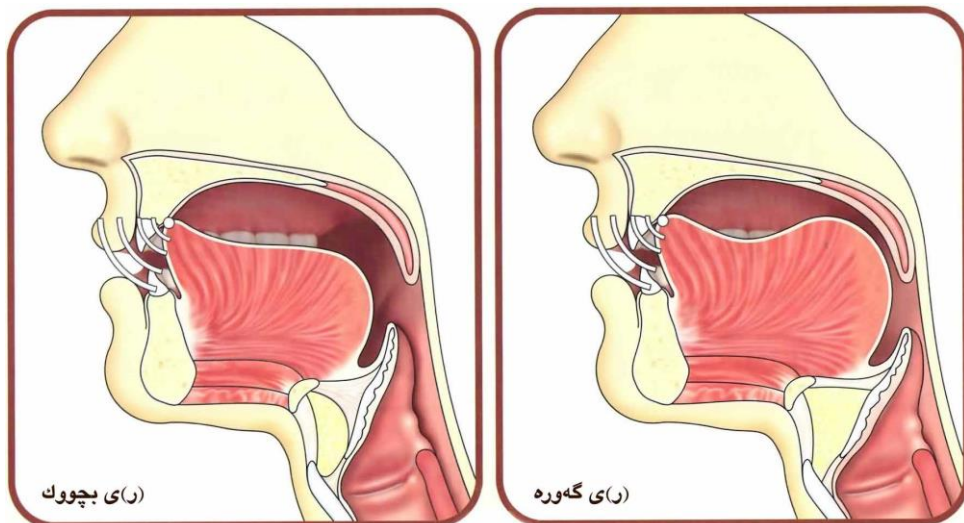
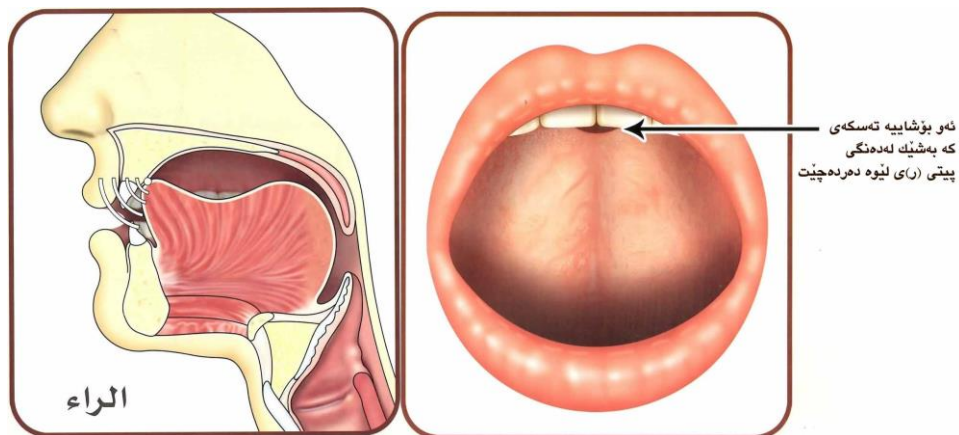
.....

^{۸۳} بېروانه: تيسير الرحمن في تجويد القرآن ل ۵۹.

۷- پیئشه‌وه‌ی زمان (طرف اللسان) و به‌شیکی که‌میش له پشتی زمان له‌گه‌ل ئه‌و به‌شه‌ی که به‌رام‌به‌ریه‌تی له پووک‌ی دوو دانی بره‌ری سه‌ره‌وه، که‌میک خوار جیده‌نگی لام، ئه‌میش پیتی (ر) ی لیده‌رده‌چی‌ت.

نمونه: ﴿يَيْرَكُم﴾، ﴿مُسْتَقَر﴾، ﴿الرَّحْمَن﴾، ﴿يُصَدِّرَ الرَّعَاء﴾

ئینولجه‌زه‌ریش ده‌لیت:

وَالرَّا يُدَانِيهِ لِظَهْرِ ادْخُلُوا.

.....

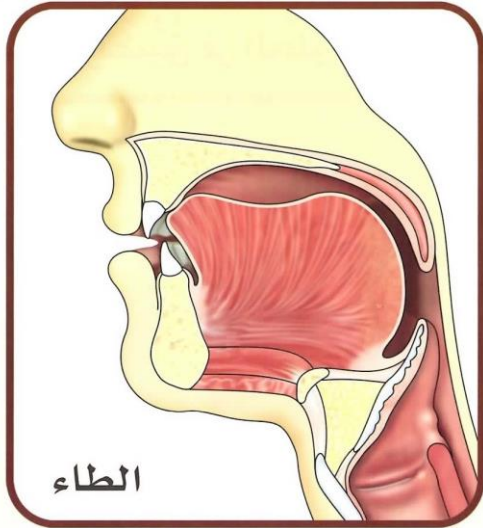
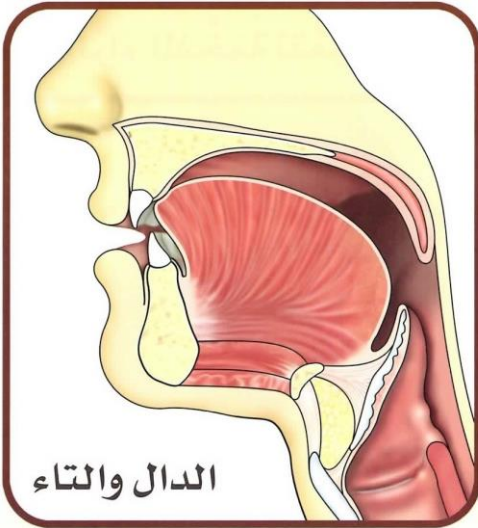
۸- پیشه‌وهی زمان (طرف اللسان) له گه‌ل پووک‌ی بره‌پری سه‌ره‌وه هه‌رسی پیتی:
 (ط، د، ت) ی لیده‌رده‌چن، به‌لام جیده‌نگی (ط) دوورترینانه له بره‌پرو پاشان (د) و
 پاشانیش (ت).

﴿طَاب﴾، ﴿مُدَّكِرِي﴾، ﴿كَذَّبَتْ﴾

ئینولجه‌زه‌ریش ده‌لیت:

عُلْيَا النَّحْيَا .....

وَالطَّاءُ وَالذَّالُ وَتَا: مِنْهُ وَمِنْ

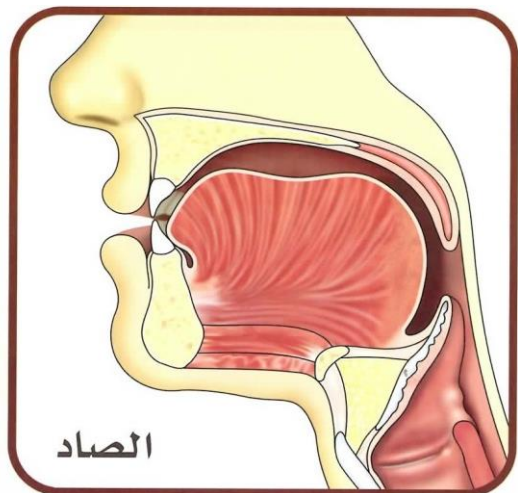
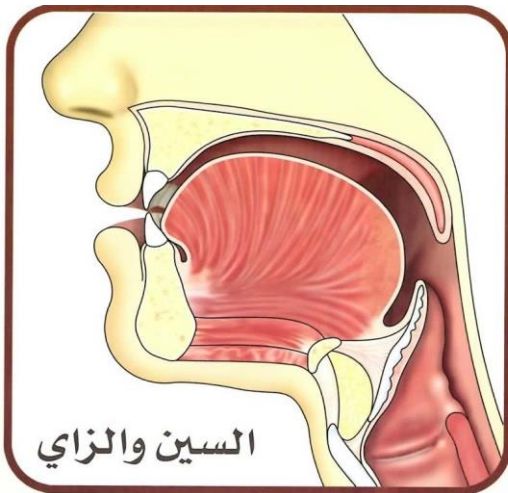
۹- پيشه‌وهی زمان (طرف اللسان) و به‌شی سهره‌وهی ددانه‌کانی بره‌پری خواره‌وه،^{۸۴} له گه‌ل هيشته‌وهی بوشاييه‌کی ته‌سک بؤ چوونه دهره‌وهی هه‌وا، ئەم جيده‌نگه‌ش هه‌رسی پیتی (س، ص، ز) لی‌ده‌رده‌چيیت. به‌لام بوشاييه‌که له پیتی (ص) دا ته‌سک‌تره‌وه له پیتی (ز) دا زیاتره‌وه له پیتی (س) دا مامناوه‌نده.

﴿أَصْدَقُ﴾، ﴿صَلَّصَل﴾، ﴿الْمَسْجِدُ﴾، ﴿بَسْطَةُ﴾، ﴿كَتَرْتُمْ﴾، ﴿فَعَزَّزْنَا﴾

ئینولجه‌زه‌ریش ده‌ليیت:

..... وَالصَّفِيرُ مُسْتَكِنٌ

..... مِنْهُ وَمِنْ فَوْقِ الثَّنَائِيَا السُّفْلَى

^{۸۴} هه‌ندیکی‌ش له زانیان گوتویانه بره‌په‌کانی سهره‌وه، هه‌ندیکی تریش گوتویانه نیوان هه‌ردوو بره‌په‌کان، هوی ئەم جیاوازیه‌ش ده‌گه‌ریته‌وه بؤ زانی گه‌وره (سیبویه) ره‌حمه‌تی خوی لی‌بییت، چونکه ئەو ده‌ستنی‌شانی نه‌کردوه، به‌لکو زانیانی دوی خوی قسه‌یان لی‌وه کردوه. پروانه: الجامع الکبیر فی علم التجويد (ل ۴۱۶-۴۱۸).

١٠- پيشه‌وهی زمان (طرف اللسان) و بهشی خواره‌وهی بره‌په‌کانی سه‌روه که هه‌رسی پیتی: (ث، ذ، ظ) ی لی‌ده‌رده‌چی‌ت. به‌لام ده‌رکردنی زمان بو ده‌روه له پیتی (ث) دا زیاتره له دوو پیته‌که‌ی تر، له پیتی (ذ) یشدا زیاتره له پیتی (ظ).^{٨٥}

﴿ثَالِثٌ ثَلَاثَةٌ﴾، ﴿أَخَّخْتُمُوهُمْ﴾، ﴿أَخَّخْتُمْ﴾، ﴿ذِي الذِّكْرِ﴾، ﴿عَظِيمٌ﴾، ﴿أَوْعَظْتُ﴾

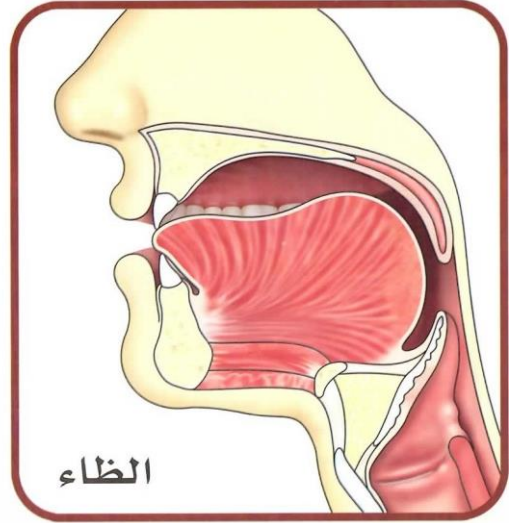
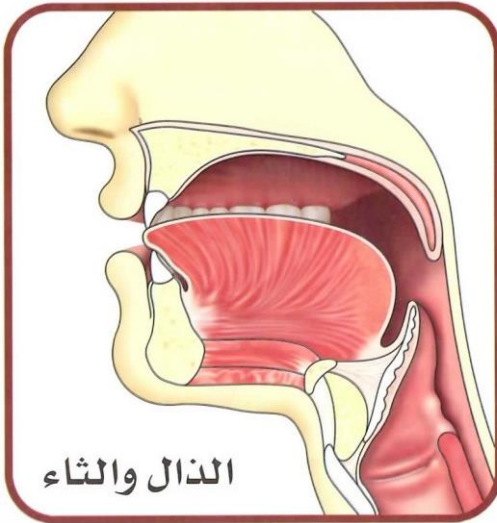
ئینولجه‌زه‌ریش ده‌لیت:

وَالظَّاءُ وَالذَّالُ وَتَا لِّلْعُلْيَا

.....

.....

مِنْ طَرَفَيْهِمَا .....

^{٨٥} بېروانه: نهاية القول المفيد في علم التجويد ل ٥٨.

جیدہنگی چوارہم: ہردوو لیو (الشفتان).

نہم جیدہنگہ دوو جیدہنگی تاییہت بو چوار پیت له خودہگریٹ:

۱- نیوان ہردوو لیو کہ نہم پیتانہی لیوہ دہردہچیٹ:

أ - ہردوو پیتی (ب، م): ئهویش به داخستنی ہردوو لیو، به لام داخستنی

ہردوو لیو له پیتی (ب) دا زیاتره.

﴿بِیوت﴾، ﴿تَرَبَّصُوا﴾، ﴿بِالْغُدُوِّ وَالْأَصَالِ﴾، ﴿سَوَاءَ تَكُم مَّوَدِّعًا﴾

تیبینی: ہندی له زانیان بو جیاکردنہوی جیدہنگی (ب) و (م) له یهکتر وتویانہ

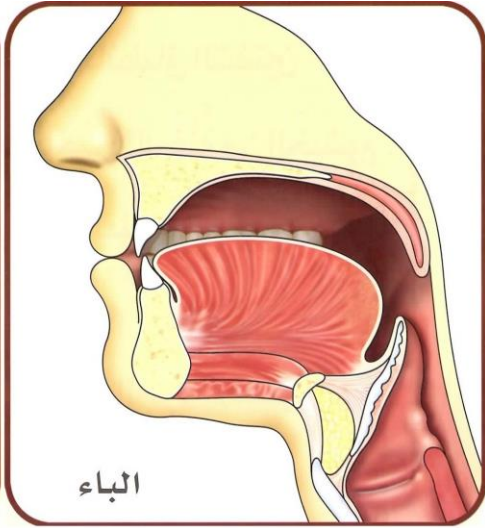
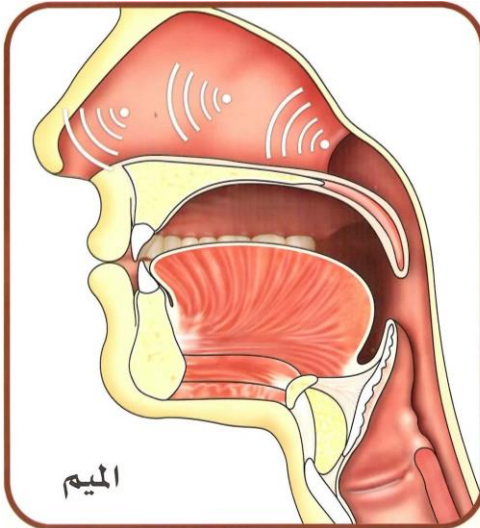
پیتی (ب) پیتیکی دہریایی (بحریہ)یہ، پیتی (م) یش پیتیکی وشکایی (بریہ)یہ.

واتہ: له کاتی داخستنی ہردوو لیو دا بو پیتی (ب) پیویستہ ہردوو دیوی ناوہوی

لیو (واتہ: تہپایی دیوی ناوہوی ہردوو لیو) بہریہک بکہویٹ، به لام له کاتی

داخستنی ہردوو لیو دا بو پیتی (م) پیویستہ ہردوو دیوی دہرہوی لیو (واتہ:

وشکایی ہردوو دیوی دہرہوی لیو) بہریہک بکہویٹ.^{۸۶}

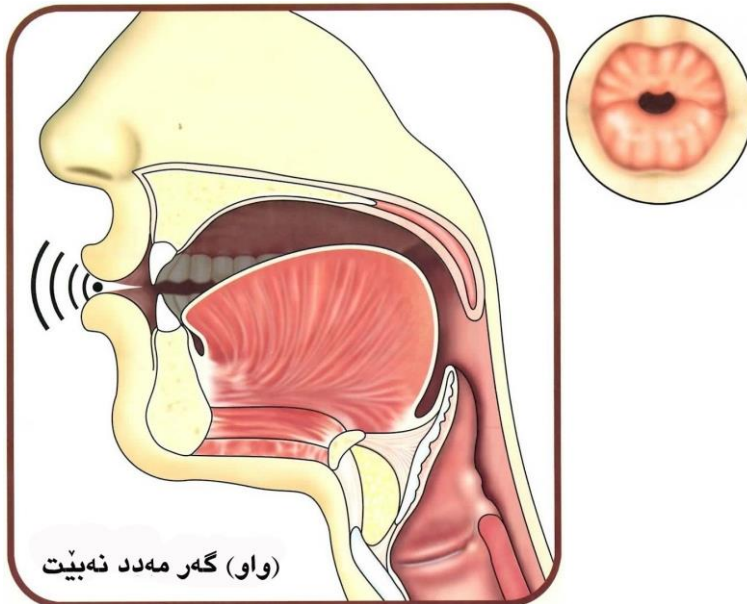

^{۸۶} پروانہ: احکام قراءۃ القرآن للحصري ل ۶۷.

ب- پیتی (و): گهر پیتی در یژکردنه وه (المدّ) نه بیّت، نه ویش به کردنه وه و خپرکردنی ههردوو لیو.

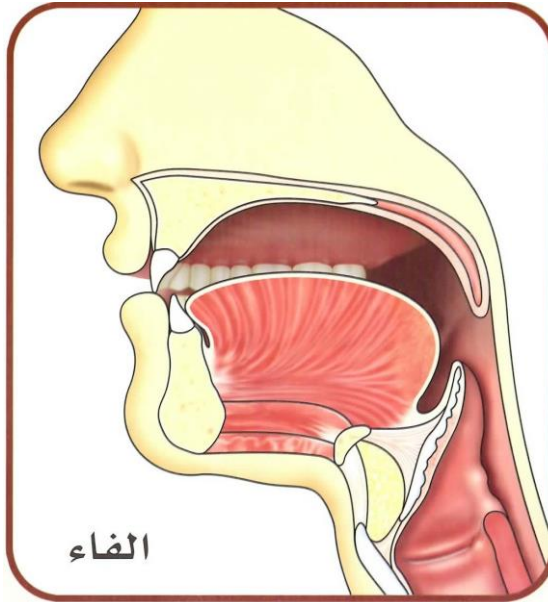
تیبینی: مه به ست له پیتی (و) کاتیک در یژکردنه وه (المدّ) نه بیّت، نه مانه یه:

- (و) ی (فتحة) دار: ﴿وَهُوَ﴾، ﴿كُفُوًا﴾
- (و) ی (ضمّة) دار: ﴿الْوُثْقَى﴾، ﴿تَلْوَدًا﴾
- (و) ی (كسرة) دار: ﴿وَقِرًّا﴾، ﴿وَزْرًا﴾
- (و) ی زهنه دار به دواى سهردا (فتحة) هاتبیّت: ﴿يَوْمِهِمْ﴾، ﴿قَوْمُهُمْ﴾

۲- به شی ناوهوهی لیوی خوارهوه له گهل لیواری بره‌په‌کانی سه‌ره‌وه، نه‌میش

پیتی (ف) ی لیده‌رده‌چیت. ﴿الْغَفَّرُ﴾، ﴿يُوسُفَ فَدَخَلُوا﴾

ئینولجه‌زه‌ریش ده‌لیت:

فَالْفَا مَعَ اطْرَافِ التَّنَائِيَا الْمُشْرِفَةِ

.....

وَمِنْ بَطْنِ الشَّفَاةِ:

لِلشَّفَتَيْنِ: الْوَاوُ بَاءٌ مِيمٌ

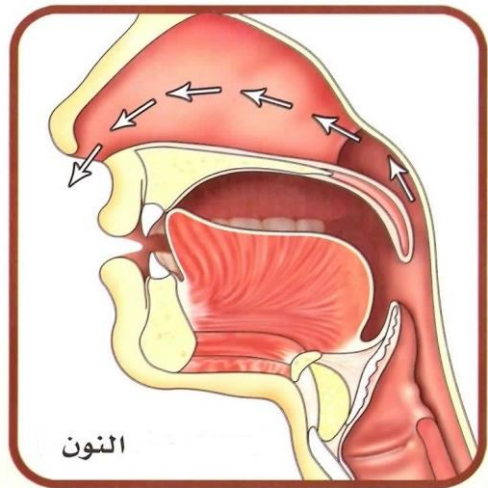
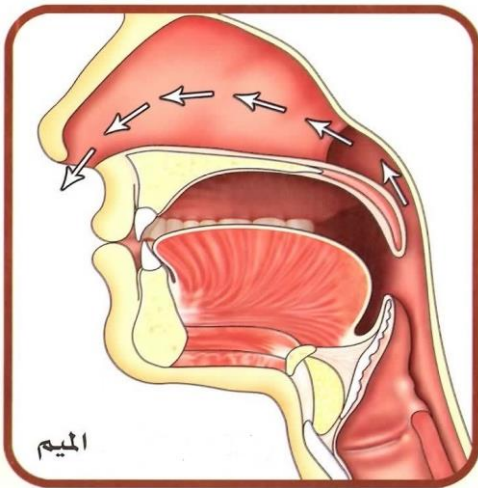
جیدہنگی پینجہم: کہپوو (الخیشوم).

کہپوو (الخیشوم): ئەو کونہیہ کہ لوت دەگەییەنیت بە گەروو، ئەم جیدەنگەش مینگە (الغنة) لی دەردەچییت.^{۸۷}

ئینولجەزەریش وتویەتی:

وَعُنَّةٌ: مَخْرَجُهَا الْخَيْشُومُ.

تیبینی: مینگە پیتیکی نییە بنوسریت و شیوہشی نییە، لە بەر ئەو هەندیک لە زانایان پەخنەیان لە ئینولجەزەری گرتووہ کہ بە پیتیکی خاوەن جیدەنگ دایناوہ! بۆیە باشتراویە بە سیفەت یان بە پیتیکی لاوەکی ئەژمار بکریت.^{۸۸}

^{۸۷} پشت بە خوا لە کۆتایی سیفەتی پیتەکاندا بە درێژی باسی مینگە دەکەین.

^{۸۸} پروانە: تیسیر الرحمن فی تجوید القرآن ل ۶۲-۶۳.

نازناوی پیتهکان (ألقاب الحروف)

پیتهکانی زمانی عه‌ره‌بی به گویره‌ی شوینی دهرچوونیان له جیده‌نگه‌کانیانه‌وه نازناویان پی‌دراوه، یه‌که‌م که‌س خه‌لیلی کوری ئە‌حمه‌دی ئە‌لفه‌پراهیدی بوو له کتیبه‌که‌یدا به‌ناوی (العین) نازناوی بو پیته‌کان دانا، که ئە‌مانه‌ن:

۱- پیته‌کانی بۆشایی (الحروف الجوفية): به هه‌ریه‌کیک له سی پیته‌که‌ی دریزکردنه‌وه (المدّ): (ا، و، ی) ده‌وتریت، چونکه جیده‌نگیان بۆشایی ده‌م و گه‌روه.

۲- پیته هه‌وا‌ییه‌کان (الحروف الهوائية): ئە‌میش هه‌ر به‌پیته‌کانی دریزکردنه‌وه (المدّ) ده‌گوتریت چونکه به‌کو‌تایی هاتنی هه‌وا له ده‌مدا کو‌تاییان دیت.

۳- پیته‌کانی گه‌روو (الحروف الحلقية): به هه‌ریه‌کیک له پیته‌کانی (ا، ه، ع، ح، غ، خ) ده‌گوتریت، چونکه له گه‌روه‌وه دهرده‌چن.

۴- پیته‌کانی گه‌لالوچ^{۸۹} (الحروف اللّهُوية): به هه‌ریه‌کیک له پیته‌کانی (ک، ق) ده‌گوتریت، چونکه جیده‌نگیان له گه‌لالوچه‌وه (اللّه‌ة) نزیکه.

۵- پیته شه‌ویلگه‌ییه‌کان (الحروف الشّجریّة): به هه‌ریه‌کیک له پیته‌کانی (ج، ش، ض، ی) ده‌وتریت، چونکه له پال‌که‌لینی نیوان هه‌ردوو شه‌ویلگه‌دان.

۶- پیته‌کانی سه‌ری زمان (الحروف الدّلقية) یاخود (الدّلقية): به هه‌ریه‌کیک له پیته‌کانی (ل، ن، ر) ده‌وتریت، چونکه جیده‌نگیان سه‌ری زمانه (دلق اللسان).

۷- پیته‌کانی پێشه‌وه‌ی مه‌لاشوو (الحروف النّطعية): به هه‌ریه‌کیک له پیته‌کانی (ط، ت، د) ده‌وتریت، چونکه جیده‌نگیان پێشه‌وه‌ی ئاسمانه‌ی ده‌م یا مه‌لاشوو (نطع الحنک) ه.

^{۸۹} اللّه‌ة واته: گه‌لالوچ، بپروانه: فه‌ره‌نگی پزیشکی خویندکار د. هیوا عمر ل ۱۸۲، فه‌ره‌نگی پزیشکی کارینا ل ۳۲۰.

به‌لام له نیو کورده‌واریدا پێی ده‌لێن زمانه بچکۆله!

- ۸- پیتھکانی باریکایی زمان (الحروف الأَسْلِيَّة): به ههريهكك له پیتھکانی (ص، ز، س) دهوتریت، چونکه جیدهنگیان باریکایی زمانه (أسلة اللسان).
- ۹- پیتھ پووكيهكان (الحروف اللُّثْوِيَّة): به ههريهكك له پیتھکانی (ظ، ذ، ث) دهوتریت، چونکه له نزيك پووكهوه دهردهچن.
- ۱۰- پیتھ لیویهكان (الحروف الشَّفَوِيَّة) يان (الشَّفَهِيَّة): به ههريهكك له پیتھکانی (ف، و، ب، م) دهگوتریت، چونکه جیدهنگیان ههردوو لیوه.

بهشی چوارهم سیفہ تی پیتہ کان

سیفہ تی پیتہ کان: ئەو نیشانە و تایبەتمەندیانە یە کە بە ھۆیە وە پیتەکانی
پیدەناسریتە وەو لە یەکتەری جیادەکرینە وە.

سوودی زانینی سیفەتەکان:

- ۱- جیاکردنە وەو ئەو پیتانە ی جیدەنگیان ھاوبەشن، بۆ نمونە: ھەرسی پیتی
(ث، ذ، ظ) کە جیدەنگیان پیشە وەو ی زمان و بەشی خوارە وە ی برەرەکانی سەرە وە.
- ۲- چاک دەربیرینی پیتەکان .
- ۳- ناسینی پیتە بەھیزو لاوازەکان.

جووری سیفەتەکان:

یەکەم- سیفەتە ھەمیشەییەکان (الصفات اللازمة): ئەو سیفەتانەن کە بەشیکن لە
پیتەکە و ھەرگیز لیبی جیانابنە وە، ژمارەیان لە سەر پای بەناوبانگی زانایان ھەقە
سیفەتە.

دووەم- سیفەتە کاتیەکان (الصفات العارضة): ئەو سیفەتانەن کە تەواوکەری
پیتەکەن و لە ھەندی دۆخی دیاریکراودا تووشیدەبن و لە ھەندی دۆخیشدا لە بەر
ھۆکاری لە ھۆکارەکان لیبی جیادەبنە وە، لە کاتی جیابوونە وەیاندا کاریگەرییان لە
سەر خودی پیتەکە نییە، وەک: شاردنە وە (الإخفاء) و تیھەلکیش (الإدغام) و
گەرەکردن (التفخيم) و ھتد ...^{۹۰}

^{۹۰} بڕوانە: ھدایە القاری إلى تجوید کلام الباری للمرصفي ل ۷۹.

یه کهم: سیفته ته همیشه بیه کان (الصفات اللازمة)

ئهم سیفته تانهش دهبن به دوو به شهوه:

۱- سیفته ته دژه کان (الصفات المتضادة).

پینج کومه له ن و له هر کومه له یه کدا دوو سیفته تی دژ به یه ک هه یه، ئه گهر یه کیك له و دوو سیفته ته له پیتیکدا به دیکرا ئیدی ئه وی تریانی تیډا به دینا کریت. به لام پیویسته هه موو پیتیک یه کیکیانی تیډا به دیکریت. پینج کومه له کهش ئه مانه ن:

(۱) چپه و ئاشکرا (الهمس والجهر):

* چپه (الهمس) له زمانه وانیدا چپه یه. له زاراهشدا بیستن به ئه سپایی به هوئی کردنه وهی دهنگه ژئییه کان و نه له رزینیان و دهرچوونی زوریک له هه وای هه ناسه یه. پیته کانی: (۱۰) پیتن و ئینولجه زهریش له م و ته یه دا کوئی کردونه ته وه: (فحشه شخص سکت)^{۹۱}

ئهم پیتانه له ناو خویندا وه ک یه ک نین، به لکو هه ندیکیان له هه ندیکی تریان لاوازترن، بو نمونه پیتی (ص) له وانی تر به هیژتره، چونکه سیفته تی جووتکردن (الإطباق) و به رزی (الاستعلاء) و فیکه (الصفیر) ی هه یه که ئه مانه سیفته تی به هیژن، پاشان پیتی (خ) دیت، چونکه سیفته تی به رزی (الاستعلاء) ی هه یه، هه روه ها پیتی (ک، ت) جگه له (ص، خ) له پیته کانی تر به هیژترن، له هه موویان لاوازتر پیتی (ه، یه)، هر بویه ئهم پیتیه یان به دریزکردنه وهی گه یاندن (مد الصلّة) به هیژ کردوه.^{۹۲} پاشانیش (ف) و (ح) و (ث).

* ئاشکرا (الجهر) یش له زمانه وانیدا دهنگ به رزییه. له زاراهشدا بیستنی به پروونی به هوئی داخستنی دهنگه ژئییه کان و له رینه وه یان و رینه کردنی زوریک له هه وای هه ناسه.

^{۹۱} واته: بیدهنگ بوو، که سیک هانیدا بو قسه کردن.

له بنچینه دا (سکت فحشه شخص) له بهر ناچار شیعی (الضرورة الشعرية) پاش و پیش خراوه.

(وانه کانی د. ایمن سوید)

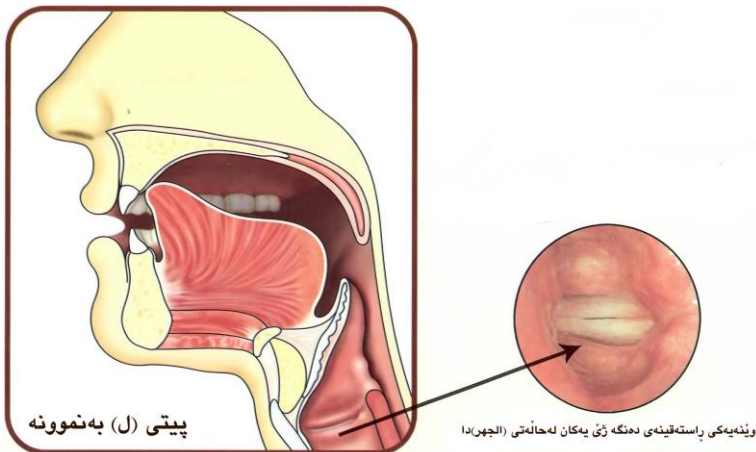
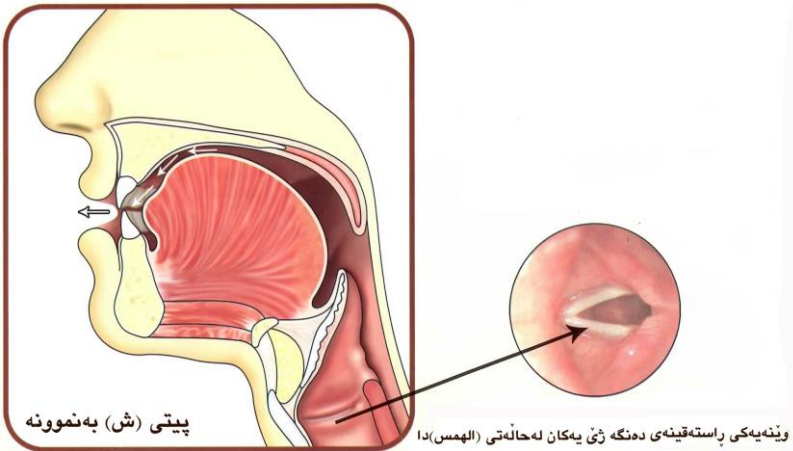
^{۹۲} نهاية القول المفید فی فن التجوید ل ۶۹.

پیتھکانی: (۱۹) پیتھکھی تری زمانی عه ربی دهگریتهوه که له م وتیه دا کۆکراونه تهوه (عَظْمَ وَزْنُ قَارِيءٍ ذِي غَضِّ جِدِّ طَلَبٍ)^{۹۳} ئەم پیتانهش له پروی بههیزیهوه جیاوازن، پیتی (ط) له هه مویان بههیزتره پاشانیش (د).

ئیبینولجه زه ریش ده لیت:

مُنْفَتِحٌ مُصَمَّتَةٌ وَالضِّدُّ قُلٌّ.

صِفَاتُهَا جَهْرٌ وَرِخْوٌ مُسْتَفِیْلٌ
مَهْمُوسٌهَا: (فَحْتُهُ شَخْصٌ سَكْتُ)

^{۹۳} واته: پلهو پایه ی به رزه ئەو قوربان خوینه ی چاوی له چه رام ده پاریزیت و کوشش دهکات بۆ ودهسته یانی زانست.

(۲) توندی و نه رمی (الشدة والرّخاوة):

* توندی (الشدة) له زمانه وانیدا رهق و به هیزه. له زار و هاشدا گیران یا خود قه تیسبوونی دهنگه له کاتی دهر برینی پیته که دا له بهر ته وای پشتهستن به جیده نگه که یه وه (یان له بهر داخستنی جیده نگه که ی).

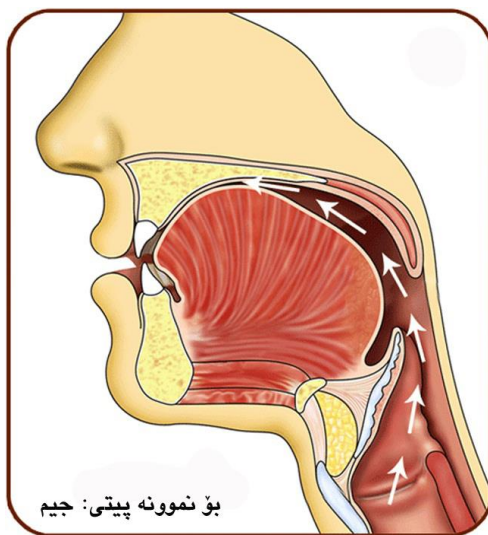
ئه م پینه کردنهش کاتی که دهر ده که ویت پیته که زهنه داریت.

پیته کانی: (۸) پیتن له م پرسته یه دا ئیبنولجه زهری کو یکر دوونه ته وه (أجدُ قَطٍ بَکْتُ).^{۹۴} ئه م پیته نهش له پرووی پته وی و به هیزه وه له یه کتر جیاوازن، ئه گهر له گهل سیفته تی توندی (الشدة) دا سیفته تی ئاشکرا (الجهر) و به رزی (الاستعلاء) و جوو تکردن (الإطباق) یان هه بوو ئه وه ئه و په ری به هیزییه، وه ک پیته (ط).

ئیبنولجه زهریش سه بارهت به م سیفته ته ده لیت:

شَدِيدُهُا لَفْظٌ (أَجْدُ قَطٍ بَکْتُ)

.....

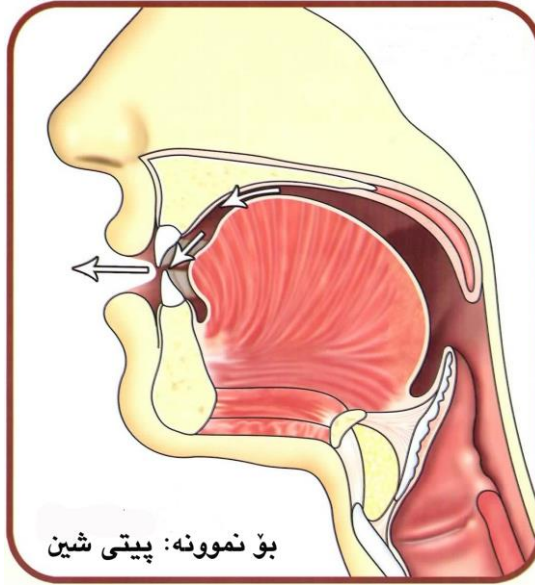

^{۹۴} واته: گویم لییه (قط) دهگری. (قط) ناوی ئافره تیکه.

*نهرمى (الرّخاوة)ش له زمانه وانيدا نهرمى و نيا نيبه.

له زار او هندا پيكر دنى دهنگه له كاتى دهر پرينى پيته كه دا.

پيته كانى: (١٦) پيتم: (ث، ح، خ، ذ، ز، س، ش، ص، ض، ظ، غ، ف، ه، و، ي، ا).^{٩٥}

^{٩٥} هه ندى له زانا يان به شيعر هو نيو يانه ته وه:

رخو من الحروف ست وعشر حاء وحاء وذال زاي ذا اشتهر

ثاء وسين ثم شين وألف صاد وضاد ثم ظاء واو عرف

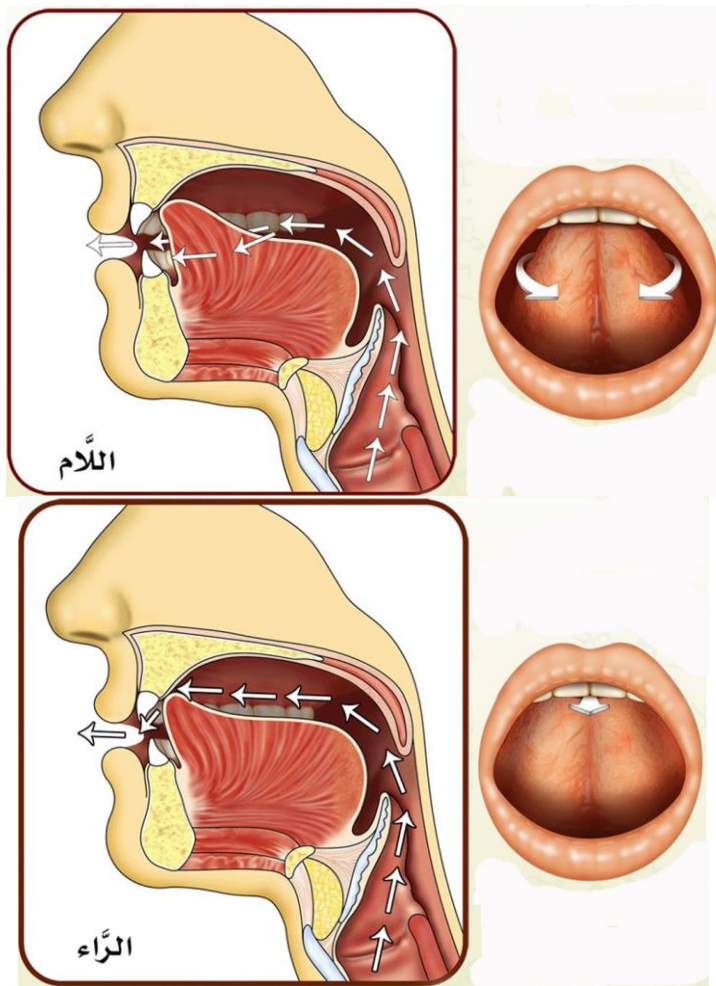
والغين ثم الفاء ثم الهاء وقد أتى في ختمهنّ الباء

*ههروهها له نيوان توندى (الشدة) و نهرمى (الرخاوة) شدا سيفهتى مامناوهند (التوسط) ياخود نيوانى (البينية) ههيه، كه دهنگ تياياندا به تهواوى ناگيريت و به تهواويش ريئاكات.

پيتهكانى: (٥) پيتن، ئيينولجهزهريش له رستهى (لن عمّر) ٩٦ دا كويكردوونهتهوه.

ئيينولجهزهريش دهليّت:

وَبَيِّنَ رِخْوً وَالشَّدِيدَ (لن عمّر)

^{٩٦} واته: نهرم ونيان و له سهرخويه ئهى (عمر).

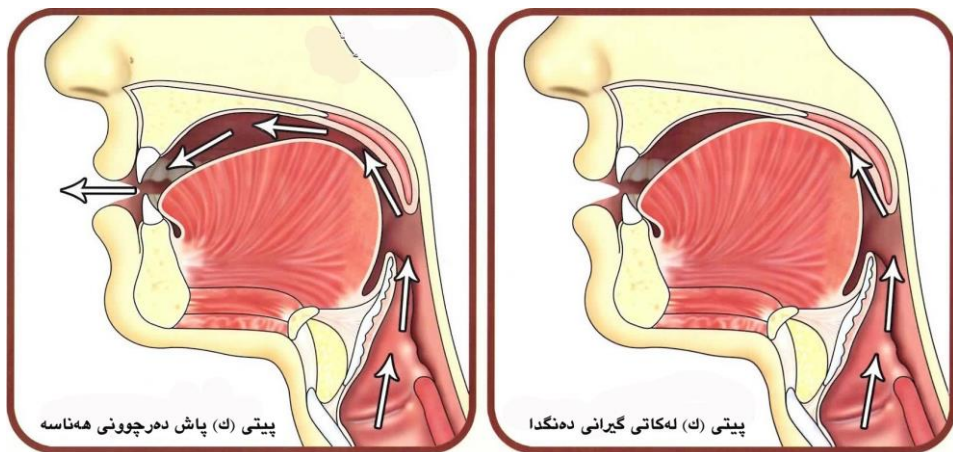
سوود: پیتتهکانی زمانی عه‌ره‌بی له پرووی ریکردنی دهنگ و هه‌ناسه‌وه ده‌بن به پینچ کۆمه‌له‌وه: ۹۷

۱- توندو و ئاشکرا (شديدة مجهورة): (٦) پیتن (قطب جد + الهمزة)

له‌م (٦) پیتته‌دا ده‌نگ و هه‌ناسه به هه‌یج شیوه‌یه‌ک ریناکه‌ن و بواری هاتنه‌ده‌ره‌وه‌یان نییه، له کاتی ده‌رب‌ریندا قورساییه‌ک دروستده‌که‌ن، بۆیه عه‌ره‌ب له رینه‌وه (القلقلة) یان بۆ پیتته‌کانی (قطب جد) و ئاسانکردن (التسهیل) یشیان بۆ پیتی هه‌مه‌زه‌ داناوه.

۲- توندو ئه‌سپایی (شديدة مهموسة) هه‌ردوو پیتی (ك، ت):

ئه‌م دوو پیتته له سه‌ره‌تای ده‌رب‌رینیدا ده‌نگ له گه‌لیاندا ده‌رناچیت، به‌لام له کۆتایی ده‌رب‌رینیدا هه‌ناسه ده‌رده‌چیت. هه‌ر بۆیه هه‌ندی له زانایان وتویانه پیتی (ك، ت) له سه‌ره‌تاوه به‌هه‌یز (شديد) ن له کۆتاییشدا ئه‌سپایی (مهموس) ن.

ریکردنی هه‌ناسه پاش گیرانی ده‌نگ له‌مه‌خه‌جدا له‌کاتی ده‌رب‌رینی (الشديد المهموس) دا، ئه‌ویش له‌هه‌ردوو پیتی (ك، ت) دا.

۹۷ بروهه: تیسیر الرحمن فی تجوید القرآن ل ۷۹ و دواتر.

۳- ئاشكراو نهرم (مجهورة رِخوة): بریتیه له [ض، ظ، ذ، غ، ز، و، ی: ئاسان - اللین)، پیتتهکانی دریزکردنه وه (المدّ)].

ئهم پیتانه دهنگ له گه‌لیان ریدهکات و هه‌ناسه له گه‌لیان ده‌گیریت.

۴- چیه و نهرم (مهموسة رِخوة): (فحْتُهُ شَخْصٌ س) (ف، ح، ث، ه، ش، خ، ص، س)

ئهم پیتانه به هوی لاوازی پشتبه‌ستنیان به جیده‌نگه‌کانیان دهنگ به ته‌واوی له گه‌لیاندا ریدهکات، به هوی کردنه‌وهی دهنگه‌ژییه‌کان هه‌ناسه‌ش به ته‌واوی له گه‌لیاندا ریدهکات. بۆ نموونه: (أَسْ)، (أَخْ)، (أَشْ).

۵- مامناوه‌ندو ئاشکرا (متوسطة مجهورة) (لِنْ عَمْر):

ئهم پیتانه‌ش هه‌ناسه له گه‌لیاندا ریناکات، به‌لام دهنگ به‌شیوه‌یه‌کی مامناوه‌ند له گه‌لیاندا ریدهکات. بۆ نموونه: (أَلْ)، (أَنْ)، (أُنْ)

تیبینی:

۱- هه‌موو پیتته‌کانی چیه (الهمس) سیفه‌تی نهرمی (الرِخاوة) یان تیدایه جگه له (ك، ت) كه دوو پیتی توند (شدید)ن.

۲- هه‌موو پیتته تونده‌کان (الشديدة) سیفه‌تی ئاشکرایان (الجهر) تیدایه جگه له (ك، ت) كه دوو پیتی چیه (الهمس)ن.

۳- ماوه‌ی پیتته نهرمه‌کان (الرِخاوة) دریزترن له ماوه‌ی پیتته نیوانیه‌کان (البینیة) و، ماوه‌ی پیتته نیوانیه‌کان (البینیة)ش دریزترن له ماوه‌ی پیتته تونده‌کان (الشدة).^{۹۸}

^{۹۸} أطلس التجويد ل ۶۱.

(۳) بهرزی و نزمی (الاستعلاء والاستفال):

*بهرزی (الاستعلاء) له زمانه وانیدا: بهرزییه، له زارواهدا: دوورترینی زمان (اقصى اللسان) بهرهو مه لاشوو له کاتی دهربرینی پیتهکانیدا بهرزه کریته وه. کهواته دوورترینی زمان له گه ل هه موو پیتهکانیدا بهرز ده بیته وه، هه رچه نده جیده نگی هه ندیک له پیتهکانی په یوه ندیان به زمانه وه نییه وهک: (ع، غ).^{۹۹}
له م پروانگه یه وه هه ندیک له زانایان بهم جوړه پیناسه ی ده کهن: بهرزبوونه وه ی ئاراسته ی ده نگ بهرهو مه لاشوو.^{۱۰۰}

ژماره ی پیتهکانی (۷) پیتن و ئیبنولجه زهری له پیشه کیه کهیدا ده لیت:
وَسَبْعُ عَلُوٍ (حُصَّ ضَعَطٌ قِظًا) ^{۱۰۱} حَصْرٌ.....
بهرزترینی پیته بهرزه کان (الاستعلاء) پیتی (ق) و، نزمترینیان پیتی (خ) یه.

پله بهندی قه له وکردنی پیته بهرزه کان (الاستعلاء):^{۱۰۲}
سه بارت بهم پله بهندی زانایان دوو بوچوونیان هه یه:
بوچوونی یه کهم: بوچوونی (ابن الطحان الأندلسی) یه که ده لیت هه یه کیک له م پیتانه سی پله یان هه یه:

پله ی یه کهم: قه له وتیرینیانه، نه گهر سه ر (فتحة) یان هه بوو، وهک:
﴿طَالُوت﴾، ﴿الضَّالُّون﴾، ﴿صَاحِبِ كُرْمٍ﴾، ﴿الظَّالِمُونَ﴾، ﴿قَالَ﴾، ﴿خَاطِبِينَ﴾، ﴿ظَلَمَ﴾.

^{۹۹} پروانه: نهاية القول المفيد في فن التجويد: ل: ۷۵، المنير في أحكام التجويد ل: ۷۳.

^{۱۰۰} پروانه: التجويد المصور (۱/۱۵۸-۱۶۰)، تيسير علم التجويد ل: ۲۳۶-۲۳۷.

^{۱۰۱} پرسته ی (حُصَّ ضَعَطٌ قِظًا) له پرووی و اتاوه دوو ئاموژگاری له خو ده گریت:

یه کهم: له گهرمای هاویندا به خانوویه کی له قامیش دروستکرای ته سک و بچووکدا قه ناعه ت بکه.

(قِظًا): بمینه ره وه، (حُصَّ): خانووی له قامیش دروستکراو.

دووه م: بیدار بهره وه قهر گوړشانی هه یه.

(قِظًا): بیدار بهره وه، (ضَعَطٌ) گوړشان.

^{۱۰۲} پروانه: النشر في القراءات العشر لابن الجزري (۱/۲۱۸)، فتح رب البرية ل: ۱۱-۱۲، الجامع الكبير

في فن التجويد: (۲/۱۶۹-۱۷۱).

پلهی دووهم: ئەگەر بۆر (ضمّة) یان هه‌بوو.

وهك: ﴿طُوبَى﴾، ﴿يَقُول﴾، ﴿لَا تَحُونُوا﴾

پلهی سێیه‌م: ئەگەر ژێر (كسرة) یان هه‌بوو.

وهك: ﴿طَبْتُمْ﴾، ﴿قِيلَ﴾، ﴿خِزَى﴾

به‌لام ئەگەر زه‌ننه‌ی (سكون) هه‌بوو سه‌یری پیتی پێشه‌وه‌ی ده‌كریّت، ئەگەر:

- پیتی پێشه‌وه‌ی سه‌ری (فتحة) هه‌بوو، ئەوه له پله‌ی یه‌كه‌مدايه، وهك:

﴿أَيُّطَمَع﴾، ﴿أَضَعْتَ﴾، ﴿أَصْلَبِكُمْ﴾، ﴿أَظْلَم﴾، ﴿يَغْلِب﴾، ﴿مَقْرَبَةً﴾، ﴿أَخْرَجَكُمْ﴾.

- پیتی پێشه‌وه‌ی بۆری (ضمّة) هه‌بوو له پله‌ی دووهمدايه.

وهك: ﴿لِيُطْفِعُوا﴾، ﴿يُصْرَفَ﴾، ﴿مُظْلِمُونَ﴾، ﴿وَلَا يُقْبَلُ﴾، ﴿يُغْفَر﴾

- پیتی پێشه‌وه‌ی ژێری (كسرة) هه‌بوو له پله‌ی سێیه‌مدايه.

وهك: ﴿إِطْعَمُ﴾، ﴿أَضْرَبَ﴾، ﴿أَفْرَغَ﴾، ﴿شَقَوْتَنَا﴾، ﴿إِحْرَاجًا﴾

بۆچوونی دووهم: هه‌ر یه‌كێك له‌م پیتانه پێنج پله‌یان هه‌یه، ئەم بۆچوونه‌ش

به‌سه‌ندكراوه له لای ئیبنولجه‌زه‌ریه‌وه ره‌حمه‌تی خۆای لی بیّت:

پله‌ی یه‌كه‌م: قه‌له‌وترینیانه، ئەگەر سه‌ر (فتحة) یان هه‌بی و به‌ دوایاندا پیتی

ئه‌لیف هاتبی، وهك:

﴿طَاب﴾، ﴿صَاقَتْ﴾، ﴿صَابِرًا﴾، ﴿يُظْهِرُونَ﴾، ﴿يُقْنِتُلُونَ﴾، ﴿غَآبِيبِن﴾، ﴿خَآبِيبِن﴾

پله‌ی دووهم: ئەگەر سه‌ر (فتحة) یا ن بی و به‌ دوایاندا پیتی ئه‌لیف نه‌هاتبی.

وهك: ﴿طَبِعَ﴾، ﴿ضَرْبَ﴾، ﴿صَدَقَ﴾، ﴿ظَلَّ﴾، ﴿قَتَلَ﴾، ﴿غَفَرَ﴾، ﴿خَلَقَ﴾

پله‌ی سێیه‌م: ئەگەر بۆر (ضمّة) یان هه‌بیّت، وهك:

﴿فَطَبِعَ﴾، ﴿صُرِفَتْ﴾، ﴿ضُرِبَتْ﴾، ﴿يُظُنُّونَ﴾، ﴿قُتِلَ﴾، ﴿غُلِبَتْ﴾، ﴿خُلِقَتْ﴾

پلهی چوارهم: ئەگەر زەننه‌دار (ساکن) بوون .

وهك: ﴿يَطْبَعُ﴾، ﴿يَضْرِبُ﴾، ﴿أَصْبَرَهُمْ﴾، ﴿يَظْلِمُ﴾، ﴿يَقْتُلُ﴾، ﴿يَغْلِبُ﴾، ﴿يَخْلُقُ﴾

پلهی پینجهم: ئەگەر ژێر (کسرة) یان هه‌بوو.

وهك: ﴿طَبَاقًا﴾، ﴿ضِرَارًا﴾، ﴿صِرَاطًا﴾، ﴿ظِلًّا﴾، ﴿قِتَالًا﴾، ﴿غَشْوَةً﴾، ﴿خَفَافًا﴾

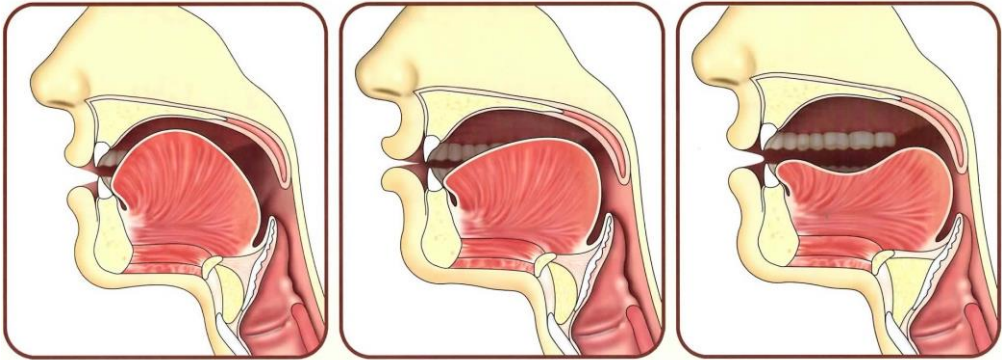
(العلامة المتوَلَّى) ش به هونراوه باسی له هه‌ردوو بۆچوونه‌که کردووه: ١٠٣

بۆچوونی یه‌که‌م:

عَلَىٰ مَرَاتِبٍ ثَلَاثٍ، وَهِيَ: ١	ثُمَّ الْمَفْحَمَاتُ عَنْهُمْ آتِيَتْهُ ٢
وَتَأْيِجُ مَا قَبْلَهُ سَاكِنًا ٣	مَفْتُوحًا، مَضْمُومًا، مَكْسُورًا ٤
فَأَفْرِضُهُ مُشْكَلاً بِتِلْكَ الْحَرَكَةِ ٥	فَمَا آتَىٰ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ حَرَكَةٍ ٦

بۆچوونی دووهم:

وَبَعْدَهُ الْمَفْتُوحُ مِنْ دُونِ أَلِفٍ ١	وَقِيلَ بِلِ مَفْتُوحًا مَعَ الْأَلِفِ ٢
فَهَذِهِ خَمْسٌ أَتَاكَ ذِكْرُهَا ٣	مَضْمُومًا، سَاكِنًا، مَكْسُورًا ٤
فَخِيْمَةٌ قَطْعًا مِنَ الْمُسْتَقْلَةِ ٥	فَهِيَ وَإِنْ تَكُنْ بِأَدْنَىٰ مَنْزِلَةٍ ٦
كَضِدِّهَا، تِلْكَ هِيَ الْحَقِيقَةُ ٧	فَلَا يُقَالُ إِنَّهَا رَقِيقَةٌ ٨

المكسور

المضموم

المفتوح

شیوهی دهم له کاتی ده‌برپینی پیتیکێ قه‌له‌وی بزواودا

١٠٣ فتح رب البرية ل ١٢.

تیبینی:

۱- نه گهر پیتی (خ) ی زهنه دار پیشه وهی ژیری (کسرة) هه بوو، به لام به دوایدا پیتی (ر) ی گه وره هاتبوو، ده بیټ پیتی (خ) به قه له وتر بخوینریتته وه له بهر پیتی (ر).^{۱۰۴}

واته: له پله ی چواره می پله به ندی قه له وکردنی پیته به رزه کان (الاستعلاء) وه ده چیته پله ی دووهم.^{۱۰۵} وهك: ﴿وَنُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا﴾ (نوح: ۱۸) ﴿وَقَالَتِ آخْرُجْ عَلَيْنَّ﴾ (یوسف: ۳۱)

(العلامة المتولي) ده لیت: ^{۱۰۶}

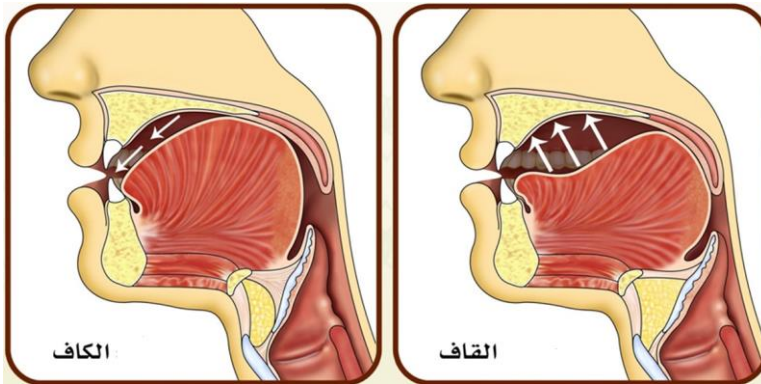
وخاء إخراج بتفخيم أتت من أجل راءٍ بعدها إذ فُحِّمَتْ.

*نزمی (الاستفال) له زمانه وانیدا: نزمییه، له زاراه شدا: نزمبوونه وهو دابه زینی زمان له کاتی ده برپینی پیته کانیدا. یاخود نزمبوونه وهی ئاراسته ی دهنگ له کاتی ده برپینی پیته کانیدا.

ژماره ی پیته کانی: (۲۲) پیته که ی تری زمانی عه ره بین:

(ء، ب، ت، ث، ج، ح، د، ذ، ر، ز، س، ش، ع، ف، ک، ل، م، ن، ه، و، ی، ا).

هه ندیک له زانایان له م رسته یه دا کو یانکردوته وه: (ثَبَّتَ عِرٌّ مِّنْ يُجَوِّدُ حَرْفَهُ إِذْ سَلَّ شَكَا)^{۱۰۷}

^{۱۰۴} پروانه: الجامع الكبير في فن التجويد (۱۷۳/۲).

^{۱۰۵} تيسير الرحمن ل ۱۴۴.

^{۱۰۶} هداية القاري إلى تجويد كلام الباري ل ۱۱۰.

^{۱۰۷} پروانه: إحكام الأحكام في تجويد القرآن ل ۳۹.

(٤) جووتکردن و الاکردن (الإطباق والإنفتاح):

* جووتکردن (الإطباق) له زمانه وانيدا: پيکه وه نانه، له زار اوهدا: پيکه وه نانی به شيکی زمان يا خود زورينهی به ناسمانهی دم (مه لاشوو) هوه، يان نزیکبونه وه ليی به شيويهک له کاتی دهر پريندا دنگ له نيوانياندا په نگبخواته وه.^{١٠٨} پيته کانی: (٤) پيتن (ص، ض، ط، ظ).

تیبينولجه زهري دهليت:

وَصَادُ صَادٌ طَاءٌ ظَاءٌ مُطَبَّقَةٌ

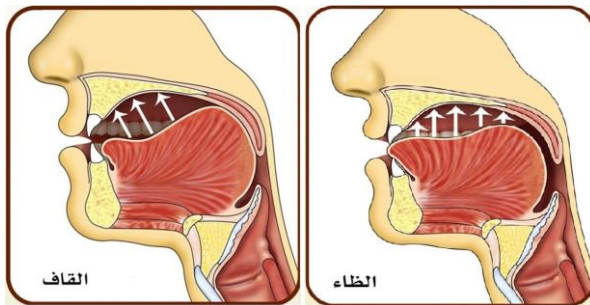
.....

تیبینی:

- ١- پیتی (ط) به هيز ترينيانه و (ظ) یش لاواز ترينه و (ض، ص) یش مامناوه نندن.
- ٢- سيفهتی جووتکردن (الإطباق) تايبه تره له سيفهتی به رزی (الاستعلاء)، واته هه موو پيته کانی جووتکردن (الإطباق) سيفهتی به رزی (الاستعلاء) يان تیدایه، به لام مه رج نييه هه موو پيتيکی به رز (الاستعلاء) سيفهتی جووتکردن (الإطباق) ی تیدا پیت.^{١٠٩}

* والاکردن (الإنفتاح) له زمانه وانيدا: کرانه وه و جيا بوونه وه، له زار اوهدا: دوورکه و تنه وه ی زمان يان زورينهی له ناسمانهی دم (مه لاشوو) له کاتی دهر پريندا. پيته کانی: (٢٥) پيته که ی ترن، له م وته يه دا کوکراونه ته وه:

(من أخذ وجد سعة فزكا حق له شرب غيث) ^{١١٠}

^{١٠٨} پروانه: تيسير علم التجويد ل: ٢٣٩، المنير ل: ٧٤،

^{١٠٩} پروانه: نهاية القول المفيد في فن التجويد: محمد مكي نصر ل ٧٧.

^{١١٠} واته: هه رکه سيک زه کاتی سامانه که ی دهرکات، مافه به سه ر په روه ردگار وه به زه یی خوی به سه ردا پرژينييت. هه مان سه رچا وه ل ٧٧.

سوود: به هوی لیكدانهوهی ئەم چوار سیفەته بەرزى و نزمى (الاستعاء والاستفال) و جووتکردن و والاكردن (الإطباق والإفتاح) دوو خالمان بۆ پروندهبیتەوه:

١- پیتە بەرزەکان (الاستعاء) دەبن بە دوو بەشەوه:

أ- پیتی بەرزى جووت (حروف مستعلية مطبقة): (٤) پیتن (ص، ض، ط، ظ) گەر سەرنج بەدەین بۆمان پروندهبیتەوه كه ئەم پیتانە قەلەوترن له پیتە بەرزە والاكان (مستعلية منفتحة)كان، بۆ نموونه سیفەته بەهیزەکانى پیتی (ق) زیاتره له سیفەته بەهیزەکانى پیتی (ص)، بەلام پیتی (ص) قەلەوتره له پیتی (ق) ئەویش له بەر بوونى سیفەتى جووتکردن (الإطباق) له پیتی دووهەدا.

ب- پیتی بەرزى والا (حروف مستعلية منفتحة): (٣) پیتن (ق، غ، خ) له کاتى دەربیرىنى ئەم سى پیتەدا کۆتایى زمان بەرهو مهلاشوو بەرزەبیتەوه بیئەوهى پێوهى بنووسى، بۆیه قەلەوییان که متره له پیتە بەرزە والاكان (مستعلية مطبقة)كان.

کهوابوو پێویستە له کاتى خویندنهوهدا جیاوازبن وهك: ﴿الطَّامَّة﴾ و ﴿الْحَلْدُونَ﴾.

٢- کاریگەرى ژێر (كسرة) لهسەر پیتە بەرزە والاكان (مستعلية منفتحة)كان زیاتره له سەر پیتە بەرزە والاكان (مستعلية مطبقة)كان، چونکه یهکه میان کاریگەرى ژێر (كسرة) و والاكردن (إفتاح)ى له سەر، بەلام دووه میان تهنه له ژێر کاریگەرى ژێر (كسرة) دایه، بۆ نموونه پیتی (ظ)ى ژێردار (مكسور) له وشەى ﴿ظَلَّ﴾ قەلەوتره له پیتی (غ)ى ژێردار له وشەى ﴿غَلَّ﴾دا.^{١١١}

^{١١١} بروانه: تيسير الرحمن في تجويد القرآن ل ٨٦-٨٧.

(۵) الإذلاق والإصمات:

* (الإذلاق) له زمانه وانيدا: تيژى، قهراخ، ره وانبيژى، خيراييه.

له زاراوهدا: دهربريني پيتهكانى به خيرايى و به ئاسانى، له بهر دهرچوونيان له پيشه وهى زمان يا هردوو ليوه وه.

ئيبنولجه زهريش له م رسته يه دا كوئىكرد و نه ته وه:

..... وَ (فَرَمْنُ لَبِّ) ۱۱۲ الْحُرُوفِ الْمُدْلَقَةُ

(ل، ن، ر) جيده ننگيان پيشه وهى زمانه، (ف، م، ب) جيده ننگيان هردو وليوه.

* (الإصمات) له زمانه وانيدا: ريگرتنه. له زاراوهدا: دهربريني پيتهكانه به

قورسى، ههر بويه ريگريكراوه له كو بوونه وهى پيتهكانى به ته نها- به بى پيتهكانى (إذلاق)- له وشه ي چوار پيتى و پينج پيتى بنچينه يى (أصل)يدا. پيتهكانى: (۲۳) پيتهكه ي ترن و له م و ته يه دا كو كراونه ته وه: (جز غش ساخط صيد ثقة إذ وعظه يحضك).

واته: له فيلبازو حهق نه ويست خو ت به دوور بگره، به شوينى مروقى خاوهن متمانه دا بگه پرى، چونكه ناموزگار يه كانى هانت ددهن بو چا كه كردن.

ههر بويه گوتويانه ههر يه كه له وشه ي (عسجد: ئالتوون) و (عس طوس: دره ختى خه يزه ران)، نه عجه مين (هيئراوه ته ناو زمانى عه ره بيه وه)، چونكه له سى پيتى بنچينه يى (أصلي) زياتر پي كه اتوون و پيتى (إذلاق) يشيان تيدا نييه.

تیبينى: خوینه رى به پړن، ئەم دوو سيفه ته (الإذلاق والإصمات) بابه تيكي زمانه وانى (لغوي) ن و هيچ په يوه ندييان به زانستى ته جو يده وه نييه، رهنگه هو ي باس كر دى نيشيان نه وه بو وي ت تا وه كو ژماره ي سيفه ته كان بگه نه (۱۷) سيفه ت و له گه ل ژماره ي جيده ننگه كان يه كسان بن، بويه زور له تو يژهران ئەم دوو سيفه ته يان فه راموش كر دوه. ۱۱۳

۱۱۲ واته: له دهست مروقه ژيره كه رابكه.

۱۱۳ بروانه: فتح رب البرية شرح المقدمة الجزرية ل ۱۳، أحكام قراءة القرآن الكريم للحصري ل ۹۷، المنير ل: ۷۷.

۲- سیفہ تہ بی دژہکان:

یہ کہم: فیکہ (الصَّفیر).

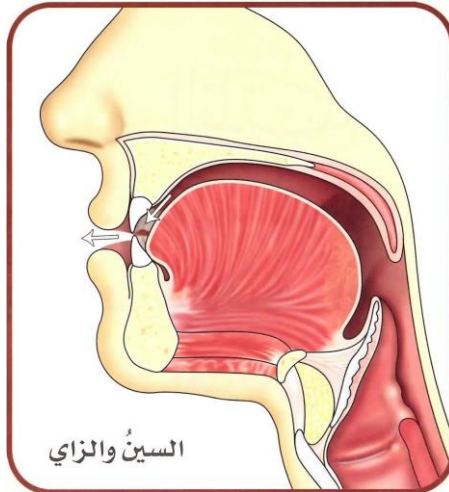
لہ زمانہ وانیدا: فیکہ ی، دہنگی تیژ، دہنگی بالندہ یہ.

لہ زار اوہ شدا: دہنگیکہ لہ دہنگی بالندہ دہچیت، لہ کاتی دہر برینی پیته کہ دا لہ

نیوان پرہو سہری زمانہ وہ دیتہ دہری. پیته کانی: (۳) پیتن: (ص، ز، س)

ئیبنولجہ زہریش لہ نیوہ دیریکدا کویکردوونہ تہ وہ:

صَفِيرُهَا صَادٌ وَزَايٌ سَيْنٌ .....

دہنگی پیتی (ص) لہ دہنگی (وَن) ^{۱۱۴} دہچیت، دہنگی پیتی (ز) لہ دہنگی ہنگ

دہچیت، دہنگی پیتی (س) لہ دہنگی کوللہ دہچیت.

بہ ہیژترینی ئەم پیتانہش پیتی (ص) لہ بہرئہ وہی سیفہ تی بہرزیی (الإستعلاء) و

جووتکردن (الإطباق) ی تیدایہ، پاشانیش (ز) کہ سیفہ تی ئاشکرا (الجہری) تیدایہ،

پیتی (س) یش لاوازترینیانہ کہ سیفہ تی چپہ (الہمس) و نہرمی (الرّخاوة) ی تیدایہ،

بویہ پیویستہ سیفہ تی فیکہ (الصَّفیر) ی پیتی (س) بہ ہیژترینیت لہ پیتی (ز)، چونکہ

^{۱۱۴} بالندہ یہ کہ لہ قاز دہچیت، بہ لام ہلدہ فریت.

دوو سیفهتی لاوازی تیډایه، ههروهه دهبیټ سیفهتی فیکه (صفیری پیتی (ن) یش بههیزتریبټ له پیتی (ص)، چونکه ئه‌میش سیفه‌تیکی لاوازی تیډایه. پله‌کانی فیکه (الصَّفیر):

- ۱- بههیز: ئه‌گه‌ر (شدة) داربوو: (السَّامِرِيّ)، (الرَّكَاةُ)، (الصَّلَاةُ).
- ۲- مامناوه‌ند: ئه‌گه‌ر زهنه‌دار بوو (يُوسُوسُ)، (بالْأُزْلَامِ)، (واصْطَبِر).
- ۳- لاواز: ئه‌گه‌ر بزواو (متحرك) بوو. ۱۱۵

دووه‌م: له‌رینه‌وه (القلقة).

له‌ زمانه‌وانیدا: له‌رینه‌وه، جووله‌و بزوتنه.

له‌ زاراوه‌شدا ده‌رخستنی ده‌نگیکی بههیز له‌کاتی زهنه‌داری پیتته‌کانیدا.

پیتته‌کانی: (ه) پیتن، ئیبنولجه‌زه‌ری له‌ پرسته‌یه‌کدا کو‌یکردوونه‌ته‌وه:

..... قَلَقَةٌ (قُطِبُ جَدِّ).....

واته: جه‌مسهری گه‌وره‌یی.

ئهم پینچ پیتته‌ سیفه‌تی توندی (الشدة) و ئاشکرا (الجه‌ر) یان تیډایه‌و نابیټ له‌ کاتی ده‌ربریندا ده‌نگو هه‌ناسه‌ له‌ گه‌لیاندا بیټه‌ده‌ر، له‌ به‌رئه‌وه‌ پیوستیانی به‌ له‌رینه‌وه (القلقة) ده‌بیټ تاوه‌کو ده‌نگی پیتته‌کان ده‌رکه‌ون.

ریزه‌ندی پیتته‌کانی له‌رینه‌وه (القلقة) له‌ پرووی بههیزی و پروونیوه‌وه:

له‌ پرووی بههیزی‌وه پیتی (ط) بههیزترینیانه، پیتی (ق) یش له‌ پله‌ی دووه‌مدایه، پاشان هه‌رسی پیتته‌که‌ی تر (ب، د، ج) له‌ پله‌ی سییه‌مدا دین. له‌ پرووی پروونیش‌وه پیتی (ق) پرووتترینیانه، پاشان پیتته‌کانی تر.

۱۱۵ الجامع الكبير في علم التجويد ل (۲/ ۱۰۳)

به شه کانی له رینه وه (القلقلة):

۱- له رینه وه (القلقلة) ی بچووک: ئەگەر پیتەکه زهنه دار (ساکن) بیٔت، قورئان خوین له سهری نه وه ستیٔت.

وهك: ﴿يَقْدِرُ﴾، ﴿أَفْطَمَعُونَ﴾، ﴿فَأَسْتَجَبْنَا﴾، ﴿مَجْهَلُونَ﴾، ﴿يُدْعُونَ﴾

۲- له رینه وه (القلقلة) ی گه وه: ئەگەر پیتەکه زهنه دارو له باری وه ستان (وقف) دا بیٔت و (شدة) دار نه بیٔت.

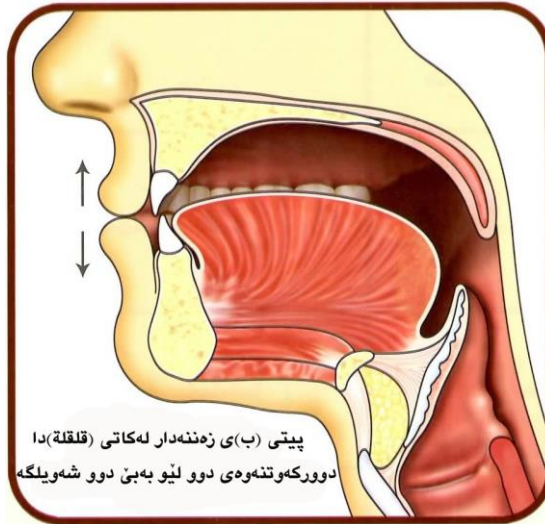
وهك: ﴿وَاقٍ﴾، ﴿مُحِيطٍ﴾، ﴿الْعَذَابِ﴾، ﴿بِهَيْجٍ﴾، ﴿بَعِيدٍ﴾

۳- له رینه وه (القلقلة) ی گه وه تر: ئەگەر پیتەکه (شدة) دارو له کؤتایی وشه داو له

باری وه ستان (وقف) دا بیٔت. وهكو: ﴿الْحَجِّ﴾، ﴿الْحَقِّ﴾، ﴿وَتَبَّ﴾، ﴿أَشَدُّ﴾.^{۱۱۶}

ئینولجه زهری ده لیٔت:

وَبَيِّنْ مَقْلَقًا إِنْ سَكْنَا وَإِنْ يَكُنْ فِي الْوَقْفِ كَانَ أَبْيَنَ

^{۱۱۶} سه رچاوه ی پیئشوو (۱۲۲/۲).

چۆنىتى دەربېرىنى لەرىنەو (القلقلة):

لەرىنەو (القلقلة): برىتتە لە دەنگدانەو دە پىتەكە لە جىدەنگەكەيداو نزيك نىيە لە هيچ جوولەيهكەو، واتە: سەر (فتحة) و بۆر (ضمة) و ژيىر (كسرة)، ئەمەش راى پەسەندكراوى زۆرىنەى هەرە زۆرى زانايانە^{۱۱۷} هەرودەها ئىمەش لە مامۇستاكەمانەو هەر بەو شىوئەيه وەرمانگرتووه.

---

^{۱۱۷} بېروانە: حق التلاوة، لا: ۲۲۴، التجويد المصور (۱/۱۸۵)، تيسير علم التجويد، لا: ۲۴۵، تيسير الرحمن، لا: ۹۶-۱۰۲.

سەبارەت بە چۆنىتى دەربېرىنى لەرىنەو (القلقلة) چەند بۆچونىكى تىرىش هەن گرىنگترىنيان ئەمانەن:

۱- لەرىنەو (القلقلة) بە شىوئەيهك دەربېرىن كە نزيك بكرىنەو لە جوولەى پىتى پىش خۇيان، واتە ئەگەر پىتى پىش خۇيان سەر (فتحة)ى هەبوو ئەوا لە كاتى دەربېرىندا نزيكەكرىنەو لە (فتحة) ئەگەر (ضمة)شيان لە پىشەو بوو لە كاتى دەربېرىندا نزيكەكرىنەو لە (ضمة)و، ئەگەر (كسرة)شيان هەبوو لە كاتى دەربېرىندا نزيكەكرىنەو لە (كسرة).

نموونه: ﴿يَطْبَعُ﴾، ﴿حُجْرُونَ﴾، ﴿قَبَلَةٌ﴾.

ئەمەش پەسەندكراوه لە لاى هەندىك لە زانايان لەوانە (السموودي) كە لە (لآلىء البيان) دا دەلىت:

فَأَقْلَعَتْ (فُطْبُ جِدٍ) وَقُفِّرَتْ لِلْفَتْحِ وَالْأَرْجَحِ مَا قَبْلُ اقْتَفَتْ.

بېروانە: لآلىء البيان ل: ۴، المنير، لا: ۸۰، هداية القاري، لا: ۸۶.

۲- لە هەموو كاتىكدا لە كاتى دەربېرىندا نزيك دەكرىنەو لە (فتحة)، ئەمەش راى هەندىكيانە، لەوانە شىخ (محمود خليل الحصري)، بەلام سەير لەوهدايە شىخ ئەم رايە دەداتە پال زۆرىنەى زانايان! بېروانە: أحكام قراءة القرآن الكريم للحصري ل: ۱۰۱-۱۰۲. هەندىكيان بە هۆنراوه باسيان لەم رايە كردووه:

وَقَأْلَقَلَّةً قَرَّبَ إِلَى الْفَتْحِ مُطْلَقًا وَلَا تُبْعَثُهَا بِالذِي قَبْلُ تُقْبَلًا.

سَيِّهَم: ئاسان (اللين).

له زمانه وانيدا: ئاسانيه. له زاراهشدا به ئاساني دهرچووني پيته له جيدهنگه كه وه. پيته كاني: دوو پيتن (و، ي) كاتيک زهنه داربن و پيشه وه يان سه (فتحة) ي هه بيٽ [واته پيتي دريژكرده وه (المد) نه بن]. نمونه: ﴿خَوْفٌ﴾، ﴿الْبَيْتُ﴾،

﴿شَاءٌ﴾

پيشه و ئيبنولجه زه ريش ده ليٽ:

واللينُ .....

.....

قبلهما .....

واو ويا سَكْنَا وانفَتَحَا

تَيَّبِينِي: سيفه تي (لين) لاوازتره له دريژكرده وه (المد)، هه بويه له گهل پيتي ئه ليفدا هه رگيز باسناكريٽ، هه رچهنده پيتي ئه ليف پيتي دريژكرده وه (المد) و ئاسان (اللين) يشه، چونكه پيناسه ي ئاسان (اللين) ي تيٽا به ديده كريٽ كه خو ي زهنه داره و پيشه وه ي (فتحة) يه.^{١١٨}

چوارهم: لادان (الإنحراف).

له زمانه وانيدا: لادانه. له زاراهشدا: حه زو لاداني دهنگي پيته كه يه له بهر ريئه كردني به ته و اوي، ئه و يش به هو ي ريگرتني له لايه ن زمانه وه.^{١١٩}
پيته كاني: ته نها دوو پيتن: (ل، ر)
لاداني دهنگي پيتي (ل) به ره و هه ردوو لاي پيشه وه ي زمان (واته به ره و جيدهنگي نون) ئه و يش به هو ي نوساني پيشه وه ي زمان به پوو كه وه.

^{١١٨} المنير، لا: ٨٠.

^{١١٩} هه نديكي تر له زانا يان پييان وايه لاداني جيدهنگه (مخرج)، هه نديكي تري شيان پييان وايه لاداني سيفه ته، له چاپي يه كه مدا منيش به لاداني جيدهنگ پيناسه مكدبوو به لام پاش تويزينه وه گه رانه وه بؤ سه رچاوه كان بؤم ده ركه وت كه راي يه كه م به هيژتره و زوريك له تويزه ران په سه نديان كردوه.

به روانه: تيسير الرحمن ل ١٠٣، الجامع الكبير في علم التجويد: (١٣٤/٢-١٣٥)

پیتی (ر) یش پیچه وانه ی پیتی (ل) دهنگه که ی له هردوو لای پیشه وه ی زمانه وه لا
دهدات بو ناوه راستی .

ئیبناولجه زه ریش ده لیت :

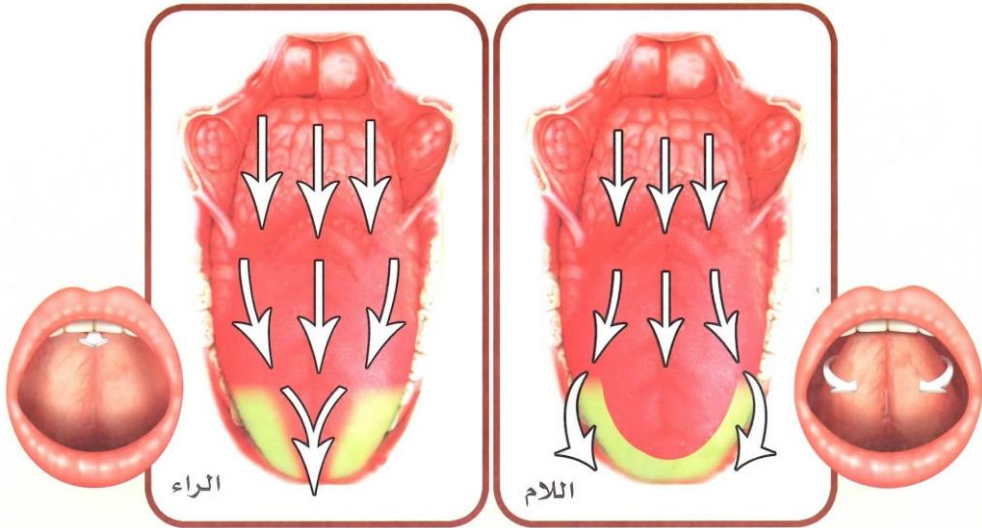
..... والإنحرافُ صُحْحًا

.....

.....

..... فی اللام والراء

تیبینی : سیفته ی لادان له پیتی (ل) دا زیاتره له پیتی (ر)، هروه ها لادانی پیته که
له کاتی (شده) دا زیاتره وه که له زهننه، له کاتی زهننه شدا زیاتره وه که له بزوتن
(حرکه).

بهراوردیک له ئیوان لادانی پیتی (ل) و پیتی (ر)

پینجهم: بلاوبونوه (التَّفْشِي).

له زمانه وانيدا: بلاوبونوه و فروانبونه. له زاراهشدا: بلاوبونوه و هي ههوا له ناو
دهمدا له كاتي دهربريني پيتهكه دا، تاوهكو دهگاته جيدهنگي پيتي (ظ). پيتهكاني:
تهنها پيتي (ش)ه.

ئيبينولجه زهريش گوتويه تي:

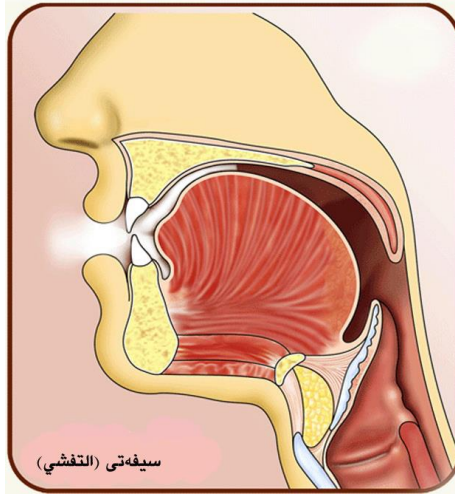
..... وَللْتَفْشِي (الشَّيْنُ) .....

پله كاني بلاوبونوه (التفشي):

١- ئەگەر (شدة) داربوو، وهك: ﴿الشَّيْطَانُ﴾، ﴿الشَّكْرِينُ﴾

٢- ئەگەر زهنه داربوو، وهك: ﴿أَشْتَرَى﴾، ﴿الرُّشْدُ﴾

٣- ئەگەر بزواو بوو، وهك: ﴿شَطَطًا﴾، ﴿شَقَوْتَنَا﴾. ١٢٠

١٢٠ پروانه: تيسير الرحمن ل ٩٣، الجامع الكبير في علم التجويد: (١٤٤/٢).

شه شه م: دووباره بوونه وه (التكرير).

له زمانه وانيدا: دووباره بوونه وه يه. له زار او ه شدا: له رينه وه ي سهر زمانه له كاتي
دهر پريني پيته كه دا. پيته كاني: ته نها پيتي (ر) يه.
ئيبينولجه زه ريش ده لئيت:

..... وَالرَّاءُ، وَبِتَكَرِيرٍ جُعِلُ

مه به ستيش له باس كر دني ئه م سيفه ته خو پاراستن و دور كه وتنه وه يه لئى نه ك ئه نجام داني،
ئه مه ش ئه وه ناگه يه ني كه خو ينه ر به ته واوي زمانى له جووله بخت، به لكو پيوسته سهرى
زمانى و به شيك له پشته وه ي به توندى به پوو كي بره رى سهر وه بنوسينى، له گه ل هيشتنه وه ي
بو شاييه كي زور ته سك بو چوونه دهره وه ي به شيك له دهنگي پيته كه، چونكه پيتي (ر) پيتي كي
مامنا و هنده له نيوان ههردوو سيفه تي توندى و نه رمى (الشدة والرخواة) دا.

پله كاني دووباره بوونه وه (التكرير):

١ - ئه گه ر (شدة) داربوو، وهك: ﴿الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾

بو يه ئيبينولجه زه رى ده لئيت:

..... وَأَخْفِ تَكَرِيرًا إِذَا تَشَدَّدَ.

واته: ئه گه ر پيتي (ر) (شدة) داربوو (تكرير) هكه ي بشاره وه.

چونكه پيتي (مشدد) دوو پيته و (تكرير) ي زياتره و پيوسته زياته ره وى تيدا
نه كر يت.

٢ - ئه گه ر زه ننه داربوو، وهك: ﴿فَارَّهَبُونَ﴾

٣ - ئه گه ر بزواو بوو، وهك: ﴿وَتَرَكَّهُمْ﴾^{١٢١}.

^{١٢١} پروانه: الجامع الكبير في علم التجويد: (١٤٠/٢).

حهوتهم: دريژبوونهوه (الإستطالة).

له زمانه وانيدا: دريژبوونهوه. له زاروه شدا: دريژکردنهوهی جيدهنگ له سه ره تاي
قهراخی لايه کی زمانه وه (يان ههردوولای) تا دهگاته جيدهنگی لام. پيتهکانی: تهنه
پیتی (ض) ده.

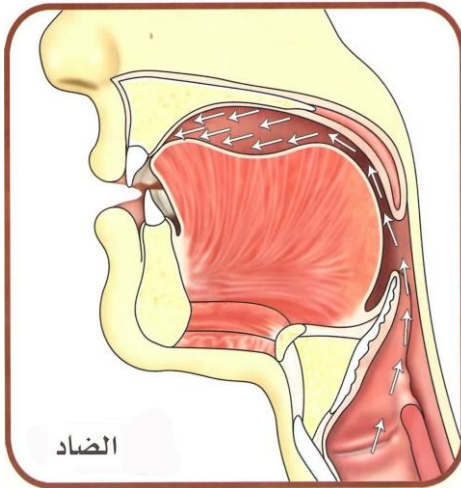
پيشهوا ئيبنولجه زه ريش ده لييت:

مَيِّزٌ مِنَ الظَّاءِ .....

والضاد باستطالة ومخرج

پلهکانی دريژبوونهوه (الإستطالة):

به هيژترينه ئه گهر (مشدد) بوو، پاشان ئه گهر زهنه داربوو، پاشانيش ئه گهر
بزواو (متحرك) بوو.^{۱۲۲}

ناوچهی لیدان به بی فشار.

ناوچهی فشارو پالدانهوه.

^{۱۲۲} سه رچاوهی پيشوو (۱۴۸/۲).

پاشماوه: زۆرک له پێشه‌وایانی ئەم زانسته دوو سیفه‌تی تریان بۆ سیفه‌ته هه‌میشه‌یه بیدژه‌کان زیادکردوه، که بریتین له سیفه‌تی شاراوه‌یی (الخفاء) و مینگه (الغنة)،^{١٢٣} بۆیه به گرنگی ده‌زانم لی‌ره‌دا باسیکیان لی‌وه بکه‌ین:

سیفه‌تی یه‌که‌م: شاراوه‌یی (الخفاء).

شاراوه‌یی (الخفاء) له زمانه‌وانیدا: شاراوه‌یه، له زاراوهدا: شاراوه‌یی ده‌نگی پیته‌که له کاتی ده‌رپینیدا. پیته‌کانی: [ه، پیته‌کانی درێژکردنه‌وه (المدّ)]، که له وشه‌ی (هاوي) دا کۆبوونه‌ته‌وه.

(السَّمْنُودِي) ده‌لیت:

وَ(الْهَاءُ مَعَ حُرُوفِ مَدٍّ) لِلْخَفَاءِ

هۆی ناوانی: له به‌ر شاراوه‌ییانه له کاتی ده‌رپیندا. هۆکاره‌که‌شی بریتیه له:

* پیتی (ه): له به‌ر لاوازی سه‌رجه‌م سیفه‌ته‌کانی، دووری جیده‌نگه‌که‌ی بۆیه پێویسته قورئانخوین به‌ وریاییه‌وه ئەم پیته ده‌رپیرت.

چۆنیتی چاره‌سه‌رکردنی:

ئه‌گه‌ر زهنه‌داربوو: ده‌رپینی (ه)ی زهنه‌دار قورستره له ده‌رپینی (ه)ی بزواو، بۆیه چاره‌سه‌رکردنی به‌ ته‌سکرده‌وه‌ی جیده‌نگه‌که‌ی و ئاشکراکردنی سیفه‌ته‌کانی ده‌بیّت، به‌ تايبه‌ت هه‌ردوو سیفه‌تی چیه (اله‌مس) و نه‌رمی (الرّخاوة) واته: له کاتی ده‌رپیندا نیوه‌ی هه‌واو نیوه‌که‌ی تریشی ده‌نگ بیّت.

ئه‌گه‌ر بزواو بوو: پێویسته له کاتی ده‌رپینیدا په‌له‌ی تیدانه‌کریت و درێژیش نه‌کریته‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر راناو بوو به‌ درێژکردنه‌وه‌ی گه‌یاندن (مدالصلة)ی بچوک یان گه‌وره درێژ ده‌کریته‌وه.^{١٢٤}

^{١٢٣} بروانه: نهاية القول المفيد ل ٨٦-٨٧، الروضة الندية شرح متن الجزية ل ٢٨-٢٩.

^{١٢٤} بروانه: تيسير الرحمن ل ١٠٥-١٠٧.

* پیتھکانی دریزکردنه‌وه: چونکه جیده‌نگیان خه‌ملینراوه‌وه له شوینیکی دیاریکراوه‌وه دهرناچن، به‌لکو پیتی هه‌وایین و له گه‌ل هه‌وای بوشایی (جوف) دا دینه‌دهره‌وه‌وه له به‌رفراوانی جیده‌نگه‌که‌یان ده‌نگیان له گه‌ل هه‌وادا ده‌شاریتته‌وه.

چاره‌سه‌ری شاراهویی (الخفاء) ی پیتھکانی دریزکردنه‌وه:

به‌هیزکردنی ئەم پیتانه، ئەویش به‌دریزکردنه‌وه‌ی ده‌نگ بو ماوه‌یه‌ک که‌مترینی (۲) جووله‌بیته، چونکه‌بی دریزکردنه‌وه‌یان مانای وشه‌که ده‌گۆریت، وه‌ک: (یقول)

ده‌بیته (یقل). جاری واش هه‌یه مانا‌که تیکده‌دات، وه‌ک: ﴿فَسَقَىٰ لَهُمَا﴾ ده‌بیته (فَسَقَىٰ

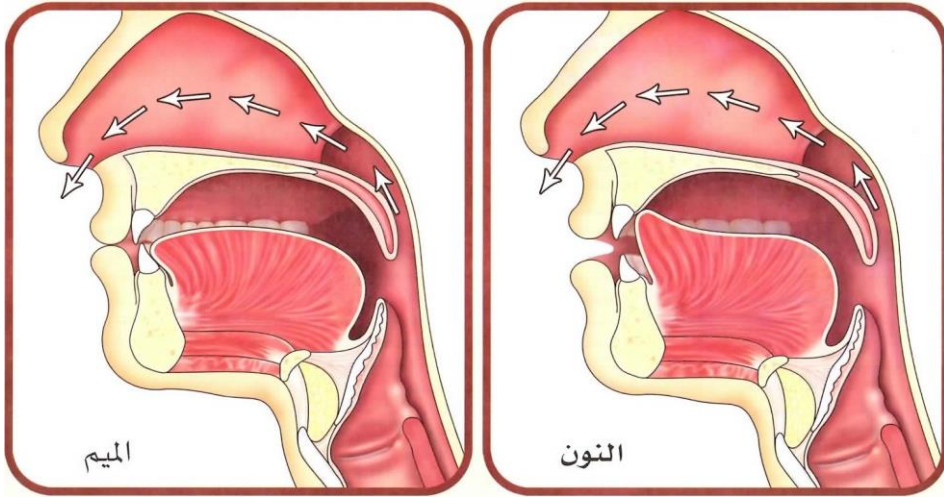
لَهُمَا)!!

سیفہتی دووہم: مینگہ (الغنة)

مینگہ: دہنگیکی خوْشہ، ہاودہنگی ہەردوو پیتی (ن، م) دہکات، بہلام مینگہی پیتی (ن) لہ پیتی (م) بہہیزترہ.^{۱۲۰}

خاوهنی (السلسبیل الشافی) دہلّیت:

وَعُنَّةٌ صَوْتُ لَزِيذٍ رُكْبًا فِي النَّوْنِ وَالْمِيمِ عَلَي مَرَاتِبًا.

پلہکانی مینگہ:

قورپان خوینی بہرین، رای زورینہ مینگہ بہ پینچ پلہ دیاریدہکەن:

۱- تہواوترین: لہ نون و میمی (شدّة) داردا:

أ- لہ یەك وشهدا: ﴿إِنَّ﴾، ﴿يَمُنُونَ﴾، ﴿هَمَّتْ﴾، ﴿وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾.

^{۱۲۰} هەندى لہ زانايان دەلّین ئەم دەنگە لہ دەنگی ئاسک و، بۆرەى مانگاو، باى نيو گەلاى درەخت دەچيّت. پروانە: الجامع المفيد في صناعة التجويد للسّنهوري، ل ۳۶۱ و ۳۶۷.

ب- له دوو وشه دا: ئه مېش چوار جوړه:

- تېهه لکېشى (ن)ى زهنه دارو (تنوين) له پيتى (ن) و (م) دا

﴿إِنْ نَشَاءُ﴾، ﴿مِنْ مَاءٍ﴾

- تېهه لکېشى پيتى (م) له (م) دا ﴿كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ﴾.

- تېهه لکېشى (متجانسين) پيتى (ب)ى زهنه دار له (م) دا:

﴿يَبْنِي أَرْكَبَ مَعَنَا﴾

- تېهه لکېشى لامى (شمسي) له نوندا ﴿النَّاسِ﴾، ﴿النَّعِيمِ﴾

ئيبنولجه زه ريش ده لیت:

وأظهر العنة من نون ومن ميم إذا ما شددنا .....

۲- ته واوتر: له تېهه لکېشکردنى ناته واودا (الإدغام الناقص)، واته: تېهه لکېشى

نونى زهنه دارو (تنوين) له پيتى (ي) و (و) دا وهك: ﴿فَمَنْ يُؤْمِنُ﴾، ﴿سِرَاجًا وَهَاجًا﴾.

۳- ته واو: له نون و ميمى شاراوه (المخفاة) دا، هه روه ها هه لگه راندنه وه (القلب) يش

ده گريته وه:

﴿هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ (الصفات ۲۱)

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلِإِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى﴾ (البقرة ۲۴۶)

۴- ناته واو: له نون و ميمى زهنه دار و ئاشكرادا . وهك: ﴿يَنْحِتُونَ﴾، ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ﴾

۵- ناته‌واوترین: له نون و میمی بزواو (متحرک) دا. ﴿يُنَادُونَ﴾، ﴿نُودَى﴾، ﴿مِنْ﴾

السَّمَاءِ مَاءً ﴿١٢٦﴾

که‌واته مینگه سیفه‌تیکی وابه‌سته‌یه به پیتی (م) و (ن) هوه، به‌لام له دووشیوهی کۆتاییدا ده‌رناکه‌ویت و له هه‌رسی شیوهی سه‌ره‌تادا پیویسته ده‌ربخیرت، ئەندازهی دوو جووله (حرکه) دریزبکریته‌وه، به‌لام له دوو پلهی کۆتاییدا له یه‌ک جووله (حرکه) زیاتر دریز ناکریته‌وه.

تیبینی:

یه‌که‌م: مه‌به‌ست له ته‌واو و ناته‌واویی له سی پلهی سه‌ره‌تادا: به‌هیزی مینگه‌و، ته‌واوی پشتبه‌ستن به (خیشوم) و، ناته‌واوی مینگه‌یه.

به‌لام هه‌ندیك له زانایان ده‌لین مه‌به‌ست پیی دریزکردنه‌وهی مینگه‌کانه له پروی کات (زمن) هوه، واته له پلهی یه‌که‌مدا زیاتر دریزده‌کریته‌وه، دووه‌میش له یه‌که‌م که‌متر، سییه‌میش له دووه‌م که‌متر. ^{١٢٧}

دووه‌م: له کاتی ده‌ربپینی مینگه‌دا ده‌نگی پیته‌که یان سیفه‌ته‌که‌ی له که‌پوو (خیشوم) هوه ده‌رده‌چیت، نه‌ک پیته‌که خوی.

سییه‌م: مینگه‌ی پیتی (ن) به‌هیزتره له مینگه‌ی پیتی (م). ^{١٢٨}

گه‌وره‌کردن و بچوو‌ککردنی مینگه:

مینگه شوینی پیتی پاش خوی ده‌که‌ویت، واته: گه‌وره ده‌کریت ئەگه‌ر به دوای نونی زهنه‌دارو (تنوین) دا یه‌کیك له پیته به‌رزه‌کان (الاستعلاء) هاتبوو، ئەمه‌ش له کاتی شارندنه‌وه (الإخفاء) دا ده‌بیئت کاتیك ده‌گات به هه‌ر پینج پیتی (ص، ض، ط، ظ، ق).

^{١٢٦} بره‌وانه: تیسیر الرحمن فی تجوید القرآن ل ١١٠-١١١، هداية القاري للمرصفي ل ١٧٧-١٧٩، الجامع الكبير فی علم التجويد: (١٥٢/٢-١٥٦).

^{١٢٧} تیسیر الرحمن ل ١١١، فتح رب البرية شرح المقدمة الجزرية: ل ٣٠.

^{١٢٨} نهاية القول المفيد ل ٨٧.

خاوهنى (التحفة) دهليّت:

..... وَتَتَّبِعُ الْأَلْفُ مَا قَبْلَهَا، وَالْعَكْسُ فِي الْغَنِّ أَلْفُ

ههروهها خاوهنى (السلسيل الشافي) يش دهليّت:

وَفَحْمُ الْغُنَّةِ إِنْ تَلَاهَا حُرُوفُ الْاسْتِعْلَاءِ لَا سِوَاهَا

نمونه:

﴿يُنْصَرُونَ﴾، ﴿مِنْ صَلَّصَلٍ﴾، ﴿رِيحًا صَرَّصَرًا﴾، ﴿مَنْصُودٍ﴾، ﴿لَمَنْ صَرُّرَةً﴾، ﴿وَكُلًّا﴾
﴿صَرَّبْنَا﴾، ﴿يَنْطِقُونَ﴾، ﴿مِنْ طِينٍ﴾، ﴿حَلْدًا طَيِّبًا﴾، ﴿يَنْظُرُونَ﴾، ﴿إِنْ ظَنَّآ﴾، ﴿ظِلًّا﴾
﴿ظَلِيلاً﴾، ﴿يَنْقَلِبُونَ﴾، ﴿مِنْ قَبْلِكَ﴾، ﴿عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾^{١٢٩}

بهلام نهگهر به دواى نونى زهنه دارو (تنوين) دا پيته كانى ترى (الإخفاء) هاتن، نهوا

مينگه يان بچووك دهكريته وه، وهك: ﴿الْإِنْسَنُ﴾، ﴿كُنْتُمْ﴾، ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾، ﴿أَنْفَقْتُمْ﴾

^{١٢٩} بروانه: المذكرة في التجويد ل ٦١، نهاية القول المفيد ل ١٥٨-١٥٩.

پیت و سیفته ته به هیژو لاوازه کان

سیفته ته همیشهبه یه کان له رووی به هیژی و لاوازیه وه ده کریڻ به سی به شه وه:

۱- سیفته ته به هیژه کان: یانزه سیفته تن:

ناشکرا (الجهر) و توندی (الشدة) و به رزی (الاستعلاء) و جووتکردن (الإطباق) و فیکه (الصفیر) و له رینه وه (القلقة) و لادان (الإنحراف) و، دووباره بوونه وه (التکریر) و بلاؤبوونه وه (التفشی) و دریژبوونه وه (الإستطالة) و مینگه (الغنة).

۲- سیفته ته لاوازه کان: شهش سیفته تن:

چیه (الهمس) و نه رمی (الرخاوة) و نزمی (الاستفال) و الاکردن (الإفتاح) و ناسان (اللين) و شاراو هی (الخفاء).

۳- سیفته تی به هیژو لاوازیان تی دانیه: (الإصمات) و (الإذلاق) و نیوانیی (البینیة).

ههروه ها پیته کانیش ده کریڻ به پینج به شه وه:

۱- به هیژترین: (۱) پیت: (ط) چونکه هه موو سیفته ته کان ی به هیژن.

۲- به هیژ: (۸) پیت: (ب، ج، د، ر، ص، ض، ظ، ق) چونکه سیفته ته به هیژه کان ی

له لاوازه کان ی زیاتره.

۳- مامناوه ند: (۵) پیت: (ع، غ، ل، م، ن)، چونکه سیفته تی به هیژو لاوازیان

یه کسانه.

۴- لاواز: (۱۰) پیت: (ت، خ، ذ، ز، س، ش، ع، ک، دوو پیته ناسانه که (اللين):

و، ی) چونکه سیفته تی لاوازیان زیاتره.

۵- لاوازترین: (۷) پیت: (۴) پی تیان: (ث، ح، ف، ه) هه موو سیفته ته کان یان لاوازه،

له هه مووشیان لاواز تر پی تی (ه) له بهر سیفته تی شاراو هی (الخفاء). (۳) پی تی شان: (ا،

و، ي) واته پیتھکانی در پزکردنه وه (مدّ)، تهنه یهک سیفتهی به هیزیان تیّدایه،
 نه ویش سیفتهی ئاشکرا (الجهر) ۱۳۰

پلهی پیتھکه	سیفتهکان							پیتھکان
	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	
مامناوهند			مصمت	منفتح	مستفل	شدید	جهری	الهمزة
به هیز		مقلقل	مذلق	منفتح	مستفل	شدید	جهری	الباء
لاواز			مصمت	منفتح	مستفل	شدید	مهموس	التاء
لاوازترین			مصمت	منفتح	مستفل	رخوی	مهموس	الثاء
به هیز		مقلقل	مصمت	منفتح	مستفل	شدید	جهری	الجمیم
لاوازترین			مصمت	منفتح	مستفل	رخوی	مهموس	الحاء
لاواز			مصمت	منفتح	مستعل	رخوی	مهموس	الخاء
به هیز		مقلقل	مصمت	منفتح	مستفل	شدید	جهری	الدال
لاواز			مصمت	منفتح	مستفل	رخوی	جهری	الذال
به هیز	مکرر	منحرف	مذلق	منفتح	مستفل	بینیه	جهری	الراء
لاواز		صغیری	مصمت	منفتح	مستفل	رخوی	جهری	الزای
لاواز		صغیری	مصمت	منفتح	مستفل	رخوی	مهموس	السين
لاواز		متفش	مصمت	منفتح	مستفل	رخوی	مهموس	الشین
به هیز		صغیری	مصمت	مطبق	مستعل	رخوی	مهموس	الصاد
به هیز		مستطیل	مصمت	مطبق	مستعل	رخوی	جهری	الضاد
به هیزترین		مقلقل	مصمت	مطبق	مستعل	شدید	جهری	الطاء
به هیز			مصمت	مطبق	مستعل	رخوی	جهری	الظاء
لاواز			مصمت	منفتح	مستفل	بینیه	جهری	العین
مامناوهند			مصمت	منفتح	مستعل	رخوی	جهری	الغین
لاوازترین			مصمت	منفتح	مستفل	رخوی	مهموس	الفاء
به هیز		مقلقل	مصمت	منفتح	~	شدید	جهری	القاف

۱۳۰ پروانه: تیسیر الرحمن ل ۱۱۷-۱۱۸، خوینهری به ریز سه بارهت به دیاریکردنی سیفته و پیتته
 به هیزو لاوازهکان چهند راو بوچونیکئی تریش هیه، به لام ئەمهی که باسامنکرد به هیزترینیانه،
 خوای گهرهش زاناتره. بو زیاتر شارهزابوون سهیری ئەم سه رچاوانه بکه:
 نهاية القول المفید ل ۹۱-۹۳، حق التلاوة: ۳۳۸-۳۳۹، الجامع الکبیر: (۲/۱۹۵ □ ۲۰۱).

لاواز			مصمت	منفتح	مستفل	شديد	مهموس	الكاف
مامناوهند		منحرف	مذلق	منفتح	مستفل	بينية	جهري	اللام
مامناوهند		غثة	مذلق	منفتح	مستفل	بينية	جهري	الميم
پلهی پيتهکه	سیفہ تہکان							پیتہکان
	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	
مامناوهند		غثة	مذلق	منفتح	مستفل	بينية	جهري	النون
لاوازترین		خفاء	مصمت	منفتح	مستفل	رخوي	مهموس	الهاء
لاواز			مصمت	منفتح	مستفل	رخوي	جهري	(و) ی بزواو
لاواز			مصمت	منفتح	مستفل	رخوي	جهري	(ي) ی بزواو
لاوازترین		خفاء	مصمت	منفتح	مستفل	رخوي	جهري	پیتہکانی دریژکردنه وه (المدّ)
لاواز		لین	مصمت	منفتح	مستفل	رخوي	جهري	پیتہ ناسانہکان اللین (و، ي)

ته و اوکردنی جوولہ کان (اتمام الحركات)

پیویستہ له سہر قورٹان خوین:

- له کاتی دہرپرینی پیٹیکی سہردار (مفتوح) دا دہمی بکاتہ وہ وک کردنہ وہی له

کاتی دہرپرینی پیٹی ئیلیفا.

- له کاتی دہرپرینی پیٹیکی بوّردار (مضموم) یشدا ہہردوو لیوی خرکاتہ وہ وک

خرکردنہ وہی له کاتی دہرپرینی پیٹی واودا.

- له کاتی دہرپرینی پیٹی ژیردار (مکسور) یشدا شہ ویلگہی خوارہ وہی دابہ زینّی

وہک دابہ زاندنی له کاتی دہرپرینی پیٹی (ی) دا.

- بہ لآم پیٹی زہننہ دار له جیدہنگی بنچینہیی (أصلي) خوئیہ وہ دہردہ چیت بی

ئہ وہی ہیچ کام له وانہی سہرہ وہی له گہ لدا بیّت. ۱۳۱

خو ئہ گہر قورٹان خوین ئہ مانہی جیبہ جینہ کرد ئہ وا خویندہ کہی ناتہ واوہ،

تہ نانت زانای گہ وری وہک (أحمد الطيبي) دہ لیت ہہ لہی ئہ و کہ سہ له پروی واتا وہ

له ہہ لہی ئاشکرا (اللعن الجلي) ناشیرینترہ، ئہ و ہتا له مہ تنہ کہیدا ۱۳۲ دہ لیت:

وَكُلُّ مَضْمُومٍ فَلَنْ يَتِمَّ	إِلَّا بِضَمِّ الشَّفَتَيْنِ ضَمًّا
وَدَوِ ائْخْفَاضِ بِائْخْفَاضِ اللَّفْمِ	يَتِمُّ وَالْمَفْتُوحُ بِالْفَتْحِ أَفْهَمُ
إِذِ الحُرُوفُ إِنْ تَكُنْ مُحْرَكَةً	يَشْرُكُهَا مَحْرَجُ أَصْلِ الحَرَكَةِ
أَيُّ مَحْرَجِ الوَاوِ وَمَحْرَجِ الأَلِفِ	وَالْيَاءِ فِي مَحْرَجِ الَّذِي عُرِفَ
فَإِنْ تَرِ القَارِئُ لَنْ تَنْطَبِقَا	شَفَاهُهُ بِالضَّمِّ كُنْ مُحَقِّقًا
بِأَنَّهُ مُنْتَقِصٌ مَا ضَمًّا	وَالوَاجِبُ النُّطْقُ بِهِ مُتَمًّا
كَذَاكَ ذُو فَتْحٍ وَذُو كَسْرٍ يَجِبُ	إِثْمَامُ كُلِّ مَنَّهُمَا أَفْهَمُهُ تُصِيبُ
فَالنَّقْصُ فِي هَذَا لَدَى التَّامِلِ	أَقْبَحُ فِي المَعْنَى مِنَ اللّحْنِ الجَلِيِّ
إِذْ هُوَ تَغْيِيرٌ لِذَاتِ الحَرْفِ	وَاللّحْنُ تَغْيِيرٌ لَهُ بِالوَصْفِ

۱۳۱ أطلس التجويد ل ۸۹.

۱۳۲ المفيد في علم التجويد ل ۷.

بهشی پینجه م
سیفه ته کاتیه کان (الصفات العرضیة)

سیفه ته کاتیه کان (الصفات العارضة): ئه و سیفه تانه ن که ته و او که ری پیته که ن و له هندی کاتی دیاریکراودا تووشی پیت دهن، له هندی کاتیشدا له بهر هوکاری له هوکاره کان لیی جیاده بنه وه، ژماره یان یازده سیفه ته، وهک: ئاشکراکردن (الإظهار) و تییه لکیش (الإدغام) و شارندنه وه (الإخفاء) و هه لگه پراندنه وه (القلب) و بچوو کوردنه وه (الترقیق) و گه وره کوردن (التفخیم) و دریز کوردنه وه (المدّ) و کور تکردنه وه (القصر) و جوولاندن (التحریک) و زهنه دارکردن (الإسکان) و وه ستان به بی هه ناسه (السکت).^{۱۳۳}
(السمنودي) له باره یانه وه ده لیت: ^{۱۳۴}

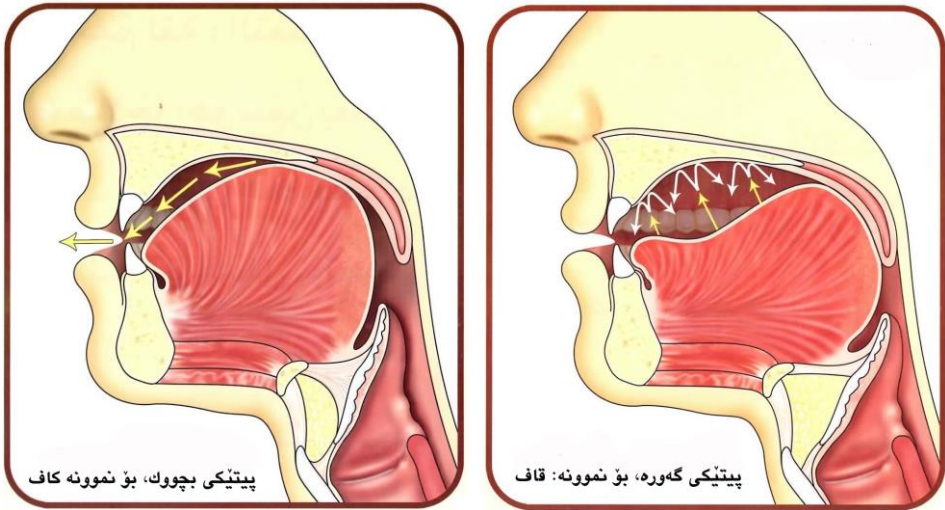
إِظْهَارٌ ادْغَامٌ وَقَلْبٌ وَكَذَا
وَإِخْفَاءٌ وَتَفْخِيمٌ وَرِقٌّ أُخْرَا
وَالْمَدُّ وَالْقَصْرُ مَعَ التَّحْرُكِ
وَأَيْضًا السُّكُونُ وَالسَّكْتُ حَكِي

^{۱۳۳} پروانه: حق التلاوة ل ۲۱۳ و ۲۳۸

^{۱۳۴} لالی البیان فی تجوید القرآن: إبراهیم علی شحاتة السمنودي ل ۴.

گهورهکردن و بچووکردن (التفخيم والترقيق)

گهورهکردن (التفخيم): له زاراوهدا قهلهويهكه دهچيته ناو لهشى پيتهكهوه، واته: ناو دهم پردهكات له دهنگي نهو پيته. ^{١٣٥} له بهر تهسكبوونهوهي گهروو و بهرزبوونهوهي دهنگ بهرهو مهناشوو، بچووکردنهوهي پييتيش به پيچهوانهويه. ^{١٣٦}

پيتهكاني زمانى عهريه بي له رووى گهورهو بچووكي (تفخيم و ترقيق)هوه دهكرين بهسى بهشهوه:

- ١- نهو پيitanهه ههميشه به گهوهيهي (مفخم) دهخوينرينهوه.
- ٢- نهو پيitanهه ههميشه به بچووكي (مرقق) دهخوينرينهوه.
- ٣- نهو پيitanهه ههنديجار به گهوهيهي، ههنديجاريش به بچووكي دهخوينرينهوه.

^{١٣٥} پروانه: نهاية القول المفيد ل ١٢٧.

^{١٣٦} التجويد المصور: (١٥٥/١، ١٥٦)

یه که م: نه و پیتانهی هه میشه به گه ورهیی ده خوینرینه وه:

نه و پیتانهی هه میشه به گه ورهیی ده خوینرینه وه بریتین له (۷) پیته به رزه کان (الاستعلاء: خص ضغط قظ)، له نیویشیاندا پیته کانی جوو تکردن (الإطباق) سیفه تی گه وره کردنیان زیاتره (ص، ض، ط، ظ).

به شیوه یه کی گشتی ریزه نندیان - له گه وره ترینه وه - به م شیوه یه ده بییت:
(ط، ض، ص، ظ، ق، غ، خ) ^{۱۳۷}

ئیبینولجه زه ری ده لییت:

وَحَرْفَ الْأَسْتِعْلَاءِ فَحْمٌ وَأَخْصُصًا   الْأَطْبَاقَ أَقْوَى نَحْوَ قَالَ وَالْعَصَا. ^{۱۳۸}

دووهم: نه و پیتانهی که هه میشه به بچووکی ده خوینرینه وه:

هه موو پیته نزمه کان (الاستفال) به بچووکی ده خوینرینه وه جگه له پیتی (ر) و لامی وشه ی پیروزی ﴿الله﴾ و، پیتی ئه لیف. واته: (ء، ب، ت، ث، ج، ح، د، ذ، ز، س، ش، ع، ف، ک، م، ن، ه، و، ی)

ئیبینولجه زه ری ده لییت:

فَرَقْنِ مُسْتَقْلًا مِنْ أَحْرَفِ .....

^{۱۳۷} بېروانه: أحكام قراءة القرآن للحصري ل ۱۴۹.

^{۱۳۸} بېروانه: لاپه ره: (۷۵-۸۰)

سببهم: ئەو پیتانەى ھەندىجار بە گەورەو ھەندىجارىش بە بچووك دەخوینرینەو.

ئەمانەن: ئەلیف، پیتی (ر)، لامى وشەى پیرۆزى ﴿الله﴾، پشت بە خوای گەورە

لیردەدا باسیان دەکەین:

پیتی (ر)

ئەم پیتە سى دۆخى ھەیە، چونکە جار ھەیە بە گەورەو جاریش ھەیە بە بچووك و جاریش ھەیە بە ھەردوو دۆخەکە دەخوینرینەو:

یەكەم- پیتی (ر) لە بارى گەورەبییدا (تفخیم): ۱۳۹

۱- ئەگەر خۆى سەرى ھەبوو. وەك: ﴿الْمَ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ﴾

۲- ئەگەر خۆى زەننەدارو پیتی پێشەوہى سەرى ھەبى. وەك: ﴿أَرْبَعِينَ﴾،

﴿مَرَمٍ﴾، ﴿لَا تَذَرِ﴾

۳- ئەگەر خۆى بە ھۆى وەستانەوہ زەننەى ھەبوو، ھەرەھا پیتی پێشتریش زەننەى ھەبوو- بەمەرجیک پیتی (ي) نەبیئت- و پیتی پێش ئەویش سەرى ھەبیئت، وەك: ﴿وَالْفَجْرِ﴾، ﴿الْقَدَرِ﴾، ﴿النَّارِ﴾، ﴿الْقَرَارِ﴾.

۴- ئەگەر بۆر (ضمة) ى ھەبوو. وەك: ﴿كَفَرُوا﴾، ﴿الرُّعْبِ﴾، ﴿تَعْرِجِ﴾

۵- ئەگەر خۆى زەننەدارو پیتی پێشەوہى بۆرى ھەبى.

وەك: ﴿الْمُرْسَلُونَ﴾، ﴿الْقُرْآنِ﴾، ﴿أَنْ أَشْكُرَ﴾

۶- ئەگەر خۆى بە ھۆى وەستانەوہ زەننەى ھەبى، پیتی پێشتریش زەننەو پێشتریش بۆرى ھەبیئت:

﴿وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ الحج: (۴۱)، ﴿إِنَّهُ زَنَّ أَنْ لَنْ تَحُورَ﴾ الإنشاق: (۱۴).

۱۳۹ بروانە: تیسیر الرحمن ل ۱۴۶-۱۴۸.

۷- ئەگەر خۆی زەننەدارو لە ھەمان وشەدا پیتی پێشەوہی ژیری پەسەنی (کسرُ أصلي) ھەبێت، بەلام پیتی دواوہی یەکیک بیت لە پیتە بەرزەکان (الاستعلاء: خُصَّ ضَغَطِ قَط) بە مەرجیک ژیر (کسرة) ی نەبێت، ئەمیش تەنھا لەم پینچ وشەدا پوویداوہ:

﴿قِرطاس﴾، ﴿وَارِصَادًا﴾، ﴿فِرْقَةَ﴾، ﴿مِرْصَادًا﴾، ﴿لِبِالْمِرْصَادِ﴾

ئیبینولجەزەری دەلیت:

.....
 إِنَّ لَمْ تَكُنْ مِنْ قَبْلِ حَرْفِ اسْتِعْلَاءٍ

۸- ئەگەر خۆی زەننە ی ھەبێ و ھەمزە ی گەیاندن (الوصل) لە پێشێوہ ھاتیبت.

﴿أَرْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ﴾ [یوسف: ۸۱]، ﴿الَّذِي أَرْتَضَىٰ﴾ [النور: ۵۵]،

﴿رَبِّ أَرْجِعُونِ﴾ [المؤمنون: ۹۹]،

ئیبینولجەزەری دەلیت:

.....
 أَوْ كَانَتْ الْكَسْرَةُ لَيْسَتْ أَصْلًا.

دوهم: پیتی (ر) له باری بچووکي (مرقق)یدا: ۱۴۰

۱- نه‌گهر خوئی ژیری هه‌بی. وهك: ﴿فَضْرِبْ﴾، ﴿رِزْقًا﴾، ﴿وَفِي الرِّقَابِ﴾

ئیببولجه‌زهری ده‌لیت:

وَرَقَّقِ الرَّاءَ إِذَا مَا كُسِرَتْ .....

۲- نه‌گهر خوئی زهنه‌ی هه‌بی و پیتی پییشه‌وه‌ی ژیری ره‌سه‌نی هه‌بی و له یه‌ك وشه‌دا بیټ، له دواشیه‌وه پیتیک له پیته به‌رزه‌كان (الاستعلاء) نه‌بی، وه‌كو:

﴿فِرْعَوْنَ﴾، ﴿الْفِرْدَوْسِ﴾، ﴿شِرْعَةَ﴾، ﴿أَشْرَ﴾، ﴿فِيهَا صِرٌّ﴾، ﴿وَنُقِرْ﴾

ئیببولجه‌زهری ده‌لیت:

كَذَاكَ بَعْدَ الْكَسْرِ حَيْثُ سَكَنَتْ .....

۳- نه‌گهر به هوئی وه‌ستانه‌وه زهنه‌ی هه‌بوو به دواي پیتیکی زهنه‌داریشدا هاتبوو جگه له پیته به‌رزه‌كان (الاستعلاء) و پیش پیته زهنه‌داره‌كش ژیر هه‌بیټ.

وه‌كو: ﴿السَّحْرِ﴾، ﴿الذِّكْرِ﴾، ﴿حَجْرٍ﴾

۴- نه‌گهر خوئی به هوئی وه‌ستانه‌وه زهنه‌ی هه‌بیټ و له پاش (ي)یه‌کی زهنه‌داره‌وه هاتبیټ، جا ئه‌و (ي)یه‌ پیتی دریژ‌کردنه‌وه (المدّ) بیټ وه‌كو: ﴿بَصِيرٍ﴾،

﴿قَدِيرٍ﴾ یا خود پیته ئاسانه‌كان (اللين) بیټ، وه‌كو: ﴿السَّيْرِ﴾، ﴿خَيْرٍ﴾

۵- نه‌گهر له کوټایی وشه‌یه‌کدا زهنه‌ی هه‌بوو، هه‌روه‌ها پیتی پییشه‌وه‌ی ژیری ره‌سه‌نی هه‌بوو، به دوایدا له وشه‌یه‌کی تردا پیتیکی به‌رز (الاستعلاء) هاتبوو، ئه‌م

دو‌خه‌ش سیجار له قورنانی پیروزدا پرویداوه: ﴿وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ﴾ (لقمان: ۱۸)

﴿فَأَصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا﴾، (المعارج: ۵) ﴿أَنْ أَنْذِرَ قَوْمَكَ﴾ (نوح: ۱)

۱۴۰ پروانه : تیسیر الرحمن ۱۴۸-۱۴۹.

٦- نه گهر به دوايدا پيټيكي لارکراوه (ممال) هه بوو، ئەم دوخهش له قورئانی
پيروژدا يه کجار پوویداوه، (له ريوایه تی حفص) دا: ﴿وَقَالَ أَرْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ حَبْرَئِيلًا
وَمُرْسَلَهَا﴾ (هود: ٤١)

پيشهوا (الشاطبي) ده لیت:
وَلَكِنَّهَا فِي وَقْفِهِمْ مَعَ غَيْرِهَا تُرَقِّقُ بَعْدَ الْكُسْرِ أَوْ مَا تَمِيلاً.

سَيِّهَم: پیتی (ر) له نیوان هەردوو باری (تفخیم) و (ترقیق) دا: ^{۱۴۱}

ئەمیش دوو دۆخی هەیه:

▪ بە گەورەیی و بە بچوکی دەخویننیتەوه، بەلام بچووک باشتەر، ئەمیش

سی جۆره:

۱- ئەگەر پیتی (ر) زەننەداربوو بە هۆی وەستانەوه، بە دوایدا پیتیکی یای

سپراوه (محذوف) هاتبوو، ئەمە له سی وشەدا پرویداوه:

﴿وَأُنذِرُ﴾ که له سوپەتی (القمر) دا شەش جار هاتووه.

﴿يَسِّرُ﴾ یەك جار له سوپەتی (الفجر: ٤) دا هاتووه.

﴿أَسْرُ﴾ پینج جار هاتووه، سی جاریان پیتی (ف) ی له پینشەوهیەو دوو جاریشیان

پیتی (أن)، ئەمەش ناوی سوپەت و ژمارە ی نایەتەکانیانە: (هود: ٨١)، (الحجر: ٦٥)،

(الدخان: ٢٢)، (طه: ٧٧)، (الشعراء: ٥٢)

ئەوهی بە باریکی دەخویننیتەوه سەیری بنچینە ی وشەکان دەکات، ئەویش پیتی

(ي) سپراوهیە، بۆیە وەستان وەکو گەیاندن لیدەکات. ئەو کەسەشی بە گەورەیی

دەخویننیتەوه سەیری بنچینە ی وشەکە ناکات، بە لکو بەپیتیکی زەننەداری کاتی

(عارض) دادەنیت.

۲- ئەگەر خۆی زەننەو پیتی پینشەوهیسی ژیری بنچینە بی و گەیشتبیت بە

پیتیکی بەرز (الاستعلاء) بەمەرجیک ژیردار (مکسور) بیت. ئەم جۆرەش یەكجار

له قورئانی پیرۆزدا هاتووه:

﴿فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ﴾ (الشعراء: ٦٣)

ئیببولجەزەری دەلیت:

وَالْخُلْفُ فِي فِرْقٍ لِكَسْرٍ يُوجَدُ

.....

^{۱۴۱} بروانه: تیسیر الرحمن ۱۴۹-۱۵۲.

۳- ئەگەر خۆی زەننەداربوو بەھۆی وەستانەووە لە دوای پیتیکی زەننەداری بەرز (الاستعلاء) ھاتبێ و ئەویش لە دوای پیتیکی ژێردارەووە ھاتبێ. ھەرەھا ئەم جوۆرەش یەكجار لە قورئانی پیرۆزدا ھاتووە: ﴿وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ﴾ (سبأ : ۱۲)

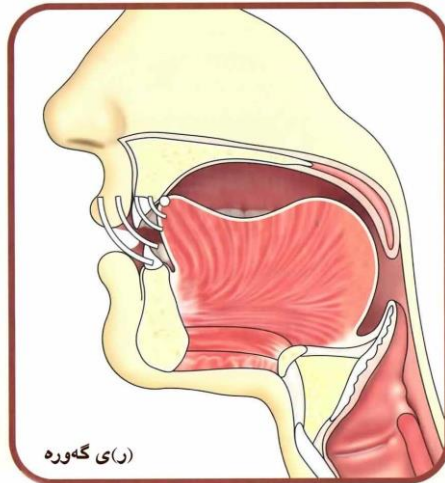
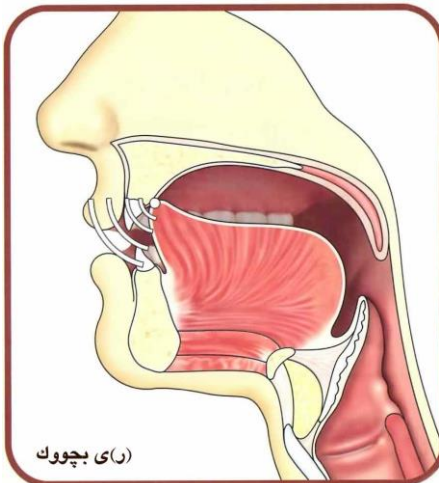
جائەوہی گەورەہی دەکات سەیری پیتە بەرزەکە (الاستعلاء) دەکات، ئەوہش بچووکى دەکاتەوہ سەیری پیتە بەرزەکە ناکات، بەلکو سەیری ژێرى (كسرة) پيش پیتە بەرزەکە دەکات.

■ بە گەورەہی و بە بچووکى دەخوینریتەوہ، بەلام لە کاتی وەستاندا گەرەکردن باشترە:

ئەگەر بە ھۆی وەستانەووە خۆی زەننەہی ھەبوو، بەلام بە دوای پیتیکی زەننەداری بەرز (الاستعلاء) ھاتبێ و ئەویش بەدوای پیتیکی ژێرداردا ھاتبێ. ئەمەش تەنھا لە یەك وشەدا پروویداوہ: ﴿أَدْخُلُوا مِصْرَ﴾ (یونس: ۸۷، یوسف: ۹۹، ۲۱، الزخرف: ۵۱)

(المتولي) دەلیت:

واختیر أن یوقف مثل الوصل فی راء مصر القطر یا ذَا الفُضْلِ

پیتى (ل)

پیتى (ل) لهم بارانهى خواره ودا به گه وره یی ده خوینریتته وه:

۱- لامى وشه ی پیروزی (الله) نه گهر سهر یان بوړ له پییشیه وه هاتبوو. وهك: ﴿قُلَّ

هُوَ اللهُ أَحَدٌ﴾ (الإخلاص: ۱)، ﴿نَارُ اللهِ الْمُوقَدَةُ﴾ (الهمزة: ۶)

۲- لامى وشه ی پیروزی (الله) نه گهر له سهره تاوه هاتبوو. چونکه هه مزه ی (وصل)

له سهره تاوه سهری ده بیټ. وهك: ﴿اللهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا...﴾ (البقرة ۲۵۷)

ئیبینولجه زه ری ده لیټ :

وَفَحَّمِ اللَّامَ مِنْ اسْمِ اللهِ
عَنْ فَتْحٍ أَوْ ضَمِّ كَعْبِدُ اللهِ.

لهم بارانهى خواره ودا به بچووکى ده خوینریتته وه:

۱- لامى وشه ی پیروزی (الله) نه گهر ژیری بنچینه یان کاتى (عارضى) له پییشیه وه

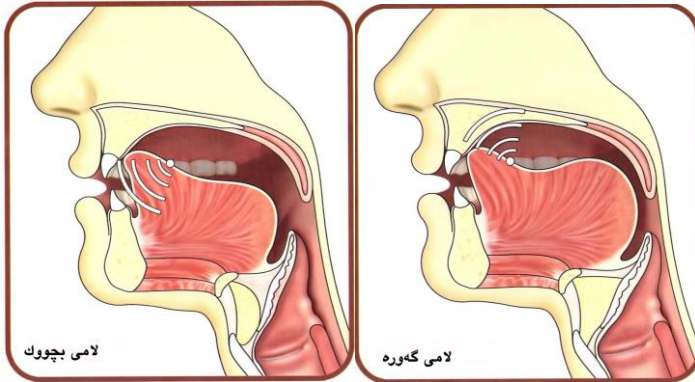
بوو، وهكو:

﴿مَنْ عِنْدَ اللهِ﴾ (الأنفال ۱۰)، ﴿قُلِ اَللّٰهُمَّ﴾ (الزمر ۴۶)، ﴿قَوْمًا اَللّٰهُ مَهْلِكُهُمْ﴾ (الأعراف ۱۶۴)

چونکه (قَوْمًا اَللّٰهُ) به م شیوه یی ده خوینریتته وه: (قَوْمَنِ اللهُ).^{۱۴۲}

۲- نه گهر پیټیکى زهنه دارى له پییشیه وه بوو، پییش پیتته زهنه داره که پیټیکى

ژیردار هاتبوو. وهك: ﴿غَيْرُ مُعْجِزِى اَللّٰهُ﴾ (التوبة: ۲) ﴿فَسَوْفَ يَأْتِى اَللّٰهُ﴾ (المائدة: ۵۴).

^{۱۴۲} پروانه: مذكرة في التجويد: (۱۰/۲).

پیتی ئەلیف

پیتی ئەلیف بە گەورەکردن (التفخيم) و بچووکردن (الترقيق) وەسف ناکریت، بەلکو پیش پیتی خۆی دەکەوێ لە کاتی خۆیندەنەویدا.

خاوەنی (لآء البيان) دەلیت: ۱۴۳

..... وتتبع ما قبلها الألف والعكس في الغنُّ أَلِفٌ

واته: ئەگەر لە پیشیەوه پیتیکی بەرز (الاستعلاء) هاتبوو ئەوا بە گەورەیی دەخوینریتەوه وەکو: ﴿طَاب﴾، ﴿صَاقَتْ﴾، ﴿صَايَرًا﴾، ﴿يُظْهِرُونَ﴾، ﴿يُقْتَلُونَ﴾،

﴿غَائِبِينَ﴾، ﴿خَائِبِينَ﴾، هەرودها پیتی ئەلیف بە گەورەیی دەخوینریتەوه ئەگەر

پیتی (ر) لە پیشیەوه هاتبوو: ﴿صِرَاطٌ﴾، ﴿وَرَأَيْهِمْ﴾، له وشەى پیروزی ﴿اللَّهُ﴾ یشدا بەهەمان شیوێه.

ئەگەر لە پیشیەوه پیتیکی نزم (الاستفال) هاتبوو، ئەوا بە بچووکی دەخوینریتەوه.

﴿الْآخِر﴾، ﴿وَالْأَسْبَاط﴾، ﴿التَّيْبُون﴾، ﴿ثَانِي﴾، ﴿جَاء﴾، ﴿الْحَمْدُونَ﴾،

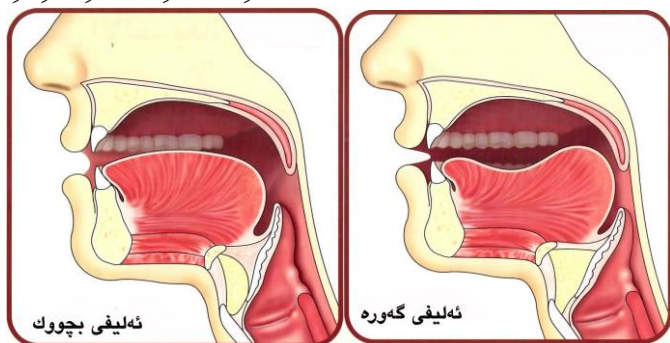
﴿الدَّار﴾، ﴿وَالدَّارِيَّت﴾، ﴿زَاهِقٌ﴾، ﴿سَاقٍ﴾، ﴿شَاء﴾، ﴿الْعَلَمِينَ﴾، ﴿الْفَائِزُونَ﴾،

﴿الْكَافِرُونَ﴾، ﴿الَّتِي﴾، ﴿الْمَال﴾، ﴿النَّارِ﴾، ﴿هَارٍ﴾، ﴿وَأَحَدٍ﴾، ﴿إِلْيَاس﴾.

ئیبنولجەزەری بەم شیوێه ئاماژەى پیکردووه:

وَحَاذِرُنْ تَفْخِيمَ لَفْظِ الْأَلِفِ

.....

۱۴۳ بروانه: لآء البيان في تجويد القرآن ل ۹۷.

به شی شه شه م

تیئه لکیشکردن (الإدغام)

تیئه لکیشکردن بریتیه له خویندنه وهی دوو پیت به پیتیکی (شدة) دار له کاتی ده بریندا.

تیئه لکیشکردن ده کریت به دوو به شی سهره کی یه وه:

تیئه لکیشی گه وره: تیئه لکیشکردنی پیتیکی بزواو (متحرک) له پیتیکی بزواوی تردا، به شیویه که بینه پیتیکی (شدة) دار.

هوی ناوانانی: چونکه کاری زوری پیویسته، یه که میان: زهنه دارکردنی پیتی جوولای یه که م، دووه مییش: تیئه لکیشکردنی (الإدغام) له پیتی دووه مدا.^{۱۴۴} ئەم جووره تیئه لکیشهش له ریوایه تی (حفص) دا له جووری لیکچوو هکان (المتماثلین) هه له شهش شوینی قورنانی پیروژدا پرویداوه:

۱- ﴿...فَبِعَمَّا هِيَ﴾ (البقرة: ۲۷۱) له بنچینه دا (فَنَعَمَ مَا) بووه.

۲- ﴿بِعَمَّا يَعْظُمُ بِهِ﴾ (النساء: ۵۸).

۳- ﴿قَالَ أَتَحْجُونِي﴾ (الأنعام: ۸۰) له بنچینه دا (أَتَحْجُونِي) بووه.

۴- ﴿لَا تَأْمَنَّا﴾ (يوسف: ۱۱) له بنچینه دا (تَأْمَنَّا) بووه.

۵- ﴿قَالَ مَا مَكْنِي﴾ (الكهف: ۹۵) له بنچینه دا (مَكْنِي) بووه.

۶- ﴿تَأْمُرُونِي﴾ (الزمر: ۶۴) له بنچینه دا (تَأْمُرُونِي) بووه.^{۱۴۵}

^{۱۴۴} تیئه لکیشی گه وره (الإدغام الکبیر) له زۆریه ی سهرچاوه کاندایه تیئه لکیشه دهوتری له نیوان دوو پیتدا ده بیته که ههردووکیان بزواون [پیتهکان یان لیکچوو (متماثلین) ن یان لیک نزیك (متقارین) ن]، ئەم تیئه لکیشه تایبته به ریوایه تی (السوسی) له (أبو عمرو البصری) هوه، له ههندی شویندا (حمزة) ش له گه لیدا به شداره ... بویه پیی دهوتری گه وره (الکبیر) له بهر زور دووباره بوونه وهی (لکثرة وروده) به پیچه وانه ی تیئه لکیشی بچووک (الإدغام الصغیر) هوه که که متر دووباره ده بیته وه. (د. دیاری أحمد)

^{۱۴۵} پروانه: حق التلاوة ل ۲۴۰.

تیہہ لکیشی بچوک: بریتییه له تیہہ لکیشکردنی پیتیکی زهنه دار له گهل پیتیکی بزواودا به شیوهیه که ههردووکیان پیتیکی (شده) دار له رهگهزی پیتی دوهم دروستبکن.

ئهویش سی جورى ههیه:

- ۱- تیہہ لکیشی پیته لیچووہکان (إدغام المتماثلین).
- ۲- تیہہ لکیشی پیته هاوپرهگهزهکان (إدغام المتجانسین).
- ۳- تیہہ لکیشی پیته لهیه که نزیکهکان (إدغام المتقاربین).

۱- تیہہ لکیشی پیته لیچووہکان (إدغام المتماثلین):

بریتییه لهو تیہہ لکیشهی له نیوان دوو پیتی لیچوو له جیدهنگو سیفتهدا پروودهات، جا ئهو دوو پیته له یه که وشهدا یاخود له دوو وشهدا کوئبنهوه.

ئههم تیہہ لکیشهش دهییت به دوو بهشهوه:

أ- مینگه دار، ئهویش تهنها له پیتی (ن) و (م) دا:

- ﴿لَنْ نَّضِبَرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ﴾ (البقرة: ۶۱)

- ﴿قَدْ جَاءَ تَكْمٌ مَّوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ (یونس ۵۷)

ب- بی مینگه، ئهویش لهم پیتانهی خوارهوه دا:

- پیتی (ب) له (ب) دا: ﴿أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا﴾ (النمل: ۲۸) بهم شیوهیه

دهخوینریتتهوه: اذهبکتابی.

- پیتی (ت) له (ت) دا: ﴿فَمَا رِيحَتْ تَجَرَّتُهُمْ﴾ (البقرة: ۱۶) بهم شیوهیه

دهخوینریتتهوه: فما ریحترتهم.

- پیتی (د) له (د) دا: ﴿وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ﴾ (المائدة: ۶۱)

- پیتی (ذ) له (ذ) دا: ﴿وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا﴾ (الأنبياء ۸۷)

- پیتی (ف) له (ف) دا: ﴿فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ﴾ (الإسراء ۳۳)

- پیتی (ک) له (ک) دا: ﴿أَيَّمَا تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ﴾ (النساء ۷۸)

- پیتی (ل) له (ل) دا: ﴿قُلْ لَا أَشْهَدُ﴾ (الأنعام ۱۹)

- پیتی (و) له (و) دا: ﴿حَتَّىٰ عَفَوا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ﴾ (الأعراف: ۹۵)

به لأم نه گهر پیتی یه کهم پیتی دریزکردنه وه (المدّ) بوو تییه لکیش قه ده غه یه:

- ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ (الرعد ۲۹)

- ﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ (الرعد ۱۲)

تیبینی: نایه تی ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ﴾ ﴿هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ﴾ (الحاقة ۲۸، ۲۹)

له باری گه یانندن (الوصل) دا به دوو شیوه ده خوینریته وه:

✓ ناسکراکردن (الإظهار): نه ویش به وه ستان (سکته) له سه و شهی (مالیه) پاشان خویندنی (هک) بی هه ناسه دان.

✓ تییه لکیشکردن (الإدغام): بهم شیوه یه (مالیه لک)، به لأم شیوه یه یه کهم له پیشته. ۱۴۶

^{۱۴۶} پروانه: أحكام قراءة القرآن للحصري ل: ۱۲۴-۱۲۶، أحكام التجويد ل: ۴۰-۴۱.

۲- تیهه لکیشی پیته ها وره گه زه کان (إدغام المتجانسين):

بریتیه له و تیهه لکیشه ی له نیوان دوو پیتی یه کگرتوو له جیدهنگ و جیاواز له سیفه تدا پروده دات به مهرجیک پیتی یه کهم زهنه دارو دوهم بزواو بیت، ئەم جوړهش له حهوت شویندا هه یه و به سهر سی جیدهنگدا دابه شده ی:

أ- جیدهنگی (ط، ت، د): له چوار شویندا پیویسته:

▪ تیهه لکیشکردنی تاهواوی پیتی (ط) ی زهنه دار له (ت) دا:

﴿لَيْنُ بَسَطَتْ﴾ (المائدة: ۲۸) واته: به (بسطت) ده خوینریته وه، چونکه هه ردوو سیفه تی

به رزی (الإستعلاء) و جووتکردن (الإطباق) ی پیتی (ط) ماوه ته وه.

▪ تیهه لکیشکردنی تاهواوی پیتی (ت) ی زهنه دار له (ط) دا:

﴿وَدَّتْ طَّائِفَةٌ﴾ (آل عمران ۶۹) به (ودطائفة) ده خوینریته وه.

▪ تیهه لکیشکردنی تاهواوی پیتی (ت) ی زهنه دار له (د) دا:

﴿فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ﴾ (الأعراف ۱۸۹)، به (أثقلدعوا) ده خوینریته وه.

▪ تیهه لکیشکردنی تاهواوی پیتی (د) ی زهنه دار له (ت) دا:

﴿قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾ (البقرة: ۲۵۶) به (قتبیین) ده خوینریته وه.

ب- جیدهنگی (ظ، ذ، ث): ئەمیش له دوو شویندا پیویسته:

• تیهه لکیشکردنی پیتی (ذ) ی زهنه دار له (ظ) دا که دوو جار له قورئاندا

هاتوه:

﴿إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ (النساء: ۶۴)، به (إظلموا) ده خوینریته وه.

﴿وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْكُرًا فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾ (الزخرف: ۳۹)

به (إظلمتم) ده خوینریته وه.

• تیہہ لکیشکردنی پیتی (ث)ی زهنه دار له (ن)دا:
﴿أَوْ تَتْرَكُهُ يَلْهَثَ ذَٰلِكَ ...﴾ (الأعراف: ۱۷۶) به (يلهثك) دهخوینریته وه.

ج- جیدهنگی (ب، م): ئەمیش له یهك شویندا پیویسته:
تیہه لکیشکردنی پیتی (ب) له (م) دا ﴿يَبْنِيْ اَرْكَبَ مَعَنَا﴾ (هود: ۴۲) ^{۱۴۷} به (ارکمعنا)
دهخوینریته وه.

ئیبینولجه زه ری دهلیت:

أَدْعُمْ كَذَٰلِكَ رَبَّ وَ بَلِّ لَأَ، وَأَبْنُ	وَأَوْلَىٰ مِثْلٍ وَجِنْسٍ إِنْ سَكَنُ
.....	فِي يَوْمٍ، مَعَ: قَالُوا وَهُمْ .....

^{۱۴۷} پروانه: علم التجويد، د يحيى عبدالرزاق الغوثاني ل ۱۲۸.

۳- تیهه‌لکیشی پیتته له یهک نزیکه‌کان (إدغام المتقارین):

بریتیه لهو تیهه‌لکیشه‌ی له نیوان دوو پیتی نزیکی یهک له‌جیده‌نگو سیفه‌تدا پروده‌دات، به‌لام ده‌بیت پیتی یه‌که‌م زهنه‌دارو دووم بزواو بیت، ئەم جوړه‌ش له قورنای پیرۆزدا له نیوان دوو جیده‌نگدا پرویداوه:

أ- پیتی (ل) و (ر):

﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ (طه ۱۱۴)، ﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾ (النساء ۱۵۸)

ب- پیتی (ق) و (ک):

﴿أَلَمْ خَلَقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ (المرسلات ۲۰)

تیبینی:

۱- سه‌بارت به‌خویندنه‌وه‌ی وشه‌ی ﴿خَلَقْكُمْ﴾ له‌ریوایه‌تی (حفص) دا به‌دوو

شیوه‌ده‌خوینریته‌وه:

* تیهه‌لکیشکردنی ته‌واو: تیهه‌لکیشه‌ی ته‌واوی پیتی (ق) له‌پیتی (ک) دا، واته: به‌(ألم خَلَقْكُمْ) ده‌خوینریته‌وه.

* تیهه‌لکیشکردنی نات‌ه‌واو: واته هیشتنه‌وه‌ی سیفه‌تی به‌رزیی (الاستعلاء) ی پیتی (ق). به‌لام تیهه‌لکیشکردنی ته‌واو له‌پیشتره.^{۱۴۸}

بۆیه ئیبنولجه‌زهری وتوویه‌تی:

..... وَالْخَلْفُ بِخَلْقِكُمْ وَقَعُ.

۲- له‌ئایه‌تی ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ (المطففين: ۱۴) تیهه‌لکیش پرونادات، چونکه

ئه‌رکه‌بۆمان له‌سه‌ر وشه‌ی (بَلْ) بوه‌ستین. واته (سکت) بکه‌ین.

^{۱۴۸} پروانه: علم التجويد، د یحیی عبدالرزاق الغوثانی ل ۱۲۸.

لامی ناساندن (لام التعريف)^{۱۴۹}

لامی ناساندن: لامیکی زهنه‌داری زیاده‌یه همزه‌یه‌کی (وصلی سهر (فتحة) دار پیئشی ده‌که‌ویئت و ناویکیش به دوایدا دیئت. دوو جوّری هه‌یه:

یه‌که‌م: (الزائدة اللازمة): ئەو لامه‌یه که هه‌میشه لکاوه به سهره‌تای وشه‌که‌وه‌و لیئی جیانا بیئته‌وه. وهك: ﴿الَّتِي﴾، ﴿اللَّهِ﴾، ﴿الَّتِي﴾، ﴿الَّذِي﴾، ﴿الَّذِينَ﴾، ﴿الَّذَانَ﴾، ﴿الَّتِي﴾، ﴿الَّتِي﴾، ﴿وَالْيَسَعَ﴾

حوکه‌مه‌که‌ی: ئەگەر به دوایدا لام هاتبوو پیویسته تیئه‌لکیش بکریئت وهك چه‌وت نموننه‌ی سهره‌تا، ئەگەر به دوایشیدا پیئتیکی تر هاتبوو-جگه له‌لام □ پیویسته ناشکرابکریئت وهك دوو نموننه‌ی کوّتایی.

دووهم: (الزائدة غير اللازمة): ئەو لامه‌یه که لکاوه به‌سهره‌تای وشه‌که‌وه‌و ده‌کریئت لیئی جیابیئته‌وه.
ئهمیشه دوو جوّری هه‌یه:

^{۱۴۹} بیروانه: احکام قراءه القرآن ۱۹۹-۲۰۳، تیسیر الرحمن ل ۱۹۵-۱۹۸

یه که م: لامی (قَمَرِي)

ئەو لامە زەننەدارەییە لە پێش یه‌کیک لە چوارده پیتە (قمری) ه‌کانه‌وه دیت و ده‌نووسریت و ئاشکرا ده‌کریت. پیتە (قمری) ه‌کانیش ئەمانەن: (أ، ب، غ، ح، ج، ک، و، خ، ف، ع، ق، ی، م، ه).

خاوه‌نی (التحفة) له باره‌یانه‌وه ده‌لیت:

لِلَّامِ أَلْ حَالَانَ قَبْلَ الْأَحْرَفِ   أَوْلَاهُمَا إِظْهَارُهَا فَلْتَعْرِفِ
قَبْلَ أَرْبَعٍ مَعَ عَشْرَةٍ خُدَّ عِلْمُهُ   مِنْ (اِبْعَ حَجَّكَ وَخَفَّ عَقِيمَهُ)

نموونه:

نموونه	پیتەکان	نموونه	پیتەکان
﴿الْفَتْاح﴾	ف	﴿الْأَرْض﴾	ء
﴿الْقُدُّوس﴾	ق	﴿الْبَارِي﴾	ب
﴿الْكَبِير﴾	ك	﴿ذُو الْجَلَل﴾	ج
﴿الْمُصَوِّر﴾	م	﴿الْحَكِيم﴾	ح
﴿الْهُدَى﴾	ه	﴿الْخَلِيق﴾	خ
﴿الْوَهَّاب﴾	و	﴿الْعَزِيز﴾	ع
﴿الْيَمِين﴾	ي	﴿الْغَفَّار﴾	غ

نیشانه‌ی له (مصحف) دا: دانانی زەننە (سەرە پیتە ح) له سەر پیتە لامه‌که.

دووهه: لامى (شمسى)

ئەو لامە زەننەدارەيە لە پەيش يەكەك لە چوار دە پیتە (شمسى) هەكانەو دەیت و دەنووسریت و ناخوینریتەو، بەلكو تێهەلكیش دەكریت لە پیتە (شمسى) هەكەدا بە بی مینگە تەنەا پیتی (ن) نەبیت مینگەى هەیه. پیتە (شمسى) هەكانیش ئەمانەن: (ط، ث، ص، ر، ت، ض، ذ، ن، د، س، ظ، ز، ش، ل) خاوەنى (التحفة) لە يەكەم پیتی وشەكانى دىرى دووهى ئەم شيعرەدا كۆيكر دوونەتەو:

ثَانِيهِمَا إِدْغَامُهَا فِي أَرْبَعٍ وَعَشْرَةٍ أَيْضًا وَرَمَزَهَا فَح
 طَبُّ ثُمَّ صِلِ رَحْمًا تَفْرُضِ فَا نَعَمْ دَعِ سَوْءَ ظَنِّ زُرِّ شَرِيفًا لِلْكَرَمِ
 وَاللَّامَ الْأُولَى سَمَّهَا قَمْرِيَّةً وَاللَّامَ الْأُخْرَى سَمَّهَا شَمْسِيَّةً

نمونه:

پیتەکان	نمونه	پیتەکان	نمونه
ت	﴿التَّوَاب﴾	ش	﴿الشُّهَدَاء﴾
ث	﴿التَّوَاب﴾	ص	﴿الصَّلَاة﴾
د	﴿الدُّنْيَا﴾	ض	﴿الضَّالِّين﴾
ذ	﴿الرَّحِيم﴾	ط	﴿الطَّلُق﴾
ر	﴿الرَّقِيب﴾	ظ	﴿الظَّالِمُونَ﴾
ز	﴿الزَّكَاة﴾	ل	﴿الَّيْلِ﴾
س	﴿السَّلَام﴾	ن	﴿النَّار﴾

نیشانهى له (مصحف) دا: دانانى (شدة) له سهه پیتی دواى لامهكه.

بهشی جهوتهم

ياساكانى نونى زهننه دارو (تنوين)

نونى زهننه دار (ساكن): نونيكي زهننه داره له ناو (اسم) و كردار (فعل) و بيت (حرف) دا، له ههردوو دوخی وهستان و گه یاندندا، له کوتایی و ناوه پاستی وشه دا به دیده کریت و ده نوسریت و ده خوینریته وه.

(التنوين): نونیکى زهننه داره و له کوتایی ناو (اسم) دایه، نانوسریت و تهنها له به یه کگه یشتنی دوو وشه دا ده خوینریته وه، نیشانه ی دوو سهه یا خود دوو ژیر یا خود دوو بووری بو داده نریت.

له کاتی به یه کگه یشتنی نونى زهننه دار یا خود (تنوين) به یه کیك له پیتته کانی زمانى عه ره بی چوار دوخ و بار دروستده بییت، که ئەمانەن:

۱- ئاشکراکردن (الإظهار).

۲- تییه لکیشکردن (الإدغام).

۳- هه لگه پاندنه وه (القلب).

۴- شارندنه وه (الإخفاء).

ئیبینولجه زهری له پییشه کیه کهیدا بهم شیوهیه باسی کردون:

وَ حُكْمُ تَنْوِينِ وَ نُونٍ يُلْفَى	إِظْهَارُ ادِّغَامٍ وَقَلْبُ اخْتِافًا
فَعِنْدَ حَرْفِ الْحَلْقِ أَظْهَرَ وَادَّغَمَ	فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ لَا بُعْتَةَ لَزِمَ
وَادَّغَمَنَ بُعْتَةَ فِي يَوْمٍ مِّنْ	إِلَّا بِكَلِمَةٍ كَدُنِيًّا عَنُوتُوا
وَالْقَلْبُ عِنْدَ الْبَاءِ بُعْتَةَ كَذَا	لَاخْفًا لَدَى بَاقِي الْحُرُوفِ أُخِذَا

یه که م: ئاشکراکردنی گهرووی (الإظهار الحلقی).

ئاشکراکردن و دهرخستنی نونی ساکن یاخود (تنوین) له جیدهنگی خویهوه بی^۶ ئهوهی مینگه (غنة)ی له گه‌لدا بیټ، یاخود له سه‌ری بوه‌ستین. ئەم ئاشکراکردنەش له کاتی‌کدایه نونی زهنه‌دار یاخود ته‌نوین له گه‌ل شه‌ش پیټ له پیته‌کانی زمانی عه‌ره‌بی به‌یه‌ک بگهن.

پیته‌کانی: ئەو شه‌ش پیته‌نه پیاان ده‌گوتری^۷ پیته‌کانی ئاشکراکردن (الإظهار) یاخود پیته‌کانی گه‌روو (الحلق) که بریتین له: (ء، ه، ع، ح، غ، خ) که له‌سه‌ره‌تای ئەم وشانه‌دا کوکراونه‌ته‌وه: أَخِي هَاكَ عِلْمًا حَازَهُ غَيْرُ خَاسِرٍ. ئاشکراکردنی نونی زهنه‌دار (ساکن) له یه‌ک وشه‌داو له دوو وشه‌دا پرووده‌دات، به‌لام ئاشکراکردنی (تنوین) له دوو وشه‌دا نه‌بیټ پروونادات.

پله‌کانی ئاشکراکردن:

* (ء، ه)، ئاشکراکردنی نون یاخود (تنوین) له گه‌ل ئەم دوو پیته‌دا پرووتتره، چونکه دوورتین پیته‌کانی گه‌رووه له جیدهنگی نونه‌وه.
** (ع، ح)، ئاشکراکردنی نون یاخود (تنوین) له گه‌ل ئەم دوو پیته‌دا مامناوه‌نده، چونکه ده‌که‌ونه ناوه‌پاستی گه‌رووه‌وه.
*** (غ، خ)، ئاشکراکردنی نون یاخود (تنوین) له گه‌ل ئەم دوو پیته‌دا له‌وانیتر که‌متره، چونکه نزیکترین پیته‌کانی گه‌روون له جیدهنگی نونه‌وه.^{۱۵۰}

---

^{۱۵۰} أحكام قراءة القرآن الكريم للحصري ل ۱۷۱.

نمونه:

ژماره	پیت	له گهل نونی زهنه دار له یهک وشه دا	له دوو وشه دا	له گهل (تنوین) دا
۱	الهمزة	﴿يَنْتَوْنَ﴾	﴿مَنْ ءَامَنَ﴾	﴿عَذَابُ أَلِيمٍ﴾
۲	الهاء	﴿يَنْهَوْنَ﴾	﴿إِنْ هَذَا﴾	﴿سَلَّمَ هِيَ﴾
۳	العين	﴿الْأَنْعَمَ﴾	﴿مِنْ عَمَلٍ﴾	﴿أَجْرٍ عَظِيمٍ﴾
۴	الحاء	﴿تَنْحِتُونَ﴾	﴿مِنْ حَكِيمٍ﴾	﴿غَفُورٍ حَلِيمٍ﴾
۵	الغين	﴿فَسَيَنْغَضُونَ﴾	﴿مِنْ غِلٍّ﴾	﴿لَعَفُوءٍ غَفُورٍ﴾
۶	الحاء	﴿وَالْمَنْخَنِقَةَ﴾	﴿مِنْ حَرَدَلٍ﴾	﴿لَطِيفٍ خَبِيرٍ﴾

تیبینی: بو ناسینه وهی نونی زهنه دار له دوخی ناشکراکردندا له قورئانی پیروزدا

زانایان سه ری پیتی (ح) یان به بچوکی له سه ر نونه که داناوه، وهک: ﴿أَنْعَمْتَ﴾

بو (تنوین) یش له هه مان باردا نیشانه ی ه ه ه یان داناوه.

دووه م: تیّه لکیشکردن (الإدغام).

بریتیّه له بهیه کگه یشتنی نونی زهنه دار یاخود (تنوین) له گه لّ شهش پییتی زمانی
عه ره بی. پیته کانی: (ی، ر، م، ل، و، ن) * له وشه ی (یرملون) دا کۆکراونه ته وه^{۱۰۱}.
به شه کانی تیّه لکیشکردن دوو جوړه:

۱ - تیّه لکیشکردنی مینگه دار (إدغامٌ بَغْنَةً)

بریتی یه له بهیه کگه یشتنی نونی زهنه دار یاخود (تنوین) له گه لّ (چوار) له و
شهش پیته که بریتین له پیته کانی وشه ی (یَنُمُو) یان (یُومِن). ئەمیش ده کریت به دوو
به شه وه:

أ - تیّه لکیشی ته واوی مینگه دار (إدغامٌ کاملٌ بَغْنَةً):

پیته کانی: دوو پیتی هیه (ن، م). بویه پیی گوتراوه ته واو چونکه پیتی یه که م
(نونى زهنه دار یاخود تنوین) به ته واوی - به پیت و سیفه تی مینگه - تیّه لکیشی
پیتی دووه م بووه.

نیشانه ی له (مصحف) دا: نیشانه ی (شدة) ی له سه ر پیتی دووه م بۆ دانراوه.
نمونه:

هاتنی نون به دوای نونی زهنه داردا: ﴿مِّنْ نَّذِيرٍ﴾

هاتنی میم به دوای نونی زهنه داردا: ﴿مِّنْ مَّسَدٍ﴾

هاتنی نون به دوای (تنوین) دا: ﴿يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ﴾

هاتنی میم به دوای (تنوین) دا: ﴿صُحُفًا مُّطَهَّرَةً﴾

* (یرملون) واته: په له ده که ن، به (یرملون) هس ده خوینریته وه.

^{۱۰۱} إعانة المستفيد بضبط متني التحفة والجزرية في علم التجويد.

ب- تېهه لکیشی ناته واوی مینگه دار (الإدغامُ الناقصُ بغنة)

ئه مېش دوو پیتی هیه: (و، ی)، به لام لیردها نونی زهنه دار یا خود (تنوین) هکه به ته واوی تېهه لکیشی پیتی دووم نه بووه، چونکه سیفه تی مینگه که ی ماوه ته وه، هه بویه پیی و تراوه ناته واو.^{۱۰۲}

نمونه:

هاتنی واو به دواى نونی زهنه داردا: ﴿مِنْ وَالٍ﴾

هاتنی (ی) به دواى نونی زهنه داردا: ﴿مَنْ يُؤْمِنُ﴾

هاتنی واو به دواى (تنوین) دا: ﴿رَحِيمٌ وَدُودٌ﴾

هاتنی (ی) به دواى (تنوین) دا: ﴿حَيْرًا يَرَهُ﴾

نیشانه ی له (مصحف) دا: نیشانه ی (شدة) ی بو دانه تراوه.

۲- تېهه لکیشی بی مینگه (إدغامُ بلا غنة)

بریتییه له به یه کگه یشتنی نونی زهنه دار یا خود (تنوین) له گه ل دوو پیته که ی تردا که (ل، ر) یه. لیردها مینگه دروستناییت، چونکه هیچ سیفه تیکی نونه که نامینی.

نمونه:

هاتنی (لام) به دواى نونی زهنه داردا: ﴿فَإِنْ لَمْ﴾، ﴿وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ﴾

هاتنی (را) به دواى نونی زهنه داردا: ﴿وَمِنْ رَبَاطٍ﴾، ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾

هاتنی (لام) به دواى (تنوین) دا: ﴿فَسَلِّمْ لَكَ﴾، ﴿هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾

هاتنی (را) به دواى (تنوین) دا: ﴿أَخَذَةَ رَابِيَةً﴾، ﴿ثَمَرَةَ رَزَقًا﴾

^{۱۰۲} بروانه: السهل المفيد فى أحكام التجويد: إبراهيم أحمد ل ۲۶.

- ۱- تېھەلكىشكردن لە دوو وشەدا پروو دەدات، بەلام ئەگەر لە يەك وشەدا بوو دەبىت ئاشكرا (الإظهار) بكرىت و پىي دەگوترىت ئاشكراکردنى رەها (الإظهار المطلق) و لە قورئاندا لە چوار وشەدا پروويداوه: (الدنيا، صنوان، قنوان، بئيان).
- ۲- لە دوو جىگەي قورئانى پرووزدا تېھەلكىش پروونات، بەلكو نونە زەننەدارەكە ئاشكرا دەكرىت:

﴿يَسَّ ۝ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ﴾ (يس ۱-۲)

﴿رَبِّ الْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾ (القلم ۱)

- ۳- لە وشەي ﴿طَسَمَ﴾ ي سورەتي (الشعراء) و (القصص) تېھەلكىشكردنى نونى زەننەدار لە پىتي ميمدا پىويستە.

۴- لە ئايەتي: ﴿وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ﴾ (القيامة: ۲۷)، تېھەلكىش پروونات، چونكە پىويستە

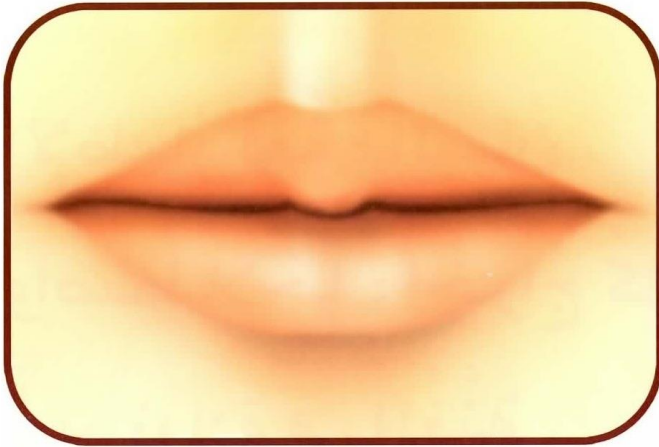
لە سەر وشەي (مَنْ) بوەستين.

- ۵- لە بارى وەستان (وقف) لە سەر نونى زەننەدار پىويست (واجب) ه نونەكە ئاشكرا بكرىت.

^{۱۵۳} پروانە: أحكام قراءة القرآن للحصري ل ۱۷۴-۱۷۶، هداية القاري للمرصفي ل ۱۶۵-۱۶۶.

سییەم: هەلگەپراندنەوہ (الْقَلْب).^{۱۵۴}

- بریتتیه لە هەلگەپراندنەوہی نونی زەننەدار یا (تنوین) بە میمیکی شاراوہ بە مینگەوہ، لە کاتی گەیشتنی بە پیتی (ب)دا. ئەوہش بە سیّ هەنگاو دەبیّت:
- ۱- هەلگەپراندنەوہی نونی زەننەدار یان (تنوین) بۆ میمیکی تەواو.
  - ۲- شاردنەوہی میمەکە لە بەرگەیشتنی بە پیتی (ب)، ھاوکات لە گەل داخستنی هەردوو لیۆ بە هیواشی و بیفشار بۆ ئەوہی نەبیّتە میمیکی (شدە)دار.
  - ۳- دەرخیستنی مینگە بە ئەندازەیی دوو (حرکة)، پاشان داخستنی لیۆ بە تەواوی (بە بیّ فشار) بۆ دەرپرینی پیتی (ب).

شیۆہی دوو لیۆ لە کاتی دەرپرینی نونی هەلگەپراوہ بە میم

ئیبیئولجەزەری دەلیّت:

وَالْقَلْبُ عِنْدَ الْبَا بِعُنَّةٍ كَذَا   لِحُفَا لَدَى بَاقِي الْحُرُوفِ أُخِذَا.

^{۱۵۴} بەکارهێنانی دەستەواژەیی (إقلاب) هەلەیه، چونکە (إفعال) تەنها لە (أفعل) وەردەگیریت، کەواتە لەبەر بەکارهێنانی (أقلب) نایبیت (إقلاب) بەکاربهێنریت. پروانە: أحكام قراءة القرآن للحصري ل .۱۷۹

تیبینی:

هه لگه پاندنه وه (القلب) له يهك وشه و له دوو وشه دا پروو ده دات.

نیشانه ی له (مصحف) دا: بو دوخی هه لگه پاندنه وه ی (قلب) نونی زه ننه دار میمیکی
بچووک ی له سه ر دانراوه، بو (تنوین) یش: جووله (حرکة) یه کی لابراوه و به دوایدا
میمیکی بچووک دانراوه.

نمونه:

- ﴿وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾ (البينة: ٤)

- ﴿لَئِنْ كَلَّا لَمَرَيْنَتْهُ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ﴾ (العلق: ١٥)

چاره‌م: شاردرنه‌وهی راسته‌قینه‌یی (الإخفاء الحقيقي).

بریتیه له دهربرینی نونی زهنه‌دار یاخود (تنوین) له گه‌ل (۱۵) پیت له پیته‌کانی زمانی عهره‌بیدا، به شیوه‌یه‌ک نه ئاشکراکردنی ته‌واوو نه تیه‌لکیشکردنی ته‌واو ده‌بیٔت، له گه‌ل هیشتنه‌وهی مینگه (عُنَّة) به ئەندازه‌ی دوو جووله (حركة) بو پیتته شاروه‌که.

به (الإخفاء الحقيقي) ناوده‌بریٔت بو جیاکردنه‌وهی له شاردرنه‌وهی لیوی (گه‌شتنی نونی زهنه‌دار به‌پیتی ب).

پیته‌کانی: (ث، ج، ذ، ز، س، ص، ض، ظ، ف، ش، ط، د، ت، ق، ک).

(الجمزوری) ده‌لیٔت:

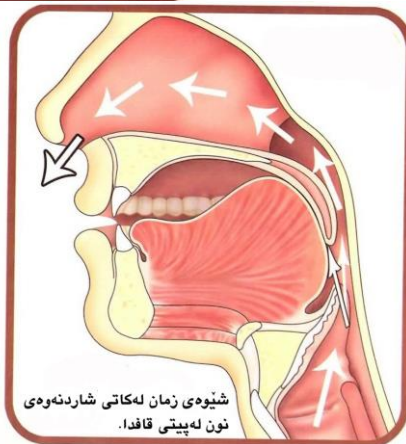
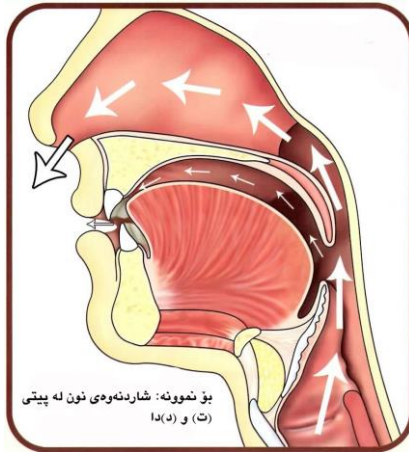
فِي خُمْسَةٍ مِنْ بَعْدِ عَشْرِ رَمَزِهَا   فِي كَلِمِ هَذَا الْبَيْتِ قَدْ ضَمَّنْتُهَا
صِفِ نَا تَنَا كَمْ جَادَ شَخْصٌ قَدْ سَمَا   دُمُ طَيِّبًا زِدْ فِي تَقَى ضَعُ ظَالِمًا

چۆنیٔتی شاردرنه‌وه (الإخفاء):

- ۱- ئاماده‌کردنی دهم بو جیده‌نگی پیتی دواتر، واته: ده‌بیٔت مینگه بو‌نی پیتی پاش خو‌ی لیبیٔت.^{۱۰۰}
- ۲- دهرکردنی مینگه‌یه‌کی ته‌واو له‌که‌پووه‌وه.
- ۳- له گه‌ل دهرچوونی دهنگی سووک له دهمه‌وه ئەویش به هو‌ی دانه‌خستنی جیده‌نگی نون له گه‌ل پیته‌کانی شاردرنه‌وه (الإخفاء) دا جگه له پیتی (ق) و (ک) که جیده‌نگ له گه‌لیاندا به ته‌واوی داده‌خریٔت.^{۱۰۶}

^{۱۰۰} پروانه: تیسیر الرحمن ل ۱۸۳.

^{۱۰۶} التجوید المصور: (۳۰۱/۱).

تییینی:

۱- ئەگەر پیتەکانی شارندنەوێ (الإخفاء) له پیتە بەرزەکان (الاستعلاء) واتە: (ص، ض، ط، ظ، ق) بوو پێویستە مینگەیی شارندنەوێ گەورە بکریت. ئەگەر له پیتە نزمەکان (الاستفال) بوو، پێویستە مینگەکی بچووک بکریتەوێ. خاوەنی (السلسبیل الشافی) دەلیت:

وَفَحَّمُ الْعُنَّةَ إِنْ تَلَّاهَا حُرُوفُ الْإِسْتِعْلَاءِ لَا سِوَاهَا.

۲- له (مصحف) دا بۆ نوونی زەننەدار له دوخی شارندنەوێ (الإخفاء) دا هیچ جوولەیهکی (حركة) بۆ دانەنراوه، بۆ (تنوین) یش هەردوو (حركة) که به شوێن یه کدا دانراون.

پله‌کانی شاردنه‌وه: ۱۵۷

۱- به‌هیزترین: له گه‌ل پیتته‌کانی (ط، د، ت) له بهر نزیکیی جیده‌نگیان له جیده‌نگی پیتی نونه‌وه، واته: جیده‌نگی نونو (تنوین) تا نزیکترین له جیده‌نگی پیتته‌کانی شاردنه‌وه (الإخفاء) هوه زیاتر ده‌شاردرینه‌وه، ئه‌ویش به که‌میک دورخستنه‌وه‌ی زمان له جیده‌نگی نون و پشتبه‌ستنی ته‌واو به جیده‌نگی که‌پوو (الخیشوم) بۆ زیاتر ئاشکراکردنی مینگه‌که‌یان.

۲- لاوازترین: له گه‌ل هه‌ردوو پیتی (ق، ک، دا)، له بهر دوری جیده‌نگیان له جیده‌نگی پیتی نونه‌وه، واته: پله‌ی ئاشکراکردنی مینگه‌کانیان که‌متره.

۳- مامناوه‌ند: له گه‌ل (۱۰) پیتته‌که‌ی تردا، چونکه جیده‌نگیان نه زۆر دورو نه زۆریش نزیکه له پیتی نونه‌وه.

جیاوازی نیوان تیه‌ه‌لکیش (الإدغام) و شاردنه‌وه (الإخفاء):

۱- له شاردنه‌وه‌دا (شدة) نییه، به‌لام له تیه‌ه‌لکیشی ته‌واودا (شدة) هه‌یه، هه‌ر بویه مینگه له تیه‌ه‌لکیشی ته‌واودا کاملتره له مینگه له شاردنه‌وه‌دا.

۲- شاردنه‌وه له لای پیتته‌که‌دایه، تیه‌ه‌لکیشیش له پیتته‌که‌دایه، ده‌لییت: پیتی نونم له لامدا تیه‌ه‌لکیشکرد نه‌ک له لای لامدا، هه‌روه‌ها ده‌لییت: نونم له لای پیتی دالدا تیه‌ه‌لکیش کرد نه‌ک له دالدا.

۳- شاردنه‌وه له یه‌ک وشه‌و ل ه‌دوو وشه‌دا پرووده‌دات، به‌لام تیه‌ه‌لکیش ته‌نها له دوو وشه‌دا پروو ده‌دات.

۴- شاردنه‌وه هه‌میشه به مینگه‌وه‌یه، به‌لام تیه‌ه‌لکیش به مینگه‌و به بی مینگه‌ش

هه‌یه. ۱۵۸

^{۱۵۷} پروهانه: الروضة الندية شرح متن الجزية ل ۲۴، تيسير الرحمن ل ۱۸۴، هداية القاري ل: ۱۷۳، المنير ل: ۱۰۰-۱۰۱.

^{۱۵۸} أحكام قراءة القرآن ل: ۱۸۸، تيسير الرحمن ل: ۱۸۳.

پیتھکان	لہیکه وشهدا	لهدوو وشهدا	پاش تنوین
ت	﴿أَنْتُمْ﴾	﴿مِنْ تَحْتِهَا﴾	﴿وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾
ث	﴿مَنْثُورًا﴾	﴿مِنْ ثَمَرَةٍ﴾	﴿جَمِيعًا ثُمَّ﴾
ج	﴿أُجْبِنَنَّكُمْ﴾	﴿مَنْ جَاءَكَ﴾	﴿فَصَبْرٌ جَمِيلٌ﴾
د	﴿أَنْدَادًا﴾	﴿مَنْ دِيرِكُمْ﴾	﴿فَنَوَانٌ دَابِيَةٌ﴾
ذ	﴿مُنذِرِينَ﴾	﴿مِنْ ذُنُوبِكُمْ﴾	﴿وَعَطَا مَا ذَاغَصَّةٌ﴾
ز	﴿أَنْزَلَ﴾	﴿مَنْ زَكَّهَا﴾	﴿يَوْمَ يَذُرُّهَا﴾
س	﴿يَنْسُلُونَ﴾	﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ﴾	﴿عَبِيدَاتٍ سَيَّحَتْ﴾
ش	﴿أَنْشَأْتُمْ﴾	﴿فَمَنْ شَاءَ﴾	﴿نَفْسٍ شَيْئًا﴾
ص	﴿يُنْصَرُونَ﴾	﴿مَنْ صَلَّصَلٍ﴾	﴿رَتِحًا صَرَصَرًا﴾
ض	﴿مَنْضُودٍ﴾	﴿لَمَنْ ضُرُّهُ﴾	﴿وَكُلًّا ضَرَبْنَا﴾
ط	﴿أَنْطَلِقُوا﴾	﴿مِنْ طِينٍ﴾	﴿حَلَلًا طَبِيًّا﴾
ظ	﴿يَنْظُرُونَ﴾	﴿إِنْ ظَنَّآ﴾	﴿ظِلًّا ظَلِيلًا﴾
ف	﴿أَنْفُسِكُمْ﴾	﴿مَنْ فَوْقَهُمْ﴾	﴿حِزْيٌ فِي﴾
ق	﴿يَنْقَلِبُونَ﴾	﴿مِنْ قَبْلِكَ﴾	﴿عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾
ك	﴿مِنْكُمْ﴾	﴿إِنْ كَانَتْ﴾	﴿فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ﴾

به شی هه شته م

ياساكانى ميمى زهنه دار (ساكن)

ميمى زهنه دار له گه ل پيته كانى زمانى عه ره بييدا سى دوخى هه يه:
(الجمزوري) له (التحفة) دا ده لى ت:

أحكامها ثلاثة لمن ضبط إخفاء ادغام وإظهار فقط.

يه كه م: شاردنه وهى لى وى (الإخفاء الشفوي).

بريتيبه له شاردنه وهى ميمى زهنه دار له كاتى گه شتنى به پيتى (ب) له گه ل
مانه وهى مينگه. ئه ويش به داخستنى هه ردو لى و به هيواشى، پى ده وترى
شاردنه وهى لى وى له به رنه وهى هه ردو پيتى (م، ب) له لى وه وه ده رده چن.

(الجمزوري) ده لى ت:

فَأَوَّلُ الْإِخْفَاءِ عِنْدَ الْبَاءِ وَسَمَهُ الشَّفْوِيُّ لِلْقُرَاءِ

بوچونى كى تريش هه يه ميمى زهنه دار ئا شكرا ده كات له كاتى گه شتنى به پيتى
(ب) دا، به لام شاردنه وهى به هيزتره له سه ر راي زوربه ي هه ره زورى زانايان.

ئيبينولجه زه رى ده لى ت:

..... وَأَخْفَيْنُ

المِيمِ إِنْ تَسَكُنَ بَعْنَةً لَدَى بَاءٍ عَلَى الْمُخْتَارِ مِنْ أَهْلِ الْأَدَا. ١٥٩

تیبينى: له (مصحف) دا ميمى زهنه دارى شاراوه نيشانه ي زهنه (سكون) ي بو
دانه نراوه. بو نمونه:

﴿سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ﴾ (القلم: ٤٠)

﴿فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ﴾ (النازعات: ١٤)

١٥٩ بېوانه: احكام قراة القرآن ل: ١٩٠.

جیاوازی نیوان هه لگه پاندنه وهو (القلب) شاردنه وهی لیوی (الإخفاء الشفوي):

له جیدهنگ و دهرپریندا وهك یهكن و لهه خالانهی خواره وهدا جیاوازن:

۱- له هه لگه پاندنه وهدا پیتی میم پیتیکی بنچینه (أصلي) نییه، به لکو هه لگه پاره یه، به لام له شاردنه وهی لیویدا ره سه نه.

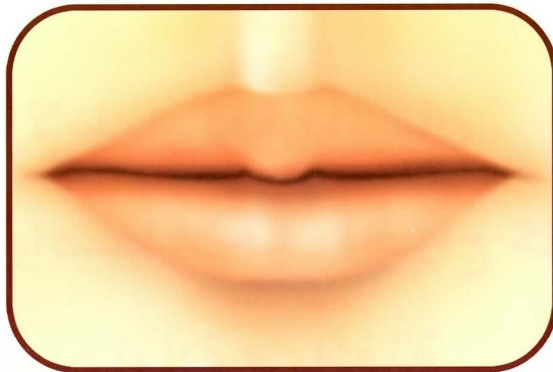
۲- له شاردنه وهی لیویدا زانایان دوو رایان هه یه، هه ندیکیان ده لئین: ئاشکرا ده کریت و زور به شیان ده لئین: له گه ل مینگه دا ده شاریتته وه، به لام هه لگه پاندنه وه یه کدهنگی زانایانی له سه ره.

۳- شاردنه وهی لیوی له دوو وشه دا پرووده دات، به لام هه لگه پاندنه وه له یهك وشه و له دوو وشه شدا پروو ده دات.^{۱۶۰}

جیاوازی نیوان شاردنه وهی راسته قینه یی و (الإخفاء الحقيقي) شاردنه وهی لیوی (الإخفاء الشفوي):

۱- له شاردنه وهی راسته قینه ییدا نونی زهنه دار به ته واوی له ناو ده چیت و ته نها مینگه که ی ده مینیتته وه، به لام له شاردنه وهی لیویدا نونی زهنه دار به ته واوی له ناو ناچیت ئه ویش له بهر نزیکیی جیدهنگی له جیدهنگی پیتی (ب) وه.

۲- زانایان له شاردنه وهی راسته قینه ییدا یه کدهنگن، به لام له شاردنه وهی لیویدا جیاوازن.^{۱۶۱}

شیوهی دوو لیو له کاتی دهرپرینی میمی شارو وهدا

^{۱۶۰} تیسیر الرحمن ل ۱۸۹.

^{۱۶۱} تیسیر الرحمن ل: ۱۸۹.

دووه م: تیّه لکیشکردنی لیوی (الإدغام الشفوي).

بریتییه له تیّه لکیشکردنی پیتی (م) ی زهنه دار له کاتی گه یشتنی به میمیکی بزواودا، به شیوه یه که ههردووکیان بنه میمیکی (مشدد) ی مینگه دار. ئەم تیّه لکیشهش ناتەواوه، چونکه سیفته ی پیتەکه که مینگه یه دەمی نیته وه، تیّه لکیشی بچووک و لیچوو (المتماثلین) یشی پی دهوتریت. بچووکە چونکه پیتی یه که میان زهنه داره، لیچوو ههردوو پیتەکه له جیدهنگو سیفته دا یه کیان کرتوو. نمونه:

﴿الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ﴾ (قریش ۴)

﴿إِنَّمَا عَلَيْهِمْ مُّؤَصَّدَةٌ﴾ (الهمزة ۸)

سییه م: ئاشکراکردنی لیوی (الإظهار الشفوي).^{۱۶۲}

بریتییه له ئاشکراکردنی میمی زهنه دار له کاتی گه یشتنی به پیتەکانی تری زمانی عه ره بی جگه له (م، ب)، به تایبەت له گه ل ههردوو پیتی (ف، و) دا زۆر ئاشکراتره له بهر جیاکردنه وه یان له یه کتر، چونکه جیدهنگه کانیان له یه که وه نزیکه ئیبنولجه زه ری ده لیت:

وَأَظْهَرْنَاهَا عِنْدَ بَاقِي الْأَحْرَفِ وَأَحْدَرُ لَدَى وَاوٍ وَقَا أَنْ تَخْتَفِي

پیشی دهگوتری لیوی (شفوي)، چونکه جیدهنگی پیتی میم ههردوو لیوه. خاوه نی (التحفة) ده لیت:

وَالثَّالِثُ الْإِظْهَارُ فِي الْبَقِيَّةِ مِنْ أَحْرَفٍ وَسَمَّهَا شَفْوِيَّةً

سه رنج: له م ئایه ته دا هه رسی حوکه که ی میمی زهنه دار کو بووه ته وه:

﴿طَبِّرْكُمْ قَالُوا مَعَكُمْ إِنْ دُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ﴾ (یس: ۱۹)

^{۱۶۲} پروانه: تیسیر الرحمن ل ۱۹۱-۱۹۲.

لهم ثابته شدا هه رسی حوکمه که ی میمی زهنه دار به هه ردوو پییتی (ف، و) یشه وه
 کو بونه ته وه:

﴿فِيمَا نَقَضِهِمْ مِيثَقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا
 غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (النساء: ۱۵)
 نمونه:

پیته کان	لهیه ک وشه دا	لهدوو وشه دا
الهمزة	﴿الظَّمَان﴾	﴿عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾
التاء	﴿أُمَّتًا﴾	﴿أُمَّ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَمُهُمْ﴾
الثاء	﴿أُمَّثْلَهُمْ﴾	﴿مَرَجِعُكُمْ ثُمَّ﴾
الجيم	□	﴿وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا﴾
الحاء	﴿يَمْحَق﴾	﴿أُمَّ حَسِبَتْ﴾
الخاء	□	﴿أُمَّ خَلَقُوا﴾
الدال	﴿وَأَمَدَدْنَاهُمْ﴾	﴿عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ﴾
الذال	-	﴿وَاتَّبَعْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾
الراء	﴿أَمْرًا﴾	﴿رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
الزاي	﴿رَمَزًا﴾	﴿أُمَّ زَاغَتْ﴾
السين	﴿تُمْسُونَ﴾	﴿فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ﴾
الشین	﴿أَمْسَاجَ﴾	﴿لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ﴾
الصاد	□	﴿وَهُمْ صَغِرُونَ﴾

پیتھکان	لهیهک وشهدا	لهدوو وشهدا
الضاد	﴿وَأَمْضُوا﴾	﴿أَلْفَوْا ءَابَاءَهُمْ ضَالِّينَ﴾
الطاء	﴿وَأَمْطَرْنَا﴾	﴿مَسَّهُمْ طَئِيفٌ﴾
الظاء	-	﴿وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾
العين	﴿أَمْعَاءَهُمْ﴾	﴿أَمَّ عِنْدَهُمْ﴾
الغين	□	﴿فَأَنبَهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ﴾
الفاء	□	﴿وَهُمْ فَرِحُونَ﴾
القاف	□	﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ﴾
الكاف	﴿فَيَمْكُثُ﴾	﴿إِلَيْكُمْ كِتَابًا﴾
اللام	﴿وَأَمَلَى﴾	﴿أَمَّ هُمْ﴾
النون	﴿تُمْنَى﴾	﴿مَسَّتَهُمْ نَفْحَةٌ﴾
الهاء	﴿يَمَهَّدُونَ﴾	﴿بُرْهَانَكُمْ هَذَا﴾
الواو	﴿أَمْوَاتٍ﴾	﴿حِسَابُهُمْ وَهُمْ﴾
الياء	﴿عُمِّيًّا﴾	﴿أُمَّ يَرِيدُونَ﴾

تیبینی: بو دوخی ناشکراکردنی میمی زهنندار له (مصحف) ی پیروزدا سهره
پیتی (ح) ی بودانراوه.

حوکمی میم و نونی (شدّة دار)

دهرختنی مینگه (الغنة) له کاتی دهرپرینی میم و نونی (شدّة دار) داردا ئه رکه، ئه گهر له یهک وشه شدا بیّت.

نمونه بو نونی (شدّة دار): ﴿إِنَّا﴾، ﴿الْحِنَّة﴾

نمونه بو میمی (شدّة دار): ﴿الْمَزْمِل﴾، ﴿هَمَّت﴾، ﴿ثُمَّ﴾

به شی نۆیه م
دریژکردنه وهو (المدّ) به شه کانی

دریژکردنه وه (المدّ): بریتیه له دریژکردنه وهی دهنگ به یه کیك له پیته کانی
دریژکردنه وه (المدّ) یا خود یه کیك له پیته ئاسانه کان (الین).
(موسی) ی کوری (یزید الکندی) ده لیت: (ابن مسعود) - خوی لی رازیبت -
گوی له خویندی پیاویک ده گرت، کاتیک گه شته ئایه تی: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ
وَالْمَسْكِينِ...﴾ (التوبة: ۶۰) به بی دریژکردنه وه (المدّ) خویندی وه، ئه ویش وتی:
پیغه مبه ری خوا (ﷺ) به و شیویه بو منی نه خوینده وه. پیاوه کesh وتی: ئه ی چۆن
بو خویندیته وه؟ وتی: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ...﴾ به دریژکردنه وه
(المدّ) وه خویندی وه. ۱۶۳

پیته کانی دریژکردنه وه (المدّ):

(الف) ی زهنه دار پیته پیشه وهی سه ر (فتحة) بی وهك: ﴿قَالَ﴾

(و) ی زهنه دار پیته پیشه وهی بۆر (ضمة) بی وهك: ﴿يُقُولُ﴾

(ي) ی زهنه دار پیته پیشه وهی ژیر (كسرة) بی وهك: ﴿قِيلَ﴾

هه ر سیکیان له وشه ی: ﴿نُوحِيهَا﴾، ﴿أُذِينَا﴾، ﴿وَأُوتِينَا﴾ کۆبونه ته وه.

پیته کانی ئاسان (الین):

(و) ی زهنه دار پیته پیشه وهی سه ر (فتحة) بی وهك: ﴿خَوْفٌ﴾

(ي) ی زهنه دار پیته پیشه وهی سه ر (فتحة) بی وهك: ﴿الْبَيْتُ﴾

^{۱۶۳} رواه الطبراني في المعجم الكبير (۸۶۷۷) وصححه الألباني في السلسلة الصحيحة (۲۲۳۷).

واته پیتی ئه‌لیف له هه‌مان کاتدا پیتی درێژکردنه‌وه (المَدّ) و ئاسان (اللين) یشه، چونکه هه‌میشه زهنه‌داره‌و پێشه‌وه‌ی سه‌ری هه‌یه، به‌لام هه‌ردوو پیتی (و، ی) پیتی درێژکردنه‌وه (المَدّ)ن کاتیك زهنه‌داربن و (حركة) ی پێشه‌وه‌یان له ره‌گه‌زی خویان بیٔ، پیتی ئاسان (اللين) یشن کاتیك زهنه‌داربن و پێشه‌وه‌یان (مفتوح) بیٔ.^{١٦٤}

(الجمزوري) ده‌لیٔ:

حُرُوفُهُ ثَلَاثَةٌ فَعِيْلُهَا	مَنْ لَفْظِ وَايٍ وَهِيَ فِي نُوحِيهَا
وَالكَسْرُ قَبْلَ الْيَاءِ وَقَبْلَ الْوَاوِ ضَمٌّ	شَرَطٌ وَفَتْحٌ قَبْلَ الْأَلِفِ يُلْتَزَمُ
وَاللَّيْنُ مِنْهَا الْيَاءُ وَوَاوٌ سَكَّنَا	إِنْ انْفَتَحَ قَبْلَ كُلِّ أَعْلَانَا

جیاوازی نیوان پیته‌کانی درێژکردنه‌وه (المَدّ) پیتی هه‌مره:

پیتته‌کانی درێژکردنه‌وه (المَدّ)	هه‌مره	په‌وی به‌راورد
بو‌شایی (جوف)	دوورترینی گه‌روه.	له‌په‌وی جیده‌نگه‌وه
نه‌رمن (رخو)	به‌هه‌یزه (شدید).	له‌په‌وی توندی (الشدّة) و نه‌رمی (الرّخاوة)
(حركة) یان نیه	بزواوو (متحرك) زهنه‌دارن (ساكن)	له‌په‌وی شیوه‌یانه‌وه

^{١٦٤} په‌روانه: احکام تلاوة القرآن، ل ٢٠٩.

به‌شەکانی درێژکردنه‌وه (المدّ):

درێژکردنه‌وه (المدّ) ده‌کریت به دوو به‌شی سه‌ره‌کیه‌وه:

یه‌که‌م: درێژکردنه‌وه‌ی بنچینه‌یی (المدّ الأصلي)

دووه‌م: درێژکردنه‌وه‌ی لاوه‌کی (المدّ الفرعی)

یه‌که‌م: درێژکردنه‌وه‌ی بنچینه‌یی (المدّ الأصلي).

بریتیه له‌و درێژکردنه‌وه (المدّ)‌ه‌ی که به بی ئەو پیتکه ته‌واو ناییت و به دوایدا

هه‌مه‌زه و (سکون) نییه. ^{١٦٥}

هۆی ناوانی: بنچینه‌یی له چاو درێژکردنه‌وه (المدّ)‌ه‌کانی تردا.

هه‌روه‌ها پێشی ده‌وتری درێژکردنه‌وه‌ی ئاسایی (المدّ الطبيعي) چونکه هه‌موو ده‌م

و زمانیکی ساغ زیاترو که‌متر له‌و ئەندازه‌یه درێژی ناکاته‌وه.

ئەندازه‌ی درێژکردنه‌وه‌ی: ته‌نها دوو جووله (حرکه)‌یه.

(الجمزوري) ده‌لیت:

وَسَمَّ أَوْلًا طَبِيعِيًّا وَهَو	وَالْمَدُّ أَصْلِيٌّ وَقَرَعِيٌّ لَهُ
وَلَا بَدُونَهُ الْحُرُوفُ تُجْتَلَبُ	مَا لَا تَوْقُفٌ لَهُ عَلَيَّ سَبَبٌ
جَا بَعْدَ مَدٍّ فَالطَّبِيعِيُّ يَكُونُ	بَلْ أَيْ حَرْفٍ غَيْرِ هَمْزٍ أَوْ سَكُونٍ

ئەندازه‌ی درێژکردنه‌وه‌ی بنچینه‌یی:

سه‌باره‌ت به ئەندازه‌ی درێژکردنه‌وه‌ی پیتکه‌کانی درێژکردنه‌وه (المدّ) زانایانی

پێشین زاراوه‌ی ئەلیفیان به کاره‌یناوه، واته: بۆ هه‌موو جوړیک له جوړه‌کانی

درێژکردنه‌وه‌ی بنچینه‌یی و توویانه ئەندازه‌ی ئەلیفیک درێژده‌کریته‌وه، زانایانی دوا‌ی

ئەوانیش زاراوه‌ی (حرکه)‌یان به کاره‌یناوه، (حرکه)‌ش یه‌که‌یه‌کی پێوانه‌ییه‌و بریتیه

له ماوه‌ی ده‌رپڕینی (فتحه)‌یه‌ک یاخود (ضمّة)‌یه‌ک یاخود (کسرة)‌یه‌ک، هه‌ر بۆیه به

(فتحه) یاخود وتوووه ئەلیفی بچووک و به (ضمّة)‌شیان و تووه‌ و او‌ی بچووک و به

(کسرة)‌شیان و تووه‌ ی‌ای بچووک.

^{١٦٥} پروانه: سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ٢١٠.

بهلام پاش سهرنجدان بۆمان پرونده بیتهوه که ههردوو زارهوهکه [واته: ئەلیف و ۲ جوولە (حرکە)] هه مان مه بهست دهگه یه نن، چونکه مه بهست له دوو (حرکە) واته: (۲ ضمه) یان (۲ فتحة) یان (۲ کسرة).

کهواته ماوه (زمان) ی پیویست بۆ دهرپرینی ئەلیفیک یه کسانه به ماوه (زمان) ی پیویست بۆ دهرپرینی دوو جوولە (حرکە) و هیچ جیاوازییهک له نیوان ئەم دوو زاراوه یه دا نییه.

بهلام زۆریک له زانایانی سهردهم ده لێن: ئەندازه ی دوو (حرکە) ئەوهنده یه که به خیراییهکی مامناوه ند په نجهت دا بخرهیت یا خود بیکه یته وه.

بهلام ئەم قسه یه قسه یهکی پروون نییه و به پیوه ریکی دروست دانانریت و ئەندازه که ی له که سیکه وه بۆ که سیکی تر ده گۆریت، نه گونجاویشه له گه ل هه رسی شیوازی خویندنه وه (التحقیق، التدویر، الحدردا)^{۱۶۶}، بۆیه پیویسته لای مامۆستایهکی خاوه ن مۆلّهت ئەم یاسایه فی ربییت.

---

^{۱۶۶} بروانه: حق التلاوة ل ۱۹۵، تیسیر الرحمن ل ۲۰۵، علم التجوید للغوثانی ل ۴۷، کیف تقرأ القرآن للدكتور أيمن رشدي سوید (وانه ی ۵۳-۵۴)

به‌شەکانی دريژکردنه‌وهی ئاسايی (المد الطبيعي): دريژکردنه‌وهی ئاسايی ده‌کريّت به دوو به‌شەوه: ١٦٧

- دريژکردنه‌وهی ئاسايی وشهیی (المد الطبيعي الكلمي)
- دريژکردنه‌وهی ئاسايی پيتيی (المد الطبيعي الحرفي)

• دريژکردنه‌وهی ئاسايی وشهیی (المد الطبيعي الكلمي):

ئەم دريژکردنه‌وه (المدّ) هەش لە يەك وشەدا پروودەدات ، سى جوړى هەيه:
أ- دريژکردنه‌وهی ئاسايی جيگير له کاتى گەياندن و وهستاندا (المد الطبيعي الثابت وصلًا ووقفًا):

ئەگەر دواى پيتي دريژکردنه‌وه (المدّ) پيتيکى بزواو (متحرك) له بارى وهستان (وقف) و گەياندن (وصل) دا هاتبيّت، له سه‌ره‌تاوه بيت ياخود له کوّتايى .

وه‌کو: ﴿مَلِكٌ﴾، ﴿بُوصِيكُمُ﴾، ﴿وَضُحْنَهَا﴾، ﴿قَالُوا﴾، ﴿وَأَهْلِي﴾

ب- دريژکردنه‌وهی ئاسايی جيگير له کاتى وهستاندا (المد الطبيعي الثابت في الوقف دون الوصل):

ئەم جوړه‌يان تەنها له بارى وهستان (وقف) دا بوونى هەيه، ئەويش لەم دوّخانەى خواره‌ودا:

- به دواى پيتي دريژکردنه‌وه (المدّ) دا له وشه‌يه‌کى تردا پيتيکى زەننه‌دار هاتبيّت، واتە (التقاء الساكنين).

نموونه‌ى ئەليف:

﴿فَإِنْ كَانَتْ أَنْثَىٰ...﴾ (النساء: ١٧٦) ، ﴿وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ (النمل: ١٥)

﴿وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ﴾ (القصص: ٢٠) ، ﴿طَغَا الْمَاءُ﴾ (الحاقة: ١١)

نموونه‌ى واو:

﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ﴾ (المطففين ١٦) ، ﴿وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ﴾ (الأنفال: ٣٢)

^{١٦٧} بېروانه: هداية القاري للمرصفي ل (٢٦٩-٢٧١)، غاية المرید في علم التجويد ل: (٩٤-٩٥)، تيسير الرحمن ل: (٢٠٦-٢٠٧)

نمونەى (ياء):

﴿وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ﴾ (الفجر ۱۰)، ﴿حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ (البقرة: ۱۹۶)

- وهستان له سەر ناوه (مقصور)هكان:

وهكو: ﴿ضَحَّى﴾، ﴿عَمَّى﴾، ﴿سُدَّى﴾.

- وهستان له سەر ناوه (منصوب)هكان:

وهكو: ﴿ذِكْرًا﴾، ﴿نَفِيرًا﴾، ﴿جَمَلًا﴾

ئەمجۆرە دريژکردنەوهى قەرەبوو (مد العوض)ى پييدهگوتريت، واتە: هينانى پيتى ئەليف له جياتى (تنوين) له بارى وهستاندا.

هەرودها وهستان له سەر وشەى ﴿وَلْيَكُونًا﴾، ﴿لَنَسْفَعًا﴾، ﴿إِذَا﴾، به ﴿وَلْيَكُونًا﴾ و ﴿لَنَسْفَعًا﴾ و (إذا) دەخوينريتهوه.

- ئەگەر پيتى دريژکردنەوه (المد)هكه پيتى ئەليف بيت بيت ئەويش له م (حهوت) وشەيهى خوارهودا:

﴿أَنَا﴾ بۆ نموونه: ﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ﴾ (الكافرون ۴)

﴿لَيْكِنَّا﴾ له ئايەتى ﴿لَيْكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي﴾ (الكهف ۳۸)

﴿الظُّنُونًا﴾ له ئايەتى ﴿وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا﴾ (الأحزاب ۱۰)

﴿الرَّسُولًا﴾ له ئايەتى ﴿وَأَطَعْنَا الرَّسُولًا﴾ (الأحزاب ۶۶)

﴿السَّبِيلًا﴾ له ئايەتى ﴿فَأَضَلُّنَا السَّبِيلًا﴾ (الأحزاب ۶۷)

﴿قَوَارِيرًا﴾ له ئايەتى ﴿وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا﴾ (الانسان ۱۵)

﴿سَلْسِلًا﴾ له ئايەتى ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلْسِلًا وَأَغْلَلًا وَسَعِيرًا﴾ (الانسان ۴)

تیبینی:

یه کهم: له کاتی وهستان له سهر وشه‌ی ﴿سَلَسِلَا﴾ دهشتوانی ئه‌لیفه‌که‌ی نه‌خوینریتته‌وه‌و له سهر پیتی لام بوهستی، به‌لام له باری گه‌یاندن (وصل) دا ده‌ییت ئه‌لیفه‌که نه‌خوینریتته‌وه. ۱۶۸

دووم: به‌لام وشه‌ی ﴿قَوَارِيرًا﴾ ی دوومه‌ی سوپه‌تی (الإنسان: ۱۶) له باری گه‌یاندن و وهستاندا ئه‌لیفه‌که‌ی ناخوینریتته‌وه. ۱۶۹ ﴿وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِأَنِيَّةٍ مِّنْ فَضَّةٍ وَأَكْوَابٍ

كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٦٥﴾ قَوَارِيرًا مِّنْ فَضَّةٍ قَدَرُوهَا تَقْدِيرًا﴾

سییه‌م: له (مصحف) ی پیروژدا سفریکی ئینگلیزی دریژ له سهر ئه‌لیفی ئه‌م چه‌وت وشه‌یه دانراوه، واته نه‌خویندنه‌وه‌یان له کاتی گه‌یاندن (وصل) دا. ۱۷۰

ج- دریژکردنه‌وه‌ی ئاسایی جیگیر ته‌نها له کاتی گه‌یاندندا (المد الطبيعي الثابت في الوصل دون الوقف):

ئه‌میش له‌م دوو باره‌ی خواره‌وه‌دا:

باری یه‌که‌م: دریژکردنه‌وه‌ی راناوی بچوک (الصلة الصغرى): ئه‌و راناوه بزواوه‌یه که بو تاکیکی ئاماده نه‌بووی نی‌ر به کاردی‌ت و ده‌که‌ویته کو‌تایی وشه‌وه له نیوان دوو پییتی بزواودا به مهرجیک به دوایدا پییتی هه‌مره نه‌یه‌ت. وه‌کو:

﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾، به‌م شیوه‌یه ده‌خوینریتته‌وه: (لَهُو كُفُوًا).

﴿فَأَثَرُنْ بِهِ نَقْعًا ﴿٤﴾ فَوْسَطُنْ بِهِ جَمْعًا﴾ (العاديات ۴-۵) به (به‌ی نقعاً) و (به‌ی جمعاً)

ده‌خوینریتته‌وه.

ئه‌ندازه‌که‌شی دوو جووله (حركة) دریژ ده‌کریتته‌وه له باری گه‌یاندندا.

۱۶۸ پروانه: المذكرة في التجويد ل ۴۱.

۱۶۹ پروانه: غاية المرید في علم التجويد ۲۰۰.

۱۷۰ پروانه: فتح رب البرية ل ۶۴.

بارى دووهم: ئەگەر پىتى دريژكردنەو (المدّ) كەوتە پيش پىتى كۆتايىيەو ئەوا دەبىتتە دريژكردنەو يەكى ئاسايى لە كاتى گەياندندا، بەلام لە بارى وەستاندا دەبىتتە دريژكردنەو توشهاتوو بە زەننە (المد العارض للسكون) و دەتوانریت دوو ياخود چوار ياخود شەش جوولە (حركة) دريژ بكریتەو. وەكو: ﴿الرَّحِيمِ﴾، ﴿الْأَزْدَلُونَ﴾، ﴿الْحِسَابِ﴾

• دريژكردنەو ئاسايى پىتى (المد الطبيعي الحرفي):

ئەو پىتانە دەگريتەو لە سەرەتاي هەندى لە سوپەتەكاندا هاتوون. پىتەكانى: ئەم دريژكردنەو ش لە پينچ پىتدا هەلپنراو: (ح، ي، ط، ه، ر) لە رستەى (حي طهر) دا كۆكراونەتەو، بە (حا، يا، طا، ها، را) دەخوينرینەو.

پىتى (ح) لە وشەى ﴿حَم﴾ ى حەوت سوپەتدا (غافر، فصلت، الشورى، الزخرف، الدخان، الجاثية، الأحقاف)

پىتى (ي) لە ﴿كَهَيْعَص﴾ ى سوپەتى (مريم) و، ﴿يس﴾ .

پىتى (ط) لە سوپەتى ﴿طه﴾، ﴿طس﴾ ى سوپەتى (الشعراء) و (القصص)، ﴿طس﴾ ى سوپەتى (النمل).

پىتى (ه) لە ﴿كَهَيْعَص﴾، ﴿طه﴾

پىتى (ر) لە ﴿الر﴾ ى هەر پينچ سوپەتى (يونس، هود، يوسف، إبراهيم، الحجر) و، لە ﴿الر﴾ ى سوپەتى (الرعد).

دریژکردنه‌وهی لاهوکی (المد الفرعی) و به‌شه‌کانی

پیناسه: دریژکردنه‌وهی پیته‌کان زیاتر له دریژکردنه‌وهی ناسایی، له بهر هوکاریک له هوکاره‌کان.^{۱۷۱}

هوکاره‌کانی: گه‌یشتنی پیته‌کانی دریژکردنه‌وه به پیتی همزه (ء) یاخود پیتیکی زهنه‌دار.

(الجمزوری) ده‌لیت:

وَالْآخِرُ الْفَرْعِيُّ مَوْقُوفٌ عَلَى سَبَبِ كَهْمَزٍ أَوْ سُكُونٍ مُسْجَلًا

ئهم دریژکردنه‌وهش دوو جوړه:

یه‌که‌م: ئه‌و دریژکردنه‌وانه‌ی به هو‌ی پیتی همزه‌وه پروو دده‌ن.

دووهم: ئه‌و دریژکردنه‌وانه‌ی به هو‌ی پیتیکی زهنه‌داره‌وه پروو دده‌ن.

---

^{۱۷۱} تیسیر الرحمن ل (۲۰۸).

یه که م: نهو در یژکردنه وانهی به هوئی همزه وه پروو ددهن.

نه میش سی جوره:

۱- در یژکردنه وهی پیویستی لکاو (المد الواجب المتصل).

کاتیگ به دوای یه کیگ له پیته کانی در یژکردنه وهدا پیتهی همزه هاتبیته له یهک وشه دا. نه م در یژکردنه وهیه نه رکه، چونکه گشت قورئانخوینان (القراء) بریاریان له سه ر در یژکردنه وهی داوه.

هوئی ناوانانی: لکاو (متصل) چونکه له یهک وشه دا پروو ده دات.

نه ندازهی در یژ کردنه وهی: (۴) یا خود (۵) جووله یه، به لام (۴) جووله به ناوبانگتره.

ئیبنولجه زهری ده لیت:

وَوَاجِبٌ إِنْ جَاءَ قَبْلَ هَمْزَةٍ   مُتَّصِلًا إِنْ جُمِعَا بِكَلِمَةٍ

نمونه:

پیتهی در یژکردنه وه له ناوه راستدا: ﴿فَكُلُوْهُ هِنِيْغًا مَّرِيْنًا﴾، ﴿الْمَلِيْكَةِ﴾، ﴿لِيَسْتَوُوْا﴾

پیتهی در یژکردنه وه له کوتاییدا: ﴿وَمَا عَمِلْتَ مِنْ سُوْءٍ﴾، ﴿يَهْدِيْ مَنْ يَشَاءُ﴾،

﴿إِنَّمَا النَّسِيْءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ﴾

تیبینی: نه گهر پیتهی همزه كهوته کوتایی وشه وه سه ری وه ستایت ده توانی تا (۶) جووله در یژی بکه یته وه، چونکه ده بیته در یژکردنه وهی توشه اتوو به زهنه (العارض للسكون)، وه كو:

﴿ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَن يَشَاءُ﴾ (الجمعة ۴)

﴿إِنَّكَ سَمِيْعٌ الدُّعَاءِ﴾ (غافر ۵۸)

۲- دريژکردنه وهی پيپي دراوی جودا (المد الجائز المنفصل).

کاتيک يه کيک له پيته کانی دريژکردنه وه له کۆتايی وشه يه کداو پييتی هه مزه له سه ره تاي وشه يه کي تردا به دواي شه ودا هاتبيت.

هوی ناوانی: پيی گوتراوه جودا (منفصل) چونکه له دوو وشه دا پروو ديدات. ههروه ها پيی گوتراوه پيپي دراو (جائز) چونکه له لای هه نديک له قورئان خوینان کورتکردنه وهی بو (۲) جووله ش (واته: القصر) دروسته.

شه نذازهی دريژکردنه وهی: ده توانی (۴) يا خود (۵) جووله دريژکريته وه به لام (۴) به ناو بانگتره.

ئيبنولجه زهري ده لیت:

وَجَائِزٌ إِذَا أَتَى مُنْفَصِلًا .....

نمونه:

کاتيک پييتی دريژکردنه وه که بخوینريته وهو بنوسريت وهک:

﴿وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ (الکافرون: ۵)

﴿وَإِذَا أَنْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ أَنْقَلَبُوا فَكِهِينَ﴾ (المطففين: ۳۱)

يا خود بخوینريته وهو به لام نه نوسرابييت وهک:

﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ﴾، ﴿يَتَأْتِيهِمْ﴾، ﴿يَتَأْتِيهِمْ﴾، ﴿هَتَأْتُمْ﴾

تیبيني: شه جوژه دريژکردنه وه ته نها له کاتي گه يان دن (وصل) دايه، خو شه گهر له

سه ره وشه يه که م وه ستای له (۲) جووله زياتر دريژی ناکه يته وه.

۳- دريژکردنه‌وهی له جياتی (مد البدل):^{۱۷۲}

بهو دريژکردنه‌وه ده‌گوترئ که له پيش پیتی دريژکردنه‌وه له يه‌ک وشه‌دا پیتی همزه‌هاتبئت و له دواي پیتی دريژکردنه‌وه‌که‌ش همزه‌و زهنه‌نه‌هاتبئت.

هوی ناوانانی: ناوانراوه دريژکردنه‌وهی له جياتی (مد البدل). چونکه پيته دريژکردنه‌وه (المد) که له بنچينه‌دا همزه‌يه‌کی زهنه‌دار بووه به پیی ياسای زانستی (الصرف) هه‌رکات دوو همزه له سه‌ره‌تای وشه‌يه‌کدا کۆبونه‌وه يه‌که‌میان بزواو و دووهمیان زهنه‌داربئت، دووهمیان ده‌گۆرپئت بۆ پیتی دريژکردنه‌وه (المد) له په‌گه‌زی جووله‌ی پیتی پيش خوی.

ئه‌ندازه‌ی دريژکردنه‌وهی: له لای (حفص) ته‌نها دوو جووله‌ دريژده‌کرئته‌وه.

نمونه: ﴿ءَادَمُ﴾، ﴿أُوتُوا﴾، ﴿إِيْتَاءُ﴾ له بنچينه‌دا (أَادَمُ)، (أُوتُوا)، (إِيْتَاءُ) بوون.

دريژکردنه‌وهی ليکچوو به له جياتی (المدُّ الشَّبِيهُ بِالْبَدَلِ):

هه‌ر پئتيکی دريژکردنه‌وه (المد) به دواي همزه‌دا هاتبئ زانايان به پاشکوی دريژکردنه‌وهی له جياتی (مد البدل) يان داناوه‌و، هه‌مان حوکمی دريژکردنه‌وهی له جياتی (مد البدل) وهرده‌گرئت، با له بنچينه‌شدا همزه‌ نه‌بووئت.^{۱۷۳}

وه‌ک: ﴿لَيْعُوسٌ﴾، ﴿يَشَاءُ وِنٌ﴾، ﴿مُتَّكِبِينَ﴾، ﴿مَأَابٍ﴾

دۆخه‌کانی دريژکردنه‌وهی له جياتی (مد البدل):

۱- له گه‌ياندن و وه‌ستاندا جيگيره: ئه‌گه‌ر له سه‌ره‌تاوه ياخود له ناوه‌پراسته‌وه

هاتبوو، وه‌کو: ﴿ءَامَنٌ﴾، ﴿إِي وَرَبِّي﴾، ﴿أَنِعُونِي﴾.

۲- ته‌نها له گه‌ياندن و وه‌ستاندا جيگيره: وه‌کو ﴿الْخَاطِئِينَ﴾، ﴿مُسْتَهْزِئُونَ﴾، ﴿يِرَاءُونَ﴾

به‌لام له دۆخی وه‌ستاندا ده‌بئته دريژکردنه‌وهی توشه‌توو به زهنه‌و (المد العارض للسكر) (۲) ياخود (۴) ياخود (۶) جووله‌ دريژده‌کرئته‌وه.

^{۱۷۲} تيسير الرحمن ل ۲۱۶-۲۱۷.

^{۱۷۳} الروضة الندية شرح متن الجزية ل ۳۲.

۳- جیگیره تهنه له وهستاندا: وهك ﴿وَجَاءَ وَ أَبَاهُمْ﴾ ئەگەر له سهه وشهه

﴿وَجَاءُ و﴾ وهستایت دهبیته درێژکردنهوهی له جیاتی (البدل) و دوو جووله درێژدهکریتهوه.

۴- جیگیره تهنه له کاتی دهستیکردندا: وهکو وشهه ﴿أَتُونِي﴾ ی ئایهتی

﴿أَمْ هُمْ شَرُّكُ فِي السَّمَوَاتِ أَتُونِي بِكِتَابٍ مِّن قَبْلِ هَذَا﴾ (الأحقاف ۴) واته له کاتی

که یاندندا به (السموات تونی) دهخوینریتهوه به بی هه مزه.

به لام ئەگەر له سهه وشهه ﴿السَّمَوَاتِ﴾ وهستایت، پاشان دهستکردهوه

به خویندنی ﴿أَتُونِي﴾ به (ایتونی) دهخوینریتهوه و دوو جووله درێژدهکریتهوه و دهبیته

درێژکردنهوهی له جیاتی (مد البدل)، ههروهها:

﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أُنذَن لِّي وَلَا تَفْتِنِي﴾ (التوبة ۴۹)

﴿وَقَالُوا يَنْصَلِحُ اتْنَا بِمَا تَعْدُنَا﴾ (الأعراف ۷۷)

﴿فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمْنَتَهُ﴾ (البقرة: ۲۸۳)

ئەگەر له سههه تاوه خوینرایهوه به (ایذن لی) و (ایتنا) و (أوتمن) دهخوینریتهوه.

دووم: ئەو دريژکردنه وانهي به هۆي پييتيكي زهنه دارهوه روو دهدهن.

۱- دريژکردنه وهي پاپه ند (المد اللزم).

۲- دريژکردنه وهي توشهاتوو به زهنه (المد العارض للسكون).

۳- دريژکردنه وهي ئاسان (مد اللين)

يه كه م: دريژکردنه وهي پاپه ند (المد اللزم).

بريتيه له هاتني پييتيكي زهنه دارى بنچينه يي به دواي يه كيي له پييته كانى دريژکردنه وهدا له ههردوو بارى وهستان و گه ياندندا له وشه يه كدا يا خود له پييتيكي له پييته كانى سه ره تاي هه ندى له سوپه ته كاندا.^{۱۷۴}

هۆكارى ئەم دريژکردنه وهيه به يه كگه يشتنى دوو پييتى زهنه داره، كه ههردوو دريژکردنه وهو زهنه داره كه يه، پييتى يه كه م دريژ دهكريته وه بو ئه وهى دريژکردنه وه كه وهك پييتيكي ليبييت و بكه ويته نيوان دوو پييته زهنه داره كه وه.

ئه نازهى دريژکردنه وهى: پيوسته شهش جووله دريژبكريته وه.

ئيبنولجه زهري دهلييت:

فلازمٌ إِنْ جَاءَ بَعْدَ حَرْفِ مَدٍ سَاكِنٍ حَالِيْنَ وَبِالطَّوْلِ يُمَدُّ.

هۆي ناوانى: سه رجه م قورئانخويان له سه ر ته واد دريژکردنه وهى له ههردوو

بارى وهستان و گه ياندندا يه كدهنگن.^{۱۷۵}

دريژکردنه وهى پاپه ند (المد اللزم) دهبييت به دوو به شه وه:

أ- دريژکردنه وهى پابه ندى وشه يي (المد اللزم الكلمي)

ب- دريژکردنه وهى پابه ندى پييتي (المد اللزم الحرفي)

ههريهك له م دوانهش دهبن به دوو به شه وه:

قورسكراو (مُثَقَّل)، سووكراو (مُخَفَّف)، (الجمزوري) له (التحفة) دا به م شيويه

ئامارتهى بو هه ر چواريان كردوه:

^{۱۷۴} تيسير الرحمن ل ۲۲۱.

^{۱۷۵} الروضة الندية شرح متن الجزرية (۳ / ۲۵).

أَقْسَامٌ لَّازِمٌ لَدَيْهِمْ أَرْبَعَةٌ   وَتِلْكَ كَلِمِيٌّ وَحَرْفِيٌّ مَعَهُ
 كَلَاهِمًا مُخَفَّفٌ مُتَقَلُّ   فَهَذِهِ أَرْبَعَةٌ تُفَصِّلُ

۱- دريژکردنه‌وی پابه‌ندی وشه‌یی (المد لازم الكلمي):

ئه‌گهر به دواي پیتی دريژکردنه‌وه (المد) دا پیتیکی زهنه‌داری همیشه‌یی له هه‌مان وشه‌دا هاتبوو، ئه‌میش دوو جوړه:

* دريژکردنه‌وی پابه‌ندی وشه‌یی قورسکراو (المتقل): ئه‌گهر له دواي پیتی دريژکردنه‌وه (المد) هوه پیتیکی (شده) دار هاتبوو. وهك:

﴿الضَّالِّينَ﴾، ﴿الْحَاقَّةَ﴾، ﴿دَابَّةَ﴾، ﴿الذَّكْرَيْنِ﴾، ﴿ءَاللهُ﴾، ﴿أَتَّحَجَوْنِي﴾

پیی و تراوه وشه‌یی: چونکه پیته زهنه‌داره بنچینه‌ییه‌که به دواي پیتی دريژکردنه‌وه (المد) و له یه‌ك وشه‌دا هاتوو. هه‌روه‌ها قورسکراوه چونکه تیئه‌لکیش ده‌کریت.

** دريژکردنه‌وی پابه‌ندی وشه‌یی سووکراو (المخفف): ئه‌گهر له دواي دريژکردنه‌وه (المد) هوه پیتیکی زهنه‌داری بنچینه‌یی بی (شده) هاتبوو.

نمونه: له قورئانی پیروژدا ته‌نها وشه‌یی ﴿ءَالْعَن﴾ هه‌یه‌و دوو جار له سوپه‌تی (یونس) دا له ئایه‌تی (۵۱،۹۱) هاتوو. پیی و تراوه سووکراو له به‌ر پوونه‌دانی تیئه‌لکیش.

▪ دريژکردنه وهی جياکردنه وه (مدّ الفرق):^{۱۷۶}

نه گهر هه مزه ی پرسيار (إستفهام) چوه سه هه مزه ی گه يانندن (الوصل)، هه مزه ی گه يانندن ده بيته پيتي دريژکردنه وه (المدّ) و پيی ده وتري دريژکردنه وهی جياکردنه وه (مدّ الفرق)، واته: جياکردنه وهی پرسيار (إستفهام) له هه وال (خبر).

ئه م دريژکردنه وه (المدّ) هه جوريكه له دريژکردنه وهی پابه ندي وشه يی، چونكه زهنه ی پاش پيته دريژکردنه وه (المدّ) هه كه بنچينه يیه، ئه م دوخه ش له سي وشه داو له شه ش شوینی قورئانی پيروزدا پرويداوه:

مثقل (قورس): ﴿ءَالذَّكَرَيْنِ﴾ [الأنعام: ۱۴۳، ۱۴۴]، ﴿ءَالله﴾ [النمل: ۵۹]، [يونس: ۵۹]

سووك (مخفف): ﴿ءَالكُنِ﴾ [يونس: ۵۱، ۵۹]

تیبيني: ئه و سي وشه يه ی سه ره وه به ئاسانکردن (التسهيل) يش ده خوینرينه وه، واته: ئاسانکردنی هه مزه ی دووه له نيوان هه مزه وه ئه ليفدا به بی دريژکردنه وه (المدّ)، به لام خویندنه وه يان به دريژکردنه وه (المدّ) له پيشتره.

^{۱۷۶} تيسير علم التجويد ل: ۱۴۸-۱۴۹، المنير ل: ۱۳۱، كتاب الإضاءة في بيان أصول القراءة، ل ۱۴،

إحكام الأحكام في تجويد القرآن ل ۲۱، المنير ل: ۱۳۱.

سوود: ئه م جوهره دريژکردنه وهی ريگرتن (الحجز) يشی پی ده وتري، چونكه پيتي ئه ليف ريگره له نيوان هه مزه ی پرسيارو لامی ئاساننداو له يه كيان دوور ده خاته وه.

ب- دريژکردنه وهی پابهندی پیتی (المد لازم الحرفی).

ئهگهر به دواى پیتی دريژکردنه وه (المدّ) يا خود ئاسان (اللين) دا (واته: پیتی عین) پیتیکی زهنه داری بنچینهی هاتبوو له یهکیک له پیتتهکانی سه ره تاي هه ندیک له سوپه ته کاندای، به مهرجیک ئه وه پیتته هیاکه هی له سیّ پیت که متر نه بیّت و پیتی ناوه راستی پیتی دريژکردنه وه (المدّ) بیّت، ئه میس دوو جوّره:

* دريژکردنه وهی پابهندی پیتی قورسکراو (المثقل): ئهگهر دواى پیتی دريژکردنه وه

(المدّ) پیتیکی تیهه لکیشکراو (مدغم) هاتبی. وهك: ﴿الْمَرَّ﴾، ﴿طَسَمَ﴾

پی و تراوه: پیتی، چونکه پیتته زهنه داره بنچینه ییه که به دواى پیتی دريژکردنه وه (المدّ) دا له یهك وشه دا هاتوو. قورسکراو ییشه، چونکه تیهه لکیش ده بیّت.

** دريژکردنه وهی پابهندی پیتی سووک (المخفف): ئهگهر دواى پیتی دريژکردنه وه

(المدّ) پیتیکی زهنه داری تیهه لکیش نه کراو هاتبی. وهك: ﴿قَتَّ﴾، ﴿يَسَّ﴾

پی و تراوه: سووکراو له بهر پروونه دانی تیهه لکیش .

(الجمزوري) له پيشه کیه که یدا ده لیّت:

مَعَ حَرْفٍ مَدٍّ فَهُوَ كَلِمِيٌّ وَقَعَّ	فَإِنْ بِكَلِمَةٍ سَكُونٌ اجْتَمَعَ
وَالْمَدُّ وَسَطُهُ فَحَرْفِيٌّ بَدَأَ	أَوْ فِي ثَلَاثِيَّ الحُرُوفِ وَجِدَا
مَخْفَفٌ كُلُّ إِذَا لَمْ يُدْعَمَا	كِلَاهُمَا مُنْقَلٌ إِنْ أُدْعِمَا

پیته بچراوه کان (الحروف المقطعة) ی سهره تای سوپره ته کان.^{۱۷۷}
 ئەم پیته نه ژماره یان چوارده پیته^{۱۷۸} (الجمزوری) له م دیره دا کۆیکردوونه ته وه:

وَيَجْمَعُ الْفَوَاتِحَ الْأَرْبَعَ عَشَرَ   صَلُّهُ سُحَيْرًا مِّنْ قَطْعِكَ إِذَا اشْتَهَرَ.
 هه ندیکێ تر له زانایان له پرسته ی (نصٌ حکیمٌ قاطعٌ له سرٌ).

ئەم (۱۴) پیته له سهره تای (۲۹) سوپره تا هاتوون و، ده کرین به پینج به شه وه:

۱- یه ک پیته یی: له (۳) سوپره تا: ﴿صَّ﴾، ﴿قَّ﴾، ﴿رَّ﴾.

۲- دوو پیته یی: له (۱۰) سوپره تا: ﴿طه﴾، ﴿طس﴾ [النمل]، ﴿یس﴾، ﴿حم﴾ له (۷)

سوپره تا: [غافر، فصلت، الشوری، الزخرف، الدخان، الجاثیة، الأحقاف].

۳- سی پیته یی: له (۱۳) سوپره تا: ﴿الم﴾ له سوپره تی (البقرة)، (آل عمران)،

(العنکبوت)، (الرّوم)، (لقمان)، (السّجدة) دا.

﴿الر﴾ له سوپره تی (یونس)، (هود)، (یوسف)، (إبراهیم)، (الحجر) دا.

﴿طسم﴾ له سوپره تی (الشّعراء)، (القصاص) دا.

۴- چوار پیته یی: له دوو سوپره تا: ﴿المص﴾ الأعراف، ﴿الم﴾ الرعد.

۵- پینج پیته یی: له دوو سوپره تا: ﴿کهیعص﴾ مریم، ﴿حم﴾ عسق

الشوری.

^{۱۷۷} پروانه: احکام قراءۃ القرآن ل: ۲۲۴، غایة المرید ل: ۱۱۰، تیسیر الرحمن ل ۲۲۵-۲۲۶.

^{۱۷۸} به چوارده شیوهش له قهرئانی پیرۆزدا هاتوون!

حوکمیان: ئەم چوارده پیتە لە رووی حوکمیشەوێ دەبن بە چوار بەشەوێ:

۱- تیرکردن (الإشباع) واتە پێویستە (۶) جوولە درێژبکریڤەوێ:

ئەو سێ پیتیانەن کە ناوهراستیان پیتی درێژکردنەوێ (المدّ)ەو بە دوایاندا زەننەوێ بنچینەوێ هاتووێ، ژمارەیان (هەوت) پیتەو لەم رستەوێدا کۆکراونەتەوێ: (سنقص لکم)، بەم شیوێ دەخوینرێنەوێ: سین، نون، قاف، صاد، لام، کاف، میم.

۲- تیرکردن (الإشباع) و، ناوهند (التوسط):

ئەو سێ پیتیانەن ناوهراستیان پیتی (لین)ە، ئەویش تەنھا پیتی (ع: عین)ەو، لە

سەرەتای سورهتای مریم ﴿كَهَيَعَصْ﴾ و لە سەرەتای سورهتای الشوری ﴿حَمَّ﴾

عَسَقْ دا هاتووێ.

دەتوانرێ (۶) جوولە درێژبکریڤەوێ، چونکە درێژکردنەوێ پابەندی پیتی سووکە، دەتوانرێ (۴) جوولە درێژبکریڤەوێ وەکو درێژکردنەوێ ئاسان (اللين)ی لیبکریڤت، بەلام پیتی ناوتری درێژکردنەوێ ئاسان (اللين)، چونکە بە دوایدا زەننەوێ بنچینەوێ هەوێ و درێژکردنەوێ ئاسان (اللين)یش بە دوایدا زەننەوێ کاتی هەوێ، بۆیە هەندی لە زانیان ناوی ئاسانی پاپەند (اللين اللانم)یان لیناوە. بەلام لە کاتی خویندنەوێدا تیرکردن (الإشباع) واتە: تەواو درێژکردنەوێ لەپیشترە.

۳- درێژکردنەوێ ئاسایی: ئەوانەن کە لە دووپیت پیکهاتوون، بەلام پیتی دووهمیان پیتی درێژکردنەوێ (المدّ)ەو، ژمارەیان (۵) پیتە لەرستەوێ (حيّ طهر)دا کۆ کراونەتەوێ، بە (حا، یا، طا، ها، را) دەخوینرێنەوێ.

۴- بە هیچ شیوێ دەکرێت درێژناکریڤەوێ: ئەوێ کە لە (۲) پیت پیکهاتووێ ناوهراستی پیتی درێژکردنەوێ (المدّ) و، ئاسان (اللين) نییە، ئەمیش تەنھا پیتی ئەلیف دەگریڤەوێ.

دووهم: دريژکردنه و هې توشهاتوو به زهنه (المد العارض للسكون).
 نه گهر به دواى پيټى دريژکردنه وه (المد) دا پيټيكي زهنه دار به هوى وهستان
 (وقف) وه هاتبوو، واته له بنچينه دا زهنه دار نيبه.
 نه اندازهى دريژکردنه وهى: (٢) ياخود (٤) ياخود (٦) جووله دريژده كريته وه.
 نمونه:

﴿وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ﴾ (الفجر: ١٠)، ﴿كَلَّا بَلْ تُكذِّبُونَ بِالَّذِينَ﴾ (الانفطار: ٩)
 ﴿يَعْمُونَ مَا تَفْعَلُونَ﴾ (البينة: ١٢)، ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْبُ الْمَاءِ﴾ (آل عمران ١٤)
 ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خٰطِئِينَ﴾ (القصص ٨)
 ﴿الَّذِينَ هُمْ يُرَآؤْنَ﴾ (الماعون ٦)

سپيهم: دريژکردنه و هې ناسان (اللين):
 بريته له پيټى (و، ي) زهنه دار پيشه وه يان سهر (فتحة) بيت و دوايان پيټيكي
 زهنه دارى كاتى بيت به هوى وه ستانه وه.
 هوى ناوانانې: له بهر ناسانده رپرېنى پيټه كانې.
 نه اندازهى دريژکردنه وهى: (٢) ياخود (٤) ياخود (٦) جووله دريژده كريته وه
 نمونه: ﴿قَرِيْشٍ﴾، ﴿عَلِيْهِ﴾، ﴿خَوْفٍ﴾

▪ دريژکردنه وهی گه یانندن (مدُّ الصَّلَّة):

بریتیه له (ه) ی پاناو که بۆ کهسی سینییه می تاکی نیِر به کار دیت. به ناو و کردارو

پیتته وه ده لکییت، وه کو: ﴿قُلْتُهُر﴾، ﴿حَرَقُوهُ﴾، ﴿أَجَلِهْ﴾، ﴿كَمَثَلِهْ﴾، ﴿إِلَيْهْ﴾، ﴿فِيهْ﴾.

هۆی ناوانانی: چونکه تهنه له کاتی گه یانندن (صلاة) دا ده خوینریته وه.

مه رجی: ئەم پاناوه ده بییت له نیوان دوو پیتی بزواودا بییت.

ئەم پاناوه له بنچینه دا (مبني على الضمّ) ه، به لأم ئەگەر (كسرة) یا خود (ي) زهنه دار كه وته پيشیه وه (مكسور) ده بییت، تهنه له دوو شویندا نه بییت له ریوایه تی (حفص) دا:

﴿وَمَا أَدْنٰیهِ﴾ (الكهف: ٦٣)، ﴿عَلَيْهِ اللّٰهُ﴾ (الفتح: ١٠)

ئەم دريژکردنه وه یه ده کریت به دوو به شه وه:

١- دريژکردنه وهی گه یانندی بچوک (مد الصلة الصغرى): ئەگەر پیتی هه مزه ی

به دواوه نه بوو، ئەوه وهك دريژکردنه وهی ئاسایی (طبيعي) یه و دوو جووله

دریژده کریته وه، واته ئەگەر ژیری هه بوو ئەندازه ی پیتی (ي)، ئەگەر بۆری هه بوو

ئەندازه ی پیتی (و) دریژده کریته وه. له (مصحف) دا له دوای پاناوه كه وه واویکی

بچوک یا خود یا یه کی بچوکی بۆ دانراوه، وه کو: ﴿إِنَّهٗ بِعِبَادِهٖ حَبِیْرٌ بَصِیْرٌ﴾

٢ □ دريژکردنه وهی گه یانندی گه وره (الصلة الكبرى): ئەگەر پیتی هه مزه ی

به دواوه بوو.

ئەندازه ی دريژکردنه وهی: وهك دريژکردنه وهی پيپیدا روی جودا (الجائز المنفصل)

وايه (٤) یا خود (٥) جووله دریژده کریته وه، هه ره له بهر ئەوهش پیی وتراوه:

(الإنفصال الحکمي).

نمونه: ﴿وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهٗ إِذَا تَرَدَّى﴾ (اللیل: ١١)، ﴿أَحْسَبُ أَن لَّمْ يَرَهُ أَحَدٌ﴾ (البلد: ٧)

﴿وَمَا يُكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ﴾ (المطففين: ١٢)

سوود: (ه) ی راناو لهم دوخانہی خواره وهدا دریژ ناگریته وه:

ا- ئەگەر كهوته نیوان دوو پیتی زهنه داره وه، وهكو:

﴿وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ﴾ (البلد: ۱۰)، ﴿وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ﴾ (البقرة: ۱۹۷)

ب- ئەگەر پيشه وهی بزواو (متحرك) و دواوهی زهنه بوو، وهكو:

﴿فَيَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ﴾ (الغاشية: ۲۴)

ج- ئەگەر پيشه وهی زهنه دارو دواوهی بزواو بوو، وهكو:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ (القدر: ۱)

﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَخَشِيَ اللَّهَ وَيَتَّقِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ (النور: ۵۲)

تیبینی:

۱- له سى شوینی قورنانی پیروژدا (ه) ی راناو كهوتوته نیوان دوو پیتی بزواو

به لأم دریژ ناگریته وه، واته به بی دریژ کردنه وهی گه یاندن (مد الصلة)

دهخوینریته وه:

﴿وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾ (الزمر: ۷)

﴿أَذْهَبَ بِيَكْتَبِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ﴾ (النمل: ۲۸)

﴿قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ﴾ (الأعراف: ۱۱۱)، (الشعراء: ۳۶)

۲- له یهك شوینی قورنانی پیروژدا (ه) ی راناو پيشه وهی زهنه دارو دواوهی

بزواوه و دوو جوولهش دریژ دهگریته وه:

﴿وَتَحْلُدُ فِيهِ مُهَانًا﴾ (الفرقان: ۶۹)، له لای (حفص) به (فیهی مهانا) دهخوینریته وه.

۳- (ه) ی (إسم الإشارة) هر چهنده راناو نییه، به لأم هه مان حوکی (ه) ی راناوی

ههیه، پيشه و (ابن بری) دهلیت:

وهاء هذه كهاء المضمر فوصلها قبل محرك حري.

﴿إِنَّ هَذِهِ تَذِكْرَةٌ﴾ (الانسان ۲۹)، دوو جوولہ دریژده کریته وه، چونکه پیتی همزه له دوايه وه نه هاتووه .

﴿وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ (المؤمنون ۵۲)، (۴) یا خود (۵) جوولہ دریژده کریته وه چونکه به دوايدا پیتی همزه هاتووه .

﴿هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ﴾ (الطور ۱۴)، لیړه دا هیچ دریژنا کریته وه چونکه دواوهی پیتیکی زهننه داره .

پاشکوی دريژگردنه و هکان

▪ دريژگردنه و هکی جيگيرکردن (مدُ التمكن):

له کاتي گه يشتني واويکي دريژگردنه و ه به واويکي بزواو، يا خود يايه کي دريژگردنه و ه به يايه کي بزواو پرووده دات و، سي شيوه ي هه يه:

۱- ياي دريژگردنه و ه به دواي يايه کي (شدة) داردا هاتيبت، وهک: ﴿النَّبِيْنَ﴾،

﴿عَلِيْنَ﴾، ﴿الْحَوَارِيْنَ﴾، ﴿حَيِّتُمْ﴾ بويه پيته دريژگردنه و ه (المدّ) هکه پيوستي به جيگيرکردن و پروونکردنه و ه يه.

۲- واوي دريژگردنه و ه پيش واويکي بزواو هاتيبت، وهک: ﴿ءَامَنُوا وَعَمِلُوا﴾،

يا خود يايه کي دريژگردنه و ه پيش يايه کي بزواو که وتبيبت، وهک: ﴿فِي يَوْمَيْنِ﴾، ههر بويه پيوسته هه ردوو پيتي واو و يا ليهدا به نه ندازه ي دوو جووله دريژبکريته و ه تاوه کو پاريزراوبن له تيهه لکيش يا خود که وتن.

۳- واوي دريژگردنه و ه به دواي واويکي بوردار (مضموم) دا هاتيبت، وهک:

﴿يَلُونِ﴾، يايه کي دريژگردنه و ه به دواي يايه کي ژيرداردا (مکسور) هاتيبت، وهک:

﴿مُحْيٍ - وَمُيْتٍ﴾، ليهدا پيوسته نه و دريژگردنه و ه (المدّ) ه مافي بدريت و دوو جووله دريژبکريته و ه.

تبييني: نه م دريژگردنه و ه يه (المدّ) پيوسته دوو جووله دريژبکريته و ه به لام له

کاتي وهستان له سهر ﴿النَّبِيْنَ﴾ و هاوشيوه کاني ده بنه دريژگردنه و ه ي (العارض

للسكون) و ده توانري به نه ندازه ي (۲) يا خود (۴) يا خود (۶) جووله دريژبکريته و ه.^{۱۷۹}

^{۱۷۹} الإضاءة في بيان أصول القراءة ل: ۱۴، المنير ل: ۱۱۹.

▪ دريژکردنه وهی قهره بوو (مد العوض):

بریتیه له وهستان له سهر (تنوین) یکی (منسوب) له کوتایی وشهدا، به ئەلیفییکی دريژکردنه وه، واته پیتی ئەلیفه که له جیاتی (تنوین) هکه.

ئەندازە ی دريژکردنه وهی: پیویسته (۲) جوولە دريژ بکریته وه.

نمونه: ﴿بَصِيرًا﴾، ﴿كَبِيرًا﴾، ﴿بِنَاءً﴾، ﴿مَاءً﴾، ﴿لِنَسْفَعًا﴾، ﴿وَلِيَكُونَ﴾.

تیبینی: (ت) ی (تأنیث) ی خر (مربوطة) ئەگەر (تنوین) ی (فتحة) ی هه بوو به پیتی

(ه) له سهری ده وهستی. نمونه: ﴿رَحْمَةً، نِعْمَةً﴾.^{۱۸۰}

ریزبه ندی دريژکردنه وه لاوه کیه کان: ^{۱۸۱}

دريژکردنه وه (المدّ) ه لاوه کیه کان له پرووی به هیزی و لاوازیه وه به پیی جیاوازی هۆکاره کانیاں جیاوازن، واته ئەگەر هۆکاری دروستبوونی دريژکردنه وه (المدّ) هکه به هیز بوو دريژکردنه وه (المدّ) ه کهش به هیزه، به پیچه وانه شه وه ئەگەر هۆکاره که ی لاوازیبوو دريژکردنه وه (المدّ) ه کهش لاواز ده بییت، ئەویش به م شیوه یه ی خواره وه:

۱- به هیزترینیاں دريژکردنه وه ی پاپه ند (اللازم).

۲- دريژکردنه وه ی لكاو (المتصل).

۳- دريژکردنه وه ی تووشهات و به زهننه (العارض للسكون).

۴- دريژکردنه وه ی جیا (المنفصل).

۵- دريژکردنه وه ی له جیاتی (البدل).

۶- لاوازترینیاں دريژکردنه وه ی ئاسان (اللين).

که واته ئەگەر له وشه یه کدا دوو هۆکار له هۆکاره کانی دريژکردنه وه (المدّ)

کۆبوونه وه کار به هۆکاره به هیزه که یان ده کریت، بو وینه: ﴿وَلَا ءَامِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾

^{۱۸۰} المذكرة في التجويد ل ۳۰-۳۱، المنير ل ۱۲۱.

^{۱۸۱} پروانه: فتح رب البرية شرح المقدمة الجزرية ل: ۳۷، تيسير الرحمن ل: (۲۲۶-۲۳۰).

وشه‌ی ﴿ءَامِین﴾ دوو هۆکاری درێژکردنه‌وه‌ی تێدایه، یه‌که‌میان درێژکردنه‌وه‌ی له جیاتی (البدل) ه چونکه پیتی هه‌مزه پێش پیتی درێژکردنه‌وه (المدّ) که‌وتوو. دووهمیان درێژکردنه‌وه‌ی پاپه‌ند (اللازم) ه چونکه پیتیکی زهنه‌داری بنچینه‌یی به‌ دوای پیتی درێژکردنه‌وه‌ی هاتوو، لێره‌دا کار به‌ لاوازه‌که‌ ناکریت که درێژکردنه‌وه‌ی له جیاتی (البدل) ه، به‌لکو کار به‌ هۆکاره‌ به‌هێزه‌که‌ ده‌کریت که درێژکردنه‌وه (المدّ) ه پاپه‌ند (لازم) ه‌که‌یه.

﴿بُرءَاؤًا﴾ لێره‌شدا دوو جوړ درێژکردنه‌وه (المدّ) هه‌یه، له جیاتی (البدل) و پێویستی لکاو (واجب متصل)، بۆیه کار به‌ پێویسته‌ لکاوه‌که‌ ده‌کریت، له‌ به‌ر لاوازیی له جیاتی (البدل) ه‌که‌ فه‌رامۆش ده‌کریت.

(السّمودي) ده‌لیت:

أَقْوَى الْمُدُودِ لَازِمٌ فَمَا اتَّصَلَ   فَعَارِضٌ قُدُوْ اِنْفِصَالٍ فَبَدَلُ
وَسَبَبًا مَدًّا إِذَا مَا وُجِدَا   فَإِنَّ أَقْوَى السَّبَبَيْنِ أَنْفَرَدَا

ئێبنولجه‌زه‌ریش به‌م نێو دێره‌ ئاماژه‌ی پێکردوو:

..... وَأَقْوَى السَّبَبَيْنِ يَسْتَقِلُّ.

تیبینی: له‌ کاتی خویندنی قورئانی پێرۆزدا پێویسته درێژکردنه‌وه (المدّ) هاوشیوه‌کان وه‌ک یه‌ک درێژ بکړینه‌وه، بۆ نمونه درێژکردنه‌وه‌ی (الجائز المنفصل) ئه‌گه‌ر یه‌که‌میان (٤) جووله‌ بوو ده‌بیّت تا کۆتایی خویندنه‌که‌ له‌ سه‌ر (٤) جووله‌ به‌رده‌وامیّت، هه‌روه‌ها درێژکردنه‌وه‌ی توشه‌هاتوو به‌ زهنه‌ش ده‌بیّت له‌ سه‌ر (٢) یاخود (٤) یاخود (٦) جووله‌ تا کۆتایی خویندنه‌که‌ له‌ سه‌ری به‌رده‌وامیّت.^{١٨٢}

ئێبنولجه‌زه‌ری له‌ مباره‌یه‌وه‌ ده‌لیت:

..... وَاللَّفْظُ فِي نَظِيرِهِ كَمَثَلِهِ

^{١٨٢} پروانه : هداية القاري ل ١٤٢.

به شی دهبه م

وهستان و دهستیگردن (الوقف والابتداء)

وهستان و دهستیگردن به یه کیك له به شه هره گرنگه کانی زانستی ته جوید داده نریت، چونکه به هوپه وه واتاو مه به سستی نایه ته کان بو خوینه رو بیسه ر وونده بیته وه.
به لگه:

۱- ﴿وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً﴾ (المزمل: ۴) پی شه وا عه لی خوی لی رازی بی ت له راقه ی نه م نایه ته دا فه رموویه تی: (الترتیل: تَجْوِيدُ الْحُرُوفِ وَمَعْرِفَةُ الْوُقُوفِ).^{۱۸۳} واته: چا خویندنه وه ی پیته کان و زانینی وه ستانه کانه.

۲- سه باره ت به چو نی تی قور پان خویندنی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) پرسیار کرا له (أم سلمة) - خوی لی رازی بی ت □ نه ویش فه رمووی: کان یقطع قراءته آیه آیه ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ثم یقف، ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمِ﴾ ثم یقف.^{۱۸۴} واته: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له کو تایی نایه ته کاند ا ده وه ستا، ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ده خویند پاشان ده وه ستا، ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمِ﴾ ده خویندو پاشان ده وه ستا.

ئیبنولجه زه ریش ده لی ت:

وَبَعْدَ تَجْوِيدِكَ لِلْحُرُوفِ   لَأَبْدَ مِنْ مَعْرِفَةِ الْوُقُوفِ
وَالْإِبْتِءَاءِ .....
.....

^{۱۸۳} النشر في القراءات العشر ل: (۲۰۹/۱)، الإتيان في علوم القرآن للسيوطي (۱/۱۸۰).

^{۱۸۴} پروانه ل: ۲۷.

یەكەم - وەستان (الوقف)

پیناسەى وەستان بریتىيە لە بچراندنى دەنگو وەستان لە سەر كۆتايى وشەيەك بۆ ماوہىەكى كەم تىيدا ھەناسە وەردەگرىت و نيازى دەستپىكردنەوہى ھەيە.

بەشەكانى وەستان (الوقف): وەستان دەكرىت بە چوار بەشى سەرەكیەوہ:

۱- وەستانى ناچارى (الوقف الإضطراري):

بریتىيە لە وەستانى خوینەر بە ھۆى ھەناسە تەواوبوون ياخود ھەناسە توندى ياخود پزەمو كۆكەو وەنەوزو ھەرشنىكى تر لەم بابەتانە.

ئەم جۆرە وەستانەش لە ھەموو كاتىكدا دروستە، بەلام چاكتەر وايە كە خوینەر تا بۆى دەكرى بۆ وەستانەكەى وشەى گونجاو ھەلبژىرى. لە كاتى دەستپىكردنەوہشدا ئەگەر وشەى دواى وەستانەكە گونجاو بوو لە وپوہ دەستپىدەكاتەوہ گەر نا دەگەرپتەوہ بۆ ئەو شوینەى گونجاوہ بۆ دەستپىكردنەوہ.

حوكمى: ئەم جۆرە وەستانە دروستە لە بەر ناچارى.

۲- وەستانى تاقىكردنەوہ (اختباري):

وەستانە لە سەر وشەيەكى قورئانى پىرۆز كە لە بنچىنەدا شوینى وەستان نىيە، بەلكو تەنھا بۆ تاقىكردنەوہو فىركردنى قورئانخوینە لەلایەن مامۆستاكەيەوہ تا شىوازى وەستان لە سەر ئەو وشەيە فىربىت.

نموونە: وەستان لە سەر وشەى ﴿حَاضِرِي﴾ لەئايەتى: ﴿ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ﴾

حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ﴿البقرة: ۱۹۶﴾ لە كاتى وەستاندا پىويستە پىتى ياكەى

بخوینرپتەوہ، بەلام لە كاتى گەياندندا ناخوینرپتەوہ.

حوكمى: دروستە بەو مەرجەى بگەرپتەوہ بۆ ئەو وشەيەى لە سەرى وەستاوہو بىگەيەنىت بەپاش خوئى ئەگەر بۆ دەستپىكردنەوہ گونجاو بوو، گەرنا دەبىت بگەرپتەوہ بۆ وشەيەك لەو وشانەى پىشتەر كە گونجاوون بۆ دەستپىكردنەوہ.

۳- وهستانی چاوه‌پروانی (الوقف الإنتظاري):

وهستانه له کاتی خویندنه‌وه به کوکردنه‌وه‌ی قیرائات (جمع القراءات) بو دهرهینانی هه‌موو پرووه (وجه) کان.^{۱۸۵}

له‌م جوړه وهستانه‌وه ئه‌وه‌ی پيشووشدا ته‌واوکردنی واتا به مه‌رج نه‌گپراوه، به‌لکو قورئانخوین له هه‌ر وشه‌یه‌کدا بیه‌وی ده‌توانیت بوه‌ستی و هه‌موو شیوه‌کان دهره‌به‌ینی و روینیان بکاته‌وه مه‌گه‌ر وشه‌یه‌ک واتا تیکبدا یاخود واتایه‌کی خراپ بگه‌یه‌نییت. حوکمی: دروسته‌و، هه‌رچیه‌ک بو وهستانی پيشوو و ترا بو ئه‌میش ده‌وتریته‌وه.^{۱۸۶}

۴- وهستانی ئاره‌زوومه‌ندانه (اختیاری):

بریتیه له وهستانی خویننه‌ر به ویست و چه‌زی خوئی، هه‌ر ئه‌م جوړه‌ش له بابته‌ی وهستاندا جیگای مه‌به‌سته.

ئه‌میش ده‌کریت به چوار به‌شه‌وه:^{۱۸۷}

(۱) وهستانی ته‌واوتر (تام).

(۲) وهستانی ته‌واو (کافی).

(۳) وهستانی باش (حسن).

(۴) وهستانی ناشیرین (قبیح).

---

^{۱۸۵} (د. دیاری)

^{۱۸۶} پروانه: أحكام قراءة القرآن لا ۲۵۳، تیسیر علم التجويد لا ۲۸۷، التبیین فی أحكام تلاوة الكتاب المبین لا ۴۶۴.

^{۱۸۷} ئه‌م دابه‌شکردنه کاری زانایانی پاشینه وهک: (أبو عمرو الداني ت ۴۴۴هـ)، (أبو الفضل الرازي ت ۴۵۴هـ)، (السجائوندي ت ۵۳۰هـ) و، په‌سه‌ندکراوی (ابن الجزري ت ۸۳۳هـ) یشه په‌حمه‌تی خویان لیبیت.

(۱) وهستانی ته او تر (تام) ۱۸۸: وهستانه له سهر پرسته یه کی ته او که نه له پرووی
 و اتاو نه له پرووی (إعراب) هوه هیچ په یوه نډیه کی به پاش خو یه وه نییه.
 حوکمه که ی: وهستان با شتره، گه یان د نیش دروسته.

نمونه:

- کۆتایی ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾
- کۆتایی چیرۆک و باسه کان وهک: ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (البقرة: ۵)
 چونکه باسی ئیمانداران کۆتایی دیت.
 به لأم مهر جیش نییه له کۆتایی هه موو باسی کدا بیټ، وهک: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ
 وَالَّذِينَ مَعَهُ...﴾ لیره دا وهستان له سهر وشه ی ﴿اللَّهُ﴾ (تام) هو باسه که ش کۆتایی
 نه هاتوه.

• زۆر جار ده که ویتته کۆتایی نایه ته کان.

جاری واش هیه ده که ویتته سه ره تای نایه ت وهک وهستان له سهر ﴿وَبِاللَّيْلِ﴾ له
 نایه تی ﴿وَإِنكُمْ لَتَمُرُونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ [الصفات:
 [۱۳۷، ۱۳۸]

هه روه ها وهستان له سهر ﴿وَزُحْرَفًا﴾ له نایه تی ﴿وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُررًا عَلَيْهَا
 يَتَّكُونَ ﴿١٩﴾ وَزُحْرَفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا﴾ [الزخرف: ۳۴، ۳۵]
 • هه نډی جاریش ده که ویتته نزیک کۆتایی نایه ت وهک وهستان له سهر ﴿أَذَلَّةٌ﴾ له
 نایه تی: ﴿قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعزَّةَ أَهْلِهَا أَذَلَّةً وَكَذَلِكَ
 يَفْعَلُونَ﴾ [النمل: ۳۴]

^{۱۸۸} تیسیر علم التجوید ل: (۲۸۹-۲۹۵)، التبیین فی احکام تلاوة الكتاب المبین لا (۶۷-۶۷۷)

• جاروباریش دهکه ویته ناوه پراستی نایه ته وه وهک وهستان له سه ر ﴿وَالْمِيزَانَ﴾

﴿اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ﴾ [الشورى: ۱۷]

نیشانه ی له (مصحف) دا: زۆر جار نیشانه ی (قلی) ی بۆ دانراوه نه گهر نه که وتیته کو تایی نایه ت^{۱۸۹}، له کو تایی نایه تیشدا هیج نیشانه یه کی بۆ دانه نراوه .

نیشانه کانی ناسینه وه ی:

زۆر جار یه کی له مانه ی خواره وه به دوایدا دیت، بۆ زیاتر پروونکردنه وه ی ئەم

نیشانه یه م ﴿﴾ بۆ داناهه:

- پرسیار (استفهام)، وهک:

﴿اللَّهُ تَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ ﴿﴾ ﴿﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ ﴿﴾ (الحج ۶۹-۷۰)

- بیته ی (یا: النداء) وهک:

﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ﴿﴾ ﴿﴾ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ ﴿﴾ (البقرة: ۲۰-۲۱)

- نامرازی مه رج (شرط)، وهک: ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ﴾

﴿﴾ ﴿﴾ مَن يَعْمَلْ سُوءًا بِهٖ مُجْرًا...﴾ ﴿﴾ (النساء: ۱۲۳)

- داخوازی (فعل الأمر)، وهک: ﴿ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّاكِرِينَ﴾ ﴿﴾ ﴿﴾ وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا

يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ ﴿﴾ (هود: ۱۱۴-۱۱۵)

- جیاکردنه وه ی نایه ته ی سزا له نایه ته ی به زه یی وهک:

﴿فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ ﴿﴾

﴿﴾ ﴿﴾ وَدَبَّرَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ﴿﴾ (البقرة: ۲۴-۲۵)

^{۱۸۹} (النيسابوری) یش نیشانه ی (طی) بۆ داناهه .

پاشکوی وهستانی ته او تر (التام):

یه کهم: وهستانی پرونکردنه وه (البيان) یا خود پاپه ند (اللازم):^{۱۹۰}
وهستانه له سهر وشه یه که نه گهر بگه یه نری به وشه ی دواى خوی مانای نایه ته که
پیچه وانه ده بیته وه، یا خود دهیشیوینیت.

حوکمی: وهستان له سهری پیویسته.^{۱۹۱}

نیشانه ی له (مصحف): دا: زانایان بو ئه م جوړه وهستانه سهره پیتی میمیان (م) به
بجووکی به نیشانه بو داناوه وه به میمی خه نجهری ده ناسریت.
نمونه:

﴿ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ﴾ (الأنعام: ۳۶)

﴿ فَلَا تَحْزَنْكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴾ (یس: ۷۶)

﴿ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ﴾ (البقرة: ۲۶)

﴿ لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَحَنُ أَعْيَاءُ ﴾ (آل عمران: ۱۸۱)

﴿ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ ﴾ (المائدة: ۷۳)

﴿ أُولَئِكَ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ ﴾ (الأعراف: ۱۸۴)

لیړه شدا وهستان له سهر وشه ی ﴿ يَتَفَكَّرُوا ﴾ پیویسته با له (مصحف) یشدا

نیشانه ی وهستانی پیویستی بو دانه نرابیت، بو ئه وه ی پیتی (ما) بیته (نافیه)،
چونکه له کاتی گه یانندا ده بیته (موصوله) و مانای نایه ته که ده گوړیت.^{۱۹۲}

^{۱۹۰} ئه شمونی له کتیبی (منار الهدی) دا ناوی ناوه پرونکردنه وه (البيان)، سه جاوه ندیش ناوی ناوه
پاپه ند (اللازم)، به لام ناوی (البيان) گونجاوتره چونکه به هو ی وهستانه وه ماناکه ی پروون و روشن
ده بیته وه.

^{۱۹۱} مه به ست له پاپه ند (اللازم) پاپه ندی زار او ه بیبه نه که شه رع ی، واته وهستان پیویسته له بهر
ته او یوونی ماناکه ی نه که ئه وه ی که هر که س پیی هه ستی پاداشت و هر ده گریت و ئه وه شی
ئه نجامی نه دات سزا ده دریت. پروانه: تیسیر علم التجوید ل: ۲۹۳، أحكام قراء القرآن ل: ۲۵۵.

^{۱۹۲} پروانه: تیسیر الرحمن ل ۲۹۳

﴿لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ (الفتح: ٩)

هروهها لییرهشدا وهستان له سهه وشهی ﴿وَتُوَقِّرُوهُ﴾ پیویسته، بو جیاکردنهوهی

هردوو راناوی (ههه) له یهکتر، چونکه راناوی ﴿وَتُسَبِّحُوهُ﴾ بو پیغهمهبر (ﷺ)

دهگهپریتتهوهو، راناوی (ههه)ی ﴿وَتُسَبِّحُوهُ﴾ بو خوی گهوره دهگهپریتتهوه. ^{١٩٣}

دووم: وهستانی جبریل (وقف جبریل^{١٩٤}): وهستان له سهه سوننهته، چونکه

جبریل سهلامی خوی لیبیت له سهه وهستاوه، هروهها پیغهمهبریش (ﷺ) لهکاتی

وتنهوهی بهدوای جبریلدا له سهه وهستاوه.

ئهه وهستانهش له (١٠) شوینی قورئانی پیروزدایه: ^{١٩٥}

^{١٩٣} بروانه: حق التلاوة ل ١٠٢-١٠٣.

^{١٩٤} وهستانی پیغهمهبریشی (وقف النبی) (ﷺ) پی دوتریت.

^{١٩٥} بروانه: هداية القاري إلى تجويد كلام الباري ل: ٣٧٦-٣٨٢، هروهها (١١) وهستانی تری

(جبریل)ی له سههچاوهکانهوه هیناوهو دهلیت ههموویان (صحیح)ن و خاوهنی (حق التلاوة) ل:

١٠٥، (المنیر)یش ل: ١٨٢، لیبهوه وهریانگرتتووه که ئهمانه:

١- ﴿وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ حَيْرٍ يَعْلَمَهُ اللَّهُ﴾ (البقره: ١٩٧)

٢- ﴿وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ﴾ (آل عمران: ٧)

٣- ﴿مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ﴾ (المائدة: ٣٢)

٤- ﴿أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ﴾ (یونس: ٢)

٥- ﴿قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقُّ﴾ (یونس: ٥٣)

٦- ﴿وَلَا تَحْزَنْكَ قَوْلُهُمْ﴾ (یونس: ٦٥)

٧- ﴿وَلَقَدْ نَعَلْنَا أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ﴾ (النحل: ١٠٣)

٨- ﴿وَإِذْ قَالَ لُقْمَنُ لَابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ (لقمان: ١٣)

٩- ﴿وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ (غافر: ٦)

بؤدهستنیشانکردنی نیشانه‌ی (۱۰۸) م بوداناوه.

۱- ﴿وَلِكُلِّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّیْهَا ۖ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۗ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَكُ مِثَّ يَأْتِ اللَّهُ

جَمِيعًا﴾ (البقرة: ۱۴۸)

۲- ﴿قُلْ صَدَقَ اللَّهُ ۗ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (آل

عمران: ۹۵)

۳- ﴿وَلَكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۖ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۗ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ

جَمِيعًا﴾ (المائدة: ۴۸)

۴- ﴿قَالَ سُبْحٰنَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّكَ ۗ إِن كُنْتُ فَقَدْتُ قَلْبَهُ

عَلِمْتَهُ﴾ (المائدة: ۱۱۶)

۵- ﴿قُلْ هٰذِهِ سَبِيلِي ۖ أَدْعُو إِلَى اللَّهِ ۗ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي﴾ (يوسف: ۱۰۸)

۶- ﴿كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ۗ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ﴾ (الرعد: ۱۷)

۷- ﴿خَلَقَ الْإِنسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا هُوَ حَصِيمٌ مُّبِينٌ ۗ وَاللَّانِعْمَ ۗ خَلَقَهَا ۗ

لَكُمْ فِيهَا دِفءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ (النحل: ۴)

۸- ﴿أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا ۗ لَا يَسْتَوُونَ﴾ (السجدة: ۱۸)

۹- ﴿ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ۗ فَحَشَرَ ۗ فَنَادَىٰ﴾ (النازعات: ۲۲-۲۳)

۱۰- ﴿لَيْلَةَ الْقَدْرِ ۗ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۗ تَنزَلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا﴾ (القدر: ۳-۴)

۱۰- ﴿تَنزَلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾ (القدر: ۴)

۱۱- ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْهُ﴾ (النصر: ۳)

(۲) وهستانی ته‌واو (کافی): وهستانه له‌سه‌ر پرسته‌یه‌ک له خودی خویدا مانای دروست ده‌به‌خشییت، به‌لام له پرووی واتاوه -نه‌ک له پرووی (إعراب)ه‌وه- په‌یوه‌ندی به‌دوای خو‌یه‌وه ماوه.

حوکمی ئەم وهستانه: وهستان و گه‌یاندن وه‌ک یه‌ک په‌سه‌ندکراوه.

نیشانه‌ی وهستانی (کافی): زۆر جار له (مصحف)دا نیشانه‌ی (ج)ی بۆ دانراوه، واته: وهستان و نه‌وه‌ستان وه‌ک یه‌کن.

نمونه:

﴿أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ [البقرة: ۶]

﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ [البقرة: ۱۰]

وهستان له سه‌ر وشه‌ی (البیت) له ئایه‌تی: ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۗ الَّذِي

أَطَعَهُمْ مِّنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ﴾ (قریش ۳-۴)

زۆر جار ده‌که‌وینه‌کۆتایی ئایه‌ته‌وه وه‌ک کۆتایی ئایه‌ته‌کانی هه‌ر یه‌ک له سوپه‌ته‌کانی [الجن، المدثر، التکویر، الإنفطار، الإنشقاق]

نیشانه‌کانی وهستانی (کافی):

زۆر جار یه‌کیک له مانه‌ی خواره‌وه به‌دوایدا هاتووه: ۱۹۶

- (مبتدأ)، وه‌ک: ﴿وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ﴾

﴿اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ﴾ [البقرة: ۸۵]

- کردار (فعل) وه‌ک: ﴿وَإِنْ مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا ۗ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا﴾

(المائدة: ۹۵)

^{۱۹۶} أضواء البيان في معرفة الوقف والأبتداء جمال إبراهيم القرش ل ۱۵- ۱۶، التبيين ل: ۴۷۹-۴۸۱.

- (مفعول به) (فعل) يَكِي (محذوف) وهك: ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا

يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ ﴿مُتَّبِعِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ﴾ (الروم: ٣٠)

- (إن) ي زِيدَار (مكسور): ﴿أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُونِ

الرَّحْمَنِ ﴿٢١﴾ ﴿إِنَّ الْكٰفِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ﴾ (الملك: ٢١، ٢٠)

- (بل): ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ﴿٨٨﴾ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ﴾

(البقرة: ٨٨)

تَيْبِينِي: ههندي جاريش وهستان له پيش (بل) هوه نيشانهي وهستاني باشه

(الوقف الحسن).

- (لا): ﴿وَالْقَمَرَ قَدَّرْتَهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٤٠﴾ لَا الشَّمْسُ

يَنْبَغِي هَآءَ أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ ﴿٤٠﴾ (يس: ٤٠)

- (سين) و(سوف) ﴿أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ ﴿١٩﴾ سَتَكْتَبُ شَهَادَتَهُمْ وَيُسْأَلُونَ﴾ (الخرف: ١٩)

﴿قُلْ يٰقَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ﴿١٣٥﴾ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن تَكُونُ

لَهُ عِنقِبَةُ الدَّارِ ﴿١٣٥﴾ (الأنعام: ١٣٥)

- نهري (النفى) يان (استفهام) وهك: ﴿فَأَعْقِبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ

بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾ يَعْمُوا أَلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ

سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ ﴿٧٧﴾ (التوبة: ٧٧)

- (نعم) و (بنس) وهك: ﴿وَوَهَبْنَا لِداوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣٠﴾

(ص: ٣٠)

تیبینی: له وهستانی تهواو (الوقف الكافي) دا پله بهندی ههیه، بۆ نموونه:

﴿ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ﴾ وهستانیکی تهواوه

﴿ فَرَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ﴾ له یه کهم تهواوتره

﴿ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴾ له ههر دووکیان تهواتره.

(۳) وهستانی باش (الحسن): وهستانی له سههر وشهیهک مانای دروست بییت، بهلام

له پرووی ماناو (إعراب) هوه په یوهندی به پاش خۆیه وه ههیه.

حوکمی ئەم وهستانی: وهستان له سههری باش و دروسته بهو وشهیهی که بهدوای

وهستانی که دا دیت دهست پیبکه یته وه به مهرجیک واتایه کی ناشیرین نه گه یه نییت.

وهکو: وهستان له سههر ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ ﴾ی سوهرتی (الفاحة) که وهستانیکی باشه،

بهلام دهستی کردن به ﴿ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ دهستی کردنی ناشیرینه.

ههروهها وهستان له سههر وشهیهی ﴿ الرَّسُولِ ﴾ باشه بهلام دهستی کردن به ﴿ وَإِنَّا كَافِرُونَ ﴾

﴿ أَنْ تُوْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ ﴾ [المحنة: ۱] دروست نییه و دهبیته وهستانیکی ناشیرین.

بهلام ئەگەر کۆتایی نایهت بوو پیویست به گه رانه وه ناکات، چونکه وهستان له

سههر کۆتایی نایهت ههکان سوننه ته ههروهک (أم سلمة) خوای لی رازی بییت له پیغه مبهروه

(ﷺ) گپراویه تیه وه،^{۱۹۷} ئەمیش به مهرجیک په یوهندی زۆری به پاش خۆیه وه نه بییت

گه رنا وا باشتره بگه ریته وه بۆ وشهیهکی گونجاو با له کۆتایی نایهتیشدا

وهستی بییت.^{۱۹۸}

نموونه: ﴿ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴾ ﴿ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ﴾

(البقرة: ۲۲۰، ۲۱۹)

^{۱۹۷} پروانه لاپه ره ۲۷.

^{۱۹۸} پروانه: تیسیر علم التجوید ل: ۲۹۷-۳۰۱،

(٤) وهستانی ناشیرین (قبیح):^{٢٠١} وهستانه له سهر وتهیهك له خودی خویدا له پروی وشه و ماناوه واتای ته‌او نابه‌خشیئت، له بهر په‌یوه‌ست بوونی به پاش خویه‌وه هر بویه مانایه‌کی بی مه‌به‌ست یا خود خراب ده‌گه‌یه‌نیئت.

حوکمی ئەم وهستانه: دروست نییه له کاتی ناچاریدا نه‌بیئت، وهك: كوکه و پژمه و هه‌ناسه توندی، له‌م باره‌شدا پیویسته له کاتی ده‌ستی‌کردنه‌وه‌دا بگه‌ریته‌وه بو پیش وهستانه‌که بو ئەو شوینه‌ی مانایه‌کی دروست ده‌به‌خشیئت.

ئیب‌نول‌جه‌زهری ده‌لیئت:

وَعَبَّرَ مَا تَمَّ قَبِيحٌ وَلَهُ
الْوَقْفُ مُضْطَرًّا وَيَبْدَأُ قَبْلَهُ.

وهستانی (قبیح) چوار شیوه‌ی هه‌یه:

١- ده‌قه پی‌رۆزه‌که والی ده‌کات که هه‌یچ واتایه‌ک نه‌به‌خشی، وه‌کو:

وهستان له سهر ﴿وَهَلْ أَتٰنَكَ﴾ ی نایه‌تی ﴿وَهَلْ أَتٰنَكَ حَدِيثٌ مُّوسَى﴾ (طه ٩)

وهستان له سهر ﴿أَسْمَرَ﴾ نایه‌تی ﴿سَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ (الأعلى: ١)

٢- واتایه‌ک ده‌به‌خشیئت که په‌روه‌ردگار مه‌به‌ستی ئەو واتایه‌ نیه، وه‌ک وهستان له

سهر وشه‌ی ﴿وَالْمَوْتَى﴾ ی نایه‌تی: ﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى﴾ (الأنعام: ٣٦)

یا خود وهستان له‌سهر وشه‌ی ﴿الصَّلٰوة﴾ ی نایه‌تی: ﴿يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرُبُوا

الصَّلٰوة وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾ (النساء ٤٣)

٣- وهستان له سهر وشه‌یه‌ک که واتاکه‌ی شایسته نه‌بیئت به‌خوای په‌روه‌ردگار،

یا خود واتایه‌ک بگه‌یه‌نی که پیچه‌وانه‌ی بیرو باوه‌ری ئیسلامی بیئت، وه‌کو وهستان له

سهر وشه‌ی ﴿لَا يَهْدِي﴾ له نایه‌تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِينَ﴾ (المنافقون ٦)

^{٢٠١} پروانه: تیسیر الرحمن ل ٢٩٩-٣٠٠، تیسیر ل: ٣٠٦-٣٠٩، التبیین ل: ٥٠١-٥٠٤.

سه‌جاوه‌ندی ناوی ناوه وهستانی قه‌ده‌غه (القوف الممنوع).

ههروهها وهستان له سهه ﴿لَا يَسْتَحْيَ﴾ له ئايهتي: ﴿وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيَ مِنْ الْحَقِّ﴾
(الأحزاب: ٥٣)

٤- وهستاني زور له خوكردن (التعسف): وهستانه له سهه وشهيهك كه مانايهكي
بي مهيهست دهگهيه نيٽ، ئەم جوړهش ههندي له بهناو قورئانخويئنهكان به نارهوايي له
سهري دهوهستن. نموونه:

وهستان له سهه وشهه ﴿فَلَا جُنَاحَ﴾ وپاشان دهستييكردن به ﴿عَلَيْهِ﴾ له ئايهتي:
﴿إِنَّ الصِّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ
يَطُوفَ بِهِمَا﴾ (البقرة: ١٥٨)

وهستان له سهه ﴿لَا تُشْرِكْ﴾ له ئايهتي: ﴿وَإِذْ قَالَ لُقْمَنُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ
لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (لقمان: ١٣)

نيشانهه وهستاني ناشيرين له (مصحف)دا: سهجاوهندي نيشانهه (لا)ه بو
داناوه، واته: له سهري مهوهسته.

دووم: دستپیگردن (الابتداء)

دستپیگردن: بریتیه له دستپیگردنه‌وی خویندن پاش بچراندن یاخود وهستان و کوتاییهینان به خویندن، دستپیگردنه‌وش به ویستی خوینه‌رو ناچاریی تیدا نییه، ده‌کریت به دوو به‌شی سهره‌کیه‌وه:

(۱) دستپیگردنی دروست (الابتداء الجائن):

دستپیگردنه به واتایه‌ک له خودی خویدا سهره‌به‌خویه و واتایه‌ک پرونده‌کاته‌وه که پیچه‌وانه نییه له گه‌ل نه‌وه‌ی خوای گه‌وره ویستوو‌یه‌تی. ده‌بی‌ت به‌سی به‌شیشه‌وه:

۱- دستپیگردنی ته‌واوتر (الابتداء التام): دستپیگردنی‌که به دوا‌ی وهستانی (تام) دا دی‌ت، یاخود دستپیگردنی‌که له پرووی (اعراب) و واتاوه هیچ په‌یوه‌ندی‌ه‌کی به پیش خو‌یه‌وه نییه.

وه‌ک: دستپیگردن به سهره‌تای سو‌ره‌ته‌کان، چیرۆکه‌کان، نایه‌ته‌کانی نه‌حکام، سیفه‌ته‌کانی ئیمانداران یاخود بی‌یاوه‌ران یاخود دوو پرووان، سهره‌تای باسکردنی به‌هه‌شت یاخود دۆزه‌خ، یاخود پاش وهستانی ته‌واوتر (التام) و پروونکردنه‌وه (البيان). ۲۰۲

۲- دستپیگردنی ته‌واو (الإبتداء الكافي): دستپیگردنی‌که به دوا‌ی وهستانی (کافی) دا دی‌ت، یاخود دستپیگردنه به پرسته‌یه‌ک که واتایه‌کی ته‌واو ده‌به‌خشیت، به‌لام هه‌ر له‌پرووی واتاوه په‌یوه‌ندی به پیش خو‌یه‌وه هه‌یه، وه‌ک:

﴿أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ﴾ (البقرة: ۵)

﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ (البقرة: ۱۰)

۳- دستپیگردنی باش (الابتداء الحسن): دستپیگردنی‌که به‌دوا‌ی وهستانی (باش) دا دی‌ت، یاخود دستپیگردنه به‌پرسته‌یه‌ک له پرووی مانا و (اعراب) هوه په‌یوه‌ندی به پیش خو‌یه‌وه هه‌یه.

۲۰۲ المذكرة في التجويد ل ۸۸، تيسير علم التجويد ل: ۳۱۳.

وهك:

دهستیپکردن به ﴿مَنْ قَبْلُ﴾ له نایه تی: ﴿...وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿١٦٦﴾ مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ﴿٣٥﴾﴾ (آل عمران: ۳-۴)

ههروهها دهستیپکردن به ﴿مَنْ يَقُولُ﴾ له نایه تی: ﴿وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَيَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ (البقرة: ۸)

(۲) دهستیپکردنی ناشیرین (الابتداء القبیح):

دهستیپکردنه به پرستهیهك كه هیچ مانایهك نابه خشی یا خود دهیشیوینی یا خود مانایهك ده به خشی كه خوی گه وره مه بهستی نییه، بویه پیویسته له سهر قورنابخوین خوی لهم جوړه دهستیپکردنانه بیاریزیت هه رچنده به مه بهستی خراپیشه وه نه بییت. بو نمونه دهستیپکردن به:

﴿إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَحَنُ أَعْيَاءُ﴾ (آل عمران: ۱۸۱)

﴿إِنَّ اللَّهَ تَالِثُ ثَلَاثَةٍ﴾ (المائدة: ۷۳)

﴿يَدُ اللَّهِ مَغْلُوبَةٌ﴾ (المائدة: ۶۴)

﴿عَزِيزٌ ابْنُ اللَّهِ﴾ (التوبة: ۳۰)

﴿الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ﴾ (التوبة: ۳۰)

وهستان (السكت)

السكت: وهستان ياخود بيدهنگبون له سهر وشهيهكى قورئانى پيرؤز بؤ ماوهيهكى كه م (٢ جووله) به بى هه ناسه دان.^{٢٠٣}

شوينهكانى (السكت) له قورئانى پيرؤزدا: له ريوايهتى (حفص) له (عاصم) وه له ريگاي (الشاطبية) وه چوار (سكتة) ي ئهرك (واجب) هه ن كه ئه مانه ن:

١- وهستان (سكتة) له سهر پيتى ئهليفى وشهى (عوجا) له ئايهتى ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ

الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيَّ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۗ ﴿١﴾ قِيمًا... ﴿الكهف: ١-٢﴾ ئه مهش له

بارى گه ياندندا، ئه گينا وهستان له سهر وشهى ﴿عِوَجًا﴾ دروسته چونكه كوتايى ئايهته.

٢- وهستان (سكتة) له سهر پيتى ئهليفى وشهى ﴿مَرَقَدِنَا ۗ﴾ له ئايهتى: ﴿قَالُوا

يُؤَيَّلْنَا مَنْ بَعَثْنَا مِنْ مَرَقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ﴾ (يس: ٥٢)

ليردها وهستانى ته او (الوقف التام) يش دروسته.

٣- وهستان (سكتة) له سهر پيتى نونى وشهى ﴿مَنْ﴾ له ئايهتى:

﴿وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ﴾ (القيامة: ٢٧)

٤- وهستان (سكتة) له سهر پيتى لامى وشهى ﴿بَلَّ﴾ له ئايهتى ﴿كَلَّا بَلَّ رَانَ عَلَيَّ

قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (المطففين: ١٤)

نیشانهى (سكتة) كان له (مصحف) دا: زانايان پيتى (س) به بچووكى له سهر پيتى

كوتايى وشهكه به نيشانه بؤ داناوه.

^{٢٠٣} بروانه: غاية المرید في علم التجويد ل ٢٣٤-٢٣٥.

پیشہوا (الشاطبي) یش به دوو دیر نامازہی بو (سکتہ)کانی (حفص) کردوہ: ۲۰۴
 وَسَكَّتْ حَفْصٌ دُونَ قَطْعِ لَطِيفَةً عَلَى أَلْفِ التَّنُوبِينَ فِي عَوْجًا بَلًا
 وَفِي نُونٍ مِّنْ رَّاقٍ وَمَرَّقَدِنًا وَلَا مَ بَلْ رَانَ وَالْبَاقُونَ لَا سَكَّتْ مُوصَلًا
 ہرودہا دوو (سکتہ)ی تریش له (حفص)ہوہ ریوایہ تکرارہ، بہ لَامِ تُهْرِكُ (واجب)
 نین بہ لکو ریپیدراو (جائن):

۱- وەستان (سکتہ)ی نیوان سوپرتی (الأنفال) و (التوبة)، کہ یه کیکه له سی
 شیوازی گه یاندنی ئەم دوو سوپرتہ به یه کهوہ، واتہ: بچراندنی ہر دوو کیان،
 گه یاندنی ہر دوو کیان بہ بی وەستان و بہ بی (سکتہ)، (سکتہ) له نیوانیاندنا.

۲- وەستان (سکتہ) له سہر پیتی های وشہی (مالیہ) لہ نایہ تی: ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي
 مَالِيَةَ ۗ هَلْكَ عَنِّي سُلْطَانِيَةَ﴾ (الحاقہ: ۲۸، ۲۹)

لیرہ شدا خویندنه وہی بہ وەستان (سکتہ) و بہ بی وەستان (سکتہ) ش دروستہ،
 بہ لَامِ وەستان (سکتہ) کہ له پیشترہ، بہ لَامِ ئەگەر بہ بی (سکتہ) خوینرایہ وہ پیویستہ
 ہر دوو پیتی (ھ) تیہہ لکیش بکرین، چونکہ تیہہ لکیشی لیچووی بچوکن. ۲۰۵

۲۰۴ پروانہ: متن الشاطبية المسمى حرز الأمانی ووجه التهانی فی القراءات السبع للشاطبي، لا ۶۶.

۲۰۵ پروانہ: تیسیر الرحمن ل ۳۰۴.

نیشانه‌کانی وهستان

م: نیشانه‌ی وهستانی پاپه‌ند (لازم).

قلی: نیشانه‌ی وهستانی ته‌واوی ره‌ها (التام المطلق)، واته: وهستان (وقف) چاکتره.

ج: نیشانه‌ی وهستانی ته‌واو (الوقف الكافي)، واته: وهستان و گه‌یاندن وه‌ک یه‌کن.

صلی: نیشانه‌ی وهستانی باش، به‌لام گه‌یاندن (وصل) چاکتره.

لا: نیشانه‌ی وهستانی ناشیرینه، واته: (الوقف القبیح)

..: ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر یه‌کیک له‌م دوو نیشانه‌یه‌ بوه‌ستی له‌ سه‌ر ئه‌وی تریان

ناوه‌ستی، ده‌شتوانی له‌ سه‌ر هیچ کامیان نه‌وه‌ستی.

وهستان له سهر کۆتایی وشهکان

قورئانخوین دهتوانی به سی شیوه له سهر کۆتایی وشهکانی قورئانی پیرۆز بوهستی: ۲۰۶

۱- زهنه‌ی پروت (السكون المحض): ئەم شیوه‌یه بنچینه‌یه (أصل) له وهستاندا، چونکه عه‌رب له قسه‌کردندا به‌زهنه (ساکن) ده‌ستپێناکه‌ن و به بزواویش (متحرک) کۆتایی به قسه‌کردن ناهێن.

۲- الروم: دهربرینی به‌شیک له جووله (حركة) ی کۆتایی وشه‌که، به شیوه‌یه‌که که‌سی نزیکه گویگر بیبستی و که‌سی دوور نه‌یبستی. مه‌به‌ست له جووله (ضمّة) و (کسرة) یه‌و هه‌چ جیاوازیه‌که نییه ئه‌گه‌ر وشه‌که (مبني) یاخود (مُعرب) بیته. زوریک له زانایان ده‌لێن دوو له سهر سی جووله (حركة) ی بیته‌که ده‌مێنێته‌وه.

تیبینی: له‌م دۆخانه‌ی خواره‌وه‌دا (رۆم) قه‌ده‌غه‌یه:

أ- ئه‌گه‌ر کۆتایی وشه‌که سهر (فتحة) بوو.

ب- له میمی کۆ (جمع‌دا، وه‌ک): ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمْ﴾ ته‌نها به‌زهنه له سهری

ده‌وه‌ستیت.

ت- (هاء التانیث) یاخود (التاء المربوطة) چونکه له سهری بوهستی ده‌بیته پیتی

(ه)، وه‌ک: ﴿وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ﴾

ث- های پاناو (هاء الضمیر) له سهر پای به‌هیزی زانایان، وه‌ک: ﴿إِنَّهُ رُءُوسٌ﴾، ﴿عَلَيْهِ﴾

ج- ژیر (کسرة) ی کاتی (عارض)، وه‌ک: ﴿أُمَّ أَرْتَابُوا﴾

۳- الإشمام: کۆکردنه‌وه‌ی لیو له پاش زهنه‌دارکردنی (إسکان) بیته بۆر (ضمّة)

داره‌که به بی دهربرینی ده‌نگ، به شیوه‌یه‌که چاوساغ ده‌یبینی و نابینا نابینیته.

واته شیوه‌ی هه‌ردوو لیو وه‌ک شیوه‌ی دهربرینی پیتی واوی لیدیت. که‌واته (إشمام)

شیوازه نه‌ک ده‌نگ.

۲۰۶ پروانه: فتح رب البریة ل ۵۸ - ۵۹.

ژ	جوړ	جوړلې پيټې کوټايي	نمونه	شيوه کاني وهستان
۱	زه ننه ی بنچينه یی	زه ننه	فَلَا تَهَرُّ	۱- زه ننه ی پروت
۲	بزواو له کاتي گه یان دنداو پيشه وه ی پيټی دريژکردنه وه (المدّ و ناسان (اللين) نه بیټ	سهردار (مفتوح)	هُنَالِكَ	۱- زه ننه ی پروت
		ژيړدار (مکسور)	رَبِّ	۱- زه ننه ی پروت ۲- الروم
		بوړدار (مضموم)	لَهُ الْحَمْدُ	۱- زه ننه ی پروت ۲- الروم ۳- الإشمام
۳	دريژکردنه وه ی توشه اتوو به زه ننه یا خود ناسان (اللين)	سهردار (مفتوح)	الَّذِينَ الْقَوْلَ	۱- زه ننه له گه ل (۲) جوړه ۲- زه ننه له گه ل (۴) جوړه ۳- زه ننه له گه ل (۶) جوړه
		ژيړدار (مکسور)	مَتَابِ الْحَسَنِينَ	۱- زه ننه له گه ل (۲) جوړه ۲- زه ننه له گه ل (۴) جوړه ۳- زه ننه له گه ل (۶) جوړه ۴- (الروم) له گه ل (۲) جوړه
	بوړدار (مضموم)	نَسْتَعِينُ	۱- زه ننه له گه ل (۲) جوړه ۲- زه ننه له گه ل (۴) جوړه ۳- زه ننه له گه ل (۶) جوړه ۴- (الروم) له گه ل (۲) جوړه ۵- (الإشمام) له گه ل (۲) جوړه ۶- (الإشمام) له گه ل (۴) جوړه ۷- (الإشمام) له گه ل (۶) جوړه	
	سهردار (مفتوح)	عَلِيمًا	۱- گوړینی (تنوین) بو نه لیف	
۴	تنوین دار	ژيړدار (مکسور)	حَمِيدٍ	۱- زه ننه له گه ل (۲) جوړه ۲- زه ننه له گه ل (۴) جوړه ۳- زه ننه له گه ل (۶) جوړه

۴- (الروم) له گهڼ (۲) جووله				
۱- زهننه له گهڼ (۲) جووله ۲- زهننه له گهڼ (۴) جووله ۳- زهننه له گهڼ (۶) جووله ۴- (الروم) له گهڼ (۲) جووله ۵- (الإشمام) له گهڼ (۲) جووله ۶- (الإشمام) له گهڼ (۴) جووله ۷- (الإشمام) له گهڼ (۶) جووله	سَمِيعٌ	بۆردار (مضموم)		
۱- زهننه له گهڼ (۴) جووله ۲- زهننه له گهڼ (۵) جووله ۳- زهننه له گهڼ (۶) جووله	شَاءَ	سهردار (مفتوح)		
۱- زهننه له گهڼ (۴) جووله ۲- زهننه له گهڼ (۵) جووله ۳- زهننه له گهڼ (۶) جووله ۴- (الروم) له گهڼ (۴) جووله ۵- (الروم) له گهڼ (۵) جووله	مِنَ السَّمَاءِ	ژيړدار (مكسور)	دریژکردنه وهی پیویستی لكاو	۵
۱- زهننه له گهڼ (۴) جووله ۲- زهننه له گهڼ (۵) جووله ۳- زهننه له گهڼ (۶) جووله ۴- (الروم) له گهڼ (۴) جووله ۵- (الروم) له گهڼ (۵) جووله ۶- (الإشمام) له گهڼ (۴) جووله ۷- (الإشمام) له گهڼ (۵) جووله ۸- (الإشمام) له گهڼ (۶) جووله	يَشَاءُ	بۆردار (مضموم)		
۱- زهننه له گهڼ (۶) جووله	صَوَافٍ	سهردار (مفتوح)	دریژکردنه وهی	
۱- زهننه له گهڼ (۶) جووله ۲- (الروم) له گهڼ (۶) جووله	مُضَارٍ	ژيړدار (مكسور)	پاپه ند (المدُّ اللّازم)	۶

۱- زهننه له گهل (٦) جووله ۲- (الروم) له گهل (٦) جووله ۳- (الإشمام) له گهل (٦) جووله	وَالدَّوَابُّ	بوردار (مضموم)		
۱- زهننه ی پروت	قُلَّتُهُ			
۱- زهننه ی پروت	بِه			
۱- زهننه له گهل (٢) جووله ۲- زهننه له گهل (٤) جووله ۳- زهننه له گهل (٦) جووله	وَمَا قَتَلُوهُ رَأَوْهُ			
۱- زهننه له گهل (٢) جووله ۲- زهننه له گهل (٤) جووله ۳- زهننه له گهل (٦) جووله	فَأَلْقِيهِ إِلَيْهِ			
۱- زهننه ی پروت ۲- (الروم) ۳- (الإشمام)	مِنَهُ		های پاناو (هاء الكناية)	٧
۱- زهننه ی پروت ۲- (الروم) ۳- (الإشمام)	عَلِمْتَهُ دَلَّوَهُ			
۱- زهننه له گهل (٢) جووله ۲- زهننه له گهل (٤) جووله ۳- زهننه له گهل (٦) جووله ۴- (الروم) له گهل (٢) جووله ۵- (الإشمام) له گهل (٢) جووله ۶- (الإشمام) له گهل (٤) جووله ۷- (الإشمام) له گهل (٦) جووله	عَلِمَنَّهُ			
ده بیټ به های زهننه دار	رَحْمَةً وَرَحْمَةً		هاء التأنيث	٨

	رَحْمَةٍ			
۱- زهڻه‌ی ڀووت	رَحْمَتَ	سه‌ردار (مفتوح)		
۱- زهڻه‌ی ڀووت ۲- (الرَّوْم)	رَحْمَتِ			
۱- زهڻه‌ی ڀووت ۲- (الرَّوْم) ۳- (الإِشْمَام)	رَحْمَتُ			
۱- زهڻه‌ی ڀووت	قُمْرِ الْيَلِّ أَشْتَرُوا الضَّلَالَةَ		زهڻه‌ی توشه‌اتوو به‌جوولته	۹
۱- زهڻه‌ی ڀووت	عَلَيْكُمْ الْغَمَامَ		ميمی کو (ميم الجمع)	۱۰

بِرین (القطع)

واته لیبوونه‌وهو کۆتایهینان به قورئانخویندن و دهستکردن به کاریکیت. بویه پیویسته له سهر قورئانخوین لهو شوینه‌دا کۆتایی به خویندنه‌که‌ی بهینیت که مانای ته‌واو ده‌به‌خشیت، باشر وایه خۆی پاپه‌ند نه‌کات به‌و نیشانانه‌ی له کۆتایی (جزء) و (حزب) و (نصف‌الحزب) و... هتد دانراون.

چونکه مهرج نییه ئەو نیشانانه لهو شوینه‌دا دانراپن که مانایان ته‌واویت، به‌لکو زانایان دایانراون له سهر بنه‌مای ژماره‌ی دیره‌کان و دابه‌شکردنی پیته‌کان به مه‌به‌ستی دابه‌شکردنی قورئانی پیروژ به سهر (جزء) و (حزب) و... هتد.^{۲۱۲}

بۆ نمونه کۆتایی جوزئی (۴) په‌یوه‌سته به سهره‌تای جوزئی (۵) واته ئایه‌تی (۲۴) ی سوپه‌تی (النساء)، چونکه ته‌واو‌که‌ره بۆ ئایه‌تی پیشوو باسی ئەو ئافره‌تان ده‌کات که خوازینی کردنیان قه‌ده‌غه‌کراوه، بویه باش وایه ئەو ئایه‌ته‌شی له‌گه‌لدا بخوینریت.

هه‌روه‌ها جوزئی (۱۲) چاکتر وایه به ئایه‌تی (۵۳) ی سوپه‌تی (یوسف) کۆتایی به خویندنی ئەو جوزئه بهینریت.

جوزئی (۱۹) باشر وایه به ته‌واو‌بوونی چپوکی پیغه‌مبه‌ر (لوط) کۆتایی به خویندنه‌که‌ی بهینیت واته ئایه‌تی (۵۸) نه‌که له‌کۆتایی ئایه‌تی (۵۵) دا.

جوزئی (۲۱) یش به خویندنی ئایه‌تی (۲۰) ی سوپه‌تی (الأحزاب) کۆتایی به خویندنه‌که‌ی بهینیت.

جوزئی (۲۲) یش به خویندنی ته‌واوی سوپه‌تی (فاطر) کۆتایی به خویندنه‌که‌ی بهینیت.

جوزئی (۲۴) یش به خویندنی هه‌موو سوپه‌تی (فصلت) کۆتایی به خویندنه‌که‌ی بهینیت.

---

^{۲۱۲} دابه‌شردنی قورئانی پیروژ به سهر جوژئو حیزب و چاره‌کدا له سهرده‌می شوینکه‌وتوان (التابعین) دا (نصر) ی کوپی (عاصم) به فرمانی (الحجاج) ی کوپی (یوسف الثقفي) ئەنجامی دا، له سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچیشدا نیشانه‌کانی بۆ دانرا. (تیسیر علم‌التجوید ل: ۲۲۱-۳۲۲).

جوزئى (۲۶) یش به خویندنى سوڤهتى (ق) كوٲاىى به خویندنهكهى بهینیت واته
سوڤهتى (الذاریات) بکهویته سهههتای جوزئى (۲۷)
سهبارهت به (حزب) و بهشهکانیشى نمونهکان زور لهوه زیاترن كه لیڤه‌دا باسیان
لیوه بکریٲ. ۲۱۳

---

^{۲۱۳} بو زانیاری زیاتر پروانه: تیسیر علم التجوید ل: ۳۱۹-۳۳۲، حق التلاوة ل ۱۲۹-۱۳۰.

به شی یازدهم چهند بابہ تیک

یہ کہم: دہنگ بہر زکردنہ وہ (النَّبْر).^{۲۱۴}

لہ زمانہ وانیدا: دہنگ بہر زکردنہ وہو ہاوری توندہ. لہ زار اوہ شدا: دروستکردنی
فشاریکی زیادہ لہ سہر پیت.

شوینہ کانی (النبر) لہ قونانی پیروزدا:

۱- لہ کاتی وہستان لہ سہر پیتی (شدۃ دار. وہک: ﴿مُسْتَقْرٌ﴾، ﴿أَضَلَّ﴾، ﴿مِنْ

﴿الْمَسِّ﴾.

ہوکارہ کی: بوئہوی گویگر ہہستبات کہ پیتہ (شدۃ دار) کہہ دوو پیتہ.

بہ لام ئەم دوانہی خواریہ وہ ناگریتہ وہ:

✓ پیتہ کانی لہرینہ وہ (القلقة) ئەگہر (شدۃ دار بوون: ﴿الْحَجَّ﴾، ﴿الْحَقُّ﴾، ﴿وَتَبَّ﴾،

﴿أَشَدُّ﴾.

ئہمانہ لہرینہ وہ (القلقة) یان پیدہ کریت و پھیوہندیان بہ (نبر) وہ نییہ.

✓ نون و میمی (شدۃ دار: ﴿الْيَمِّ﴾، ﴿وَلَا جَانَ﴾. ئەم دوو پیتہ ش مینگہ

ہاوہ لایہ تیان دہکات.

۲- لہ کاتی وہستان لہ سہر پیتی ہمزہ کاتیک بہ دوایدا پیتی دریزکردنہ وہ

(المدّ) یاخود ئاسان (اللين) ہاتبیٹ: ﴿السُّفْهَاءَ﴾، ﴿وَجِئَاءَ﴾، ﴿السُّوَاءَ﴾،

﴿شَيْءٍ﴾، ﴿السُّوَاءَ﴾.

ہوکاری: نہفہ وتانی پیتی ہمزہ بہ ہوی سہر قالبوونی دہم بہ دہرکردنی پیتی

دریزکردنہ وہ (المدّ) وہ.

^{۲۱۴} فتح رب البرية شرح المقدمة الجزرية ل ۶۴ - ۶۵

۳- دريژکردنه وه (المدّ): گواستنه وه له پیتی دريژکردنه وه (المدّ) وه بو پیتیکی

(شدة) دار. وهك: ﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾، ﴿وَالصَّتْفَتِ﴾، ﴿الْحَاقَّةِ﴾

هۆكاری: تیانه چوونی پیته (شدة) داره که به هۆی سه رقالبوونی دم به ده رکردنی پیتی دريژکردنه وه (المدّ) وه، بو نه وهی گوینگر ههستبکات که پیته (شدة) داره که دوو پیته.

تیبینی: نه گهر پيش پیته کانی له رینه وه (القلقلة) پیتی دريژکردنه وهی پاپه ند (المدُّ اللّازم) هاتبوو نهوا (نبر) پیویست (واجب) ده بیئت. وهك:

﴿الدَّوَابِّ﴾، ﴿يُشَاقِّ﴾، ﴿حَادًّا﴾

۴- له کاتی که وتنی ئەلیفی دوو که سدا (ألف الاثنتين) به هۆی گه یشتنی دوو

(ساکن) به یه که (نبر) پیویست ده بیئت، نه گهر له گه لّ تاک (مفرد) دا

جیانه ده کرایه وه، بو نه وهی گوینگر ههست به پیتی ئەلیفه که بکات، لیڤه دا (نبر)

تهنها له باری گه یانندن (وصل) دا پیویسته. وهك: ﴿ذَاقَا الشَّجَرَةَ﴾، ﴿وَأَسْتَبَقَا

الْبَابِ﴾، ﴿وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾. به لّام نه گهر له تاک (مفرد) جیا کرایه وه نهوا

پیویستی به (نبر) نابیئت، وهك: ﴿دَعَوْا اللَّهَ﴾، ﴿أَدْخَلَا النَّارَ﴾.

۵- له کاتی ده برپینی پیتی (و) و (ي) (شدة) داردا، له باری وهستان و گه یانندن

وهك: ﴿تَوَابًا﴾، ﴿نَبِيًّا﴾، ﴿عَصُوا وَكَانُوا﴾، ﴿عَدُوًّا﴾، ﴿النَّبِيِّ﴾

هۆكاری: تیکه لنه بوونی (و) و (ي) (شدة) دار له گه لّ (و) و (ي) دريژکردنه وه

(المدُّ و)، ئاسان (اللين) دا.

دووم: چند زانیاریهك سهبارته به ریوایهتی (حفص) له ریگای (الشاطبية)وه: ۲۱۵

۱- دهبیته دریزکردنهوهی پیویستی لكاوو دریزکردنهوهی ریپی دراوی جودا (ع) یاخود (ه) جووله دریزبکرینهوه، بهلام (ع) جووله له پیشته. ۲۱۶

۲- ﴿وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ [البقرة: ۲۴۵]، ﴿وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً﴾ [الأعراف: ۶۹] تهنا به پیتهی (سین) دهخوینریتهوه. ۲۱۷

﴿أَمَّ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمَصِطِرُونَ﴾ [الطور: ۳۷] به پیتهی (صاد) و به پیتهی (سین)یش دهخوینریتهوه، بهلام خویندنهوهی به (صاد) له پیشته. ۲۱۸

﴿لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمَصِطِرٍ﴾ [الغاشية: ۲۲] تهنا به پیتهی (صاد) دهخوینریتهوه. ۲۱۹

۳- له کاتی گه یاندنی نایهتی یهکهم به دووم له سوپهتی (آل عمران)دا پیتهی (م) سهسر (فتحة) وهردهگریته له بهر گه یشتنی دوو زهننه به یهک (التقاء الساکنین)، ئینجا به دوو شیوه دهخوینریتهوه:

أ- تهواو دریزکردنهوهی (میم) واته: (۶) جووله دریزدهگریتهوه.

ب- کورتکردنهوهی (میم) واته: (۲) جووله دریزدهگریتهوه.

بهلام شیوهی یهکهم له پیشته. ۲۲۰

۴- وشهی ﴿ءَالذَّكْرَيْنِ﴾ [الأنعام: ۱۴۳، ۱۴۴] و، ﴿ءَالْعَنَنِ﴾ [یونس: ۵۱، ۵۹] و، ﴿ءَاللَّهِ﴾

[یونس: ۵۹، النمل: ۵۹] به دوو شیوه دهخوینریتهوه:

۲۱۵ ههندیکیان پیشتهر باسیان لیوهکراوه، بهلام له بهر گرنگیان لیردها تهنا ناماژهی بۆ دهکهمهوه.

۲۱۶ المنیر فی أحكام التجوید ل: ۲۶۰

۲۱۷ البدور الزاهرة فی القراءات العشر المتواترة ل: ۹۸، ۲۲۲

۲۱۸ هداية القاري إلى كلام الباري ل: ۵۷۹.

۲۱۹ البدور الزاهرة فی القراءات العشر المتواترة ل: ۶۵۸

۲۲۰ هه مان سهرچاوهی پیشوو ل: ۱۱۱

ا- ته‌واو در پيژگرددنه‌وه (الإشباع).

ب- (التسهيل)، به لّام شيّوه‌ى يه‌كه‌م له پييشتره ٢٢١.

٥- شيّوه‌كانى خويئندنى نيوان سوپه‌تى (الأنفال) و(التوبة) سيانن:

ا- وه‌ستان به هه‌ناسه‌وه له‌سه‌ر ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ و پاشان خويئندنى

﴿بِرَأْيِهِ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ...﴾ به بى (بَسْمَلَة).

ب- گه‌يانندنى هه‌ردوو‌كيان ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ بِرَأْيِهِ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ...﴾

ت- وه‌ستان به بى هه‌ناسه (السَّكْت) له‌سه‌ر وشه‌ى ﴿عَلِيمٌ﴾ پاشان خويئندنى

﴿بِرَأْيِهِ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ...﴾. ٢٢٢

٦- وشه‌ى ﴿مَجْرَلِهَا﴾ له‌ ئايه‌تى ﴿وَقَالَ أَرْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَلِهَا وَمُرْسَلَهَا﴾

[هود: ٤١] به لار‌كردنه‌وه (الإمالة) واته به (ى) ده‌خويئريته‌وه. ٢٢٣

٧- تييه‌لكيش‌كردنى پيئى (ب) له (م) دا له ئايه‌تى ﴿يَبْنِي أَرْكَب

مَعْنًا﴾ [هود: ٤٢] ٢٢٤

٨- ﴿لَا تَأْمَنَّا﴾ له ئايه‌تى ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ﴾ [يوسف: ١١] به

دوو شيّوه ده‌خويئريته‌وه، يه‌كه‌ميان له‌پييشتره:

ا- (الرّوم): واته وشه‌كه به‌دوو نون ده‌خويئريته‌وه (تَأْمَنَّا) يه‌كه‌ميان به بؤر

(ضمّة) و دووه‌ميان به سه‌ر (فتحة)، به لّام نونه بؤرداره‌كه به خيرايى (إختلاس)

ده‌خويئريته‌وه چونكه له گه‌ل نونى دووه‌دا تييه‌لكيش نابيئت، زانايان ده‌لئين نونه

بؤرداره‌كه (مضموم) دوو له سه‌ر سيى ده‌ميئيته‌وه.

٢٢١ پروانه لاپه‌ره: ١٦٣

٢٢٢ پروانه لاپه‌ره: ٤٢

٢٢٣ پروانه: البذور الزاهرة ل: ٢٨٨

٢٢٤ پروانه لاپه‌ره: ١٢٨

ب- (الإشمام): کوکردنه‌وهو خرکردنی لیو له پاش زهنه‌دارکردنی (تسکین) پیته بۆرداره‌که (مضموم) به مه‌به‌ستی ناماژکردن بۆ (ضمّة) که، چونکه نونی یه‌که‌م به ته‌واوی تییه‌لکیشی نونی دوهم ده‌بیته و ئیتر (ضمّة) که ناخوینریته‌وه. که‌واته له گه‌ل (إشمام) دا تییه‌لکیس پیویسته له گه‌ل (روم) یشدا (إختلاس) پیویسته. ۲۲۰

۹- پیتی (عین) له ﴿كَهَيْعَصَ﴾ [مریم: ۱] و، ﴿عَسَقَ﴾ [الشوری: ۱]، به (۶) جووله‌و به (۴) جووله ده‌خوینریته‌وه. ۲۲۶

۱۰- ﴿وَمَخْلَدٌ فِيهِ مِهَانًا﴾ [الفرقان: ۶۹]، به (فیهی مهاناً) ده‌خوینریته‌وه. ۲۲۷

۱۱- وشه‌ی ﴿لَيْكَةَ﴾ له‌نایه‌تی ﴿كَذَّبَ أَحْصَبَ لَيْكَةَ الْمُرْسَلِينَ﴾ [الشعراء: ۱۷۶]، و ﴿وَتَمُودٌ وَقَوْمٌ لُوطٍ وَأَصْحَبُ لَيْكَةَ﴾ [ص: ۱۳] به بی (ألف) نوسراونه‌ته‌وه، به‌لام له هه‌ردوو سوپه‌تی (الحجر) و (ق) دا به (ألف) نوسراونه‌ته‌وه، ﴿وَإِنْ كَانَ أَحْصَبُ الْأَيْكَةِ لَطَلْمِينَ﴾ [الحجر: ۷۸]، ﴿وَأَصْحَبُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمٌ تُبَعِّعُ﴾. له هه‌ر چواریندا له کاتی گه‌یاندن (الوصل) به لامیکی زهنه‌داره‌وه ده‌خوینریته‌وه، به‌لام له کاتی ده‌ستی‌کردندا (الإبتداء) به هه‌مزیه‌کی سه‌ردار (مفتوح) و به دوایدا لامیکی زهنه‌دار ده‌خوینریته‌وه، واته: (الْأَيْكَةُ). ۲۲۸

۱۲- له کاتی وه‌ستان له سه‌ر وشه‌ی ﴿ءَاتَنَ﴾ له نایه‌تی: ﴿فَمَا ءَاتَنَ اللَّهُ خَيْرٌ

ءَاتَنَكُمْ مِمَّا﴾ [النمل: ۳۶] به دوو شیوه ده‌خوینریته‌وه: به پیتی (ی) ده‌خوینریته‌وه،

۲۲۰ بیروانه: أحكام قراءة القرآن الكريم للحصري ل: ۱۲۷ و ۳۲۶-۳۲۷.

۲۲۶ بیروانه لاپه‌ره: ۱۶۹.

۲۲۷ بیروانه لاپه‌ره: ۱۷۲.

۲۲۸ المنیر فی أحكام التجوید، ل: ۲۶۴.

واته: (آتاني)، ههروهها به بی پیتی (ی)ش دهخوینریتهوه، واته: (آتان)، بهلام
یهکه میان له پیشتره. ۲۲۹

۱۲- هه رسی وشهی (ضعف) له نایهتی: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ

مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفًا قُوَّةً وَشِبَّةً﴾ [الروم: ۵۴]، به دوو شیوه

دهخوینریتهوه.

أ- (ضعف)، (ضعفاً)

ب- (ضعف)، (ضعفاً)، بهلام یهکه میان له پیشتره. ۲۳۰

۱۴- له دوو شوینهدا تییهلکیش پروو نادات بهلکو نونه زهنه دارهکه ناشکرا

دهکریت: ﴿يَسَّ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ﴾، ﴿رَبِّ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾ ۲۳۱

۱۵- ﴿ءَأَعْجَبِيَّ وَعَرَبِيَّ﴾ [فصلت: ۴۴]، تهنا به (التسهيل) دهخوینریتهوه. ۲۳۲

۱۶- له کاتی دهستیگردن (الإبتداء) به وشهی ﴿الْإِسْمُ﴾ له نایهتی ﴿بِئْسَ الْإِسْمُ﴾

﴿الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ﴾ [الحجرات: ۱۱] به دوو شیوه دهخوینریتهوه: ۲۳۳

أ- (أَلِسْمُ).

ب- (لِسْمُ).

۱۷ □ له کاتی گه یاندنی ئەم دوو نایهته ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ﴾ هَلْكَ عَنِّي

﴿سُلْطَنِيَّةٌ﴾ [الحاقة: ۲۸-۲۹] به یهکتر به دوو شیوه دهخوینریتهوه:

أ- وهستان له سهه وشهی ﴿مَالِيَّةٌ﴾ به بی هه ناسه واته (السکت).

۲۲۹ غایة المرید فی علم التجوید ل: ۲۱۰-۲۱۱.

۲۳۰ البدور الزاهرة فی القراءات العشر المتواترة ل: ۴۷۱

۲۳۱ پروانه لاپه ره: ۱۳۵

۲۳۲ هه مان سهه چاوهی پیشوول: ۵۳۷.

۲۳۳ هه مان سهه چاوهی پیشوول: ۵۷۲.

ب- تیهه لکیشکردن (الإدغام) واته به (مالیهلک) ده خوینریتهو، به لām شیوهی
یه کهم له پیشته. ۲۳۴

۱۸- له کاتی وهستان له سهر وشهی ﴿سَلَسِلًا﴾ له نایه تی ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ

سَلَسِلًا وَأَغْلَلَآ وَسَعِيرًا﴾ [الإنسان: ۴] به دوو شیوه ده خوینریتهو: به پیتی ئه لیف و به
بی پیتی ئه لیفیش ده خوینریتهو. ۲۳۵

۱۹- وشهی ﴿قَوَارِيرًا﴾ ی دووم له ﴿وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِمَائِنَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ

قَوَارِيرًا ﴿قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ تَقْدِيرًا قَدْرُوهَا﴾ [الإنسان: ۱۵-۱۶]، له باری گه یاندن و
وهستانیشدا ئه لیفه که ی ناخوینریتهو، به لām ﴿قَوَارِيرًا﴾ ی یه کهم له باری گه یاندندا
ناخوینریتهو و له باری وهستاندا ده خوینریتهو. ۲۳۶

۲۰- وشهی ﴿خَلْقَكُمْ﴾ له نایه تی ﴿أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ [المسلمات: ۲۰] به دوو

شیوه ده خوینریتهو:

ا- تیهه لکیشکردنی ته و او واته به (نخلکم) ده خوینریتهو.

ب- تیهه لکیشکردنی ناته و او. ۲۳۷

۲۱- له کاتی وهستان له سهر ﴿نَحْيٍ﴾ و هاوشیوه کانی ئه گهر به دوایدا پیتیکی

بزواو (متحرك) هاتبوو، وهك: ﴿نَحْيٍ - وَيُمِيتُ﴾ [البقرة: ۲۵۸] یا خود زهنه دار هاتبوو

به لām خوئی سهر (فتحة) ی هه بوو وهك: ﴿أَنْ نَحْيَى الْمَوْتَى﴾ [الأحقاف: ۳۳] ئه و پئیویسته

قورئانخوین به دوو (ي) له پاش پیتی (ح) وه له سهری بوهستی و ده شبیته

دریژکردنه وهی جیگیرکردن (مد التمکین)، به لām ئه گهر به دوای ﴿نَحْيٍ﴾ و

۲۳۴ هه مان سه رچاوهی پیشوول: ۶۲۵.

۲۳۵ پروانه لاپه ره: ۱۵۳-۱۵۴.

۲۳۶ پروانه لاپه ره: ۱۲۶.

۲۳۷ پروانه لاپه ره: ۱۲۶.

هاوشیوه کانیدا پیتیکی زهنه دار هاتبوو له هه مان کاتیشدا پیتیکی (ي) له بهر دۆخی گه یاندن (وصل) نه مابوو وهک: ﴿نَحْيِ الْأَرْضَ﴾ [الروم: ۵۰]، خوینهر ده توانییت به یهک (ي) له سه ری بوهستی له بهر شوینکه وتنی (الرسم) و، دهشتوانییت به دوو (ي) له سه ری بوهستی چونکه هوکار نه ماوه بو سهرینه وهی. ۲۳۸

۲۲- دروست نییه قورئانخوین له سهر (أو) له م ئایه تانه ی خواره وهو هاوشیوه کانی بوهستی چونکه (أو) ی پرسیار (الإستفهامية) ن و له کاتی وهستان له سه ریان وهک (أو) ی ئامرازی لیكدهر (العاطفة) یان لیديت. ۲۳۹

﴿أَوَّامِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ﴾ [الأعراف: ۹۸]، ﴿أَوَّاءَ آبَاؤُنَا

﴿الْأَوْلُونَ﴾ [الصفات: ۱۷]، [الواقعة: ۴۸]، ﴿أَوْلَمَّا يَرِ الْإِنْسَنُ﴾ [يس: ۳۶]

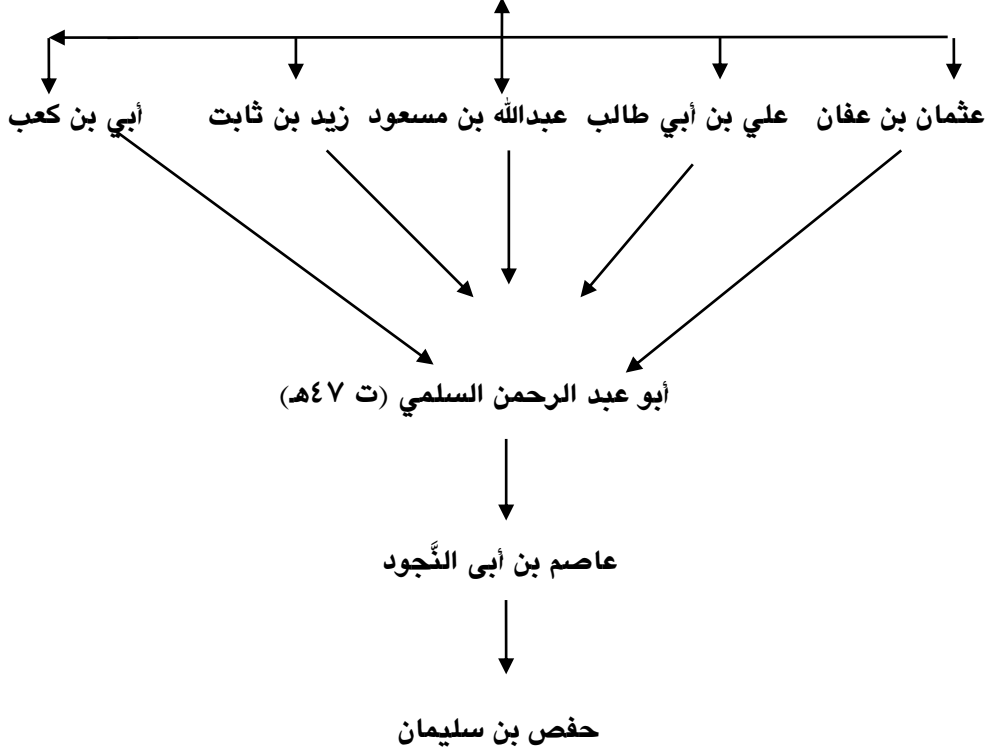
^{۲۳۸} المنير في أحكام التجويد ل: ۲۶۲-۲۶۳، إحكام الأحكام في تجويد تلاوة القرآن ل ۵۷.

^{۲۳۹} هه مان سه رچاوه ل: ۲۶۳-۲۶۴.

سييهم: سه نه دي (حفص):

پيغه مبهري (ﷺ)

چوارهم: ناوی ده قورئانخویننهکان و پراویهکانیان:

سالی کوچکردن	پاوی	سالی کوچکردن	قاریء	شار
۲۲۰ ک	۱- قالون	۱۶۹ ک	۱- نافع	مهدينه
۱۹۷ ک	۲- ورش			
۲۰۵ ک	۱- البري	۱۲۰ ک	۲- ابن كثير	مهككه
۱۹۱ ک	۲- قنبل			
۲۴۶ ک	۱- الدوري	۱۵۴ ک	۳- أبو عمرو	بهسره
۲۶۱ ک	۲- السوسي			
۲۴۵ ک	۱- هشام	۱۱۸ ک	۴- ابن عامر	ديمهشق
۲۴۲ ک	۲- ابن ذكوان			
۱۹۳ ک	۱- شعبة	۱۲۷ ک	۵- عاصم	كوفه
۱۸۰ ک	۲- حفص			
۲۲۹ ک	۱- خلف	۱۵۶ ک	۶- حمزة	كوفه
۲۲۰ ک	۲- خلاد			
۲۴۰ ک	۱- أبو الحارث	۱۸۹ ک	۷- الكسائي	كوفه
۲۴۶ ک	۲- الدوري			
۱۶۰ ک	۱- ابن وردان	۱۳۰ ک	۸- أبو جعفر	مهدينه
۱۷۰ ک	۲- ابن جَمَاز			
۲۳۸ ک	۱- رُويس	۲۰۵ ک	۹- يعقوب	بهسره
۲۳۴ ک	۲- رُوَح			
۲۸۶ ک	۱- إسحاق	۲۲۹ ک	۱۰- خلف	كوفه
۲۹۲ ک	۲- إدريس			

سهراچاوهكان

- ١- الإِتقان في علوم القرآن للسيوطي، دار الكتب العلمية.
- ٢- إحكام الأحكام في تجويد القرآن سيد جمعة سلام، موقع شبكة مشكاة الإسلامية.
- ٣- أحكام قراءة القرآن الكريم محمود خليل الحصري، دار البشائر الإسلامية، ط١٠، ٢٠١١.
- ٤- الإضاءة في بيان أصول القراءة على محمد الضباع، موقع شبكة مشكاة الإسلامية.
- ٥- أضواء البيان في معرفة الوقف والابتداء، جمال إبراهيم القرش، ط٢، ١٤٢٦هـ.
- ٦- أطلس التجويد د. أيمن سويد.
- ٧- إعانة المستفيد بضبط متني (التحفة والجزية) حسن مصطفى الوراقى، موقع مكتبة صيد الفوائد.
- ٨- البدور الزاهرة في القراءات العشر المتواترة عبدالفتاح القاضي، مكتبة دار الفجر- دمشق □ ط١، ٢٠٠٥.
- ٩- التبيين في أحكام تلاوة الكتاب المبين عبداللطيف فايز دريان، دار المعرفة □ لبنان، ط١، ١٩٩٩.
- ١٠- تفسيري رامان نه حمهد كاكه محمود، نه شرى ئيحسان، چاپى يه كه م، ٢٠٠٦
- ١١- التجويد المصور لأيمن رشدي سويد، مكتبة ابن الجزري، ط٢، ٢٠١١.
- ١٢- التلخيص الحبير في تخريج أحاديث الرافعي الكبير لابن حجر العسقلاني دار الكتب العلمية، ط١، ١٩٨٩.
- ١٣- تفسير العلامة محمد العثيمين، إعداد موقع روح الإسلام
- ١٤- تيسير الرحمن في تجويد القرآن د. سعاد عبدالحميد، دار التقوى، ط١، ٢٠٠٩.
- ١٥- تيسير علم التجويد أحمد بن أحمد محمد عبدالله الطويل، دار كنوز إشبيليا، ط١، ٢٠٠٩.
- ١٦- الجامع الكبير في علم التجويد نبيل بن عبدالحميد بن علي، الفاروق الحديثة للطباعة والنشر، ط١، ٢٠٠٥.

- ١٧- حق التلاوة حسني شيخ عثمان، دار جهينة، ط١، ١٠، ٢٠٠٢.
- ١٨- الروضة الندية شرح متن الجزرية محمود محمد عبد المنعم، المكتبة الشاملة.
- ١٩- سلسلة الأحاديث الصحيحة وشيء من فقهها وفوائدها للألباني، مكتبة المعارف.
- ٢٠- سنن ابن ماجة بتحقيق شعيب الأرنؤوط، دار الرسالة العالمية، ط١، ٢٠٠٩.
- ٢١- سنن أبي داود بتحقيق شعيب الأرنؤوط، دار الرسالة العالمية، ط١، ٢٠٠٩.
- ٢٢- سنن الدارمي تحقيق: حسين سليم أسد الداراني، دار المغني، ط١، ٢٠٠٠.
- ٢٣- السنن الكبرى للبيهقي دائرة المعارف النظامية الكائنة في الهند، ط١، ١٣٤٤.
- ٢٤- شرح رياض الصالحين محمد بن صالح العثيمين، دار الوطن، ١٤٢٦هـ.
- ٢٥- شعب الإيمان للبيهقي، مكتبة الرشد، ط١، ٢٠٠٣.
- ٢٦- صحيح ابن حبان تحقيق شعيب الأرنؤوط، مؤسسة الرسالة، ط٢، ١٩٩٣.
- ٢٧- صحيح أبي داود للألباني، مؤسسة غراس، ط١، ٢٠٠٢.
- ٢٨- صحيح البخاري محمد إسماعيل البخاري، دار طوق النجاة، ط١، ١٤٢٢.
- ٢٩- صحيح الترغيب والترهيب للألباني، مكتبة المعارف، ط٥.
- ٣٠- صحيح الجامع الصغير وزيادته للألباني، المكتب الإسلامي، ١٤٠٨هـ.
- ٣١- صحيح مسلم، دار الجبل بيروت + دار الأفاق الجديدة.
- ٣٢- ضعيف وصحيح سنن ابن ماجة محمد ناصر الدين الألباني، مكتبة المعارف.
- ٣٣- علم التجويد د. يحيى عبدالرزاق الغوثاني، دار الغوثاني، ط١، ٢٠٠١.
- ٣٤- غاية المرید في علم التجويد عطية قابل نصر، ط٣.
- ٣٥- فتح الباري شرح صحيح البخاري لابن حجر العسقلاني، دار المعرفة، ١٣٧٩.
- ٣٦- فتح رب البرية شرح المقدمة الجزرية صفوت محمود سالم، ط٢، ٢٠٠٣.
- ٣٧- فضائل القرآن لابن كثير بتحقيق أبي إسحاق الحويني، مكتبة ابن تيمية، ط١، ١٤١٦هـ.
- ٣٨- فيض القدير شرح الجامع الصغير للمناوي، المكتبة التجارية الكبرى، ط١، ١٣٥٦.
- ٣٩- كيف تقرأ القرآن محاضرات الدكتور أيمن سويد.
- ٤٠- لآلئ البيان في تجويد القراءان إبراهيم على شحاتة السمنودي.

- ٤١- متن السلسبيل الشافي في علم التجويد عثمان بن سليمان مراد.
- ٤٢- متن الشاطبية المسمى حرز الأمانى ووجه التهاني في القراءات السبع للشاطبي بتحقيق محمد تميم الزعبي، مطبعة الغوثاني، ط٥، ٢٠١٠
- ٤٣- مَثْنُ طَبِيبَةِ النَّشْرِ فِي الْقِرَاءَاتِ الْعَشْرِ لابن الجزري، تحقيق محمد تميم الزعبي، دار الهدى، ط١، ١٤١٤ هـ - ١٩٩٤ م
- ٤٤- مجمع الزوائد ومنبع الفوائد للهيثمى، مكتبة المقدسي، ١٩٩٤.
- ٤٥- مجموع الفتاوى لابن تيمية، مجمع الملك فهد، ١٩٩٥.
- ٤٦- مجموع فتاوى ومقالات ابن باز، الناشر: الرئاسة العامة للبحوث العلمية والإفتاء.
- ٤٧- المحلى بالآثار لابن حزم الأندلسي، دار الفكر.
- ٤٨- المذكرة في التجويد محمد نبهان بن حسين مصري، ط٣١، ٢٠٠٥.
- ٤٩- المستدرک على الصحيحين للحاكم النيسابوري دار الكتب العلمية، ط١، ١٩٩٠
- ٥٠- مسند الإمام أحمد بن حنبل مذيلة بأحكام شعيب الأرنؤوط عليها، مؤسسة الرسالة، ط١، ٢٠٠١.
- ٥١- مسند أبي يعلى الموصلي تحقيق حسين سليم أسد دار المأمون للتراث □ دمشق، ط١، ١٤٠٤ - ١٩٨٤
- ٥٢- مشكاة المصابيح للتبريزي بتحقيق الألباني، المكتب الإسلامي، ط٣، ١٩٨٥.
- ٥٣- مصنف ابن أبي شيبة تحقيق محمد عوامة، دار القبلة
- ٥٤- المعجم الأوسط للطبراني تحقيق محمد عوض، دار الحرمين.
- ٥٥- المعجم الكبير للطبراني بتحقيق حمدي السلفي، مكتبة ابن تيمية، ط٢.
- ٥٦- المفيد في علم التجويد شهاب الدين أحمد بن بدرالدين الطيبي، مكتبة اولاد الشيخ للتراث.
- ٥٧- منار الهدى في بيان الوقف والابتداء، للأشموني دار الكتب العلمية، ط٢، ٢٠٠٧.
- ٥٨- المنير في أحكام التجويد جمعية المحافظة على القرآن الكريم، المطابع المركزية، ط٢٢، ٢٠١٣.
- ٥٩- النشر في القراءات العشر لابن الجزري، بتحقيق علي محمد الضباع، المطبعة التجارية الكبرى.

- ٦٠- نهاية القول المفيد في فن التجويد محمد مكي نصر الجريسي، مكتبة الصفا، ط١، ١٩٩٩.
- ٦١- هداية القاري إلى تجويد كلام الباري عبد الفتاح المرصفي، مكتبة طيبة، ط٢.
- ٦٢- الوجيز في تجويد الكتاب العزيز د. محمد بن سيدي محمد الأمين، مكتبة العلوم والحكم، ط١، ٢٠٠٢.

ناوهرۇك

لاپەرە

بابەت

- ۴ ..... نزاو پارانەوہی خەم و پەژارە
- ۵ ..... پېشەکی د. دیاری أحمد
- ۷ ..... پېشەکی چاپی دووہم
- ۹ ..... پېشەکی چاپی یەکەم

بەشی یەکەم:

پېشەکیەکانی زانستی تەجوید

- ۱۱ ..... یەکەم: پیناسەى زانستی (تجوید)
- ۱۲ ..... دووہم: میژووی نووسینەوہی زانستی تەجوید
- ۱۲ ..... سییەم: چۆنیئى فیربوونى تەجویدى کردیى (العملي)
- ۱۳ ..... چوارەم: گرنگیی تەجوید
- ۱۳ ..... پینجەم: بنەماکانى جوانخویندەوہى قورئانى پیروژ
- ۱۴ ..... شەشەم: حوکمی فیربوونى تەجوید
- ۱۵ ..... حەوتەم: گەورەیی و پاداشتی فیربوونى قورئان و فییرکردنى
- ۱۹ ..... هەشتەم: دەنگخۆش کردن له کاتى قورئان خویندندا
- ۲۰ ..... نۆیەم: گەورەیی و پاداشتی قورئان لەبەرکردن
- ۲۲ ..... دەیەم: رەوشت و ئادابەکانى قورئان خوین
- ۳۱ ..... یانزەیەم: جوړەکانى قورئانخویندەوہ
- ۳۳ ..... دوانزەیەم: هەلەکردن (اللحن)

بەشی دووہم:

پەناگرتن (الاستعاذة) و ناوی خواھینان (البسمة)

- ۳۶ ..... یەکەم: پەناگرتن (الاستعاذة)
- ۳۸ ..... دووہم: ناوی خواھینان (البسمة)

بهشی سییهم :

- ٤١ ..... جیدهنگی پیتهکان (مخارج الحروف)
- ٤١ ..... پیناسهی جیدهنگ
- ٤١ ..... چوئییتی دۆزینهوهی جیدهنگ
- ٤٢ ..... پیتهکانی زمانی عه ره بی (الهجائي)
- ٤٢ ..... پیته لاهه کیهکان
- ٤٤ ..... ژمارهی جیدهنگهکان
- ٤٥ ..... جیدهنگی یه کهم: ههردوو بو شایه گهروو و دهم (الجوف)
- ٤٧ ..... جیدهنگی دووهم: گهروو (الحلق)
- ٤٩ ..... جیدهنگی سییهم: زمان (اللسان)
- ٥٣ ..... ددانهکان
- ٦١ ..... جیدهنگی چوارهم: ههردوو لیو (الشفطان)
- ٦٤ ..... جیدهنگی پینجهم: کهپوو (الخیشوم)
- ٦٥ ..... نازناوی پیتهکان

بهشی چوارهم:

- ٦٧ ..... سیفهتی پیتهکان
- ٦٧ ..... سوودی زانینی سیفهتهکان
- ٦٧ ..... جووری سیفهتهکان
- ٦٨ ..... یه کهم: سیفهته هه می شه ییهکان
- ٦٨ ..... ١- سیفهته دژه کهکان
- ٦٨ ..... چیهو ئاشکرا (الهمس والجهر)
- ٧٠ ..... توندی و نه رمی (الشدة والرّخاوة)
- ٧٢ ..... نیوانیی (البینیة)
- ٧٥ ..... بهرزی ونزمی (الاستعلاء والاستفال)
- ٧٥ ..... پله بهندی گه وره کردنی پیته بهرزهکان (الاستعلاء)
- ٧٩ ..... جووتکردن و الاکردن (الإطباق والإنفتاح)

۸۱ ..... (الإذلاق والإصمات)

دووهم: سيفهته بى دژهكان:

۸۲ ..... سيفهتى يه كه م: فيكه (الصفير)

۸۳ ..... سيفهتى دووهم: له رينه وه (القلقلة)

۸۵ ..... چوئيىتى ده رپريني له رينه وه (القلقلة)

۸۶ ..... سيفهتى سييه م: ناسان (اللين)

۸۶ ..... سيفهتى چوارهم: لادان (الإنحراف)

۸۸ ..... سيفهتى پينجه م: بلاو بوونه وه (التفشي)

۸۹ ..... سيفهتى شه شه م: دوو باره بوونه وه (التكرير)

۹۰ ..... سيفهتى چه وته م: دريژ بوونه وه (الإستطالة)

۹۱ ..... سيفهتى: شاراو ه يى (الخفاء)

۹۳ ..... سيفهتى: مينگه (الغنة)

۹۳ ..... پله كاني مينگه:

۹۵ ..... گوره كردن و بچوو كردنى مينگه

۹۷ ..... بيت و سيفهته به هيژو لاوازه كان

۹۸ ..... خشتهى سيفهتى بيته كان

۱۰۰ ..... ته واو كردنى جووله كان

به شى پينجه م:

۱۰۱ ..... سيفهته كاتيه كان

۱۰۲ ..... گوره كردن و بچوو كردن

۱۰۳ ..... يه كه م: ئەو پيتانهى هه ميشه به گوره يى ده خوئيرينه وه

۱۰۳ ..... دووهم: ئەو پيتانهى كه هه ميشه به بچوو كى ده خوئيرينه وه

۱۰۴ ..... سييه م: ئەو پيتانهى به گوره وه به بچوو كيش. ده خوئيرينه وه

۱۰۴ ..... پيتى (ر)

۱۰۴ ..... يه كه م: پيتى (ر) له بارى گوره ييدا (تفخيم)

- دووهم: پیتی (ر) له باری بچووکى (مرقق)یدا ۱۰۶
- سییه: پیتی (ر) له نیوان هردوو باری (تفخیم) و (ترقیق)دا ۱۰۹
- پیتی (ل) ۱۱۰
- پیتی (الألف) ۱۱۱

بهشی شه شه م:

- تییه لکیشکردن (الإدغام) ۱۱۲
- یه که م : تییه لکیشی گه وره ۱۱۲
- دووه م : تییه لکیشی بچووک ۱۱۳
- تییه لکیشی پیتته لیکچووه کان ۱۱۳
- تییه لکیشی پیتته ها وره گه زه کان ۱۱۵
- تییه لکیشی پیتته له یه که نزیکه کان ۱۱۷
- لامی ناساندن (لام التعریف) ۱۱۸
- یه که م : لامی (قمري) ۱۱۹
- دووه م : لامی (شمسي) ۱۲۰

بهشی حه وته م:

- یاساکانی نونی زهنه دار و (تنوین) ۱۲۱
- ۱- ناشکرکردنی گه روویی ۱۲۲
- ۲- تییه لکیشکردن ۱۲۴
- تییه لکیشکردنی مینگه دار ۱۲۴
- تییه لکیشکردنی بی مینگه ۱۲۵
- ۳- هه لگه راندنه وه (القلب) ۱۲۷
- ۴- شاردنه وهی راسته قینه یی (الإخفاء الحقيقي) ۱۲۹
- پلهکانی شاردنه وه ۱۳۱
- جیاوازی نیوان تییه لکیشکردن (الإدغام) و شاردنه وه (الإخفاء) ۱۳۱

به‌شی هه‌شته‌م:

- ۱۳۳ ..... یاساکانی میمی زهنه‌دار (ساکن)
- ۱۳۳ ..... یه‌که‌م : شارده‌وهی لیوی (الإخفاء الشفوي)
- ۱۳۴ ..... جیاوازی نیوان هه‌لگه‌راندنه‌وهو شارده‌وهی لیوی
- ۱۳۴ ..... جیاوازی نیوان شارده‌وهی راسته‌قینه‌یی و شارده‌وهی لیوی
- ۱۳۵ ..... دووهم : تییه‌لکیشکردنی لیوی (الإدغام الشفوي)
- ۱۳۵ ..... سییه‌م : ئاشکراکردنی لیوی (الإظهار الشفوي)
- ۱۳۸ ..... حوکمی میم و نونی (شده‌) دار

به‌شی نوویه‌م:

- ۱۳۹ ..... دریژکردنه‌وهو به‌شه‌کانی
- ۱۴۰ ..... جیاوازی نیوان پییتی دریژکردنه‌وه (المدّ) و پییتی هه‌مزه
- ۱۴۱ ..... به‌شه‌کانی دریژکرنه‌وه
- ۱۴۲ ..... یه‌که‌م : دریژکردنه‌وهی بنچینه‌یی (المد الأصلي)
- ۱۴۲ ..... نه‌دازه‌ی دریژکردنه‌وهی بنچینه‌یی
- ۱۴۳ ..... به‌شه‌کانی دریژکردنه‌وهی ئاسایی (الطبيعي)
- ۱۴۳ ..... ۱- دریژکردنه‌وهی ئاسایی وشه‌یی (المد الطبيعي الكلمي)
- ۱۴۶ ..... ۲- دریژکردنه‌وهی ئاسایی پییتی (المد الطبيعي الحرفي)
- ۱۴۷ ..... دریژکردنه‌وهی لاهه‌کی (المد الفرعي):
- ۱۴۸ ..... یه‌که‌م : نه‌وه دریژکردنه‌وه‌وانه‌ی به‌هوی هه‌مزه‌وه‌ پروو ده‌ده‌ن
- ۱۴۸ ..... ۱- دریژکردنه‌وهی پیویستی لکاو
- ۱۴۹ ..... ۲- دریژکردنه‌وهی ریپیدراوی جودا
- ۱۵۰ ..... ۳- دریژکردنه‌وهی له‌جیاتی (مد البدل)
- ۱۵۰ ..... دریژکردنه‌وهی لی‌کچوو به‌له‌جیاتی (المد الشبيه بالبدل)
- ۱۵۲ ..... دووهم : نه‌وه دریژکردنه‌وه‌وانه‌ی به‌هوی زهنه‌وه‌ پروو ده‌ده‌ن
- ۱۵۲ ..... دریژکردنه‌وهی پاپه‌ند (المد اللازم)
- ۱۵۳ ..... دریژکردنه‌وهی پاپه‌ندی وشه‌یی (المد اللازم الكلمي)

- دریژکردنه وهی جیاکردنه وه (مدّ الفرق) ۱۵۴
- دریژکردنه وهی پاپه ندی پیتی (المد اللّازم الحرّفي) ۱۵۵
- پیته بچراوه کانی سه ره تای سو ره ته کان ۱۵۶
- دریژکردنه وهی توش هاتوو به زهنه ۱۵۸
- دریژکردنه وهی ئاسان (مدُّ اللین) ۱۵۸
- دریژکردنه وهی گه یانندن (مدُّ الصَّلّة): ۱۵۹
- پاشکوی دریژکردنه وه کان ۱۶۲
- دریژکردنه وهی جیگیرکردن (الْتَمکین) ۱۶۲
- دریژکردنه وهی قهره بوو (مد العوض) ۱۶۳
- ریزیه ندی دریژکردنه وه لاوه کیه کان ۱۶۳

به شی دهیه م:

- وهستان و دهستی کردن ۱۶۵
- یه که م: وهستان (الوقف) ۱۶۶
- وهستانی ناچاری (وقف إضطراري) ۱۶۶
- وهستانی تا قیکردنه وه (إختباري) ۱۶۶
- وهستانی چاوه پروانی (إنتظاري) ۱۶۷
- وهستانی ئاره زومه ندانه (إختیاري) ۱۶۷
- ۱- وهستانی ته واوتر (تام) ۱۶۸
- پاشکوی وهستانی ته واوتر (تام) ۱۷۱
- یه که م: وهستانی پروونکردنه وه (البيان) ۱۷۱
- دووم: دووم: وهستانی جبریل (وقف جبریل) ۱۷۲
- ۲- وهستانی ته واو (الكافي) ۱۷۴
- ۳- وهستانی باش (حسن) ۱۷۶
- وهستانی چاودیبری (وقف المراقبة) ۱۷۷
- ۴- وهستانی ناشیرین (قبیح) ۱۷۸
- دووم: دهستی کردن (الابتداء)

- دهستپيكرنى دروست (الابتداء الجائز) ۱۸۰
- ۱- دهستپيكرنى ته واوتر (الابتداء التام) ۱۸۰
- ۲- دهستپيكرنى ته واو (الابتداء الكافي) ۱۸۰
- ۳- دهستپيكرنى باش (الابتداء الحسن) ۱۸۰
- دهستپيكرنى ناشيرين (الابتداء القبيح) ۱۸۱
- وهستان (السكت) ۱۸۲
- نیشانه كانى وهستان ۱۸۴
- وهستان له سهر كوٽايى وشه كان ۱۸۵
- ۱- زهنه‌ى پروت (السكون المحض) ۱۸۵
- ۲- الروم ۱۸۵
- ۳- الإشمام ۱۸۵
- خشته‌ى وهستان له سهر كوٽايى وشه كان ۱۸۷
- برين (القطع) ۱۹۱
- به‌شى يازده‌يه‌م: چهند بابته‌تيك
- يه‌كه‌م: دهنگ به‌رزكردنه‌وه (النَّبْر) ۱۹۳
- دووه‌م: چهند زانياريه‌ك سه‌بارته به‌ريوايه‌تى (حفص) ۱۹۵
- سييه‌م: سه‌نه‌دى (حفص) ۲۰۱
- ناوى ده قورٺان خوينه‌كه‌و راويه‌كانيان ۲۰۲
- سهرچاوه‌كان ۲۰۳
- ناوه‌پوك ۲۰۷